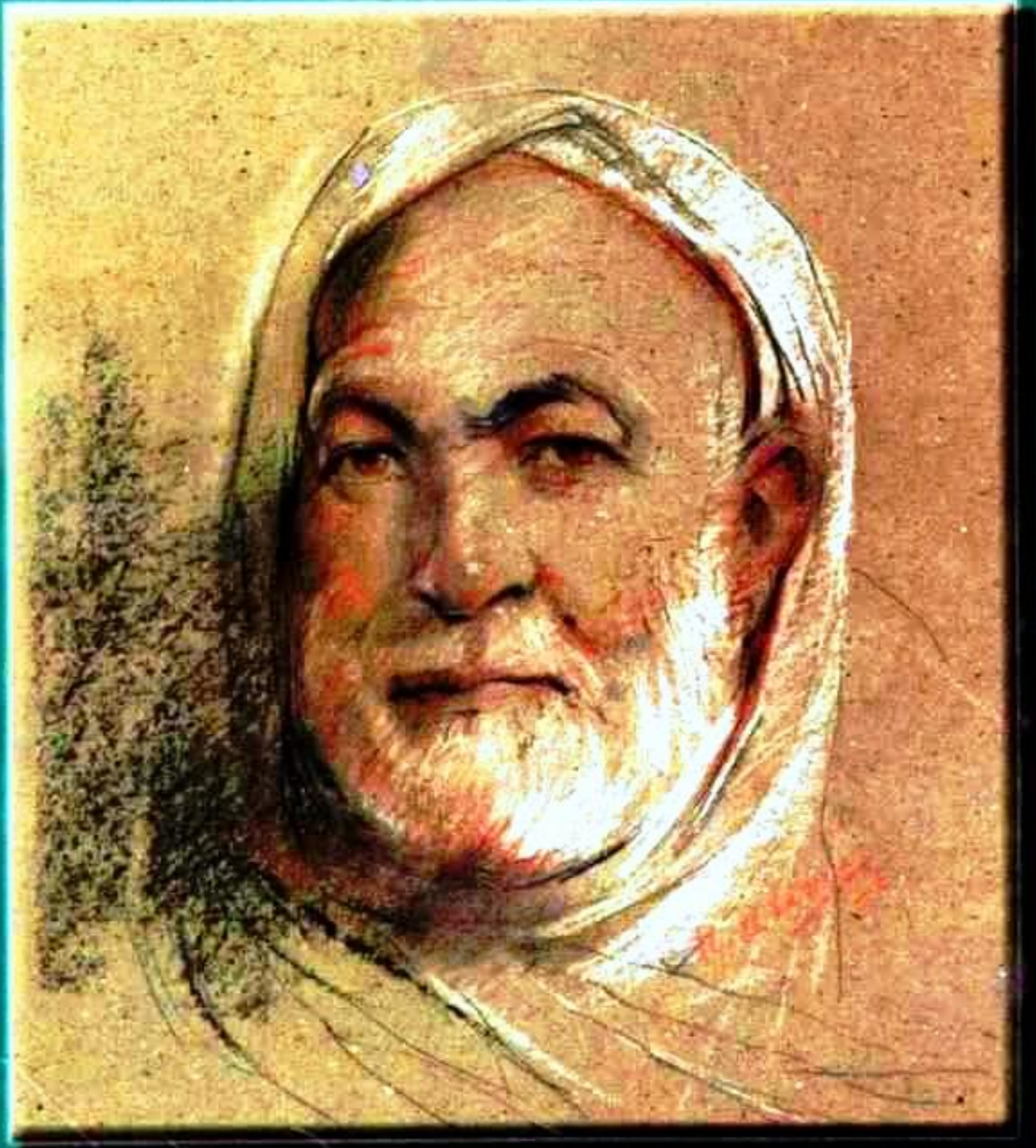

زُماڑوَندا او زُوندون

(لومرے تہوک)

بابا ہریشتون

خان شہید اول سمد خان اٹکڑے

کتابتون ٹولنه (WWW.KITABTOON.COM)

زُمازُوند او زُوندون

(لومرے توك)

باباے پښتون

خان شهيد اودول سمد خان اڅکزے

د- پارکی د- بیا چاپ واک د- وړاندی کوونکی خخه خوندی دی

د- پارکی نوم _____ زما ژوند او ژوندون (لومړی توک)

لیکوال _____ بابا پښتون

خان شهید او دول سمد خان اڅکز

وړاندی کوونکی _____ پروفیسر او دول غنی خان غنې

د- چاپ کال _____ ۱۳۸۳ یونیځ لمریز (۲۰۰۴ زیځ)

بیه _____ ۴۰۰ کلداری

چاپ ځی _____

کمپیوټر کمپوزنگ _____ العابد کمپیوټر کراپیکس کوټه

دوست خورونه _____ (پښتونخوا خورونی)

پښتونخوا ادبی خانگه

ٲرون

باباے ٲنبتون ڊ . خٲل ژوند ٲنٲوٲا ركه ڊ . خٲل ڊ .

ژوند ڊ . ملكري ٲه نامه كرى ڊى .

خله او خنكه ؟ هال ٲه ٲا ركه كى يو عاے و لولى!

(غنٲ)

با باءے پستون چی داپار کے لیکل پبل کپی دی نویہ پہ سرکی دغہ لاندینی د۔ پارسی او اور دو
 خو پتونه لیکلی دی. او د۔ هغو پستو ژباری یہ کرے او وور سره لیکلے ده، که خه هم دغه بالا
 یاد سوی پستونه یہ د۔ کاپی پور کتہ لیکلی دی خوزے دلته راوړم۔ (غنډ)

کم لذتم و قیمتم افزون ز شمار است
 گوئی ثمرے پیشتر از باغ وجودم
 باءے پستون

پہ خوند کم پہ بیہ دیریم تر اندازہ
 گوا تر وخت و راندی مہوم د. پیدا
 وم بے خونده خوارزون می دیر زیات ومونت
 پہ دے باغ کنبی گوا تر وخت و راندی مہوم

خارها از اثرے گرمے رفتارم سوخت
 منتے بر قدم راهروان است مرا

دعائیں دہیں مرے بعد آنے والے میرے وحشت کو
 بہت کانٹے نکل آئے میرے ہمراہ منزل سے

دہراغزی می خپل پہ تلو پوری یو وړل
 نور بهیر بہ لاندی خکھ وی تر سبوز ما

پښتو ژبه اولیک دود

۱ د- دېره وخته می دازره غوښتل چی د-
 پښتو ژبی ژبور او پوهان یوحا می غوند سی او وور
 سره د- ژبی، د- هغه د- وډی او سبا (مستقبل) په هکله
 خبری وکم چی په کډه پوداسی لارید اکو چی دازمون
 ژبه هم په جهران کی سرلورپه اود- سیالانوسره سمه
 سی په کم ارمان کی چی بناغلی خوشال خان ختک دپر
 پخوا ویلی وو :-

که تازی ژبه هر کور به بنه ده
 پارسی هم دېره په خوند خوږ ده
 چایه پلور دجمال وان، خسیست
 پښتو لاهسی بپکره پرتو ده
 او په کم ارمان کی چی رهمان بابا، بناغلی هید، الی خا
 او په سو وینو رو پخوانو او اوسنو پوهانو خپل پد وخت
 کی دپری سو خنده پوهیتی ویلی اولیکو پښتو لیکای دی-

خورد۔ پُڻتو پور جمال لاهڻ، شان پلوت روت دڪ،
 سبزڪال مي دا هيله پيدا سٽوله چي د۔ رهمان باباد۔ تلين د۔
 پارہ د۔ هغويے پور تخلي (قبر) چي ڪمه، غونده ڪپد وٺاڻي
 ده هڻي ته به، خان ورسوما، او هلته به، دا خبري د۔
 راغوندا سو و پوهانو پي، مخ ڪي ڪنڀر دم۔ دد ڀي په هڪه
 مي په پڻور ڪي د۔ بناغلي ولي قائد توپان، اوسناغلي ڪوسر سره
 هم خبري ڪري وڃي خود اسي بنا ڪري چي د۔ هغويے
 تلوار وو او دوسره وختي نه، مونت چي مور و پراڻدي خبر ڪي
 ٽڪه دا خبري چا پومه، او د۔ پار ڪو ٿي (پمپلٽ)، په راز ڀي
 د۔ پڻتو پوهانو پي، مخ ڪي ڙ دم او د۔ پاڪ خود اڀي سبه منه،
 چي دا واري و مونت چي ڪسي خبري د۔ ڊره وخته، په ڙر
 ڪي ڪر زبده ڀي او ٽان ٽان له، مي د۔ بيلو پوهانو سره
 خبري پور ڪول ڀي پنه ڀو ٽاهي سٽاسي و مخ ته و پراڻدي
 ڪم۔ ڪوندي په تاسي ڪي ٽيني داسي شاخلمي او
 پوهان پيدا اسي چي د۔ ڙبي د۔ وڌي ٿر ڀي ڀي نوڙي زياتي
 او ڪٿه ڀر لاري پيدا ڪي۔

۳، زماپه ڪومان په ڊي وخت ڪي د۔ ڙبي وڌه حال

د-ھفے پہ خویز والی اوودانی نہ سی کپد امے اوناہ پہ
دہے کپزی چی د-ھفے ژبی ویلو والا خلگ او اولس
خومرہ مینہ وور سرہ لری- او پس د-ھفہ کام ژبہ
وڈہ کولامے سی پی کوم کام د-خپل واک او ازادوی او
خپلہ ژبہ د-خپلی ٹھکی د-سرکار ژبہ د-بازار ژبہ او
خپل د-پچوڈ-لوستو، زدکری، او بنو ونھی ژبہ
جو رہ کی خود اکار دہے غوندہ وس کار نہ دی دے
دپارہ بہ ہر پنتون خان لہ اوپہ نوپا ولسی دلو کی کار کوی
زیارہ کاز کی نوہلہ بہ وسرتہ رسیزی دلتہ موزخالی
دا کولامے سوچی خپلہ ژبہ داسی سچیلے اواسا
جو رہ کوی ہر کلہ چی ہفہ وخت راسی نو ژبہ دہری
خواد دہے ور وی چی ہفہ دیو خپل واکہ اولس
دسرکار، اخبار، بازار، بنو ونحو (سولز) پوہنحو
(کالجز) او پوہنتون ژبہ سی-

د-دہے دپارہ پہ ژبہ کی دھر راز دہر پار کی (کیا تہ)
پار کونتی (رسائل) اونہر پانہی پہ کار دی چی پیدا سی
اودا ہلہ کپد امے سی چی زمون ژبہ اوڈ ژبی لیک دود

دومره ونٹھارے او اسانہ وی چمی پہ ہفتہ کی دلیک
 چاپ (لیتھو) تاپے (پرنٹنگ) او تاپ (تاپ رائٹر)
 ہفتہ توچی اسانی وی چمی ہفتہ دن روزی دیوہ اولس
 اوسرکارہ کارو دیارہ پہ کاروکی پہ دھے ہکلہ لومری
 خبرہ دادہ چمی مورزہ پہ لیک چاپ (لیتھو) او تاپ پہ
 (پرنٹنگ) کی یوخت بنول پہ کاردی چمی ہفتہ پہ دھے
 ڈووہ کی دیوسرہ ور وی :-

۲ - گومان می دی چمی د - تپے (تاپ) او لیک چاپ
 (لیتھو) پہ ہکلہ بہ ڈوہے لاری دھیما پہ زرہ کی تہ
 وی ولی داخرکنده خبرہ دہ چمی دن سباد لوستوا اولیکلو
 کارپے تپے پہ بل تخہ پورہ کبد لائے تہ سی - اوڈ پستو
 خت اوس ہم وتپہ تہ دہر نپڑ دھے دی - نو و مور تہ بہ
 داخرنا بلدہ ہم نہ ایسی ہسی ہم دکابل پستو پولنی
 پہ تیر و شوکلو کی د پستو یوہ لوہیہ برخہ د - تپے د - لوستو
 سرہ ولدہ کرے دہ - حکہ د - دہر و ورنوہ اگومان پے سکا
 دی چمی پستانہ پہ زیاتہ بنٹی د - تپے سرنا بلدہ دی -
 ۳ - ڈوہما خبرہ دلیک دو دہ ، او ہفتہ بیاد - ژبی

سرہ تری کی کارڈی ٹکھہ بنہ بہ داوی چی پہ سر کی موہی
 دژبی پہ ہکلہ خہ خبری و کوچی پہ ہغوہ سرہ پوے سو
 نو بہ دانو رتیو سو نہ اسانہ سی ہغہ داچی :-

۱، کہ موہی د لوستو اولیک دا اوسنی ژبہ اودود
 ساتوچی موہی دنور و ژبو پہ زیاتہ ییاد «اوردو» پہ
 پیرو کی روانہ کرے دہ، دھری ژبی توہی چی خوہے
 تہ راغی ہغہ پہ پسنٹو کی وایو اوکار خنی باسو
 کہ دہغہ مراد دپارہ پسنٹو توہی (لفظ)
 وی کہ نہ وی، تردے چی دبنھی، ماندینے تہر
 ارتینے، زکے پہ حایے موہی «وایف» یا اہلیہ محترمہ
 وایو اولیکو اودا ہم چی موہی بہ ہر تردے توہی ہم
 ہغہ شانتہ لیکو چی ہغہ پہ ہغہ پردی ژبہ
 کی لیکل کیزی کہ پہ ویلوہ کے موہی ویلاے سو او کہ
 نہ۔ لکہ «وایف» بہ پہ «ف» او قرض «بہ پہ
 «ق» او «ض» لیکو کہ خہ ہم لو لوہی «واپ»
 او «کرز»

کہ موہی دا اوسنی د۔ پارسی، او اوردو ژبو تہ

اخیستی خوی ساتوچی د۔ دغہ خلکوہ مریٹوپ پہ
 وخت خیل دتازی او ایرانی باد ارانود خوشالو لو او
 نزد بکت د پارہ اخیستی وو نوموز بہ داسی اوسنی
 تکی (حروف) تہول ساتو اوخہ نور بہ لاهم د۔ اور دو
 اوسیندی ژبہ پارہ اخلولکہ د۔ اور دو کد تکی
 بھ، پھ، جھ، چھ اود۔ سندی ج، چ۔

ب، کہ موزد۔ تازی، انگریزی اوسنکرت شائے
 پنجو (مستقل) اوازادوم ژبہ پھ خپر د باؤ، ژبہ توری
 بے سختی اری (مجبوری) نہ اخلو او ہر خیل د۔ ژبہ توری بہ
 پہ کار اولولکہ د۔ "قرض" پہ حائے "پور" د۔
 "قصاب" پہ حائے "کوٹار" اود۔ "قمیص" پہ حائے
 "خت"، کندہ، ریبون، او کہ چیری پہ سختہ اری
 حینی توری یا نومونہ واخلو نو ہفہ دانگریزی
 اوتازی پہ شان ہفہ رنگہ و لیکولکہ خنکہ ہے
 پہ اسانہ لوستلامے سو۔ تازی خلک "پ" نہ
 سی لوستلامے نو ہفہ ز موزد ملک نوم پاکستان
 پہ حائے پاکستان لیک۔ سیکارتہ سیمجار وایی

اُولیکی یہ۔ حُکھہ چی "ک" نہ سی لوستلے
 بلوچ، بلوس لیکي دانہ کوی چی خیل پہ ژبہ کی نور
 تکی پ، ک اوچ زیات کری ہم داستان کہ موڑ "مرب"
 او "عراق" ارب او ایراک و لیکو یالکہ پہ انگریزی
 کی چی ستار او صمد ڈوارہ پہ یوہ ایس (S) یا "س"
 لیکل کیزی کہ موڑ ہم "عید الستار" او "عید الصمد"
 ڈوارہ او دل ستار او او دل سمد و لیکو حُکھہ چی یہ
 لولونوز موڑ زد۔ تکوٹچی، بہ توپ ہفہ تازی تکی کم
 سی چی موڑ یہ نسلوستلے لکھ "ث، ح، ذ، ص،
 ض، ط، ظ، ع، ف، ق، ے، داستان بہ زموڑ زد کرہ
 (تعلیم، لوست لیک او تاپچہ (تاپ، تپچہ (پرنٹنگ) دپر
 اسانہ سی۔

ترکھہ چی زہ خیریم پور دیے خبرہ اوستنی پوہان
 درے نیوکی (اعتراضات، لری۔ یوہ داچی پہ دے شان
 لیکلور۔ توڑی ہفہ مراد نہ پاتیری کم چی پہ ہفہ
 پڑی ژبہ کی وی چی موڑ جینی انجستی وکی۔ بلہ داچی
 د تازی ژبی سرہ زموڑ زد۔ دین ترون دی اوڈ۔ دین

لہ کیلہ موہر جینی تکی نمونہ او خبری جینی را انجستی
دی او کہ موہر داتوری دتازی خت او تہکو شخہ چپ
بل راز ولیکو نو موہر بہ د۔ دینہ ووزو۔

ذریعہ د اچی پپر پڑی توہری د «عرب» پہ شان موہر
«مغن» کری دی او لکیا یو کو و او پہ دے شان زمونہ
وڈہ کو او د دے پہ پربنو لو یا بند و لو بہ ژبہ لندہ تنگہ
سی او د ا کار یوازی موہر نہ دی کری د نری نوہری ودانی
ژبی لکہ تازی او انگریزی ہم دا کوی او ہم پہ دے چار
ودانی سوی دی۔ زہ لاندی دے نیو کو لندہ شانتہ جواب لیم۔
۱، دیوہ توہری مراد پہ بلہ ژبہ کی دھغے پہ خیل خت
لیکلہ سرہ نہ بدلہ پزی۔ کہ پہ تازی کی د پاکستان
پہ حائے پاکستان یاد۔ بلوچ پہ حائے بلوچ
لیکلہ دے تہکو مراد نہ بدلہ پزی نوہ «عراق» پہ حائے
«ایراک» یاد «عرب» پہ حائے «ارب» لیکلو پہ ولسی
بدلہ پزی۔ کہ د الکیما یا الکیمی پہ حائے کیمستری
پہ انگریزی کی خیلید اے سی او د ا تو موہر بایل پہ
حائے پہ پاریسی کی «او تو موہر بیل» جوہر پد اے سی

نوپہ پښتو کي دي ولي خپل په تکو تو ر کي بدل نه سی -
 اب، ترکو مه چي د دين ار پي ده او هغه تو ر کي د دين
 سره اره لری د هغو که د تازی تخه په بیل ټول لوستل
 موزد دینه نه وزو چي د زیاتره پښتنو سره اره لری تو
 زه نه پوهېن م چي یو شو کسه لوستی خنک که هغه
 د اشان ولیکی لکه چي لولی یه نوپه ولی له دینه
 په وزی - که د لکو نو پښتنو د - « الحمد » په حای
 « الحمد » لوستل یاد - « الصمد » په حای « سمد » لوستل
 او هم په نما ت خه کي کونا نه بله کپزی او هغو مے
 ناچاره منل کپزی نو د - « الصمد » په حای په سمد
 لیکلو به یو شو کسه لوستی خنک ولی د دینه وزی -
 که زه په انگریزی ژبه په لکو نو واره خپل د نامه په
 « ایس S » سره په لیکلو نه کونا هکاره کپن م چي بڼه
 په پوهېن م چي د تازی « ص » تخه بیل خالی « س » دی
 نو که دغه کار زه په پښتو وکم نو خنک د دینه
 وزم - که په کور ورو نو پښتانه د « محمد » په حای
 خپل په نمونو کي « مامد » یا خالی « ماد » ویلونه کاپیران

کپڑی نوپہ لیکلو پبے ولی کا پیران سی۔ پاتہ سو
 دہے شان تکو د مراد بد لپدل نالو سستی پشٹانہ
 خود، عبدال، او، الصمد، یا، المصور، الرحمن یا
 غوات، اوفصیح، پبے مراد نہ او پس رسپڑی اونہ
 ہلہ چی، اوڈول، سمد، موسویر، رہمان، غواس، او
 سپہ، ویکل سی۔ پبے لوستو خنکو کی ہم پبے سلو کی
 لس یہ دداسی تو روپہ مراد رسپڑی نو رنہ پبے سی
 نو کہ پبے زر وکی د۔ نہ سونہ نیوی کسو د پارہ
 دابدلی ہیٹ بپلتون نہ پبدا کوئی نو دہے لسو د پارہ
 دگردوپہ زوال اختہ کول کم سبہ کار دے۔

اج، زہ ہم دپڑو تو رو د اخیسلو د۔ ارہ او کتہی خہ
 نا کارہ نہ یم۔ زہ خوبے ارہ اخیستل او ورسرہ دہغو
 ژبو د تکو دہغو پبے خت لیکل کتمیرہ نہ مٹم تاوانی
 کارمے گنم۔ دانم چی تازی، انکر نزی لاد نری ہری
 ژبی دنور و ژبو خہ تو رکی اخیستی دی او ہمے
 او پس اخلی خود ایشان ہیٹ پبے ژبی نہ دی کرہ چی
 بے ارہ دہے دیل تو رکی اخیستی وی۔ تازی دہ والد

يا، ابا، په، حُمايے، "فادر"، "پدر"، "پلار"، يابل توپري، نه
 اخيستي، او نه، چيري انگر نزي، "مدر"، په، حُمايے، "مادر"،
 "مور"، يا، "اُم"، اخيستي، دي، لکه، مور، چي، دپلار، ابا
 بابا، با، کو، دکو، سره، "والد ماجد"، يا، "فادر"، وایو، اولیکو، پیه،
 تازی، دپارسی، "آریز"، او، "چراغ"، ابریق، او، سراج
 کرل، نویه، واخلستل، او، "معرب"، یه، وبلل، هم، حُکمه،
 چي، داسیان، او، دهغو، نمونه، دوی، نه، در لود، او، مور،
 خیل، زور، زیاتے، ناورین، او، داتول، ..... پر، سپو، وول
 ظلم، مور، واخلست، او، ورسره، ظالم، مظلوم، مظلله، طالبین،
 مظلومین، او، مظلالم، پوره، لیکر، او، دهغو، لاری، (گرم)، هم
 اخلو، او، خیل، تکی، کی، مو، ظ" تکی، هم، زیات، کی، چي، مور، نه،
 لوستلا، ے، سو، که، نه، - زمو، ر، تازی، باداران، یه،
 داسی، لیکي، - چي، په، دے، نا، خواله، کار، زمو، ر، لیک، او،
 لوست، له، پر، گران، سو، که، مور، ز، دهغه، مارغه، نوم، نه،
 لرو، چي، په، پارسی، او، او، ردو، پیه، "طوطی"، لیکي، نو، مور، ز، دی،
 هغه، بے، لشکه، واخلو، خو، هغه، شان، دے، ولیکو، چي،
 مور، ز، یه، لوستلا، ے، سو، "توتی"، داکم، کار، دی، چي، لیکو،

هغه شيان جي پٺه لکونو، پڻبتنوکي يولوستلامے ناه
 سى - ڊپرڊو ٿر بوڻخه هغه توري پٺه شڪه اخيئل
 پٺه ڪاردي جي زمونڻخه هغه نه وي، دانه جي زمونڻ
 خه د - هغه مراد يونه شوڻخو توري وي او زمونڻدي
 ڀردي توري واخلو - ڇي سٽايناه، پاسناه او پاسوالي
 راسره وي نو "حمد و ثنا او شڪر" ته ڪهه اري ده ڇي
 "زغم" ڪالل "وي نو" صبر "ولي اخلو؟ ڇي ناجوري
 ناروغي، رخ، روڪ، خوبن، خوبن ڪي او نو توري
 راسره سٽه نو و "مرض" ته ڪهه اري ده؟ ڇي توره
 لرونو "سيف" ولي ليو؟ ڇي ستر ڪي، ليمه او نو روي
 نو چشمان "او عيان" ڪهه ڪو و؟

داهم ويل ڪپري ڇي ددهه خت پٺه، دود ڪو لوپه، موزن
 دخيلو پنچوانو ڪيتا بو اوڊ - زر و پوهيتا نوڊ - پوهيتو ڇهه پٺه
 برخي پاته، سو زماپه ڪومان دانو ڪهه ڪهه ڏر نه نه ده
 ڇي يو خوب موز او پس دومري بناه ڪيتا بو نه، لرونه ڇي هغه
 دي موز بپرته پٺه نو ڪهه خت دستي ياپه شو ڪالهه ڪي نه
 ڪو چاپ او بلهه دا ڇي د - نو ڪهه خت پوهان د - پنچواني خت

تخه يودم پيے برخي کيزي هم نه
 اوپه اوپستو کيتا بوري کوم کيتاب چي د- پانو وروي
 هغه به هر وپرو وپيا بيا او ژر ژر چاپيزي اوپه کال
 دوه دري کي به هغه دسره نوي سي- د- انگرېزي
 ژبي په پخواني ايزگي (هجي) او اوپسنو پيزو (تھجي)
 کي ډېر توپير سته دي خو اوس هم چي کم د- زر وپيزو
 کيتا بونه ميندل کېزي او د- کاربل کيزي هغه اوپسني
 پوهان لوستلامه سي او زياتره خو په نوي اېزگي
 چاپ سرک دي- نو زمونږ دا هم داسان کېدلامه سي
 او که څه خرڅ يا خورکي پر دې بدلي باندې را هم
 سي نو کمه گټه چي په سم او اسانه ليک دود د-
 پښتو وزده کړه، لوستولیک او چاپ ته رسېزي او
 هغه گټه چي د- اسانه تاپ په جوړېدلو کېزي
 دا خرڅ او خورکي د هغه په مخ کې هيڅ هم نه دي-

(۵) دخت مراد هم دادي چي يوسرې ډبل سرې د- زړه
 په مراد د ونيا په حامي په ليک پورې سي چي د- هغه د- پاره
 نريکت او مخامخ کېدنه وي پاه کار او د- ليري حايه او

پسی شاہم کپد لائے سی۔ حُککہ نو لیک دودِ داسان
 پہ کار دی چمی د۔ ہفہ ہرتو رکہ پہ اسانہ اوڈ شکہ
 وتلی ولو ستل سی نو کَم لیک دودِ چمی دامرادِ خو پمرہ
 پورہ کوی ہفو موہ بناہ وکا د۔ بَدہ مرغہ د۔ پَسنتو
 دا او پسنے لیک دودِ چمی د۔ نور و ژبو چہ اخیت سو کہ
 دی، پورہ اوڈ۔ شکہ وتلی نسی لو ستل کپدائے
 لکہ + "لور" + یو توری دی چمی ہفہ خو رازہ لو ستل
 کپدائے سی چمی ڈوہ ڈرے رازہ خو پہ پہ بہ کی دود
 او بیل مراد و نہ ہم لری دا حُککہ چمی پہ او پسنی ختے
 کی د۔ نور و پزیرے (تھی) د۔ تکو (حروف) سرہ
 سمی نہ لیکل کپز کی لکہ دنور و ایرین ژبو
 انکر پز کی، سنسکرت او داچی پہ ہفو۔ تکو پزغ
 و پزاند سی او ہرتکی خیل پہ بیلہ ایز کی (تھی)
 ولو ستل سی۔ د۔ او پسنی خت د۔ دے نہ مکتیا
 داسی چارہ پہ کار دہ چمی ہرتو رکہ د۔ شکہ وتلی
 ولو ستل سی یاد اسان و لیکل سی لکہ حنکہ چمی
 لو ستل کپز کی۔ د۔ دے دیارہ د۔ تازی ژبی، پزیرے

زور (فتح) زہر (کسرہ) پین (ضمہ) غر وندے (جزم)
 مد، شد، کہ د۔ تکو سرہ و لگول سی نو تر یو حایہ
 کار کوی خور ہم پر رہ کار نہ کوی ولی چی د ایر نیو ژبو
 حینی ز تمونہ پہ تازی ژبہ کی نستہ۔ بلہ داچی د۔
 تازی خت پیزے د۔ تکو شخہ، بیلی لگیزی حکہ پہ
 لیکلو کی ہفہ کرانی وی او پہ تاپہ یا چاپ کی چی زمور
 د۔ دے پلتنی یو مراد دی۔ یو تازی پیزو د پر وخت
 ہم لگی او حامے ہم د پر اخلی، نو پہ کار دی چی مور جالی
 و تازی پیزو تہ و۔ نہ دریز و او کہ کپدائے سی
 نو د اسی تخینی نو بنائے جور ی کو چی ہفہ زمور
 د۔ او سنی خت سرہ چی و۔ تازی تہ نیر دے دی ہم
 و لگیزی او د۔ ہفہ تا و انوشخہ پاک ہم وی چی پہ تازی
 پیزو کی نستہ دی لکہ پہ لیک او تاپہ کی د۔ زیات
 وخت او حامے خرخ۔

زماپہ کومان داد۔ پینتو د پارہ نیک مرغہ خبرہ
 دہ چی پہ لزیام او زیار د پینتو د اسی خت جور پدائے
 سی چی ہم و او سنی تازی خت تہ نیر دے او ورتہ

وی ہمے زیاترہ پینرے د تگوسرہ سیمی و لیکلی سی
 اوہے تاپ او تاپم آسانہ جور پسی۔ خود اہلہ چی
 مور زدانادے و منوچی مور زبہ پے سمختی اری د پردو
 زبو توری پے پښتونه را گدہ وو اوہر توری کہ
 خیل وی کہ پردے ہفہ شان پے لیکوچی نالوستی
 اوزیات پښتانه یہ پے اسانہ لوستلے سی۔

پہ پښتو زبہ کی دوہ زغونہ د۔ سرہ نستہ یو
 ہفہ چی پہ او ردو او پارسی زبو کے شرکندہ یے (یا
 یے معروف) بولی لکہ پہ پیر، امیر او وزیر کی چی «ی»
 دہ اوبل ہفہ زغ چی شرکند واو (واو معروف) یہ بولی
 لکہ پہ بود، نمود او سود کی «و» پہ پښتو کی دادوارہ
 زغونہ د۔ زپر (کسرہ) او پین (ضمہ) پہ دول اد کبری
 لکہ پیر، وزیر، امیر چی (پر، وزیر او امیر) لوستل
 کبری او شود۔ بود۔ نور۔ سور او لور چی شد۔ بد۔ نر۔ سور۔ او لور لوستل
 کیزی خود پین پور حامے «واو» ورسرہ لیکل کیزی
 خودتاوان دادی چی مور زهر حامے دغہ «ی» او «و» د۔
 زپر (کسرہ) او پین (ضمہ) پہ حامے نہ لیکو، حکہ
 موہم توری او زده سی اوہم د۔ شکہ وتلی نہ سی

نوسٽل ڪپڊا مے لڪه ڪلستان او ملتان كه مور به چري
 دزير (ڪسره) اوپين (ضمه) دپاره «ڪا» او «و» وليكو
 نوڊزيرا اوپين تكي به په اسانه د- شڪه ووزي
 لڪه- ڪولستان، مولتان، تيلتڪ، پيشواؤد «واو»
 له ڪبله به مور توري هم راره وار هسي، خودا «واو»
 چي دپينس په حڪمے ليڪواؤ خالي دبنغ ڪارور ڪوي
 دابه د- روغ «واو» شخه چي هغه خپله بنغ لري لڪه د-
 «وران» پينور، اوڊ- «وور» لوپري «واو» شخه بيلتون
 غوارپي، چي ڪه داسي وليڪل سي لڪه چي ماپه دپه شيري
 (PAPER) ڪي ليڪي دڪه «و» نوپه ليڪواؤ تاپم ڏوارو ڪي
 به اسانه وي چي داسان دزير اوپين بيلتون په «ڪا»
 او «و» وسي لڪه شي، مي، دي، بيده، پتير، خمير
 حمر، مور، نورم، زورم، لرو، خور و نوپو بنور، زور
 (فتحه)، به پاته سي چي هغه ڪه مور د- اوس په
 شان په نوبانه پريندو نوهم ڪار چلپري اوپه ليڪ
 او تاپم ڪي به اساني جور هسي خود- اوس په شان
 دتوري په پامے ڪي به زور په ڪاروي چي هغه په

پڻبتو کی «ه» لیکلہ کپری چی دا اثر کندی سی چی د۔
 توری (لفظ) د پامے تکی (هر ف) وچ (ساکن) یا تری
 (مجزوم) خونہ دی لکھ بہ، پہ، مہ۔ اثر کندی ہ۔
 چارہ چی د اثر کندی و پڻبتو و سی:

مانخ کی ہم دا اثر کندی کرے دہ چی مورن او پس ہم
 پہخت کی د۔ پپن پہ حائے «و» د۔ زپر پہ حائے «ی»
 لیکولکھ «لور» «سور» راجھی، کوی اوداسی
 نور توری کا، خو حکھ چی مورن دا «و» او «ی» د۔ پپن
 او زپر پہ حائے نہ دی اینی اونه موخہ بہلہ نخبہ
 وور تہ اسپے دہ۔ نور هر ورو یہ نہ لیکولکھ یہ ولیکو
 او کلہ یہ پر پر د ولکھ پہ گلستان، ملتان او نورو
 کی لائیتی خلک داسی ہم کری چی، می۔ دی۔ چی۔ وی
 اوداسی نور توری پہ ایکو و یا یلفو شو پتکولیکی او
 د۔ تازی زپر وور سرہ لگو کالکھ م۔ د۔ چہ۔ و۔ کہ
 دا دود بند نہ سی نور پڻبتو بہ د۔ یلفو زو پتکو
 ختاسی ولی ز مورن پہ ژبہ کی د۔ بنہ مرغہ ددے
 کبلہ چی زور، زپر او پپن د۔ تکو سرہ د۔ روغ تکی

پہ رنگ کی لکھنوی۔ زمونہ تو رکی دہرا او زده نہ دی
 کہ مو زده۔ خیلو بنو رو (حرکات) پور حامے د۔ تازی
 دا اولکھ و و (ولکو و) یاد۔ پارسی پہ شاپنہ مخ لہ
 پریزد و نو زمونہ زخت بہ د۔ اہر تہکو او لولو تو رو
 خت سی لکھ ت، م راح، زب درسم، زمونہ پنجر کی
 م رالوین۔ چی دھیا بہ خونین نہ وی۔

د۔ زور، زہرا تو پینا پس زوہ ز غونہ نو پیا تیزی
 چی ہفہ او رس ہم پاء تہکو (حرف) ادا کیری خود۔
 نور و رو غو تہکو سرہ بیلتون نہ لری چی ہفہ دی
 او زده "ے" (یامے مجھول) لکھ پہ "تہ" "ھے" دوے
 وھے "دائینے" "کاپے" "وہرہ" "دہر او تہر" "دائے چی
 کلہ د۔ توری پہ میان کی راسی نو د کابل د پینتو
 تولنتی پہ کو بنین د۔ ہفے بیلتون پہ لاندی بانندی
 تہکو کیری۔ اوچی پہ پامے کی وی۔ دہفے بیلتون نستہ۔ بل دی
 او زده واو (واو مجھول) لکھ تول (وزن) تول (گرد) چول
 کھول..... زماپہ پام دا ڈوارہ کہ داسی ولیکوہے
 او "و" "ٹھنکے چی مایہ دہے خیری (PAPER) کی لیکلی دی

نویں پلٹوت ہے ہم ویسی اولیکل او تاپہ ہے اسانہ
 ہم وی۔ پہ پینتور ژبہ کی دتو لو نو رو اہرینو ژبو پہ
 شہر وچ تکی خورا دہر راچی پی ہفہ پہ حینو حایو کی
 تحسبہ غوار پی پہ زیاتہ پہ حینو پوہنو کی لکہ ژب
 پوہنہ (علم لغات) پی پہ ہفہ کی ہرتوری او د۔
 ہرتوری کا توپ تکی پورہ لوستل غوار پی حکہ پہ امر
 سنو ژب توپ نوپ (کتب اللغات) کی دہرتوری د
 پیز و او پیز اند و د پارہ دتو رکا پس یو او زید بیان یاد۔
 تحسبوی او زید لار و و رکاوہ لیز پی۔ لکہ د۔ کابل
 د۔ ادبی توپ لسی د۔ پینتو کا موپس پہ لوپ مڑ توپ کی
 پور مخ (۱۲۰) یوتوری کہ داسی لیکل سو کہ دی۔

پخلا توپ :- (ض س ف س ض م ج س) یاندی

ضمہ، سکون، فتحہ، سکون، ضمہ، مجھول او سکون
 کہ داتوری کہ داسی ولیکل سمی۔ "پو پخلا توپ"۔
 نو و ہفہ و روستو تحسبوتہ ہیچ ارکانہ پاتیری
 او توری پورہ او د۔ شکہ و تالی لوستل کپد امی سی
 یالکہ ددغہ پارکی (کتاب) پور مخ (۸۸) یوتوری

برالبيدل (س ف س س ک چ ز س) لیک دی یانڈی
 (ساکن، فتحہ، ساکن، ساکن، کسرہ، مجھول، زور کے
 ساکن) کہ داتوری «برالبيدہ» ولیکل سی نو
 وهغه اوپن دو تخنوتہ ہیچ اری نہ پاتیزی۔

پورے حائے زہ دا خبرہ ہم ٹھپرل غوارم چی زما
 پہ پام پہ پستو کی د۔ زور، زپر اوپن نہ سپو ایل
 ٹھورم نیور (حرکت) نستہ چی وهغه تہ پر پخوانی
 پورہان زور کے (فتحہ خفیہ) راپی۔ زہ دغہ د۔ زور
 وال (مفتوح) تکی پس وچ (ساکن) تکی بولم۔ لکہ د۔
 تل (ہمیش) لام ولی چی ہرکلہ مورن اوستری تکی تہ
 نیور (حرکت) ور کو لکہ «تل ترتلاء» نو خبرہ پاکہ سی
 او داسنکارہ سی چی دغہ تکی د۔ لومری تکی سرہ ہیچ
 اری نہ درلودہ، ہسی ہم کم زغ چی پہ تال، بال او کام
 تورو کی اوستری تکی وچ (ساکن) دی کہ هغه مورن
 د۔ الپ پہ اچولود۔ لومری تکی پہ زور سپی ادا کو۔
 تل، بل، ک م، نو پہ تل (ہمیش) بل (دیگر) او کم
 (کدام) جینی جو رسی۔ دازغ پہ تولو اپرینو ژبو کی

دی۔ پہ چاکی دپڑاؤ پہ چاکی لبز خوپہ پشنتو، سنگر
 اوھیندی کی دپڑ دی۔ دسنسکرت اوھیندی پہ
 لیک دود کی پنواد اتھی نیم لیکل کیدہ۔ اوپس می اور
 ہدی دی چی ہفویہ، خہ بلہ، نخبہ، ایپے دہ۔
 خبیر نہ، یم چی خہ دہ۔ پہ پارسی او اورو کی ہم داشان
 تھی راخی لکہ د۔ پکرتا "ر" او د "حسن" "ن" خو ہفویہ
 پہ لیک دود کی خہ پلٹون ناوور کو کی پہ پشنتو کی داسی
 وچ (ساکن) تھی دپڑ راخی او د۔ دپڑ و تمہ رو مراد دپڑ
 پہ بدلپڑی لکہ کم (لبز) کم (کونسا۔ کد ام)۔
 بل (دوسرا) خکہ زموز پہ لیک دود کی داتھی پلٹون
 غواری او خکہ چی توں تھی داشان راتلاے سی نو کہ
 مہر ہم لکہ د۔ ھیندی خہ بیل راز وورتا، ایرد و نو تھی
 بہ مو دپڑ زیات سی او تیا پہ بہ مو کرانہ، سی نو زما پہ کوما
 دابہ بنہ وی چی یوہ پہلہ، نخبہ، وورتہ و تیا کو چی ہر خاے
 ہفہ لگیز کی۔ کہ پہ سر کی وی لکہ د۔ وران "واو" کہ
 پہ میان کی وی لکہ د۔ "برالبیدہ" "لام" او کہ پہ
 پامے کی وی لکہ د۔ "لیدے" "ہے" چپہ غرو ندے

(الٹاجزم) دا کار پہ اسانہ کولائے سی۔

پہ پینتو کی اوڑدالپ (الف ممدودہ) ہم ستہ لکہ
 آب۔ آن آس چی او پس دتازی خت پہ شان مد وورکارہ
 کیزی خومد پہ لیک دود کی پہ ڈویم وار لیکل غواری
 کہ مورزد۔ دھے دپارہ "ا" دا نخبہ، کو نوڈا بہ حکہ بنہ
 وی چی پہ یوکلم لیکل کپدائے سی۔

ہم داتشان پہ پینتو کی حینی تکی برغ (مشدد)
 لکہ، پرتہ، برغہ ہم وی۔ داتکی ہم بیلتون غواری
 چی ہفہ پہ ڈوھے توگی کپدائے سی۔ یوداچی دتازی پہ
 شان بلہ نخبہ برغے (س) شد وورتہ کنبہر دو او
 بل داچی د۔ انکرہزی پہ شان برغ تکی ڈوھ وارہ ولیکو
 لکہ تکہ، پرتہ، برغہ زما پہ کو ما برغ (شد) پل
 بہ بنہ وی کہ شاہ ہم پہ دھے شان یوہ نخبہ زیاتیزی۔
 پہ پینتو لیک دود کی یوہ بلہ ورائی ستہ چی
 سمول غواری او ہفہ دہ د۔ "ھ" پل رازونہ او پس مورز
 ھ، ھ، ھ، تہ او مہربان پنچا رازہ "ھ" لیکو چی خومشی او
 گران کاردی پہ کاردی چی ددھے خالی یو راز مورز وانخلو

چی د۔ توہری پہ سرکی، پامے اوئیات ہر حامے پہ کار
 راسی اوازے بدل نہ سی چی تکی لبز او تاپہ مواسانہ
 سی زماپہ کومان چیرگی "ھ" "ھ" ہر حامے یوشانتہ کار
 کولمے سی لکہ ہر، میہربان، پارہ۔

پاتہ سولہ "ہ" "ہ" ہفہ پہ پینتو کی د۔ توہری پہ پامے
 کی د۔ زور (فتحہ) دیارہ پہ کار دہ او بس او بس خلگ
 دغہ "ہ" "د" "ھ" "پوہ حامے لیکی چی دیو ورائی ترے پیدا
 کیڑی۔ لکہ داچی او بس خلگ لیکی "چاکو تیرہ کہ" "او" چارہ
 تیرہ کہ "پہ کار دی چی" "چارہ تیرہ کہ" "وی لکے
 خنکے چے لولو۔

"ن" یونوی تکی دی چی د۔ کابل ادبی توہنی دھفہ
 بزغ دیارہ دوہد کری دی چی پنخوانر لیکل کپدہ کہ داتکی
 ساتونوپہ "تاپہ" کی بہ مویوہ کیلی (KEY) زیاتہ سی
 اوکے ویاسونوخواہ زیات تاوان نہ لری "نر" ددے کار
 کولمے سی:

بناغلی مشراویاوری پوہ مامد کول خان مہمند
 چی د "یامے تانیث" پہ نامہ کوم تکی "ی" "پہل کری دی

اؤ او پے سے دکابل پستو تونہ اؤ نور لیکوال لیک کی کہ
 خہ ہم زما پے کومان ہفہ وچہ (ساکن) "مے" د د ہ
 چی ہ د - زور زو پستہ راچی اؤد - نور وداشان وچو
 تکو پے راز چپہ غر وندے "۷" غوار پری خو حکے چی
 داتکی دپر راچی اؤد - مور ز سرہ د - تاپ پے اتہ ویشتو
 کیلیو (KEYS) کی حامے ہم ننتہ نوکے مور ز داتکی
 ہم واخلو نو یو خو پے مو پے لیک کی غر وندے کم
 سی چی بیل لکے ول غوار پری او بیل بہ داد غہ بنا علی
 اوخ کسبہ پو پھ یوہ نخبہ ز مور ز پے لیک دو د کی
 تل تر تله د - دو مے د - ہغور پر مور زیا روچی د - پستو
 د - پارے کنبی دی راپاتہ سی -

د - لیک دو د پے اسانو لوکی پور دے خبرہ ہم
 پام پے کار دی چی د پستو کوم بیل تکی دو مے دو مے نخبی
 لری لکے (ت، ز، بن) د دے پور حامے یوہ نخبہ پے
 کار دہ کہ (نہ) مور ز نہ اخلو نو د - (ت) دپارہ خالی لاندی
 کری ب اؤ "پ" بس دہ ہم داشان "بن" دپارہ ہم
 دانخبہ کبدلا مے سی "پس" د "ز" دپارہ خالی دشا

بغورپا (VOWELS) ا و وے ی ی

نوم (NAME) آ ا اور اے ای ای

نخبی (SINGS) ا و وے ی ی

نوم (NAME) وچ ، غروتدے برغے زور

کہ موزد۔ تازی نسخ خت پیہ دول خالی د۔ ب

پ، ت، ہ، ج، چ، خ، ش، س، ش، بن، غ، ک
گ، ل، م، ن، مے، مے او کی۔ ڈوہ، ڈوہ رازہ کنبپر دو

اود انور تکی ہر حاکے پورھ و لیکو نو ز موز د تا پیے تو پی
دیکو کیلی (KEYS) ۲۹ پیہ کاردی اود نخبو سر د پرش

پیہ کاردی۔ دانگریز کاد لو یوا و ورتکو د اہم ۲۲ دی

خالی خلور کیلی ز موز د ازیاتیز کی پی پیہ اسانہ دانگریز

تا پیے پور مخ (KEY BOARD) حاید لائے سی یا موز د۔

انگریزی ٹینی نخبی لکہ پول ستاپ (FULL STOP)

پربنو ولایے سو۔

دڑبی دیارہ دلیک دو د پس دویم پیہ کارشے دھنے

«لاری چاری» گرامردی۔ د۔ بڈہ مرغہ تراوسہ پیہ

دے کار کی ہر رخہ زیارچی ختای دی او کیتا بو نہ جو رہ

سوکی دی ہفہ تپول دتازی پورلاردی او دومره پہ تازی
 پسی تللی دی چی دکار و اوغو نخبنی او وپشے ہم کت متے
 دتازی پہ شان کر کی دی چی د۔ پبنتو سره ورپنه دی
 ولی پبنتو او تازی پہ جور پبنت، راز او وزم کی سره بیسی
 ژبی دی۔ تازی وکارتہ « فعل » وایی او دتازی تپول بریادی
 (صیح ثلاثی) کاروتہ ہم پور دے وزم دی حکہ دانوم
 د۔ هغو لپاره ډیر سبه او د۔ کاردی، خو زموږ دپاره دا
 دھیچ پنے نہ دی۔ ہم داشان فاعل و مفعول دی۔ د۔
 تازی دا تپول ہم پور دے وزم وی او ہم یہ مراد دغا
 وی لکہ ضارب، کاتب، جاہل، مضروب، مکتوب
 او مجھول، نوموړ ز له خپل نمونه بدلول پہ کاردی
 چی کہ پور وزم برابر نہ وی شاگردان خوبہ پہ مراد
 رسیزی لکہ د « فعل » پہ کار، چار، کرہ یا بل یونوم
 ہم داشان « اسم » « صفت » « ضمیر » او دا تپول پہ تازی
 ژبہ کی خپل مراد لری، پہ پبنتو کی داد۔ شاگردانم
 (زده که وونکم) دپاره هیچ داسی مراد نہ لری، چی پہ
 هغه ددوے پام پور مراد سم سی۔

لڪه نوم، نومڪي (اسم تصغير) ستائيناء (صفت)،
ياخوڙي، راز، دول او نو رتازي حيني داسي نمونه لري
چي هغه پور پيل وزم وي حڪه هغه پيه دنومور پيل راز
(قسم)، منلي دي لڪه "اسم ظرف" "اسم آلہ" چي هر چيري
يوشانته په اسانه جو رپزي لڪه مقل، مشرب
مصدر، مذبح، او مضراب، مقراض، مكيال چي په پښتو
کي انسته نومورن ولي د- پښتو شاگردانو ما غزه په داسي
خوښي وپش وخورو چي هغه په پښتو کي نه وي -
مورن وورته وايو، باغ، چمن، بازار "اسم ظرف"، دي او
چا کوښي، اره، ..... "اسم آلہ"، دي چي هيڅ مراد
او کټه نه لري، په کاردی چي دالار پاته سي او داسي
پښتانه پوهان چي د- اږينو ژبو انگرېزي، سنسکرت
او نور وپه ليارو (گرامر) ښه بلدوي. د- نوي سره د.
پښتو اسانه لياري (گرامر) جوړي کي.

ژب توښي (لغت) پښتو ژبه چي د- پښتو خوږه
کلو او غرو کي تراوسه لاويله کيزي دومره ودانه او
ويره ژبه ده چي که يو محل داسره راتوله، سي بيا به مورن

خالی د۔ نور و ژبورد۔ ارپی وتل خور پڑ پڑ دھو دہر و شیانو
 او مراد و دیارہ د۔ یوہ پا محکے شو شو توری ولر و خود ا
 هلہ چی مور د۔ بلسو تپہ رتہ او سو چہ ژبہ پښتو
 او سبہ پښتو و منو او خپل توری پہ ہرہ تو کہ تر پڑو
 سبہ و بولو او چی خپل پښتو توری را پید اسی پردے
 وانہ خلو او داکو مان د۔ سترہ و با سو چی د۔ یو چے پتے
 ژبہ د۔ بلی تر هغه سبہ دہ یا هغه ژبہ۔ خو پڑہ
 چی پہ هغه کی پردی توری پہ زیاتہ د۔ تازی، پارسی
 او انگریزی ژبو توری دپر و ویل سی، او هر هغه
 سرے یا پوهیت (شاعر) دپر پوہ دی چی پردی توری
 او تولونہ (ردیف) ..... (قافیہ) پہ خپل لیک
 یا پوهیتو کی راوری۔

د۔ تازی ژبی پہ کمہ پوهیتہ (شعر) کی چی
 د۔ بلی ژبی توری راسی هغه «ذوالفتین» یا «ذو
 الغات» بولی او د تازی یہ نہ منی۔ زمون زیاترہ
 اوسنی پوهیتی ددے جمہ دی لا زیاترہ خود تازی
 زیاتی او د پښتو کمی دی لک، داچی :-

۵ اے صاحبہ ہم دسیف ہم دقلم
لا تانی ہستی راغلے لہ عدم

پہ دے پوہیتہ کی د پستو خہ دی؟ کہ
مورن اوپس ہم د پرد و تور روپہ حامے د۔ پستو خیل توری
راغوندہ کو نو مورن ہر خہ لر و او پنچی د پرے لر و د۔ پستو
د توپہ بیلتون او حله لیری کپد و کی بلہ کتہ یا تاوان
ہر خہ چی وکا د اکتہ شکر کندہ دہ چی پہ دے بیلتون
ژبہ د پرہ و دانہ سوے دہ۔ د۔ روزانہ ژوند اور یوچی
شیا نو د پارہ د۔ یوہ پہ حامے د پر نمونہ دی چی پہ د پر و
و دانو ژبو کی تربوہ بالا نوم نہ لری۔ مار او مینکورد۔
یوہ او خا رساہ کتہ، نمونہ دی۔ خوا، پلو، لتہ، ترہ
غارہ، حامے، شندہ د۔ ضلع، طرف، ناحیہ او نور و
د پارہ بیل نمونہ دی چی د ہغو شخہ "صوبہ" ضلع
تحصیل، دوپٹن، مساوی الا ضلاع او نور پہ اسانہ
جو ریدامے سی پہ کار د دی چی د۔ بیلو توپو پھان
د۔ خچلی، خچلی ژبی توری راغوندہ کی او بیاد ہغو شخہ
یو حامے یولو پے ژب توپلنی (جامع الفات) تیار سی

چي تل تر تله د - پښتو ژبي دپاره يو ترازو (معیار) سی
 چي کم توري پښتو دی او کم نه دی ؟
 دپوهنی د بیلو خان کو پیل نمونه چي وموز ته
 دپرنوی او داسی بنکاری چي د - موز تخه نسته زموز
 خپل توري دی چي لږ دپری راز بدل سوی وی موز
 له دغه توري هم روغ می نه دی اخیستل په کاری
 تل موز ته پردی ایسی او زموز دپوهنی شاگردانے
 په مراد نه رسی موز له په کاری چي داسی توری
 د - ژب پوهنی (فیلالوجی) په هغه راز خیرا ونے (تجزیه)
 وکو کم چي بناغلی هوپسین بخش کوسراوس اوس
 خپل په خود اے وو رکری پوهه دپښتو پوهانو
 میان ته را ایستے ده چي په هغه موز ته دارا خرندي
 چي "جیومیتری" چي د اوخاری پوهنی نوم دی زموز
 خپل توري "حامے پپی" یا "حامے مپچری" دی چي
 مرادے دحامے مپچل یا ناپول دی - جیونومی اوجیو
 گوئی چي دمنرکی د - پوهنی (علم طبقات الارض) دوی
 بیلی خانگی دی پښتو توري "حامے نامے" او "حامے

کوہنے "دی او" مشین "چی اوپس ہم" مچین "لیکل
 کیوی دپنبتو او اینسان ذات ہفہ لوہر پے مشین
 دی چی مورن پے اوپس ہم "مچن" یا "مچن" بولہ د -
 لاتینی او شمارتورک "پروپیکنڈا" د - پنبتو پڑے پتراندہ
 پہ بل چاخیل مراد یا خیرہ پتراند ل دی او داشسان
 "میلو میٹر" "بیر و میٹر" "تھر ما میٹر" پہل مچر
 برہ مچر او غار یا گرمی مچر دی - "جغرافیہ" (جیا گرافی)
 حامے کوپوھی، لکہ زر کرپوھی (علم زرگری) او "قوتو
 کرافی" (پیتاؤ کرپوھی) (علم پیتاؤ یا روہناگری) دی
 د - تازی (قلم) زمون دکیلی یا کیلی تخمہ د پارسی کلک
 یا کیلم دی او "جائز" زمون "حایج" د حامے پہ حامے
 دے - کہ پبنتانہ پوہان پے دے شان د - بنا غلی
 ہو سین بخش کوسر د - بنرونی سرہ سم د - پوہنی
 د - نوو نمونو (اصطلاحات) خیراومے وکی او د حینو
 نور و پنبتو جوہر کی لکہ "زاویہ" کونج یا گوٹ او
 غوزی، سٹیج (Stage) دریج نو پنبتو بہ داسی
 پورہ ژبہ سی چی ہر خہ بہ خیل لری - کپد امے سی

چی شوک داو وائی چی دوہری زیار وولی و خہڑی؟ چی
 ہیخ پے ہیخہ د جو میتری پہ اُحامے «اُحامے پیچی»
 اؤد «نرو بیگنہا» پہ اُحامے «پرے پتر اندا» جو پسی؟
 دازیا رُحکہ پہ کاردی چی دبل پہ تریہ دانمونه
 زمون دپارہ ہیخ مراد نہ لری اوجی پخپلہ تریہ سی
 نو مراد بہ لری اوکُم شاگردان چی ہفہ پوہنی
 زدہ کوی ہفوتہ بہ د پره اسانی وی «زاویہ» بہ ہم
 یوشاگرد زدہ کی اوجو پڑ پے کی خدیہ خوارکی اوکے
 ددھے نوہم کونج یا گوٹ سی نو بہ وور تہ اسانہ وی۔

حینی نور وینہ داکو مان ہم کوی چی کہ موز دنور و
 ژبو توری وانہ خلو نو خالی پہ پینتو توری موز موز کار
 نہ کیزی زما پہ کو مان خیرہ داسی نہ دہ کہ موز و غوار و
 چی د۔ نور و ژبو توری کانہ اخلو نو پہ رتہ اوسو چہ
 پینتو ہم کار چلپد امے سی چی زما دا خہری
 (Paper) ددھے کواہ دی۔ داہم یوہ د۔ پوہنی او
 کر کچینہ خہرینہ دہ چی ماخپل د اُحامے پہ ریواجی
 پینتو اوسم دلا سہ (قلم برداستہ) لیکلے دہ۔ پہ

تاسی کی بہ، وُحینر خکوتہ، داژ بہ، یوٹھا، نوپے ایسی
 خور داٹکھ نہ، دہ — د — دہے پیلما، (سب)
 دادہ چی زمو، زتولچا تپے او دھری تپے پوہان
 یود۔ بل۔ د۔ ژبی سرہ نابلسدہ یولاد۔ بدہ مرغہ، مور
 د۔ بل ژبہ خراپہ، گنوپ۔ خالی گنوپہ، نہ پور کی خانو
 لاهم۔ چی ترخو، زمو، زداخو، مے بدل تہ، سی نو، مور
 بہ، ٹنکھ، یود۔ بل، پہ، ژبہ، ولد سو او، پہ، وہ، پوہینو،
 چی ٹنکھ، داخو، مے پاتہ، سی او، د، تو، لو، پین، تنو، پو، ہ
 ژبہ، وکنیلہ، سی لکھ، ٹنکھ، چی د۔ پنخو، اٹخا، زمو، زد۔
 پلو، و نیکو، نو، دو، د، راغلی، دی، چی، غتہ، تخینہ، یہ، دادہ
 چی دینتو، چلو، ریل، تکی، ش، خ، بز، بن، چی، لو، پیر، کی
 لو، کی، تپے، لکھ، ایسپاز، کی، ہفہ، د۔ سرہ، نہ، سی
 لو، ستلا، مے، بن، او، زد، د۔ خ، او، گ، پہ، شان، لو، لی، خو،
 پہ، لیک، دو، د، کی، ہفہ، ہر، و، مرو، لیک، کی۔ دا، ز، مو، زد۔
 یو، والی، نیز، دیکت، او، کامولی، لو، پہ، نخینہ، دہ، چی، و، مور
 تہ، د۔ خیلو، ہغو، نیکو، نو، شخا، را، پاتہ، سو، پہ، دہ، چی، د۔
 ہغو، د۔ پو، ہنی، تو، ری، ننگ، او، مرانی، لہ، فی، پینتو،

کام د۔ نری کہ پہ کامو کی اوچت اُحامے درلو د نوچی د ا
 ثخبرنہ (بخت) پہ رتہ او سوچم پنبتو کپد لائے
 سی نو نو رکی داستان د۔ پوہنی خبری بہ ولی ونہ سی؟
 او پس زہ دا احوال اندینی تیری (تجاویز) ستا سی
 پہ مخ کی زدم۔ حینی خلک دا ہم واپی چی د۔ پنبتو
 خت پہ اُحامے کہ مور زدا او پس نے او رد وخت دود
 کو نو بنہ بہ وکازما پہ کو مان داد۔ ہغو خلکو خبرہ
 دہ چی د۔ انکر پزانو پہ وخت کی بیا او پس اُحکہ د۔ او ردو
 ستارہ (رعب) باندی پریوتلے دہ چی ہغہ د۔ بنو وئی
 او سرکار ژبہ دہ پنبتو نہ وہ۔ پہ داسی خبرو کی دا شیر
 ترازونہ سی کپد لائے چی کہ ژبہ سرکاری دہ او کہ نہ
 دہ پہ دہے کی خو ترازو خالی پوہنہ (علم) او کتہ کپد لائے
 سی دا کتل پہ کاردی چی کو م خت گت مہرہ او اسانہ
 دی کہ او رد وخت اسانہ وی پیشکے مور زلہ اخیستل پہ
 کاردی او کہ نہ پنبتو خت اسانہ وی نو پہ کارخو
 دادی چی او ردو ز مور زدا واخلی او کے ہغو مے نہ اخلی
 نو مور زلہ خو خیل بنہ د۔ بل پہ بد او خیل اسانہ

د۔ بل پہ گران گرسره نه دی بدلول پہ کار۔

زما پہ کو مان د۔ پښتو (ت، د، ر، گ) حکم د۔
 اوردو ترده ہے اسانہ دی چی هغه پہ لیک کی پہ یوه
 وار لیکل کپدلا مے سی چپ د۔ «ت»، او د۔ پښتو دپا مے
 «زور» ه، خو زیات دکتی تکی دی چی پہ هغه
 زمو ز د۔ توری د۔ پامے تکی د۔ ترلی (مجزوم) تکی شخه
 بیلتون کوی هم مو یکر تکی د۔ شکته پہ وزی لکه۔ که
 مہ، پہ، به او هم مو توری ولو بد و ته نه پری دی
 لکه د۔ اوردو «نکرو او د۔ پارسی «نجوس» «مکن»
 حینی خلک دا خبره هم کوی چی پښتو دی د۔ سره
 پہ روغو تکو لیکله کیری لکه داچی خلور دی
 داسی لیکل کیری «ش لور» زما پہ کو مان د اتیری
 (تجویز) حکم واپندی کیری چی زمو ز تاپ (تاپ)،
 اسانہ سی ولی چی اویس زمو ز تکی دپری که د۔ هر
 یوه دوه دوه رازه هم سی نو د۔ تاپ پہ مخ (K_yB^Fo^oR^oD^o) کی
 نه حاییری یا گرانیری خوک۔ تازی تکی چی مو ز مے
 سلابلا لیکو او لوستلا مے یہ نه سو و باسو نو داکار

اسانہ کیری لکھ چي ماوراندی لیکای دی نو پیاودھے
تہ ارپی نہ پاتیری۔

پہ دھے راز لیک دود کی لوہے تاوان دادی چي
مور بہ د۔ تو لو ہفہ ژ یوسرہ مخ لہ نابلد سو کمی
چی پہ تازی خت لیکای کیری لکھ پاری، اور دو
سیندی او خیلہ تازی، کہ خہ ہم داہیلہ کیدای
سی چی کہ پشنتو دالیک دود واخلی نو ووبہ پاری
اور دو او سیندی ہم داستان سی یو خود اہیلہ دہرہ
تینگہ ہیلہ نہ دہ چی دانور کا ژبی دی تازی خت
پریں دی او دانوی پشنتو لیک دود دی واخلی اونازی
خو کر سرہ پریں وولا مے نہ سی ولی چی دخود ائے وزرک
پارکے (قرآن مجید) پہ تازی خت لیکل سو کی دی او
ھیچ مو سلمان دانہ سی منلا مے چی د۔ دھے وزرک
کتاب خت دی بدل سی او داستان دی ودھے کتاب
تہ ہم د۔ نو رو خود اپی کتاب نو نشان دبد لید نو لاری سی
پہ پامے کی زہ خیل د۔ ورو ووا و پشنتو پوہا نو پام
دھے خبری تہ رارول غوارم چی دلیک دود او ژبی سہول

اسانہ کہ ول، اسانہ چاپ، تپے او تپا پ جو پ ڙه ول
 او دهغو د پاره په ژبه، اولیک دو د کی بدلی که ول داسی
 کارنه دی چی یوازی زما یا زمو ز پښتو پورته پام سوی
 دی اولکیا یو خپل د- کام پام و د هے خواته، راره وو، د ا
 نکل و د پرو هغه کاموته، و و پښ د کی چی خپلی ژبی
 هے پوره و دانی کری او د- و دی تر هسپکے (اسمان) رسه
 ولی دی، زه لاندی یو خو نمونے لیکه :-

۱- تاسی به خود خبریاست چی پارسی ژبه په
 تولو پرینو او د- نری په ژبو کی د- هر کی خواد پره اسانه
 او خو زه ژبه ده، تپکے د پر کم دی په لیا و (گرامر) کی
 په کار و (افعال)، تخبیر (ضمائر)، نوښانو (علامات)
 او تروپن (اضافات) کی د- نراوښتی هغه پلټون نه
 لری چی دانری کی ژبی هے خو راکرانی کری دی- په تیرو
 خو کلو کی د- ایران پوهانو د- خپلی دغی اسانه ژبی
 د- لا اسانه، که ول و د پاره خو په مراد رسیدلی زیار کنبی
 دی چی د- هغوله مخی هغو هے په کتبه د پارسی ژبی
 شخه دوه ز غورچی تکی او بزد و او (واو مجبول) او

اوزده سے (یا مے مجھول) نخ لہ وایستہ اوڈ۔ تکر
 تپے چی پخواہم د۔ ت، د، ر د۔ نیشیت والی لہ منی
 د پر لندہ گنہ وو۔ ذوہ یہ نورہم پکینی کم کرل
 اوس ہفہ تپول اولس وروخی تہ د پخواپہ شان
 "روز" نہ وای او پنے لیکي "یکي او میرود" یہ ترے ساز کرل۔
 دخپول یار و (گرامر) تخنے د۔ جم (جمع) ہفہ تپول
 پل پل رازونہ وایستہ چی دو سے دتازی تخنہ اخیستی
 وویا یہ خپلہ در لود لکہ دتخان تخنہ خوانین یا خانان
 د۔ باغ تخنہ باغات، دملک تخنہ ممالک، اوڈ اسی نور
 اوس ہفہ خالی د۔ یلغوز توری پہ پامے کی "ہا" د۔
 جم تخنہ اینی سے دہ لکہ باغها، ملکہا، زنہا،
 مردہا، مارہا، کتابہا، داستانے خپلہ ژبہ دہرہ اسانہ
 کرلہ او لالکیادی خوارکی کاری۔

ب:- دہیند د۔ ازادی سرہ سم د۔ ہفہ خاے
 د۔ اولس پوہانویوہ لویہ غونڈ د وکرلہ چی پہ ہفہ
 کی تپول سرکاری او اولسی پوہان چی پہ سو وونو،
 وزیران، غت غت نوکران، د۔ پوہانجو او پوہنتونو

نور لویے اوستان دان، نور پوہان او پوہیتان راغوندا
 سول اوخو روزیے خیل د۔ ژبی لیک دود، تاپیے
 او تاپ پو راسانه ولو خبری کویے (کہ وپے) او پیری
 گتمیرہ پریکری (فیصلے) وکریے چی دویے یہ داویے
 چی ہفہ نیم تکی یہ د۔ لیک دودہ وایستل چی پنخوا
 ہبے د۔ وچ (ساکن) د۔ پارہ لیکل او ہفہ او زدہ کرینبہ
 یہ پرینبو وہ چی د۔ خت د۔ ہری لیکلی (سطر) پور
 سر پے وور کولہ چی پہ دہے د۔ دویے لیک دود پور
 اسانہ سو ولی چی د۔ تکیو تپے یہ سم نیہے سو
 نورے ہم پری ڈرپے پریکری (فیصلے) کری دی۔

ج :- پہ تاسی کی بہ پور وروہنہ خبر وی چی دامریکے
 اولس د۔ تیر و خوکالو پنخہ لکیادی د۔ انگریزی ژبی
 انگری پیہ زیاتہ دین غور و (VOWELS) کارچی او پس شاہ
 ترپی او پوچ دود نہ لری پوریوہ ترپے او پنخہ لار
 جورہ وی، کہ شاہ ہم انگریزان او نور ہفہ خلک
 چی انگریزی ژبیہ واپی د۔ ہغویے سرہ مرستہ نہ کری
 خور دویے بیا ہم لکیادی خیل لیک دود چی سبہ او

اسانه دي چله وي -

د :- شوڪاله پخواد - اينكليستان اوخار ژب پوه
 (اديب) جارج برنارد شاچي د - خپلو انگرېزي كيتابو
 او ناطكو په خرڅه كولو په لويه بڼه انداز په دولت
 كتلي - او ټول كړي وو، د ايناغلي پوه چي مركبه
 نوډ - خپل دولت لويه برخه چي په لكونو پوړو
 (پونډوز) وويه د دې دپاره د ژون (وقت) كړله چي
 په دې دي د - انگرېزي ژبي ايزگي سمه او اسانه
 جوړه سي او اوس هم د پوهانو د دغه ايناغلي په
 خرڅ لگيادي پلټني او گريپزني (تحقيق او تشخيص)
 كوي - چي د اكار به څنگه وسرته ورسيزي، ولي د -
 هغو په مخ كي داډو په لوي بڼه كي پرتو دي چي
 د - دې اوس لوستي اوس چي په سلو كي ايتانه
 رسي به څه كيزي چي زره ايزگي په لوستي ده او
 پېر په زده كول به دې وورته گران وي او بل دا چي
 دا په كورونو كيتابونه به څه سي او پوښتني
 چاپه ولو (چاپولو) په شوپره خرڅ لگي - سره د -

دے ٽينگه هيله ده چي د۔ انگر پزانو پوهانو دغه
 ٽولي به د۔ خپل اولس او سرڪار په مرسته يوه بڼه
 اوگت ميره لار راوباسي۔ د پښتون اولس په مخ کي اوس
 لادابندي سته او که سته نو پيري لږدي۔

د۔ درنو او وودانو کاموډ۔ پوهانو د اڅو کارونه په
 کاردي چي زمونږ د لار کي لیت (مشعل) سي او موز په
 بیره او خورا زور و د هه کارته ملا وترپو، کم تاوانونه
 چي په پښتو ليک دود کي سته دغه ټول لا تر هه
 هم زيات په اوږد وليک دود کي هم سته که د۔ اوږ
 دو پوهان و غواړي هغو هه هم د۔ د هه څپرکي څخه
 اخيسته کولای سي۔ ما د اشان يرخت څوکاله پخوان
 هري پور د۔ ستر جبهه څخه چيري چي زه پي توړ وښدي
 (نظر بند) ساتلی سوی ومه و۔ بناغلي مولوی اوډول
 هک بابا مے اوږد وټه ليکلی و چي هغو مے يه خپل
 په جواب کي دېره ستاينه هم کرپه وه او دا يه هم
 ليکلی و چي موز هم د د هه کار تکل کو و خوييا په خبر
 نه سټوم چي ولي هغو مے لادادروڼد اوگت ميره

کارنہ دی پپل کری -
خودامے پاک دی زمونہ ملا ترپسی -
اودول سمدا اٹکلزے

۱۹۵۴

لار

۶۷	زور کره اوزی	۱
۶۸	کورنی	۲
۹۸	کور	۳
۱۰۸	زور کوالی	۴
۱۲۳	د. پلار مرگ	۵
۱۲۵	پینتر لوست	۶
۱۲۸	بنورنخه	۷
۱۲۹	ناجوری	۸
۱۳۲	ازمونه	۹
۱۳۳	کامی لہوالی	۱۰
۱۳۵	د. اوغانیستان د. آزادی جنگ	۱۱
۱۴۰	توخک. کاختی او وبا	۱۲
۱۴۱	کاختی	۱۳
۱۴۲	وبا (هیضه)	۱۴
۱۵۳	بول	۱۵
۱۵۸	بنورنخه	۱۶
۱۶۱	د. بنورنخی اوستادان	۱۷
۱۶۸	زور بنورنخه	۱۸
۱۷۴	کتی او اخیستے	۱۹
۱۷۷	بشکار	۲۰
۱۸۲	د. شپو بشکار	۲۱
۱۸۸	د. بشکار کتی	۲۲
۱۹۲	آزادی د. بدو مل گری او د. خودامه پاک کرمک	۲۳
۲۰۰	مرانه (بلوغ)	۲۴
۲۰۴	بچه بازی	۲۵
۲۰۹	د. بچه بازی دولونه	۲۶

لار

۲۱۳	تنگ تکور	۲۷
۲۱۶	ناتک	۲۸
۲۱۹	ؤراندی لوست او زمانا کاری	۲۹
۲۲۳	زمینداری او د. مہوے سوداگری	۳۰
۲۲۴	کنہوغ یا بزگری	۳۱
۲۲۸	ایدار ابات (حیدر آباد)	۳۲
۲۴۲	سر سید آمد خان او مولانا شبلی	۳۳
۲۵۳	د. پیریانانو از مودھ	۳۴
۲۷۴	د. پیرانو او د. هغو د. ایجنتانو ڈرو غونہ	۳۵
۲۹۷	سرکاری دوترونہ او واک والان	۳۶
۳۰۲	د. ہواد مینہ او پبنتی پت	۳۷
۳۰۵	غازی امانولاخان	۳۸
۳۰۸	د. غازی امانولا خان د. یورپ دورھ	۳۹
۳۱۳	وادہ	۴۰
۳۳۰	یادکار	۴۱
۳۳۱	د. پبنتو سادگی	۴۲
۳۳۴	د. غازی امانولاخان جنگ او زما لومرے بند	۴۳
۳۳۹	د. پولتیکل سپک کار	۴۴
۳۴۴	د. غازی مامد نادر خان جنگ	۴۵
۳۴۶	د. بلوچیستان شان	۴۶
۳۴۸	جرگہ	۴۷
۳۵۶	د. جرگے غری او ملکان	۴۸
۳۷۰	د. مالدارۃ بے غوری	۴۹
۳۷۴	سوداگری او نوگری	۵۰
۳۸۱	د. انگریزانو او نوررواک والانورؤ	۵۱
۳۸۷	د. کامی کار او لوری او کم خرچی ترون	۵۲

زماڙوند او ڙوندون

زو ڪره او زِي

دمشرا نو د. ڇولي ڇي د. كال ١٩٠٧ د. جولاي په اوومه

پيدا سوي يم. په خٽه اخگر ځي. هميد ځي. جليز ځي او ځوردار خان د. كاله

يم. د ڪوټي په پلو ځي ضلع ځي. د. گوليستان د. تږي په ناتولا ڪارپز نومي ڪلي

كي زېږېدلې يم اولو ځي سوي يم ترننه ڇي د. كال ١٩٥٩ د. جولاي ډوئيمه ده

او زه د. مولتان په پلو ځي دستر ڪټي ځي جبل ڪي ډاڪٽر بنسي ليڪم هور ځي او سم

کورنی

د. مور نوم می «دلبره» وو. د. پلار می نور مامد خان دی، نیکه می

سولتان مامد خان وو. د. هخوع پلار ناتولا خان ووچی زموږ کلی په په نامه
دی. د. هخوع پلار بوستان خان د. بر خوردار خان زوے ووچی زموږ کهول یا
تبر د. هخوع په نامه یاد پری. پلار می دوه وروڼه نوره، لود یو مشر سکنه
میرامد خان او بل کشر میرمنه غولام، ین خان ډوار، د. هخوع په ژوند او
زما تر پیدا وښت وړاندی مړه دی او هیخ بچی په نه دی پاته سوی. د. پلاره
دوه وروڼه. زه او مشر وروڼه خان او دول سلام خان او دوه خوندی پاته سوچی
تر ننه ژوندی یو.

مور می د. پلار د. سکنی تور بره لور وه پلار می مامد حسن خان او نیکه په -

پته مامد خان نومیده. مور می یو سکنه وروڼه درلود. مامد الی خان چی یو

زوءِ يه ژوندے دي، مامد ازم خان اوس په کامي ۽ سياسي ۽ کارپسي
او غانيستان له تلي دي. هلته په کندهار کي اوسي او خپل کامي ۽ سياسي ۽
کار کوي .

ژمور د. کورني خلگ که شه هم د. بر خوردار خان د. وخته راهيسي د .
پبتنود. کامي سر کار او دربار سره ترلي راغلي دي. او لوستي خلگ تهرسوي
دي خو ژوند او مېنه يه د. باچهانو او باچهيو سره بدله سومه ده او
داسي ښکاري چي تل په جنگو او اتل پتل ۽ انقلاب ۽ کي راغلي دي. د. ژوند
شه ليکلي خپره په کورني کي پاته سوي نه دي. او نه دا ښکاري چي په سر
کي له کمه خايه راغلي دي او څنگه ؟ خو څکه چي د. اخکزو هميدزو
پېنه جليزي اوس هم په توبه کي په ډډنومي خايه کي اوسي نو انداز ده چي
دو په به هم د. هغه خايه راغلي وي د. دربار او سر کار سره اړيکي په سر کي
څنگه راغي دا ښه روڼه نه ده. واپي چي بر خوردار خان د. امدا شاپا په شپو
کي وواؤ د. نورو کاروسره د. کندهار ښار کلا دهغو تر لاس لاندې جوړه
سومه ده .

د. تورکيستان په جنگو کي هم نوم يادېږي دا هم ويل کېږي چي
يونیکه مو په کشمير کي هم گورنر پاته سوي دي د. کندهار د. ښاره د باندې
په زړه اديره کي اوس هم يو خلي ۽ قبر ۽ پاته دي چي د. هغه پور ښخسته
۽ خازنه ۽ ليکلي دي «بوستان خان اخکزي فاتح ترکيستان» داخلي د.

برخوردار خان د. زومے دی.

اخځزی اوډ پښین او کندهار نور خلگ ترننه د. برخوردار خان او
 ارزپگی کهول یا کورنی. ډرڼے او ارزمنی منی. دغه ارزپگی نیکه د. برخوردار
 خان ډراره یا دوی. دانه ده جوته چی ارزپگی یه خانی نوم وو که خه درباری
 حاعے منصب د. دغه ارزپگی یولمسه بناغلی اوډولا خان نیکه وو چی د.
 اوغانیستان د. لومړی جنگه پس د. نیولی سوی اوغانیستان بیرته وه انگریز
 ته د. یاغی کېدو. وسره جنگېدو اوډ. هیواده خه د. بیرته ایستلو د. پاره د.
 پښتنو د. ویښولو. پاخولو. غونډولو او جنگولو پپلامه او مشروو. غازی اوډولا
 خان نیکه په خپل سر د. هخومے یوډورور ډوه زمان په دغه جنگ کی شهیدان
 سول خو هله چی ټول پښتون کام وه انگریز ته ودرېدی او غازی مامد اکبر
 خان د. غازی اوډولا خان د. پاخولی او جوړ کړی لښکر د. مشری لپاره کابل
 ته ورسېدی لارډ برنس او میکناتین انگریزی مشران ووژل سول

داسی ښکاری چی د. دهم کورنی مشران له توپه نه کندهار او کابل له
 په سرکاری دربار پسی تللی وو. خو چی وس یه پیدا کی نویه خپلی مېنی د.
 کندهار او کابل په حاعے بیرته هم د. توپه د. غره په خوا کی د. لوړ پښین په
 اباتونا وو کی جوړی کړلے. ناتولا خان نیکه هغه کارپزانو چی تراوسه.
 د. دپه په نامه او ژمور مېنه ده. له دغه خایه د. کوتب (شمال) ډډی ته د.
 سرک په لاری لس میله او نېغ په خړه ورته شپږ میله. دیل سورهد. اوژر نومی

ڪارپزونه د. اودولا خان ڪلاپه نامه يادپري او دهنغو ڪورني پڪنبي اوسي
 او يونيم ميل سوهيل غاري ته. گوليستان ڪارپز پڙوت دي چي د. ارزبگي
 نيڪه د. ڪاله نورغري پڪنبي اوسي. دا ويل ڪپري چي گوليستان د. خانانو
 نوڪروو. اوخڪه چي خانانے دلے نه وو نوڪلي دده په نامه سو. خو ڪپرو پرنڪي
 خپل په انگريزي ڪتاب ”پنانه“ دي پٿان کي ليکلي دي. چي دغه گوليستان د.
 شاه شو جا په وخت کي د. پپنور ڪورنروو. ڪپرو خپل د. انگريزي
 ڪتاب ”دي پٿان“ پور مخ نمبر ۲۷۱ ليکي د. - اخڪزو دورانو ملڪ
 گوليستان خان د. چاهه نوم چي د. خوا جمران په لمن کي د. گوليستان ڪلي
 يادپري د. شاه زمان او شاه شو جا لپاره جنگيده چي سره ورکي. دغه
 گوليستان خان خپل د. پوهي. بهادوري او پٿ (وفاداري) لپاره ڊپراو خار
 وو. او په پپنور کي يو وخت د. شاه شو جا گورنر وو. هلتے خلگ تراوسه
 يادوي. دا خبره راته خڪه روشتيا ٻنڪاري چي د. مامد زوپه پا چهي کي
 هيچري هم د. گوليستان د. ڪاله سره په دربار کي پور غته نوڪري نه
 ٻنڪاري. د. دوه پور خاڻ د. بر خور دارد. ڪاله او د. غازي اودولا خان د. ڪاله سره په وده
 کي وو. دابه هم خڪه وي چي د. دوه نيڪه د. سدوزو. پوپل زوله خوا د. مامد
 زواؤ. بارک زو. سره جنگيدلي. وو او د. مامد زوله لاسه مڙوو. دوه ترده
 انده. د. مامد زوله درباره شريسي سو وي چي يو وخت د. ڪورني په خه جگره
 کي وايي چي د. ڪرڪ (مڙز) پور جنگ باندی د. دوه يوه سره دغازي

اودولا خان نيڪه وڙور مر ڪي. نو غازي اودولا خان له ڪابله چيرته چي
 نو ڪري وه. راسپور سواو سهار په تهره غونڙي نېغ د. دوے ڪلي ته ورغي او
 خلورتنه يه په دوے ڪي مره ڪرل. او بيرته خپلي نو ڪري له ولاړ. دوے
 نه پښتني سر ڪار له ولاړ. نه هغوے او دولا خان نيڪه ته
 شه وويل. دوے ته او دولا خان نيڪه په نيڪه ڪي خپل د. ڪاله هغه ٽول پڙ
 پښو و ڪوم چي هغوے د. دوے په ڪارپز ڪي لاره. او هم له دهه مخي چي شه
 وخت انگرېزان راغله نو د. بر خوردار د. ڪاله او اودولا خان نيڪه د. ڪاله د.
 لاري چپ چي د. انگرېز سره په سراو مال جنگېده. د. گوليستان د. ڪاله
 خلگ تل د انگرېزانو مل ڪري و و. ڪه دلته وو ڪه په ڪندهار ڪي. يو ځل خو
 چي ڪا ڪرو او بلوڅو انگرېزان په گوٽه ڪي ڪلابند ڪري وو. او نيٺر دهه وه چي مله
 و ڪي او بلوچستان او اوغانستان ترهه بيچ سي. د. دغه. گوليستان د. ڪاله
 سردار سالو خان ته انگرېزانو شل زره روپي ور ڪرېه. او هغه د. اخڪزو او
 نورو پښتنو د. لښکر سره پور ڪا ڪرو او بلوڅو د. شاپاله د شپه يرغل و ڪي. د.
 هغو شه ڪلابندي پا ته سوله او خواره سو. داد. اوغانستان د. دويم
 جنگ خبره ده. او هم دا پېلامه به وي. چي دوے د. شاشو جاد. ډلي سڙي
 وو او شاشو جا په پاے ڪي د. انگرېزانو تر لاس لاندې وو. چي انگرېزانو د.
 ڪوٽي او پښين په ٽولو دورانو. ترينانو او اخڪزو ڪي. له دوے سره ډېرښه
 ڪري دي د. اخڪزو سرداري يه د. ڏوهنيم زره ڪلداري د. مياشتي تنخاسره

وہ اودول حمید خان کا کا اودہغہ ود ورونوتہ وورکرہ وہ چہ ہغہ یہ لیری
کی نو بیایہ وغولام ہیدرخان کا کا تہ د پنخو سوو تنخا سرہ وورکرلہ د.
کارہزغے د تل دیارہ ووربخنبلی دی اوپہ چمن او گولستان مے د لیویز
ونوگری ہم وورگری دی اوتنخا گانی ہم کیر ووراندی پورمخ ۲۷۳ لیکسی چی
پہ کال ۱۸۰۲ کی شاشو جاد وزیر پتے خان نہ د دپرو ماتو خور لوپس د.
تیراخہ د بروب پہ لاری شال کوپ (کوٹی) تہ ولاہ اوہلتے د ملک
گولستان او نوروپہ مرستہ لہ چا سودا گرنہ دیری پیسے پور کرہ او کابل
تہ ورسیدہ ہلتہ خلگ دمخہ لا وماموت شاتہ یاغی سوی وواوشاشو
حایہ باچا کی دہ شامامو دونو بندی یہ کی او بیایہ ہرات لہ ولیرہ
شپر کالہ شاشو جا بپغمہ باچا وو چی بیبا شاماموت د وزیر پتے خان پہ
کومک مات کی او لہ هیواڈ ویوست نو گولستان خان بہ ہم پہ دغہ او
ستریو جنگو کی تر کال ۱۸۰۸ وروستہ وژل سوی وی بناغلی مامد ایوب
خان اٹکرے چی د دغہ گولستان د کالہ دی د دغہ کلی خہ د مامد ازم
خان او نورو ملگر و سرہ او غانیستان لہ پہ کال ۱۹۵۰ کی پہ کامی کارپسی
تلی دی چی تراوسہ ہورہ او د دغہ دلی مشر دی دغہ هولکہ پخوا د.
او غانیستان برخہ وہ او اوس د پاکستان
د انگریزانو او او غانیستان تر میان
د گندمک د لوزناہے پس داخاے د سیوی پنبین او تل چوتیالی سرہ د.

اوڱانستان راپبل اوڱه هيند گرسو. د. گندمک لوزنامه د. پرنگيانوسره امير
 مامد ياکوب خان کړه وه چي بيا وروسته امير ادرامان خان هم ومنل او زمور
 د. کورني خلگ دلته راغله ابات سو. د. گندمک تر لوزنامه وې اندي زما
 نيکه سره د. خپلو زامنو کوره او د. کورني د. ډېرو نورو مشرانو سره خپل د.
 ورو او زما د مورديکه پته خان سره په کندهار کي اوسېده. دغه پته مامد
 خان د. امير شېرالي خان او د. هغو د. بناغلو زامنو امير مامد ياکوب خان
 او امير مامد ايوب خان په وخت کي د. کندهار گورنر (نائب الحکومت) وو
 د. اوڱانستان دويم جنگ هم په دغه وخت کي سوې دې او کندهار
 انگرېزانو نيولي وو. خو بيا هم پته خان نيکه گورنر پاته وو. خرگنده نه ده
 چي د. انگرېزانو له خوا گورنو و او که نه انگرېزانو په اولسي سرکار (سول
 حکومت) لاکارنه وولرلي د. يوه زاړه خت خه بنکاري چي انگرېزانو يو
 وار هغو بندې کړي وو او ټول مالې هم جيني سرکاري کړي وو. خو بيرته
 د. امير ادرامان خان په سپارښت پرې ايښي وو. د. امير ادرامان خان د. دغه
 سپارښتي خت سوت (نقل) اوس هم د. مور سره شته دې او لکه د. هغه
 وخت دود چي وو هغو به خپل نور خپلوان د. ولات پور نورو لويو او ورو
 واک والو لگول. گواپه کندهار ولات باندي د. دوه د. خپلوانو او کورني راج
 وو. خو زما نيکه ملنگ وزمه او خودا پاري سره وو. که خه هم په ټولو
 وروني کي د. ده او د. دغه پته مامد خان وېش شريک وو خودا او د. ده زامن د

سرڪاري ڪاره بهزاره اڻ په ڙد ڪره ٿو ستو د. پوهني اڻ اولس په ڪارو اخته وو.
 ڪهه ڙما ٻلا ر اڻ مشرا ڪا (يا تره) پوره ٿو ستي اڻ خبر خلگ وو.
 داسي بڻڪاري چي د. اڻ غانيستان د. ڏويم جنگه پس چي انگريزانو
 د. اڻ غانيستان باجهي د. امير شيرالي خان د. ڪورني خخه واخيستله اڻ
 امير ادرامان خان ته ور ڪله اڻ د. امير مامد ايوب خان اڻ امير ادرامان خان اڻ
 انگريزانو تر ميان په ڪندهار ڪي جنگ وونو ڙمور د. ڪورني خلگ د. هغه
 وخت تر. چالو ڊوڊ لاندی ڏوهه ڊلي سو پٽه مامد خان گورنر د. امير ادرامان
 خان خواته وو. ڙما ٻلا ر اڪا نيڪه اڻ د. پٽه خان زوهه بناغلي مامد هسن
 خان ڙما ڊمور ٻلا ر د. امير مامد ايوب خان ملڪري سو. اڻ د. انگريزانو
 سره د. ميوند په اوڻار پڻتني جنگ اڻ د. ڪندهار په نورو جنگو ڪي
 جنگيدل. چي ڙما اڻ د. ٽولي ڪورني ڊپاره د. ويا ڀ خبره ده. دا خبره خرگنده
 نه ده چي په نيڙ ڊه خيلوانو ڪي دا بيلتون چي ڇوڪ د. يوه امير ملڪري ووي
 د. پخواه شان په سرڪاري ڪارو گورنر و اڻ واک والو ڪي لگيا وڻ اڻ ڇوڪ د.
 بل مل گري او په غزا ڪي د. انگريز سره جنگيده يود. بل په خوبه اڻ د.
 ڊه لپاره وو چي مه ڪوه د. هر چابره چي سو. ڙمور برخه بد په ڪيڻي وي
 او ڪه نه نه نا خوبه اڻ د. هر سري خيل په انده وو. يا داوه چي
 بناغلي پٽه خان چي د. گورنر په توگه به خود د. انگريزانو سره لار ڊرلوه
 اڻ د. امير ادرامان خان سره هم بنه پيڙانده ته ڊه پوه وو چي بره به

کمی خواته وی خُکد د۔ امیرادرمان خان ملگری وو۔ او دانور خوانان ناخبره۔
د۔ کامولی او دین په نشه کی په غزا کی جنگېدل۔

چی امیر مامد ایوپ خان په جنگ کی مات سو او د۔ هیرات په لار
ایران ته لاړ۔ زما د۔ مور پلار مامد حسن خان نیکه هم له هغوی سره ولاړ او
شپږکاه، پس نیاد۔ هغوی سره بیرته هندله راغی۔ امیر مامد ایوپ خان
انگریزانو په لاهور کی کښپناوه او مامد حسن خان د۔ هغوی دنور و مللو په
شان خپل کورته راغی۔ امیر مامد ایوپ خان تر ډیره خپل د۔ پینشین خخه
سل روپی د۔ میاشتی هغوی ته وور کولے زما پلار مشراکا یا تره او نیکه په
رېگ کی د۔ شمشوزو اخکزود۔ یاسین کاله د۔ مشر مولا باران سره شرونی
پناه گزین) سول۔ چی هغوی او نور و اخکزو په ډیره مهانه او ښه توگه د۔
امیرادرمان خان نه بچ و ساتل او ښه مهلمستیایه ورکړله۔

امیرادرمان خان د۔

باچھی پس پته مامد خان گورنر و نیو بندی یه کابل ته بوتی او وورته یه وویل
چی زوی۔ وور وور پرونه او نور خپلوان چی د۔ ماسره جنگېدلی او تبتېدلی دی
راولند۔ ښکاره ده چی هغوی نه دا کولای سو او په کول غوښت۔ خُکد امیر
د۔ دوی موی محُکی۔ ودانی او د۔ کور سامان۔ سرکاری کړل۔ چی د۔
کرو و نور و پوو۔ او دوی په په جېل کی وساتل۔ دا هم نه ده خرگنده چی د۔
هغوی د۔ بندراز خنگه وو۔ په جېل کی وو که په کور کی ولی هغوی د۔ بند په

شپو کی پہ کابل کی بل وادہ ہم کپی وو او دھغه څے یوزوے او یوہ لور
 ہم سوی وو چی د. ده له مرگه پس امیر ادرامان خان پنبین له راولپراڅو کاله
 هلته په جېل کی وو او په جېل کی مړ سو. دانه ده جوته چی په خودای مړگ وو
 که باچا وواژه د. کورنی خینی مشرانو به ویل چی په زهر و مړ کی خوزه څکه
 نه سم ویلاے چی پخوانی پښتانه ډېر بند گومانه خلگ وو. او ډروغے هم
 څکه نه سم بللاے چی امیر ادرامان خان بے شماره ډېر نور پښتانه مشران
 مړه کپی دی.

د. امیر ادرامان خان د. باچھی سره سمه د. گندمک لوز نامه چی امیر
 یاکوب خان لا کره وده خولا کارنه روپاندي پل بیاومل سوله او زموږ د. نیکه مېنه پنبین او
 گولستان د. او غانیستان راپله او دھیند برخه سوله نو زمانیکه پلار او نور
 خپلوان د. رپگه دلته راغله خودبه د. انگریز سرکار په خوبنه وی.

انگریز سرکار یوازی دانه چی د. هغوے څے د. او غانیستان د. کارو څه تپوس ونه کی
 د. هغوے د مخکی غم (مالیه) یه هم تر ژوند وورو بخښله. معافی! خو که
 څه هم د. کورنی زیاتره خلگ لوستی او د. پښتو. پارسو او تازی بڼه پوهان
 وو. او هڅه وخت داسی خلگ د. انگریز سرکار ډېر په کار وو او بڼے بڼے
 نو کپی بے وور کومے خود. میوند د. جنگ برکت وو چی زموږ خلگ د. انگریز
 د. نو کپی نه بزار دا و یوے ډډی ته اوسیده.

تر دے چی که څه هم د. ډېره وخته به اڅکزود. بر خوردار او ارزبگی

ڪهول خپل مشران اوڻ سرداران منل اوڻ انگرېزانو هم دلته د. اخگزو
 سرداري ڏوڙ ته ور ڪر له خو چي سردار اوڻ ڊول هميد خان د. سرداري
 سره د. ڪوٽي د. انگريز پوليٽيڪل ايجنٽ له ڪيمپه خنجه د. توپڪو د.
 ڍاڪي اوڻ د. سپاهيانو د. مرگ په تور ڪي ونيو سو اوڻ سرڪاري توپڪي د. ڪوره
 وهم خاته نو د. هغو په حالي بل نامتو سره انگرېز ته پيدا نه سو. خڪه
 چي د. سرخلگو تر انگرېز لاندي سرداري د. خان شرم اوڻ د. انگرېز
 نو ڪري اوڻ تنخا به ناروا گنله ڪه شه هم انگرېزانو ڊير شه وورڪاوهر ڏوڙ
 چي د. غازي اوڻ ڊولا خان لمسه بناغلي تاج مامد خان ڪاڪا چي انگرېزانو
 ڊير ناچاره ڪي چي د. پنجه سوهر روپي د. مياشتي تنخا اوڻ ڊير وگتو سره
 سرداري واخله نو واپي چي هغو په ڊڪ دربار ڪي انگرېز لاپت ته وويل چي
 ”ما اوڻ ستاسي دوستي اوڻ باورنه سي ڪهڏا نه به تاسي برنس اوڻ ميڪناٽن
 هير ڪي اوڻ نه زه غازي اوڻ ڊولا خان هير و لاهي سم.“ هغو په ڏهه هڪله د. يوهمار
 اوڻ سري د. دوستي اوڻ خاره ٻوڏ هم وورته تهره ڪهه وه چي د. دوستي سره د.
 سري زوڙه مارتپي ڪري وو اوڻ مارد. سري زوڙه وهلي وو خو بيا هم د.
 سري خو بنه وڏ چي دوستي دي وي نو مار وورته وه چي ”نه زه خپل
 پورهار هير و لاهي سم نه ته خپل د. زوڙه مرگ خڪه مو دوستي نه سره
 ڪهري د. ڏهه وينا پس انگرېزانو تاج مامد خان ڪاڪا بنديوان ڪراچي له
 بوتو اوڻ د. شپرو مياشتو سپهه راپر ينيو. خڪه انگرېزانو په ناچاري يو د.

پڻبوله خواسرے سردار کی چي په کام کے پير مخ او زورنه لاره. تش د. نامه
 سردار وو. تنخاچه اخیستله او په گوته کی به او سپده دغه او ستري سردار
 بچی نه درلود خکه دهغه له مرگه پس انگرېزانو بل سردار نه کی جوړ او د.
 بلوچستان په ټولو خلکو کی یوازی اڅکزی د. انگرېزانو د. باچھی د. دغه
 ناخوالی او زیاتی څه بهج پاته سو چي سرداری او نوابی یه بولی او نور کامونه د.
 پښو و اچول. وروسته بیا ډېرو خلکو د. دغی سرداری لپاره ډېر کوښښونه
 وکړه چي یو پکښی بناغلی، مامد انور خان کاکا هم وو خو دغه وخت په
 کام کی داسی خلگ پیدا سوی وو چي په دمه پوے وو چي سرداری د. کام د.
 بیخ خاته دی. ځکه دوه خپل مراد ته وه نه رسېده. دغه مامد انور خان کاکا د.
 ارزیکي نیکه د. کاله مشر سرے او د. بناغلی مامد ایوب خان سکته
 اکاوو چي په کندهار کی د. بچه سکاوپور سرکار د. اڅکزو د کامی یرغل
 مشروو. اوس هم ژوندے دی په کندهار کی اوسې مولکی نایب سالار دی او
 باچا ډیره مخکه وور کړه ده. خو ځکه چي ازادی او اولس واکي (جمهوریت) یه په
 خټه اخیلی دی لوستی او پوه سرے دی نو هلته سوگه ناست نه دی د. هغه ځای
 د. اولس واکه (جمهوری) ډلی وینس زلمی د. مشری په تور کی خو کاله د.
 مخه سره د. زویه مامد الم خان بخری او ډیرو ملگرو سرکارو نیو خو کاله بندی
 و و ناچوره سونو سرکار پښو و. که څه هم زموږ د. کورنی په خلکو کی هم
 د. نورو پښتنو شانته د. تور بوړکوی. پرو او ډلو بد بختی وه. خود. لوستو او

سرکاری دربارو کی د. استو کی له مخی یو خولبروه او بل هر څه چی وه هم په هغه کی دغماخ یا پسی شایو بل ته بدویل لاس لگول. ژوپله او مرگ کول. یا په پردو خلگونو کرازیاد باره په توتوانو یو بل ته تاوان رسول مخ له نه وو. که څه هم په شا او خوا کلو کی به تل تور تر وپود. بل سره د. لاس او سوپتی جنگونه کول خو زموږ په کورنی، بر خوردار کهول کی دا کار ډیر کم وو. یو ځل زما تر زو کیدو لاهم ډیر وړاندی زما و نیکه نه د. هغه یو وړاره یو ځای په هدیره کی گواښیدلی وو. چی دومره ناپښه خبره وه چی خلکو بدلی پوری جوړی کړه. او بل ځل زد لا وړو کی وم چی په دوو کورونو کی څه د. لاس لگیدو جنگ وسو. دریم ځل زما یو ماما په خپل وړو لاس لگولی وو. چی یو د. بله به خوابدی سونو په تله راتله او غم بنادی سره بند کړل. یا چی به څه بنده سره پښه سوله نو به نالښت (د عوه) وکړه. خو وو پښتانه څکه به یو وخت پور نالښتو نو دومری زور لگولی وو چی ډیر خرڅ به باندی کېده. او ټول وخت به په لگیا وو. په سر کی به نالښتونه پور خوشی خبرو سره پښن سویا د. شریکی مخکی وپش یاد. څه شاری زمخکی نیوکه (قبضه) یا څه لارکو څه او د. انگرېز په میان څکرو کی خوبه خبره راغوځیدله نه اوله زړه سره بدسو نو د. یوه څه به بل نالښت پښن سو. او زیاتره به یو د. بله خوابدی او مرو ورویتک راتگ او غم بنادی به سره بند ه وه. په دمه لاس کی یو وخت د. ماجت پور مشری (تولا) سره و لوپده. دوه دلی سو او نالښتونه پیل کړل.

ترده چى د. كلى لوے شريكى ماجت د. سر كار له خوا شپږ كاله بند وو. نه به
 مولا پكښې وو. نه بانگ وايه كيده او نه چالمونځ پكښى كاوه. چى په دين او
 پښتو ډوارو ډېره بده خبره وه خو دوه پښتو نيولى وو. ډوارو ډلو خان له
 مولا يان ساتل او په بېل ځاى كى به مونځونه پسى كول. مالو مړې ځل په دغه
 شپو كى لوست په دغه خان له جومات كى پېل كړل. چى موږ رالويدو لا دغه
 خوے څه څه پاته وو. يو وار بيا يوه داسى شخړه پېښه سوله چى موږ ټول په
 نالبتو اخته سولو خو د. دغى پس موږ خوټنو ځوانانو يوازي دانه چى دغه
 نالبتونه موند كړل. په خپلو كى موږ پيره خوږه وروړو گلوى جوړه كړله چى
 كه څه هم په ميان كى موږ پيرى درمنه خبرى راغله خو خپله خوږه وروړى
 مو په وړانه نه كړله د. نيز دمه دېر شمو كالو راسى زموږ څه نالبت سر كار له نه
 دى تللى. چې ديوه يا ډوو چى هغه ته هم موږ د. ډلى يا پر مه رنگ نه دى وور كړى
 نه موږ خوابدى او خواشيني تر مه سازه كړه ده. كه څه خبره بنده پېښه هم
 سى خپله د. كورنى خلك سره كښېنو غوڅه په كو او ډاكار ډېر اسانه هم
 دى خو چى په غوندې كلى كى خوټنه هم داسى وى چى په روشتياد. شره بيزاره
 وى او د. كورنى په پرو او ډلو نه كډېرى نو بيا هغه نور هم نه سى كولاى. زه په
 خپله خو داسى يم چى كه نور خو پېرېر ده په سرمى د. مشره وروړه سره چى
 زما ډپلار په ځاى هم دى او ځانى دومره راباندې كوران او راته خوږ دى او
 دومرى ښه په هم راسره كړى دى او لا لكيا دى. راسره كوى په چى د. هغو

هيڃ اندازھ نه سي ڪيڏا ۽. دچا جگرھ يانالبت وي زه نه په شريڪه ٻرم او نه
 د. هغه سي سره خوابدوم. نه خه بد خو پير پير د پير پير و ن جيني کوم ڪه سي
 د. وسه ڪهري د. پخواه شان بنه هم و و رسره کوم. اوس دستي هم د. هغو
 د. يوه تربور سره د. ازم جان پور ملڪي او د. بل سره د. ازم جان
 پور محڪه نالبت چليري. اوزه د. ڏوارو سره دانه چي ڪنهنم
 پاڻم په روشتيا په په زره ڪي هم بنه غوا ٻرم د. ڪلي او
 کور په خبرو ڪه پوئتم کومڪ جيني اخلم او کومڪ وور سره کوم. تر نه مي
 په هيڃ تو ڪه د. دوه په جگرھ ڪي هيڃ ڏوله نه لاس اچولي دي او نه مي ڪار
 په لرلي دي. او هم داشان مي مشرورور دي. دانه چي يوازي په ڪلي ڪي مو
 خپلوان خانان د. چا سره زور زياتي ڪول غوا ٻري دوه نه په وور ڪه پزي. خپله
 چي د. چا سره بنده پينه سي تروسه دا ڪوئبن ڪوي چي په کور ڪي غوڻه
 ڪي. ما خپل په ٽونڊ خپله ڪاريا مال دپاره پورچانا لبت نه دي ڪري او نه د. دوه
 پسي هم د. ڪولو بار لرم. نه مي د. چا سره لاس لگولي دي. او نه مي چاته
 خوک پارولي دي. لابه مي خپل په ٽونڊ ڪي ڊهر خلگ او مله د. شره او
 پيناته ڪهشلي وي. يوخل خوپه غره ڪر د. او غانستان ملڪ دارو خان راسره
 جگره و ڪرله و ٻه وهلم. سره رامات ڪي خوما دا هرڻه و زغمل نه مي لاس
 ووروا چاوه او نه مي بيان ٻي و ڪي. پوره بيان ٻي راسي.

زموڙ د. ڪورني په ڊهرو بنو خويو ڪي چي تر اوسه هم د. شا او خوا د. نورو

خلکو خخه بپل اوڻسڪارندو ۽ دي. تر ٿولو لوءِ اوڻو چت هغه سرينبته ده چي
 پور هغه باندي دوءِ خپل شريڪ ڪارپز چلوي. دا ڪارپز د. او بو يوه
 واله ده چي د. درو ڪلو محڪي په آباد پيري د. شلو لڪو روپو لا زياته بهالري
 سوونوڪسان په شريڪان دي دچا برخه لڙ او د. چا پره وي شوڪ ماره
 او زوروردي او شوڪ خوار او ڪمزوري. شوڪ لا ڪوندي بنخي او ٿيمان
 هلڪان وي. شوڪ پور ڪوروي او شوڪ په خواروي مزدوري پسي په ڪلو
 تلي او ناڪوره وي خو وه هر چاته خپله برخه پوره پوره رسپري او
 داسرينبته د. نيڙهه سلو ڪالو راسي هم داشان چلپزي. هيخ ڪله هم نه د.
 چا برخه زيان سو ۽ ده نه ده شريڪ ٿول ته چاتا وان رسولي دي او نه خه شر
 او جنجال پڪنبي راغلي دي د. شا او خوا په نوم و ڪاريزو
 ڪي تل شرا او جنجال وي. ڪمزوري شريڪ ته خپله برخه نه رسپري زورور
 او چالاڪ خلگ د. ٿولو برخه خوري. ڪله لا شوڪ خپل دبرخي (حقيقت)
 نه زياتي او سهوا پڪنبي خرخي ڪي. پا ۽ به داوي چي د. خلکو او نالبتو د.
 خرخ او ڪراونه سهوا پور وخت باندي د. او بو نه رسپدوله مخي به ڪنبتونه او
 باغونه وڙان او وچ سي گته به ڪمه وي او بها به ولو پيري. چي ڪله ڪارپز
 بندسي يا ونر پيري نويه پور ڪارا او خرخ نه سره جو پيري په ڪلو به او به باندي او
 مڇڪي شاري پروتي وي. زموريه ڪارپز ڪي بنديخ او نريده خو پير پرده زما په
 ژوند ڪي د. دوو لڪو روپو نه سهوا خاوندانو په خرخي ڪري اونوي آباتي

اُوڪارو هڻڻ په ڪري دي. پايه ده چي هر چا ته خپل پوررخت خپلي او به رسي. ڪنبت او باغڻي ودان وي لوڳته او بهايه زياته وي د. خلڪو يو په بل دومره ٿينگه برو سه پيدا سومه ده چي هر ڪال د. لڪونو روپو را ڪڙه ور ڪڙه ڪروِي. اوسودا گاني په ساده ڪاغزانو باندِي ڪهري او تر نه خه ڪڙه نه دي پڪنبي راغلي. او دا ٿول دهغه سرينته (انتظام) گته ده پور ڪمه چي ڪار به چليري. دا سرينته چي يومه خواته د شلو لڪور او پيو ه لوپه ڪمپني يا شريڪي ڪار (ڪو آپريٽيو سوسائٽي) ده اوڻلي غاري ته د خلڪو يو ور ڪو ٿي پل سرڪار هم دي خڪه د. ڪلونو راسي دومره سمه چليري چي پوره اولس واکه (جمهوري) سرينته ده هغه دا چي ڪه خه هم د. انگريزانو د سرڪار ٿڪ ناتولا ڪار به ليڪلي دود (آئين) نه لري. خود خپل دود او تو ر به نه (تعزيرات) لري چي يومه خواته ٿول شريڪان په خبروي اوڻلي خواته هر سره پالي او باندِي خي چي تراوسه په چا د. ماتولو ڪو بنبن نه دي ڪري او مڪه ڪري دي نو په سرته نه دي رسولي او نه د. سزانه بچ سوِي دي ڪله خوک يا په ناپوهي او يا په هسڪار (قصدا) خه غلا وڪي او تر خپله برخه زياتي او به ولگوي نو ڙيا پس هر ورو بيرته ٺنڪار ه ڪهري او هر وخت چي ٺنڪار ه سي ڪه لس ڪاله پس وي هم هغه ٿوله غلا بيرته يو خاے جيني اخيسته ڪهري او هي خوک د. ده خه نه ناگاري (انڪار) ڪوي او مڙه ڪولاي سي. مڪه وڪي نو ٿول نر شريڪا مڙه په ڪله په زور جيني اخلي داسي ڪار په ڏيه ٿول وخت ڪي يو ٺل پينس سوِي دي چي ٿول

شريکان په کډه وږغله او د. يوه سپري څڅه په زور د. کلونو د. پورا و په راييله کړه. په کال
 کي دوه ځله يو وار په سپري (سبح) بيا په مني (خريف) ټول شريکان د نن زمانه په ژبه
 کارپزيو مير او ۴ صدر يا سيکرټري ۴ لري چي کله په تنخواي او کله به
 تنخوا دامير او د. کارپزي ټول شريکان په يوه غونډه کي خوښوي او دروي او
 بيا تر هغو وي چي د. شريکانو باور په وي. او چي کله باور پاته نه سي نو
 هغه لري کي او بل و دروي خوداسي هم لغړ ليو وارسوي دي کني نو مير او تر
 ژونده وي يا چي هغه به خپله پرېږدي. مير او د. کارپز د شريکانو برخي
 ۴ حقيقت ۴ ليکي او هر څه بدلي وپشن (تقسيم کړي) ۴ گانه ۴ ياران يول خرڅول هم د.
 خاوندانو په ښوونه او خوښه ليکي او د. يوه څه بل ته وورکوي. ځکه هر
 وخت د. هر چا برخه وورڅرگنده وي او څوک غلانه سي کولاي د. برخو
 ويش پخوا په شوارو زونو (۲۴ کانتې) وختونو (۱۲ کانتې) نيمکي (۶ کانتې) چارياک
 ۴ ۳ کانتې ۴ ماخيگر (۱۱ يونيمه گانته) سپر ۴ ۱۸ مينته ۴ پاو (۴ ۱/۴ مينته) او
 اباسي ۴ ۶ مينته ۴ وپه دو مري خاوندان به شريکان سو چي او به په پوخت
 سو په نو هغو به په يو دور کي چي نيژ ده ۱۵ روزي وپه يو ځل يو وخت يا
 شوارو ز او به لگو له چي د. چا به د. وخت نه لږ زياتي يا کمي وپه نو هغه به
 شمار له چي وخت به تره جوړ سو نو زياتوب والا به يو وخت زيات ولکاوه
 او د. کارپز به خپل پور وکينښ او کم و والا به وخت کم ولکاوه او کارپز ته به
 خپل پور ورکي. داشان به د. زياتره خلکو به کښتو نه په زياته وچ بر

﴿خریف﴾ کښتونه شریک کول چی نن وورته کو آپریتو فارمنگ (Co-operative Forming) وایسی۔ اوپه دیرو او چتو اوپوهه هیوادو کی چالودی۔ پربوتی خلیکے نه سی کولای او اوس په زیاته په ووری (بیع) کی هرچا که یوازی وی که۔ دبل سره شریک وی برخه په گری وور کوله کېری۔ د کاریز سره پورنه کېری او په ژمی ﴿خریف﴾ لا هغه شان وختونه او شواروزونه وک او د کاریز سره پور کېری۔ خودا پورونه په کال کی پخوا دوه واره او اوس یوخل۔ هر ورو په گری ترمیتونو پوری ادا کېری۔ داشان هر سړی ته په ټول کال کی دا خرگنده وی چی په پلانی پلانی روز زما دومره اوبه دی او هغه هغومره کښت وورته کوی۔ وروسته وړاندی چی د چاروشتونه اړی پېښزی د هغو لپاره هم داسی لاری چاری جوړی سوی دی چی دهغه اړسړی کار په خپله برخه کی وهم چلېری او نورو شریکانو ته تاوان هم نه وی۔ دمیر او ﴿سکرتری﴾ په غاړه د کار هم وی چی په کال کی دوه خله په سپرلی او منی به ټول شریکان خبر وی چی په پلانی کی روز پلانی وخت د کاریز غونډه (اسمبلی یا مجلس حصه داران) دی۔ دا غونډه زموږ د کلی په لوی ماچت کی د توت د ونو په سیوری کېری د غونډی له هر شریک راتلای سی او تروسه دهر شریکان راخی هم دلته کت۔ مت د اوسنو اسمبلو په شان میر او ﴿سکرتری﴾ د کاریز د پیسو، خرچ، او کارو ټولی خبری پېشوی۔ خومره خرچ سوی دی او پورخه کار؟ خومره

پنگه پاتہ دہ او چہری دہ؟ پورمخ خہ کار کول غواری. خومرہ پیسے پکار دی؟ مڈالتہ داپڑ بکرہ کپڑی چی پیسے بہ خنگہ غونڈ پڑی چی دہغے ڈرہ لاری وی.

۱. شلاو پن۔ لکہ داچی خوک گانتہ او بہ لری ہغہ بہ یوہ روپی یا لس روپی وور کوی.

۲. میراوتہ واک ور کی چی پہ دؤر کی دومری او بہ پہ دہ نر خ پورارو ﴿ضرورت مند﴾ خاوندانو خرخی کہ.

۳. کلہ لریا پڑی او بہ گرو ﴿گانہ﴾ کی پیسو وال خیلکے واخلی. او تر ہغو یہ خوری چی کار ہز بیرتہ دہوے پیسے وور سوی.

ہم پہ دہ غونڈہ کی شریکان یو دہ بل خہ خپلی گیلے. او لانچے ورنندی کوی دہ. میرا ونہ تپوسونہ کوی چی ہغہ پلانکے کارولی داسی وسو؟ او ہغہ جواب وور کوی او بیا غونڈہ پام باندی کوی چی پور دود سم دی کہ نہ؟ او کہ سم ہم دی نو پہ ہغہ دود چا شریک تہ خوتوان نہ دی رسبدلی کہ رسبدلی دی نو یہ چارہ وکی ہغہ دود بدل کی او یا خہ لارو ورلہ کنبہر دی. ہم دلته وارہ شریکان خپلی بندی پیشوی او پہ پبرہ خوا خوری دہغہ چارہ اہنبو ولہ کپڑی زہ چی بہ کلہ دغی غونڈی لہ ور غلم نو ماتہ بہ دہ سویتزر لینڈ کامی غونڈہ وایادہ سولہ ہلتہ ہم ہر سرے راتلاے سی او یو برابر ووت لری. ہغہ غونڈہ ہم پہ یوتا کلی خاے ترونو لاندی کپڑی اوچی

د خپلو خلکو د مے کار ته به می وکاته او بیا د- دو بنمنانو او دوستانو هغه خوشی خبری به می وکتلے چی پښتانه اولس واکي ﴿جمهوریت﴾ نه سی چلولای نو به پیر چورت واخیستم. دا غونډه په کال کی دوه خله خوهر و مرو کېږی نور نوکه کله میرا وته شه نوی کار ښکاره سی میرا وته یا شریکانو ته شه نوم بنده پېښه سی چی د- هغه لپاره شه لار نه وی جوړه نو هم به غونډه را غواړی د- د مے شه مور پیری گټی اخیستی دی او پیر نوی او درانه کارونه موکړی دی چی یو پکښی دا وو چی یو وخت کلونه وچ وو او د- کارېز او به لږ سو مے. کښتونه خو پیر پرده پاخه باغونه هم نه په نو پېده. دایره وه چی د- شریکانو پیر باغونه به وچ سی او د- کلو غواړی مے برباد سی د- کارېز په غونډه کی دا خبر د وړاندی سوله چی خیر دی که د سږ کال مېوه شه یا مخله وړانه سی د- ونود. بیچ کولو دپاره به د- کارېز سر یا دور شه زیات کوچی خو مره زیات باغونه کېدای سی په نو د پیری نو د- کارېز دور مویوه پنځمه برخه (۱/۵) زیات کی او هر چاته مویوه ونډه کی پنځمه زیاتی او به ورکړه چی هغه کال ازموده و سوله چی زیاتره ونی په د مے او پر دور کی خپل خان او مېوه ښه رسولای سی- نو مو دغه زیاتوب پسی پوځ کی او هېڅ په هېڅه د- کارېز کرونده یوه پنځمه زیاته سوله هم د بخاوندانو گټه سوله هم د مزدورانو کار زیات سو. زما په وخت کی دامیراوان سوی دی زما پلار تر ژوند ه وو بیا می ماما و د ا د و اړو په تنغا کار کاوه په د مے لپسی می یو تر بور ښاغلی مامد تاهیر خان وو. شه

و مخته پے تنخا کار کاوہ بیایہ تنخا وغونبتله او کارپز ڈرمے سوہ د. کالہ
ورکړلہ. بیامی مشر وړور او—اوس بناغلی اوډول کودوس جان دی د-
میراوخاے تل ارزن بلل کپری. میراوتہ کارپز یوہ بنہ گھری ہم
وورکوی.

زه لا ډېرو وړکي وم چي د مشري خور د مرغړو (خنازیر) د کنبلو
(اپریشن) دپاره د. مورد. پلار او کوره سره یوخل ڈرمے خلپور میاشتی د.
کوټی په اوخار زنانه میشن درمانتون کی اوسېدم. د. درمانتون او خاره
درمانی میس ستوورت چي ډېره بوډی، بنخه وه او د-هغه نوری انگرېزانی
مل گری به تل خپل په کار لگیاو، په درمانتون کی نور هم پښتانه واړه
وو چي زیاتره به د. دغو انگرېزانو بنخو خه پیریده نیژدې به نه وورتله. مورو
پلار او نور وپښتنو به هم پېرول چي دوه واړه غلا کوی او بیایه کریشتانان
کوی خو زما د. هغی بوډی سره ډېر زړه لگېده. او د-هغه د. مل گرو سره هم.
هر چېری چي به دوه وږمے که په نا جوړان کتل. که په درمان کاو دیا خیرل
(اپریشن) که په لمونځ کاوہ که په نا جوړانو ته خپل د. دین پرمے پېژانده
(پروپیکنده) کوله. زه به وورته نیژدې ولاړوم. ورو وړود. بوډی راته پام سو.
گوره چي څنگه گوندی زما د. دمه هیخه په هیخه نیژدېکت له مخی د-هغه
هم راسره مینه پیدا سوله او زړه په راسره ولکېنه. هر خاے چي په ولیدم د- ځان سره په روان
کرم. په به کار کاوہ زه به وور سره وم. ورو وړو په کله کورته هم بوتلم او چي ما څیکر به

دباندي تله د۔ اتوار په روز کيرچے له نوزه په د۔ خان سره په بگي، کي بيوم يو وختے
 ما بنام ډوډي له هم کورته وگرزولم. ډرے ډرے و مے يوزه وم ډوډي مويو خله
 وخورله. چي کورته راغلم مورمي ډېره خوابد مے سوله پلارته مے وويل چي
 ده خونن ډوډي هم د. پرنگيانو سره خورمے ده د۔ هغه هم دا کار خونن نه
 سوا وراته يه وويل چي بيا ډوډي مے وور سره خوره. چي ماتپوس تر مے وکي
 چي ولي؟ مے چي هغو مے موردار شيان خوري د. سر کوزمي (سور) غوښه
 خوري او شراب چيني (خکي) زما ډېره خوابد مے سوله چي دادو مے ولي ډر و غ خبري
 کوي او وورته مې وويل "ما خوننه داشيان خورلي دي او نه مې هلته ليدلي دي.
 نه دو مے خورلي يا چينېلي دي" «مے» "مے خه پېژنې؟ ماو مے داشيان خوننه
 پېژنم خو هلته خه ناولده خيزوونه کوم شيان چي وو هغه گر دما پېژاندل د۔
 چرگ غوښه وه. سبزي (ساگ) وړ. پتا مے (الوکان) وړ. مېوه ودا و او به مے
 بل شے نه وو" دغه وخت خوزه د. هغو په کار او ښيگر مے لانه رسېدم هسي مې
 خوښي مے خوز ما او د. بوډي دغه مينه تر ډېره وه. خو خو خله مور د. کور د.
 ناچورانو د. دارو درمل لپاره راغلو او په درمانتون کي وور... د و او سپېدلو. او
 هسي هم چي به زه کوټي له راغلم د. مے ليدوله به وور غلم. يو خل ډو ه داهم د. خپل
 کار يادمان دپاره گوليستان له زمور کور له راغله او خنگه چي زه لويدم او د.
 د مے د. خوارو زيارو او د. پړدو خلکو پښتنو. بلو خوا و هيند کيانو ناچورانو د. مے
 خصمانے او پورهغو باندي د. د مے خرڅ ټول راته ښکارېده هو مړه مې مينه

وور سره زيات بدلہ او چي بيا په ده ڪي پوي سوم چي دا هر ڇه دو ڪي خپل د. دين د.
 خوروني او پير ڪي پير انده ڪي لپاره کوي. نومي يوه ڪو خواته د. دو ڪي سره مينه
 زيات بدلہ او بلي خواته مي پور خان او خپل ڪام په زياته پور مولايانونيت بدبه
 چي دو ڪي ولي دا ڪارنه کوي او دامی تر زره ايستي وو چي زه رالمو ڪي سم نو
 دغه شان به خپل خان او مال د. دين او ڪام په لاز ڪي لگوم. د. ده بو ڏي پښتو
 ڏيره بنه زده وه ما به دامور بلله او ده به ماته زو ڪي ويل. تر ڏيره ده ڪو به بيا به
 خپل څا ڪي در مانتون او ٽول ڪي جايداد ڪي د. لکونو روپو وو ٽول د. ڊاڪٽر
 هاليندو وه ميشن ته پير پښوول او لندن له ولا ڇه ڇه وخت پس بيا د. هغه څا به په
 هغه خپل ڪارپسي اڀريڪي له ولا ڇه. اوس په خبرنه يم چي مره ده ڪه
 ژوندي په ڪال ۱۹۳۰ ڪي چي انگرېزانو مور ڏوا ڇه ورونه بنديان ڪرو او د. ڏوڍو
 انگرېزانو او سرانو او يوه ميمى د. تنبتولو د. جوڙي ڪي سازش ڪي توره ڪي په
 ڏرو غورا باندی ولگاوه چي بيان په وړاندي راسي دالا ده ڪي وه. او خبره سومه
 وه. زموڙ د. مور سره ڏيره غمرازي ڪر په وه او ڏيره ڏاڍه وور ڪري وو چي
 ژره بيرته راسي پروا به مه ڪوه. ڪال پس چي زه د. جيله را غلم ليدو ڪي ور غلم
 ڏيره خوشاله سوله. انگرېزي اخباره لوست په هغه ڪي يو خبر وو چي د.
 رڳ اڅڪزو د. گوليستانه ڇه د. ريل نو ڪران هينڪيان تنبتولي وو او خپل د.
 ڇه بندي د. غوڇولو لپاره پر غمال او بنديان ساتلي وو. اخباره ماته را ڪي
 وه دا خبر دي لوستي دي؟ چي ماو لوستي نويه وه ڪي داستاسي خلگ

ولي سرڪاري نوڪران تنبتوي؟ زه په هغه ټوله خبره خبروم چي ده ته مي
 وکړله او بيا مي وورته وويل چي تا خود پير وخت دلته تير کي، تاته به دا خبره
 بڼه څرگنده سومي چي د. د. ځاے پښتانه نه خو زلنده ځونځوار ځي دي
 او نه شري او شز ابا تيان خو ځکه چي يو خود. هيند د. انگرېز سرکار او د.
 پښتنو دود او تورېزونه ځي تعزيرات ځي پير بېلتون سره لري او بل بيا دلته چي
 انگرېز سرکار د جرړه په نامه چي د. ميان ځکري، کمه سرينبته روانه کړي
 ده او د. پولې د. تورېزونه ځي قانون جرائم سرحدي ځي چالو کړي
 ده د. هغو له مخي زياتره وپښتنو ته ميان ځي ځي انصاف ځي نه رسي او نه بره د. اپيل
 او پرياد څه لار لري نو دادو د. اپيل او ميان ځي ځي انصاف ځي پيدا کولو يو ه بله
 لار رايستلې ده چي دا سري بوزي چي زمور په پلاني خبره کي ميان ځي
 ځي انصاف ځي راسره وکي نو به دا سري درېرېر دو او زياتره د. داسي کاره پس
 سرکار د. هغو خبره وهم مني او ميان ځي وورسره وکي. ته پسي گوره په ده
 خبره کي به هم سرکار ميان ځي وورسره وکي ځي ځي خبره پوه سوله بيا به ماته ويل
 چي زه د. خو زوزو دپاره ستا کورته درځم. خود. مېجر پارک د. هغه دښځي
 او کپتان پرسر د. تنبتي پس په که کي چي مور بندان سوي وو. پوليتيکل
 ايجنټ د. چمن غاري ته د. انگرېزانو ښځو تک بند کړي دي. د. پوليتيکل نه
 تپوس غواړي خو هيله مي ده چي ما به نه بندوي. خو زوزي پس چي ما بيا
 تپوس جيني وکاوه وځي خو بڼه به نه ده. په زياته بيا ستاسي کره. وځي چي ما

ڊپر وورته وويل چي هغه زما زوے دی زه د. هغه نه هيڄ بهر نه کوم او که ته
 اوستا جرگه هر څو وواياست چي ده د. انگرېزانو په تنبتولو کي لاس لاره
 خو زما زره ته نه لوپري زه يه د. وږوک والي راسي پيترنم هغه داشان سرے نه
 دي نو هغه وپے ښه دي ا که هر و مرو ځے نو به د. پوليسو گارد در سره ځي رومے
 ما وورته وويل چي داخوزه هيچپري نه کوم ولي دا زما هم سڀکده او د.
 چا کره چي زه خم د. هغو هم سڀکده.

زمور د. کورني خلگ د. ټولو پښتنو رنگه ڊپر زيات مېلمه دوسته وو. او
 په دے لپ کي د. ځايي پښتنو پرته مے وه سرکاري نوکرانو او واک والا نو ته هم
 ڊپري ډرني دودي وور کولے - چوچ (Standard of Life)
 يه هم د. کوټي په ټول پلو کي ڊپرا وچت د.
 کابل او کندهار د. خانانورازه وو چي يو ځل بے د. چا سره د. مېلمستيا او تک
 راتگ لارجوره سوله نو بيا بے تل هغه روپاله تر دے چي څو بڼه د گوليستان ټولو
 سرکاري نوکرانو ته مے د. مېلمستيا سېوا خپل د. باغوپه هره مېوه کي هم
 برخه وور کوله او چي کله به هغوے د. گوليستانه بدل هم سول

نو مے هم خپله يا د. هغو په غوښتو د ا برخه پښين او کوټي له هم
 وور سوله او چاله خو مے پنجاب له هم لېرله. په سرکي هم او زما په وخت کي
 هم مور دا کار د. مېلمستيا او ښه خواني په توگه کاوه خو هغو خلکو زياتره دا
 يود خوشامنده يا موک (رشوت) گانه ولي چي دوه به دے خيزته څه ټول نه

اينبڻو او نه پڻ ڇه ڊهه ڀيروا په ڪوله. نوزه په ڪورني ڪي لومڙي سره ۽ وم چي
دا ڪارمي بند ڪي اوڏ. دهه را ڪري ور ڪري بونيلادي پور دوستي گنڀڻو ڊوڊ
مي نه گانه او نه داسي په بندوم چي ڪه ته پروا په ڪوم ڪه نه زه پڻ ڪوم ولي چي
زمور ڊوڊي .

په دهه لڙ ڪي د. ڊهه وخته داروڙا چلهده چي. د. پڻين او چمن
مجسٽر پٽانو به په مياشت ڪي يوخل گڙهه (جائنتي) جرگه په گوليستان ڪي
ڪوله او خپل خپل د. تڙي د. ڇينو غٽو غٽو جرگه بازانو سره به راغله. ڇلور پنڃه
روزي به په گوليستان ڪي ڊهه وو او زمور خلڪو به سهار او ماڻهام ڊهري
ڌرنه ڊوڊي او مهلمستياوي وور ڪوله. ديوه يوه وخت په ڊوڊي هڻي په سوو
نورو پي خر خهده او ڪراو به لابل وو. چي زه لڙ غٽي سوم نومي دهه خبري
ته پام سو چي زه يا زمور مشران هم چي ڪله گوٽي، پڻين يا چمن له پڻين
سونو دغه جيرگه بازان او واک والان مور ته ڪله يو وخت هم مهلمستيانه را
ڪوي نو موڙي ولي وور ڪوو دا خود پڻ بنه خواني يا مهلمستيا نه گهي خو
شامنده او موڙي ڪه (رشوت) گهي. ڪني نو پڻين مهلمستيا خود اوي چي ته
پڻين سومه زه به ڊوڊي در ڪوم او چي زه پڻين سوم ته هڻي ڪوم ۽ ورو ورو مي په
ڪورني ڪي د مشرانو او ڪشرانو سره دا خبره پيل ڪرله او ڌرمي ٽول د. خان
ملگري گڙل چي دادوڊبه ٿر پڙ دو او داخل به واک والانو او جرگه بازانوله
مهلمستياوي نه ڪوو. چي د جرگه ڪو روز راغله واک والانو او جرگه بازان د.

پخوا په شان راغله خودوے زموږ په دمه نومه جوړه خبر نه وو او خان له څه بندوست هم نه وو کړی. بیا وروسته د هغه ځای واک والا نور اته ویل چی تر ما څیگره یه هیڅ بندوست نه وکی او تپوس به کاوه چی چامو پوږی نه ده کړه؟ چی به هیلې سو او ځایې واک والا نو خبر کړل چی داخل پوږی گانی نسته نو یه څلور مږونه رانیول شپه یه تیره کړله او سهار وختی واپس ولاړل. هغه روز او نن روز بیا په گولستان کی دغه جرگه نه ده سوه. چی د دمه نه بنکاري چی دوه جرگه له نه راتله پوږی او مېلوله راتله. چی پوږی بندی سوه بیا چا جرگه څه کوله د هغه وخته زموږ او د دغه سرکاری خلکو مېلمستیا داشان سوله چی چا پوږی را کوله هغه له مووړ کوله او چی چانه را کوله د هغه تپوس مونه کاوه.

ما خپل د کورنی خبری څکه څه اوږده کړه چی په سر کی دا خبری زما د ژوند او د بلوچستان د کامی سیاسی ژوند سره د شاگی پس منظر په توگه ډیره اړه تعلق لری. زموږ د کورنی د انگریزانو له باجهی د هغود. نیز د پکتیه نوکری او خصمانه له دغی بېزاری له مخی که څه هم زیاتره غری یه لوستی او ځینی پکښی زیات پوهه او بیا د گولستان میانخی بنوونځی مېدل سکول د ولات د لومړنو سکولو څخه یو وو چی په هغه کی زموږ د کورنی ځوانانو لوست کول. په دغه لومړی وخت کی چی په ټول هند کی موسلمانان له انگریزی بنوونځو

بہزارہ اوڻری وو . زموڙ مشرانو ڇپل په وڙو یوازی په گولستان کی لانه په
 ڳوټه کی انگریزی ویله . خو هم په دمه وخت کی چی ډیرو خلکو به د .
 انگریز نو کری د . ژوند پیلامه او مراد ځنله دوه نه څپله سرکاری نو کزی
 کوله او نه څپل په بچو کوله . دغه وخت چی هسی لوستی خو مخور کسان به
 انگریزانو په بنه نو کری کی اخیستل زموڙ په کورنی کی ډیر لوستی کسان
 وو خود . یوه یادوو کورو چپ هیچا به نو کری نه کوله د . لہویزو نو کری چی د .
 سر رابرټ سنڊیمین د . دام تر ټولو بے ختازیندی (تیزندی) وه او د .
 بلوچستان زیاتره د . کامو مشران په کنبی را کبر سو زموڙ خلکو ونه کړله .
 سہواله یوه یادوو کسانو .

غازی عبداللہ خان اچکزے شہید

کور

پہ کورنی کی پہ زیاتہ زموڙ خپل کور اکاگان ، پلاراؤنیکہ می د .
 پوهنی او دین سرہ زیاتہ ارہ لرلہ . لکہ چی می مخ کی وویل پہ کندھار کی لا
 ہم چی د . کورنی نور کسان پہ واک والی او گتہ لکیاوو زموڙ د . کورخلکو
 لوست زد کرہ . او پوهنہ نیولی وو . خکہ می پلار د . تازی پارسسی او پښتو بنہ
 پوه لوستی وو .

کہ خہ ہم د . کندھار د . تول د . سرکاری کپدلوپسہ دوے د . ناتولا کارپز
 دہر لرتول پاتہ وو . او پہ سرکے دہرہ تنگہ گوزارہ کرہے وہ خو ورو ورو یہ
 گوزارہ سمہ سوے وہ چی زما یادہری دومرہ مخکہ او باغونہ یہ درلود چی
 سادہ پښتنی گوزارہ یہ کپدلہ . موڙ سرہ نہ وو خو خکہ چی خپل ژوندہ
 سادہ وو او د . ہغہ وخت د . بدخر خو نشو مشو او د . خانی د . خینو خر خو .
 ټنگ ټکور . بشکارو مہلو دوے خہ بیج وو . نو سو کہ ژوندیہ کولامے سو او د .
 هولکے د . دہرو خلکو . پہ زیاتہ ، مولایان ، شاگردان (طلباء) او د . کلی او
 کام د . خواری کسانو کونڈانو ، یتیمانو سرہ بے دہر لاس کاوہ . خہ د . گتہ
 کارمے نہ کاوہ د . روزی دوے ڈرہ کاٹتے بے د . کبنت او باغ کار زہر مہ کاوہ . نور

وخت مڙي ٿول . ٻه ڪور ڪي زنانون ته . مور ڏوارو وڙو روٺو اوڻي شاکردانو ته
 لوست راڪول . اوڻيا ٻه . ڊ . ڪلي . ڊ . خلڪو ڊ . خسمان ڪارونه جوڙي جاري . مڙي
 رنخورا وٽان تاسيل ڪارونه ڪول . ڊهر زيات مهلمان ٻه لڙل چي ڻي خوبه
 هغه پردس اولارويان ووچي پڻن به سواو ڻي . ڊ . هولڪي مخوراو
 مشران خلڪ چي خپل ٻه ڪارو پسي به راتل . ڻي به . ڊ . هولڪي موليان
 اوڻو ه خلڪ ووچي ڊو ٻه راغونبتل يا ٻه هغو ڪي ڊوله راتل . ٻه مياشت
 ڊو ڪي ٻه . ڊ . گوليستان تاسيل ٿولو واک والانو له مهلمستيا ڪوله اوڻو ٻه
 خلڪ پرديس (مسافر) ڊي . ڊ . ڊو ٻه زره سائل ٻه ڪاردي خلڪ ٻه هولڪي ڪي ڊهر
 زيات مخوراو هر ڊول خلڪو ٻه ارز ڪاره . ڊ . ڪلي اوڻو لڪڻو خوارو خلڪو ٻه ڊهر يا ور ٻه ڪاره
 خپلي ماتي گوڙي ٻه ووڙله راوڙه . اوڻو زياتر ٻه خپلي پيسه . ڊ . ڊو ٻه سره
 اينو وڙه . ڊ . نيڪه . ڊ . وختو راسي به زموڙ ڪره خوتنه يتيمان روزل ڪبهه . ڊ .
 ڪور . ڊ . بچو سره ٻه سمه روزنه ڪبهله چي لوڻ به سو واده ٻه ووڙو ڪي نوڙه
 ٻيل ڪڙل . ٻيلارمي خپل . ڊ . روزي وخت هم وپشلي وو . سهار ٻه وختي لمونڻ
 ٻه ماجت ڪي . ڊ . مولا سره ڪاره . ڊ . هغه پسي ٻه چاي . ڊ . مهلمنو سره ڊباندی
 چينپله اوڻيا ٻه مور ته اونور شاگردانو ته لوست ڪول . ترنيڙ ڊه لسو بچو به
 ڊ . ڪلي . ڊ . خلڪو سره ناست وو . ٻيا به . ڊ . باغو اوڻو مڻڪي زهرمي له وه وٽي .
 دوو لسو بچو له به بيرته راغي او . ڊ . ڪوروه زنانون مور . اوڻو خوندو ته ٻه پڻتو
 ڪيتابونه لولول . چي مهلمان به نه وو . ڊ . غرمه ڊوڙي ٻه ڪور خور له . ڊ . هغه

پس مڙي لڙارام ڪاوه اوڻيا به مانحہ له ماجت له ته. ماڀنبن بيا هغه زمور
لوسٽ د. ڪلي د. خلڪو اوڻمخڪي ڪارونه وو. منخونه مڙي به زيائتره
ماجت ڪي ڪول.

په تهله ڪورني ڪي زيائتره په زيائتره زمور په ڪور ڪي د. وروڊ. روزني ڪار پهر
په پام اوڻبه ڪبهه. تروسه به واڙه تل مشرانو خيل ترسٽر گو لاندی روزل د.
خانه مڙي ليري ڪول نه. ترده مڙي چي پلارمي يو وخت په گوته ڪي لغرد مڙي له
سر ڪاري نوڪري ڪرمه وه چي ڪشرو وروڙه هلهه د. سنڊيمين سڪول په
لومري ڍله ڪي انگريزي لوستله اوڻو مڙي نه غوڻبتل چي هغه د. دو مڙي خخه
ليري وي. دو مڙي هغه وخت د. تاسيلدار خا مڙي وور ڪري وو د. بلوچستان
د. لاپت په دوتر ڪي مڙي پارسي ڪاغزان اور دو ڪول. خو چي ڪله به وروڙه چي
په لسم تهولڪي ڪي وو په ڪال ۱۹۰۵ مڙي د. خودا مڙي په ڪار سو. نو دو مڙي هم نوڪري
ايله ڪر له. د. انگريز سر ڪار سر مڙي مخ له نه لگبدله. اوڻا به خونبه وه چي هيخ
ڪار وور سره ونه لري خوارمان چي په ڪورني مڙي خيني خيلوان وو چي
هغو مڙي ترده زيائت ماڙه وو د. هغو مڙي سره په خينو نالبتونو (دعويات) اخته
وو. نو د. سر ڪاره مڙي غمه ڪبهه نه سو. اوڻ د. واک والانو سره مڙي راشه درشه
اوڻله راتله وو هم له دغه مخي د. جير ڪي غري وو اوڻ د. لاپت درباري هم
جير ڪي له به ڏيرو په مينه نه ته په ناچاري ماته خوا اوڻ خيل د. ڪارو لپاره به ته.
او هلهه مڙي دا وس ڪاوه چي د. جير مڙي غري په داسي پڙي ڪره (فيصله) خون ڪي

چي د. خوداے پور لار ﴿ شريعت ﴾ برابره وي. چي به دانه وه سوله نوم بے
 خپله رايه بېله او د. خوداے پور لار ﴿ شريعت ﴾ برابره ليكله. په دربارو كې
 چي بے خه وركړل هغه بے واخيستل خو خكه چي روا او بنه به نه بلل نوم بے
 كورته راوړل او بل چاته بے وركړل زياتره به يو مشر تر بورو چي په گوزراه
 كې هم خه تنگ وو هغه ته بے وركړل د كندهاره د راتلو پي تږ پره داخوے
 نيولي وو چي په ژمي به دووے ډر مياشتي هيندوستان له په سپل پسي ته. په
 ده لږ كې زياتره هيند ليدلي وو. په پام كې داسي تره پاته سو. زموږ د. روزمے
 پره بنه سرينبته كرمے وه او لايه كوله خو په نابوده كې د. سړي ټول مرادونه
 نه پوره كېږي. په كال ۱۹۱۴م نړي تره پاته سوله چي زه د. لسو او مشر
 وروږمي د. ديار لسو كالو ووكه خه هم زما د. پلار سره خه د. پوهي شپي- تېري
 نه سو لے خو خلكي تراوسه پېر پوه او بنه سرے يادوي. زمے خپله دوھ
 كاوړنه تراوسه ناپېننه د. پوهي گنيم چي د. هغه وخت د. پېښتو خخه مخ له
 بېل او پېر زيات او چت بڼكاري. يو دا چي كله امير ادرامان خان هزارگان
 وو هل او د. هذوخت مولا يانو د. هغو مريان ^{كول} وركړل او د. هزارگانو نر او بڼخي به
 د. چوپړ او سوري تي كولو لپاره په پېر لږه بيه خرڅېدل او په ټول كندهار او پښين
 كې كم داسي بس وال سرے او كور پاته وو. چي دا د. خوداے بندگان په نه وي رانيولي
 او به وي مريان كېږي. خو زما پلار نكه چي يوازي سرے وو چي دا كار نه دي
 كړي او نه روا يا بنه باله.

ڏویم دا چی سرھ د - دھ چی ڙوڙی ڏواره ٿمره وو او نیڙدھ ڊوولس کاله یه نارینه
 بچے نه درلود یو سر پاته وو د - هولکے ڊبرو خلگھ ڇپلوانو د - کورنی مشرانو ڊبر
 وورته ویل چی ڏویم واده وکھ - خوداے به زامن جینی درکی خچ دوه دا کار ونه کی
 - ڏویم واده یه بنه نه باله - وچھے چی که ناروا نه وی او نھر تاوان نه ولری هم ڇکھ
 چی د - دوو مندو بچی سره ڇواره نه وی نو بنه کار نه دی - دا ڏواری خبری چی زه
 نن هم د - پښتنو خانانو د - ڙوند د - لاری سره پرتله کوم نو د - هغوے پوهه او پام
 راته ڊبر اوچت بنکاری او ڏریم کار زموږ د - روڙنی لار او رو چی هغوے غوره کری،
 وو - راته ڊبر اوچت بنکاری - د - هغوے د - پوهی غټه نخبنه چی په هغه وخت کی
 چی د - پښتونخوا په هر کلی کی د - پیر په نامه یو ٿگ یا مولاناست وو او ٿول
 خلگ د - یوه نه یوه په دام کی گیر او موږبدان وو د - رنخ دارو درمل د - دغو
 باباگانو د - گوڙ خاوری وچ - یا د - کمی گٽی اونی زیارت یا د - چا مولانا تاوز -
 پښتانه لا موسلمانان هسی هم خوداے ڊبر کم یادوی - کله کله یه ننگوی یا ڏروغ او
 روشتیا لوڙی د - خوداے په نامه کوی - خچ په دغه وخت کی زموږ د - خلگھ ڇه
 دغه هم پاته وو - زموږ په څپل کلی کی یو پیر وو چی بابک په باله - بس خلگھ به
 هغه ننگاوه - د - هغه په ږیره په نغری یا کمبله په لوڙی کولپه یوه د - توت ونه وه -
 د - پکیر توت یه باله - واره لرگی په خلگھ په مزی کی تیرل او په غاره کول به - دایه
 د - ڙری تبی (ملہریا) درمان وو چی پیاز به په ڙرمزی وپودی او هغه به رنځور
 ته په غاره کاوه - د - هر شی بپله مزدوری وه چی شوکرانه به بلله - په هره هدیره کی
 به جنده او شنختی (خازے) ولاری وچ - د - هر رنخ دپاره بپل بپل څلی او باباگان
 وو - چی خلگ په زیاته زناڻه به وورتلے - د - کلی او هولکے هر کار به چا بابا
 ملنگ - پیر یا څلی پوری تیرل کېده یا به نو د - پیریانانو کار باله کېده - تر دھ چی

د - انگريز دھ هېواد له راتگ او باجهي نيول د - پښتنم د - سپيتاني ناخبري او د -
 انگريز د - لښکرو وسلو او بدو په څا د - لال شاباز کلندر کار باله کېده او وه په
 چي دا باجهي انگريز ته کلندر وهر کړه ده - د - خلکو څخه خودا ځو پرېږده ځان هم
 وړک وو - دوه هېڅ نه وو هر څه چي وو دغه باباگان وو - او هر څه چي کېده دوه
 کول يا ځينو مړو او د - هغو څلو - انگريزانو چي د - افغانستان پولې له اوسني
 چمن ته رېل بوته زموږ د - کلي څه پور نيم ميل باندې او د - کلي د - ايدر په خوا
 کي لار وه - چي د - سپيني تيري او غوري په لار به په درو درو کي تر غره وتله او
 بيا به چمن نه تله - هغو تر دغه محايه را رسولي وو چي اينجنيرانو دا لار اوږده
 وکبله او تر دې به د - کورک تڼېدل چي دره ميله اوږد دي اسانه وباله محکې دا لار
 پرېښووله - او پور اوسني لارو روان کي - هغه زور سرک زور تېسن پاته سو - دا د -
 نولسمي پيري د - پاي خبره وه - خو چي زما يادېږي تر کال ۱۹۱۴م پوري زموږ د -
 کلي او د - شاعر خوا خلکو دا باور وو چي دا لار انگريزانو محکه بدله کړله چي زموږ
 په اديره کي د - پلانکي ملنگ تر څلي گاډي نه سو تېرېدلای - چا به ويل چي د -
 هغه بل کلي پير لېوني ساو زاده (صاحب زاده) نه پرېښووه او چا به ويل چي نه
 بابک ساب (صاحب) بنده کړله - او د - هري خبري لپاره دروغ جن نر او بنځي وو
 چي وه چي موږ خپله وليده چي اينجن به زاروانه وه چي پور دغه څلي به راغله يا
 پور هغه پير چي په مخ کي وورته ناست وو نه بيرته به په شا روانه سوله - په دې
 وخت کي زما پلار يوازي سره وو چي نه د - د - چا موږيد وو نه څه پير گور څلي
 او کاني يا ونه په خودايي منله "حنيفا مسلما و ماکان من المشرکين" نه څه داسي
 پيريان منل چي خلگ ناجوره کوي او يا د - نري پور کارم واک لري - نه څه تاويز
 ماويز يا د - گور خاوري د - څه زنج درمان گنله - يوازي دا لا نه چي کني خپله نه

منڀي ۾ ڏاڳهه ۾ خلك ترڻ بندول او پوهول ۽ - مولايانو او پيرانو سره ۾ خبرني
 باندی ڪوٺي - ۾ دغه رخت کي گوا ۽ - نولسي پيري ۾ پاڻ کي ۾ ڪندهار کي ۾
 ۽ - دغی لاری پوهان خلك وو ۾ وو به ڪنی چي زه خبريم ۽ - ڪندهاره تر ڪوٺي
 اورپهه تهله پڻتون خوا ۽ - باباگانو پيرانو او ڳلو ۾ رنج اخته ۾ وله - ورو ورو بيا نا
 رنج ڪمبهه - ۽ - پڻين ۽ - ڪاڪرو ۾ سنڀا تپه کي ڳيني خلك پيدا سول چي يو ۾
 پڪني ۾ سر ۽ - هيجاز ۽ - اودول وهاب شاگرد اوسپدلي وو - ۾ اوس دا رنج ۽ -
 ده ۾ ۾ ۾ پڻتون کي ۾ ڪم سوي دي ۾ ڳو لا سته دي ۽ - پلار مي ۽ - تازی او
 پارسي ۽ - لوستو ۽ - چالو ڪيتابونو يوه ڊهره بنه پنڳه (ذخيره) اينهه وه چي ڊهر گران
 او بهانور ڪيتابونه پڪني وو - دا ڪيتابونه ۾ ۽ - لوستو او ڪتو دپاره و مولايانو او
 شاگردانو (طلباء) ته وورڪول - لکه ۽ - اوس رخت لايرپري ۾ ارمان چي ۾ ڪيتابونه
 ۽ - دو ۾ ۾ ژوند مولايانو غلا ڪرل او ۾ ۽ - دو ۾ له مرگه پس - اوس ڊهر لڙ پاته
 دي - ۾ ڪار ۾ دي چي ۽ - ڪور ۽ - نورو خلگو سره مي دلته خيل ۽ - مشر ورور پور
 ژوند هم ۾ ليکلي واه چي زما ۽ - ژوند ۾ زياته ۽ - ڪامي ژوند پخه پيلامه -
 شاکي او ڊاڙو او دي ڪه ده نه واه يا دومره ڪومڪ نه راسره ڪولاه لکه چي ڪري
 به دي او لا به ڪوي نو ۽ - بلوچستان ۾ نه سم ويلاه زما ڪامي ژوند به هيچيري
 دا شان نه وو - ۾ هغه لا ژوند او زما سم ملگري دي - ۽ - هغو ۾ ژوند زما ۽ -
 ژوند سره خيله بيان سي - ۽ - لوستو ۽ - چالو ڪيتابونو يوه ڊهره

بنه پنڳه ۽ ذخيره ۽ اينهه وه چي ڊهر گران او بهانور ڪيتابونه پڪني وو . دا
 ڪيتابونه ۾ ۽ - لوستو او ڪتو دپاره و مولايانو او شاگردانو ۽ طلباء ۽ ته
 وورڪول لکه ۽ - اوس رخت لايرپري . خوارمان چي ۾ ڪيتابونه ۽ - دو ۾ ۾

اوڻو ڏند ڏوڪ له مرگه پس اوس ڏهر لڙ پاتھ ڏي - پلار مڙي د. مرگ
 په وخت خپل پس مرگي کال خوا ۽ وصي ۽ زما ماما بناغلي مامدالي خان
 وٽاڪه. خود. کور اوڻو ڏباندی ٿولھ سرينبته مي مورڙر په خپل لاس کي
 واخيستله اوڻو. مڙه مخي پڻيٽنن په شانه يوازي دانه چي زمور روزنه د. پخوا
 په شان وڪرله. ٿول کور اوڻو ٿول ۽ جايداد ۽ يه هم خوندي کي اوڻه پيسه يه هم
 بچت ڪري وڻه اوڻه هغويه خه نوري او به اخيستے وڻه زمور پخوا بها د.
 مڻڪي په خا ۽ د. اولو ڊي مشر خور مو واده ڪرله او مشر زور له ۽ واده وڪي
 . مور مڙي لکه دمخه چي مي ويلي دي پڻيٽو لوستي وله. په کندهار کي زو ڪر ۽
 وه اوڻو پلار ۽ چي زمور د. پلار مشر تر بور و وڻه ۽ «ولوره» زما پلار ته واده ڪر ۽
 وه چي گومان مي دي چي په پڻيٽنو کي ڪه نه وي زمور په کورني کي لومر ۽
 مڙه ولوره واده وو. هغه وخت د. ده ٿه په پڻيٽنو کي هغه سر ۽ ڏروند او
 ارزنن باله ڪڍه چي لور مڙي په ڏهر ولور و ڊڊله اوڻن هم نالوستي اوڻا پوه
 پڻيٽانه دا ڪار ڏهر بنه ڪئي. اوڻو ڏهر په وياري نن هم ناپامه خلگ د. پينخو زرو
 خه تر پينخو ڏشت زرو ڪلدار و پوري د. لور خور ولور اخلي خو پوه خلگ
 په زياته زمور د. کورني خلگ دا ڪار ڊگهي او تر وسه خان جيني گوري د.
 پلار په شان مي مور هم ڏهره دين دوسته وه د. پلار په ژوند اوڻيا د. هغويه د.
 مرگه پس مڙي کور ته واره يتيمان ساتل ڪله مڙي د. خلگر پور تي مڙي واره
 وور له روزل د. پورا ڏوڏو ٿو سوا مڙي ڪله ڪله خيني ناپڻنه زياتوب
 ۽ نفل ۽ نمخونه کول چي خيني پڪڻي په او ڪر هڻپه ايله پور ه ڪڍه په دغه

منخو کی بے زیاترہ زہ مل گری وم ولی ہغہ وخت می دین ہم دغہ بالہ خو کہ نور نہ وی دا گتہ خورا رسپدہ لے دہ چی پہ خوے کی می سختی پیدا سولہ دہرہ سختی زغملای سم او د سختی بپرہزم نہ مورمی د پوہنی سرہ دومرہ مینہ درلودہ چی تراویا کالو پوری بے د لوستو سرہ سرہ خہ نہ خہ نوی خیز زدہ کاوہ دومری بہادرہ بنخہ وہ چی کامی کار او د انگریز سرکارہ سرہ جنگ او جبل لہ تلہ کہ خہ ہم ہغہ وخت دہر نوی کاروو زیاترہ پوہ او اوچت نارینہ بہ نہ پہ رسپدہ او مور بے بندولو خو چی خہ وخت مور داروونیو او جبل لہ بہ تلو نو کہ خہ ہم پہ دے کی بہ کلہ ہغوے تہ د زامنویا زوے د بہلتونہ سہوا ہم دہر کر او پینس سو یوخل خوداسی ہم وسولہ چی مور دوارہ روپہ جبل تہ لار و او د کور او تول تولہ زہرہمہ زخمہ یو وار بیا ہغے تہ یوازی پاتہ سولہ خو ہغوے ترپایہ کلہ ہم ز مور پہ مخ کی خہ خندہ نہ پیدا کاوہ تل بے پہ بنہ زہرہ جبل تہ د تک پور وخت خوداے پہ امانی راتہ ویلہ او د راتلو پور وخت ہر کلے تر دہے چی د پاکستان د جوہد و پس چی زہ پہ کور کی بندیوان وم او بیایہ ناسا پہ اگست کال ۱۹۴۸ م کی جبل لہ روان کرم نیولولہ می بلا پولیس سپایان او او سران د پینین ای ، اے ، سی او دہر لیویز راغلی وو چی زہ خہ وخت خوداے پہ امانی لہ ور غلم نو د شپہر او یا کالو دہر بہادری پینتے راتہ و مے زویہ پور خوداے دی سپارم کہ خہ ہم باورمی دی چی زمانو اوس دہر ژوند پاتہ نہ دی چی تہ رامے زہ بہ نہ یم او زہ

به دی بیا ونه وینم خودا د. کوریند ماته شه زنانه غوندی کار بیکار بده ترده
 جہل بنه دی بیا یه بیکل کرم او زه مته لارم او روستیا مو بیا نه سره ولیدل. زده په
 مچ جہل کی وم چی دامپره مخه پینتنه په کال ۱۹۴۹ کی مره سوله د. مرگ
 په وختی زما خیلوانو د. سرکاره زما دپاره د. بنده چوتی (پیرول) غونبستی
 وو چی شه ناپیننه خبره نه وه دپرو بندیانوله وو رکوله کپده او پس هم وو رکول
 کبری خوچیل موسلمان سرکارانه کرله چی تر نه د. کورنی د. دپرو خلکو د.
 زره داغ دی. زمور په کور کی د. کورنی د. زیاتره نورو کورو شانته د. کندهارد.
 او چتو کورنو به رنگ ژوند ناسته پاسته خواړه. جامے. مشر کشر او دپرو
 شیان د. پینین او چمن د. پولو شا و خوا خلکو خخه شه بیل شانته وو.
 په زیاته پورو پرو بانندی شه دپرو بند بښونده وو. لکه دا چی مشر به ناست وو
 کشران که به درستہ شپه هم ناست وو پول او چمتو به ناست وو پیننه هومرد
 په غزوله نه په سوله وارہ به نه په کلی کی خان له گرز بده نه به خوا کی بازار له تلاے
 سو. نه به د. ما بنامه پس د. کوره واته او نه به چاد. نورو پینتنو رازہ پو چی
 خبری یا کنخلی کومے. هم داشان د. زنانو ژوند وو پردہ خو وه چی وه په
 کور کی دننه هم پول ژوند شه مشینی پوله او پورتا کله لاروو.

وڙو کوالی

په ډېر وږوک والی کی می بله خبره ناپېښه نه وه چپ

له دمه چی یادمی دومره تیزوو چی د. ډېر زیات وږوک والی خبری به می
یادی ومه تر دمه چی روستو به می د. مور سره هغه خبری کومے هغه به نه
منل او وږوے چی ته خو هغه وخت دیونیم یا ډوو کالو ومه دا خبره به دی بیاد.
بل چانه ارویدمے وی او یاده دی پاته سو مے وی زه لاد. خلورو کالو پوره نه
وم چی مشر ورورمی د. کلی د. ماجت مولا له د. لوستو له پاره ولېرل سو. زه به
هم د. هغوے سره تلم او لوست به می کول خو که شه هم زه د. لوستو ډېر لېواله
وم او په مینه به می لوست کول او بڼه به می زده کول خو مولا کاکا چی نو مے
مولا مامد ازیم وو. پلار او مور می دا زمانگ راتگ هسی لوی بلے او کله کله
بلے خپلو کی ومه بڼه دی خی راخی دی په ماجت کی بلے وخت هم تېر پری
او خو مے بلے هم سی خو زما به دا خبری ښے نه لگېده او نه پوهېدم چی دا
ولې دوه ته زما لوست لوی ښکاری او د. وروردا می سم کار لوی خکه ما هم
تله راتله پریښول.

چی د پنخو کالو سوم نو سم لوستوله ولېرل سوم. د. ماجت مولا بیابل

خوک وو. مولوی مامد یا کوب نومہدہ .د. اور امان زو د. کلی د. او خار پیر
 وروروو. خودہ خپلہ پیری موریدی نہ کولہ. دغہ مولا بیازمالو ست خیل د.
 کشر ورو پور غارہ واچول چی ایوپ شانومہدہ. د. رورس رہ بہ اوسپدہ او د.
 هغه خہ بے کیتابو نہ لوست. داسرہ مے کہ خہ ہم د. پیرانو د. کورنی وو خو
 پیری موریدی بے نہ کولہ پہ شا او خوا کلو کی بے مولای. ایمامتی کولہ. بنہ
 جوہ سرے وو پہ کال ۱۹۳۰م کی چی مور کامی کارپبل کاوہ دے پہ گولستان
 کی مولا وو. او د. شا او خوا تولو کلو پہ مولا یانو کی یوازی او تنہا مولا وو چی
 زموہ مل گری سو. خہ وخت می د. هغو خہ اے (الف) بے او سپارہ
 لوستلہ بیا مو پلار. مولا آغا مامد نومہدہ بل سرے پیدا کی او پہ کور کی بہ
 راسرہ اوسپدہ زہ. ورو رمی او یو همزولی ماما. مامد ایسا خان بے لولو لو لوست
 خوبہ زیاترہ پلار راتہ کول خو هغه مولا بہ راسرہ ناست وو چی مور بہ زہ
 کرہ نوبہ لا رو.

پہ دغہ وخت کی می خہ ناپینہ خبری یادی نہ دی. سپوالہ دہے چی
 پور پلار پیر گران وو. پہ زیاتہ زہ زما گومان وو چی تر نور ورو نو خوندو زیات
 باندی گران وم. مور پلار د. کورنی تر نور ورو هلکانو زیات بنہ اوسولو. جامے بہ
 موہم تر نور ورو هلکانو بیرو مے. د. لوہوشیان، پنہوس بیتی مردکی، اوبدی بے
 پیری رالہ راوڑ مے. او ہرہ جو مہ بے خہ پیسے د. خرخ لپارہ ہم را کولے. خو
 بازار تہ بے نہ پرینبولو مے بے ہر خہ چی غواری نو کر بہ لہری. کہ بہ خہ دارو

درمل له درماتون له تلو يا خه بل كار له. او دول كادرلا لا يوسپين بيري نو كره راسره ته كه خه هم خه خرگند بندبنت راباندي نه وو خوشهار او ماپنين دوھ لوست چي خه وخت به باندي لگېده او بيا لويي و مه ياد. ماما كور او خپل كور. نور چيري به نه تلو داسي راته بڼكاري چي مشرانو مو مور ته نه ويل خولاري چاري يه داسي ساټلې چي مور نور چيرته نه تلو يا نه سوتلاي.

په لوستو كي مونوي كار داوو چي نورو هلكانو به د. سپارمه پس د. خوداي كيتاب په تورو لوست خو مور ته هغه نه لولا وه پلار مي و مه چي خه په جوړه نه ده چي نور لوست وكي. سپين كلام به خپله زده سي. پارسي كيتابونه. « پنج كيتاب » دوه مو په تورو ويل. ورو ورو مو لوست زيات بدل بيا يه خت هم رابنو. گوليستان، بوستان مي وويل زلېخامي په تورو ويله چي د. بده مرغه مي پلار يو سره پيدا كي مولا ادرامان نومېده. ډېر بڼه ختې وو او انخو رگر (نقاش يا آرتيست) هم وو هغه وخت بڼه خت ډېر بڼه بلل كېده او گوندي په دمه گومان چي مور به بڼه خت تره زده كو داسره مي پلار په لس روپي د. مياشتي خاے. دوه دي او جاموراله اوستا دكه په ختې امدخپل كا كر د. بربناره. خو سره ډېر خښم جن. بې زړه سويه او بدخويه اينسان و مور واره و پلار مونا و زگار و وړ او مولا مور ډېر ناترسه وو. خوشي او بې بڼه ډېر زيات وهلو ټكولو. سوک خپره

خوپر پردہ غٹی لنبتی بے راوہے اوڈ۔ خینا ورو شانتہ بے تکولو خنبھے پہ
واک نہ ووچی یو وار بے وھل پبل کرل نوڈ۔ خینا ورو پہ شان بے تکولو خنبھے وار پہ وار
زیاتہ تر ڈے چی یوہ ژوزمے پہ وھلو وھلو ڈوہ خله زہ بے ہونہ کرم۔ چی
چیرتے زدھ کری ووڈ۔ وھلو، تنکولو اوڑا والو ناپہنبہ او ناروا چلو مے زدھ
وو او پور مور بے کاتہ۔ یو داوو چی دہ خپلہ ڈرے میلہ لری د۔ لا جور پہ کلی کی
لہ یوبل مولا خہ لوست کول۔ مور تہ بے سہار لوست و کرل نو مے کیتاب تہ
کنہنولو سرونہ بہ مویتیت کرل او دغہ خینا ورو بہ پہ مغزی کی د۔ خاوری
چونڈی راوا چولہ۔ وے بے زہ خم او چی زہ بیرتہ راخم تاسی بہ ہم داشان
ناست یاست کہ بنور بدلی و است او دا خاورہ توے سوے او یا خو خہد مے وہ
نو بیازہ پوہ ہیرم د۔ دہ ڈرے میلہ تگ راتگ او ہلتہ لوست ڈرے خلور
مکانٹے وخت وو او مور و اوڑم وو او سخت ترے پار بد و ہم نو ہغہ شان بہ تر ہغہ
ناست وو چی دانا خوالہ بہ راتہ۔

بل یو چل وو چی پلکہ بے وور تہ ویلہ د۔ یوہ پر کے یا پونڈی یا ڈواری
پنہ بے د۔ دوولر گو تر میان و ترے او ہغہ لرگی بے پہ پری د۔ خونی پہ چت
پوری خورند کرل اوڈ۔ ہلک ڈواری پنہے بہ جوختی برہ سوے او ڈے
خینا ورو بہ پہ تلو پہ غنوواہ۔

دے: لندھ د۔ وھلو تکولو نہ سہوا دا چل ہم جوڑ کی چی مور بہ سہار
وختی لمونخ د۔ دد پہ مخ کی کوو: نو چی مانخہ لہ بہ را غلو بیبا بہ سم دستی د۔

چایو وخت سو او بیاد. لوستو وورپسے د.خت او بیاد. غرمے د. پوپی بیاد.
 خوب او ہم داشان دما خوستن ترمانخه پوری گواچی سهار به په پت لمرد.
 کوردراووتلو نو ما خوستن خوب له به ایله کورته تلو او درستہ روز به مو د. دمه
 جیناور سره گوزارہ وه چی ہم د.زلنده خیناور شانته جینی پیریدو او ہم
 مو د. بدلپوه رنگه کر که ترمے کبدله. د. جوپے روزی ته به مو کان سوچی خیل
 کور. مور. خوندی و وینواؤ د. دمه ناورینه بچ سو. دومرے پیرولی و وچی
 داهرخه مو گالل خونه مو پلارته ویلاے سو او نه موریا خوندوته. وورور
 او مامامی لربنه وو گوزارہ یه کوله خو زما تنکی زره دا ژوند نه سو ز غملایه
 داشان وم چی د. هر خه نه بپزاره توله روز به خان له ناست وم او دا چورت به
 می واهه چی دالوست او زد کره دی خه بلا؟ داتوری کر بنی او د. هغو
 لوستل که د. سپری زده سی او که نه نو خه په جوړه ده؟ او دا پلار می چی زه
 دومری باندى گران هم یم د و مری می نازوی خود. دمه خوشی کار دپارمه
 وه دمه بدسپری ته په لاس وور کړی یم چی دومری می کړوی. کیتاب به می
 مخ ته پروت وو او زه به په دمه چورت کی وورک وم. پامه یه دا چی هیخ به می
 زده نه وو او بیابا به مولا وو او بیاتکول. پلار به می کله کله کیتاب رانه پوښته
 خو زما به خه زده کبدنه تر دمه مولا وړاندی به می د. زلپخا دوه مخه په وخت
 لوستل خوا ورس به یوه میسری یا نیم بیت پلار په ایزگی (پیزو) راسره وایه
 ارنه به می زده کبده. هغه هم دپژ پړیشانه وو چی دا خه پښنه سوله. د. مولا او

نورو خپلوانوسر دې ويل چي د. دمه هلك به پايه شه وي ؟ خود. بنه مرغه
يوه ژوزد. جوپه په ژوزمي مشري خور جامه رابدلوه اوزه هغه بله روز
مولاتكولي وم ټول خان مي شنه لښتي او پولی وو. هغه ومه داخه دي ؟
ماوم مولاهلي يم ؟ د. هغه خودا گومان وو چي دا يوه ژوزمه وهلي دي
خوتيا هم په ژرا سوله. زمه مور له بوتلم هغه هم ډېره پريشانه سوله خودا باور
مه لکه چي نه وو چي ټلار به مي کني د. دمه په خوله د. مولا چاره وکي ولي
هغه وخت به ټولو اوستادانو شاگردان وهل او دا په بنه کار به تر دې چي
شيخ سادي لاهم واي.

د. بابا تر نياز بين بنه اوستا تر ټلي ؤ « جورا اوستا د به زمهر پدر »
خکه هغه امه د. ټلار خور له بوتلم . چي تر ټلار مي مشره زړه بنځه وه
گونډه سوه وه زوم به نه وو نو د. ټلار سره مي اوسېدله د. هغه خبره مي ټلار
نه سوه غور خولاي. هغه چي وليدم ټلار مي راوغوښت ډېره وکانځه ومه
سترگي نه لرمه دغه ډوه واړه زامن لرمه او هغه دي د. دمه لنډه هر په لاس
وور کړي دي چي داسي وهي د. غم لوست په ومکه په اوږدي پسې سې داسي
لوست دا شان مور د. دمه بلاخه بچ سولو. دغه مولا ادرامان تراوسه لا ژوند
دي. زمور د. کوره د. ټلوپس لکه چي د. انگرېزانو په موخبيري اخته وو. په
کال ۱۹۳۷، کي زه په کوټه کي د. کامي کار لپاره اوسېدم دسې سپين ږيري
سوي وو خاڼه له راغي مېلمه مي سو. ډېري ژوزي راسره اوسېده. خلکو

به راتہ ومے * چي موخبيري له راغلي دي خو مارے نه پکبني واهه
 مياشت درمه و پياؤ لار. کله کله يه اوس هم وينم. په موخبيري لا لکه چي
 اخته وي له دمه مولا پس مي پلاريوبل مولا زاووست مولا شبر مامد ساگرے
 بنه لوستي هم وواؤ د. وروپه روزنه دپر بنه پوهېده. د. وهلوپه خامے په
 ناز ستايو او باټو راتہ لوست کول. او بل يه دا خو مے وو چي په لوستو په
 پوهولو. هغه داشان چي تر لوستو د مخه بے لکه د. نن زمانے د. پوهنخو
 کاليج) اوستادان) پروفيسرز) يولس مينته په پښتو د. هغه روزي د.
 لوست (سبق) مراد او گراني خبري راتہ بيان کرے. په پوهے بے کر لو بيا بے
 پارسي ياتازي توري راتہ وويل. پامے به دا سو چي يوازي داد چي لوست به
 مي بنه زده کېده د. لوستو او کيتابونو سره مي مينه پيدا سوله تر دمه چي د.
 جو مے او اختر په روز به هم ما خپل لوست نه پرېښوو. په شپږ اووه کاله کي
 مي د. هغه وخت د. لوستو ټول پارسي او تازي کيتابونه ولوستل او څه پښتو
 هم د. دمه مولا بل دانبه کار وو چي د. بناغلي ايمام غزالي پارسي او تازي
 کيتابونه يه هم زده وواؤ همے خوښ وو. ماټے د. دود) فقه) ويناوو
) حديث) توسيرو) تفاسير) سره د. غيزالي دغه. کيتابونه هم ټول ولوستل
 په وړوک والي کي مي د. مولا ادرامان د. ناروازياتي د. شپوچپبله
 خواري نه ده ليدلے. پور پلار دپر گران وواؤ دپرمے بنه اوسولو. جامے په
 دومره بڼے او گراني راکولے او پيسے او د. لوپوشيان هم چي يو وخت يه يوه

مشر تر پور شہر مامد خان کا کا وورتہ وویل چی "دا زامن دو مرہ بنہ او سو مے بد خرخہ او سر زورہ بہ موختہ سی او لکہہ د. کندہار ایغبال خان د. دو مے د. لاسہ بہ مرپے" د. خوروپہ ہکلہ ہسی ہم ز مور د. کور ژوند پیر بنہ وو او بیا می پلار پیر مہلمانہ درلود او پښتانه مہلمنو لہ ہرو مرو پیر خرخ کوی. لہ دے سپوایہ د. کور د. پخلی واک ماتہ را کری وو ہرہ ژوز بہ می مور او خوندو رانہ تپوس کاوہ چی خہ پاخہ کو. زہ ورو کی. خوروم او د. ہرو ورو کی. بنہ خواہہ خوبن وی پہ خرخ. زبان او کراویہ خبر نہ وی نو ما بہ پیر خہ پیر مایل خکہ چی د. کورنی تر دو دلاندی د. کور تپول پخلے بہ می مور او خوندو خپلہ کاوہ. تراوسہ ہم ز مور د. کورنی دغہ دو ددی. نو ہغو مے تہ بہ دا کرا و گران وو او زما بے پیری خوشامندی کولے چی پیر شیان نہ غوارم او کلبہ بہ راسرہ پہ جنگ سو مے زہ پہ رنگ د. کور تر نور و خلکو سیکھنہ ﴿گندم گون﴾ و م نو خوندو بہ پہ خبنم کی زہ توریاتور کے بللم. مور بہ می و مے چی "تور رنگ خولا بنہ وی تورد. تور او ژرد. نجونو وی" د. مور دغی و مے شانتہ ستاینی او د. پلار دے ناز چی د. پخلی واکے را کرہ ووزما پور ژوند پیر برید کری دی پہ کال کی د. اپریل او ستمبر پہ میان کی ڈرے خلور وارہ بہ پلار د. خان سرہ کوٹی لہ د. سپل او مہلے لپارہ بیولو کلبہ بے د. مولا سرہ ولپر لو. پہ اپریل کی د. پالو دے مہلہ وہ. او د. گولا پو. پہ جون کی د. گرمہ ختکو. پہ ژراندو ﴿عشرہ محرم﴾ کی د. تکیو ﴿تعزیه﴾ مہلہ وہ او داشان نوری. کہ خہ ہم د. لوستولہ کبلہ او د. کورنی د. دو د

له مخی د/سته زور زموږ ډر مه تر خپله کوټه * مهمان خانه * او باغ نه وتوانه
وتام سو خوتنگ نه وونه دابند بست راباندي بارو وپه کوټه کی به مود پلار په
شپو کی هم د. خلکو گڼه گڼه وه او د. پلار په پس به د. ملا شپر سره هم نور زموږ
به هم سات پکښی تېروو.

د. وړوک والی یو کړاوی داوو چی پلار می او ټولی کورنی مود. یونانی
درمانیانو * اطباء * درمان مانه د. کوټی حکیم گوپال داس او د. هغه پلار تو لارام د
کندهار د. شپو خخه زموږ د. کورنی درمانیان وو. تو لارام زمانه دی یاد. خو
گوپال داس می لېدلی وو سپینه غټه بره یه وه. ښه لوستی د. پارسی او تازی
مولا وو د. پلار سره به می د. خودام په کتاب او د. ایمام غیزالی پور لار ښه
پوه * فیلاسفی * باندي خپرنی کولې. دغه گوپال داس به زموږ وه ټول کورته
په کال کی یو وار د. سپرلی په سر کی ډر مه زوزی جو شاندمه را کولې چی د.
ډېرو دارو گانو سره به سنا او گولا پ پکښی و. خکه ډېری بد خونده او
بدبویه وه او بل به ډېر شه وو نیر ډر مه ډر مه یا وه سپراو به به وه بیامې ډېر
دستونه او دردونه درلود او بیا یوه هوته ډېر سخت پر هیز. خکه دا یو ډېر
لوم کړاوی چی په کال کی یو وار موږ تر تېرېدو بله خواری داوه چی د.
کورنی خلکو په کال کی یو ځل د. منی په سر کی وینه ایستل ډېر ښه کڼل.
خکه په کلی کی د. وین کښانو ډوډه ډر مه کوره پراته وو او په کال کی یو وار
هر و مرو د. اوږو د. میانه او دلکلی د. چار بندوینی کندهاری تر وررا خخه

ایستلے داهم دکال سخته ژوز وء پلار به مو کله کله د. وړاندی روزنی په هکله
 راسره خبری هم کولپه چی خه داشان به وءه چی خه پارسى او تازی لوست
 وکاندی او خه غتپ سى نوبه بائیسکلان دروا خلم . بائیسکل هغه وخت د.
 موتر شانته وو. زمور په کلی کی دوو درو کسانو درلود خلگ کوپه سیل کاوه نو
 به سرکاری بنوونخی (سکول) له خى . او ردوبه وایاست بیا به مو گوټی له
 لېرم چی انگرېزی زده کی .

په وړوک والی می لاروغ واله پېر بنه وو . مشر ورورمی خه کړندے
 (لرنا جوړه) وو خکه . په لوپوزه تر هغوے پاری وم .
 چی پلار می ژوندے وو زه به خپل په خوا کی بیدولم او راته به نکلو نه
 او بودے کولپه کله به له ما اړویدلے . تردغه وخته لا زمور د . کاله کلی او
 هولکے په پښتنو کی د . نکلو او بودو پېر دوو و خینی خلگ وو چی هغوے به
 په پېره بنه توگه او خوږه وینا نکلو نه کول او نور خلگ به پېر گن وورته ناست
 وو . یوه یوه بوده یا کله به د . یوه بودے بو بنناخ د . ژمی په درسته او برده شپه
 کېدی .

داشان غونډی به زیاتره په ژمی د . چا خان یا بل ژوندی سړی پورخاے
 کېدلے پېر خلگ به وورته راتله او د . کور خاوند به چای او چیلم وورر ساوه .
 دا بودے به زیاتره د . پښتنو هغه کامی بودے وءه چی د . کابل پښتو ټولنی په
 " ملی هینداره " نومی کیتاب کی چاپ کړی دی . خو چی زما یاددی د .

دغو نکلچيانو ﴿قصه کو﴾ ژبه د. کيتاب ترده په ډېره خوږه او سوچه پښتو وه. داشان غونډی به د. بنځو هم کېدلې دومره بریدې درلود چې زیاتره به نرو او بنځو ژړل او چا به یې واکه د نکل کارینده ﴿کردار﴾ له د. خایه سره سمی په زوره درهاوی او نسر اوی کولې هم داشان هغه وخت ځینی لوی وې چې خلکو به د. ژمی په شپو کی د. کور دننه په جمه کولې یوه پکښی خلیخی. خلیخکی یا کچه وه چې د. یوه ډلی یوه سړی به یووړو کی څیز زیاتره به گوتمی وه په موټه کی پته کرله او د. هغه ډلی ټولو خلکو به دواړه لاسونه یو شانته موټ کرل او وړاندی بې کره د. هغه بلی ډلی یوه یا دوو کسانو به په دغو ټولو لاسونو کی هغه گوتمی لټوله زیاتره بې د. سړی د. رنگه. وینا او کټېدلو ﴿حرکت﴾ څخه د. خان پوهی ﴿علم النفس﴾ په زور پیدا کرله. بیا به هغه بلی ډلی پټوله او دې لومړی ډلی به پیدا کوله. هم داشان د. روزی لوی وې د. کال د. هر وخت بېلی بېلی خو زیاتره به په ژمی. بېتی یا مرد کی او بډی وې او په پسرلی به جنگی کامی لوی وې لکه. هېنده ﴿گول کېدی﴾ خو سے (Cock Fighting) چې سره په یوه لاس د. هغه بلی خوا خپله پښه تر شا ونیسی پوریوه اوزگار ه پښه منډی وهی او په یوه اوزگار لاس جنگ کوی. کاکي ﴿گولی ښه﴾ او نوری. داسی لویو او غونډو له به پلار کله کله د. اوډول کادر لاسره لېرلو.

”هے توبه د. بده مله خه هے توبه“

پلار می تمباکونه کول نه نسوار نه چيلم. نو مور هم چی لا واره وودا
 شه مونه پپرانده. خود بده مرغه یوه شپه می پلار کشره خورپه غبر کی
 کوچه له راورله هغه مولوبوله چی هغه ناساپه د. پلار له جبهه د. پیسو
 کبخی. پتا کیدانه یا بتوه راوايستله او په زورمه و بنوروله. روپی او ماتی
 پیسه یه په خونه کی وپاشله چی مور بیرته را تولی کرله. سهار چی مور
 لوستلو له وختی راغلو په یوه کونج کی یو خلور اینخ پرت وو. دامور
 واخیست که خه هم نه په غلا پوهیدو او نه د. غلا په توگه وو خو په دمه نه
 رسېدو چی خنکه بے لکووولی سودا خوبه راله مشرنو کر راورله او دا
 تپوس به کېده چی له کمه مووو. په دمه کی مویوبل نو کر چی دادن نومېده
 هسن زه وو راغی ووه ماچه راکی زه به خورمه درله راوړم مور ورکی او هغه
 د. دوو اینخ خورمه راوړه او اته پبی یه د. لیمپ سیگریت راوړل. او د.
 سیگریت چله رازده کی او دا هم چی دابه په باغ کی پت خاے پرت وی
 او تاسی به په اوزگار وخت کی وورخی شکوی بے. بس هغه روز او نن ورز
 دابد خورمه داسی راسره ولکیدی چی بیا پاته نه سو. په میاشته او کلومی په
 جہل کی او باهر پرمه اینبی دی خو بیا خه نه خه پلمه را پیدا سی او بیرته
 پیل کم هم داشان می مشر ووردی.

خبر نه یم چی کوچه می لزو رانی او شرارتونه کول که پهر خود و مره می

یاددی چی د. چا بدہ سڀڪه خبره یا زیاتے می نہ زغامہ. تردہے چی د. پلار
 داہم او نہ د. پلارہ پس د. ماما داچی زموږ کالنجوائے وو. دا ڈوہے خبری می
 یاددی او د کور مشران نراؤ بنخی یہ تراوسہ یادوی:

د. اتونو کالوبہ وم چی پلار مو ڈوہے مشہدی لونگی. رالہ را کرہے چی
 ہغہ وخت پبری گرائی وے پہ پینخوس ٹپستہ روپی وے چی د. نن سبا ڈرہے
 سوہ روپی جو پبری. نوموږ بہ د. تورکی خولی. پہ خائے لونگی. ترلے. یو
 وخت گرمی وہ پلار می مشروررتہ ویلی وو چی گرمی دہ تہ ولپتکے پہ
 سرومے تپپی. پہ سرکہ. ہغہ ورتہ ویلی وو چی خودے ہم پتکے پہ سروی.

پلار می ورتہ ویلی ووجی ہغہ خونادیدہ دی گوا مخ کے لونگی. نہ لرلہ اوش
 چے پیدا کرلہ نوتل یہ ترلے وی دا خبرہ می ورتہ راتہ وکرلہ. زہ دومرہ
 خوابدی او زھیر سوم چی ہغہ لونگی می مورتہ ورکرہ او ورتہ می وویل
 چی د. دہے لپارہ زہ پلار نادیدہ بللی یم زہ بیا دانہ ترم ہغے ہر خہ راتہ وویل
 چی دا بدہ خبرہ نہ دہ. او کہ وی ہم نو پلار دی کرے دہ خو بیامی ہغہ لونگی
 ونہ ترلہ. خبر نہ یم چی مور می پلار تہ ویلی وو کہ نہ او پور ہغہ بہ دا خبرہ
 خنگہ لگہ دلے وی؟ خود. ماخے نہ تپوس وکی او نے پہ خوابدی پورہ سوی یم
 د. پلار د. مرگہ پس بہ د. دوولسو ڈیارلسو کالووم د. سروہنتہ می لوے
 کرل او د. پبستو خلمو شانتہ می خونہ پتے پینوے خولا پورہ سوی نہ وے چی
 ماما می ولیدلے او زما پہ نہتہ خبر سو. خکے چی پہ کورنی. کی د. ورو لپارہ

ڊول (زينت و آرايش) بند و و اوڻوڻي د. ڊول خيز گهلي ڪهڙي نو هغو ۽ رات
 ويل دا وڻريه. خو ما خان ناگومانه و اچاوه دره ڇلور روزي پس چي هغو ۽
 وليدل ۽ نو په زوره او زما ۽ ڇوڻي به را وڻريل ۽ ماد هغو ڊا ڪار د. خان سره زياده
 و گانه خو روزي ڊهر زهروم ٿيا مي په زهه ڪي دا جوڙه ڪرله چي بدله به توه
 اخلم او هغه دا چي د. هغو ۽ يو ه وڙه لور وه د. ڏوڙو ڏرو ڪالو ڊهره سا تهره
 نجيلي وه اوس هم ڙوندي ده ڊهر ٻنڪلي سره سره و پڻستان به وو. دا نجيلي مي
 له ڪوره په غير ڪي د باندی را و ايس ته او يو ڇا ۽ هغه و پڻستان په ٿيا تي
 پاڪ و ورو ڪٽيل. نو مي پهر ته ڪور ته و ورايله ڪرله. د. ڪور ٻنڀو ڊهره خوابده
 ڪرله خو ما ما مي هيخ رات ه و نه ويل په ٿو ڪه ٿي تر ڊهره را يا دوله خو ڇه بد ۽
 په وڙي نه دي. زما بنوروا. د. پڻنو او ڇا ڪتخ يا پڇڪري ڇوڻي نه وو. او د.
 ڪور د. نور و خلکو لا ڇه د. ٿولو. پڻنو خو پڙ پرده د. ڪردو
 آرين ڪامو هغه ڪامی ڇواره دي. هغو ۽ دانه پڙ بنور و او
 زياده ۽ پڇوله - نوچي ڪله به ڪور ته دغه ڪتخ و و ما به
 ڇه ويل نه خو په لڙ ڊوڙي به و بنور و او ڇوڻي (يخني) ڇه و خوڙي ۽ او
 بس گواشوم به پاته سوم دا ڪار تر ڊهره و چلدي او په پاڻي ڪي د. ڪور مشرانو
 و ويل چي ”غل نه اوڙي مل دي و اوڙي“ او زموڙ په ڪور ڪي چي زه به ڪوروم دا ڪتخ
 به نه پڇنده. دا گواڙ مالو مڙي د. زغم جنگ (ستيا گره) وه چي سر ته مي
 ورسوله.

د. باباے پشتون د. ارزن پلار شبیه

د. پلار مرگ

ژوند بڼه په مزه روان وو چي پلار می په کال ۱۹۱۸ کی

چی د- یورپ لومړی لومړی جنگ پور تمامېدو وو. د- پیچ په رنځ ناچوره سو-
هر څه درمان چی کېدای سو وپه کی- گو پالاس یونانی درمانی د- کوټی او
یو کریستان ډاکټر له چمن څه راغله خورنځ بڼه نه سو او شل روزی پس
هغو څپل خودای ته ورسېده .

زه د- لسو کالووم د- پلار د- مرگ په نور تاوان نه رسېدم او نه د- سره په
مرگ پوه وم چی څه وی خودامی لیده چی د- چا به پلار مړ وو هغه به خلکو یتیم
باله- او هر مړ مړې نټلی (مظلوم) او مې وزلی گانه هر چا به داسی خوا
خوری وورسره کوله چی ماته به هغه وړو کی ټپک او مې چارمې ټپکارېده نو
ځکه چی سهار خلور بچې د- کورد- زنانو اولویو وړو په ژړا د- خو په راوینس
او پوه سوم چی پلار می مړ سو نو خان راته یتیم نټلی (مظلوم) مې چارمې وه
هر چاته اړاؤ د- هر چاد- خوا خوری وړ ټپکاره سونو په ژړا سوم- د- یتیم

والی د اکھانده می په زړه کی دومی تینگه وه چی سهار د پلار د پتاری
 ﴿جنازه﴾ سره روانوم که خه هم د شاؤ خوا کلو په سوونو خلگ روان وو
 چی د کلی خلگ وایی چی د بل چا د پتاری سره دومی خلگ هیچیری
 نه دی راغونډ سوی . خوزه په هسکار د یوه یتیم هلک سره روانوم چی مامد
 رهیم نومېده ساگزے وو گواوه می چی . ” یتیم بے یتیمانوغم خورخوک دی؟“
 هم د دے اندېشنے له مخی چی چا به هم داسی خواخوږی راسره
 بنکاره کوله لکه چی خلگے د یتیمانوسره کوی اوښه کارے کنهی نورما به
 بدراتله خکه خپله می نه چیری یتیم . یتیم بللی دی اوښه می چیری داسی
 خرگنده خواخوږی وسره کرے ده . زه چی وام په دے به دوعے هم داسی
 زهیربری لکه زه چی زهیر بدم .

د پلار د مرگ زموږ پور ژوند خه خرگند بږید هم ونه سوولی موږ او
 ماما موږ موږ ژوند لوست . خوراک پوښاک او خرخ مخ له هغه شان وساته
 لکه چی د پلار په وخت کی وو .

چی زه خومره د لوستو لېواله کېدم هومره لوست راته اسانه کېده د
 جوړاون ﴿گرامریا صرف او نحو﴾ سپوامی د تازی ټول د لوستو چلاند ﴿
 مروج﴾ کیتابونه ولوستل د کیتاب د کتلو په چل او خوند پوے سوم . او
 لوست می داشان سو چی خان له به می کیتاب کوټ چی چیری به نه سوم
 پوے نوهغه خاے به می د مولا شېر مامد ساگزې خخه پوښته .

پښتو لوست

پښتو لوست. ښه می یادنه دی چی کله خود پلار د. مرگه پس یو وخت زموږ مولا او د. پلار د. وختو هغه مشرنو کراوډول کادر لالا. سره گایده او پوردمه خبره یه ارمان کاوه چی خلگ اوس پښتو نه لولی. د. اوستاز می دا خبره یات ده چی ومه « ښه پښتو ډیره گرانه وی د. هر چانه وی زده. په درست کندهار کی پښتو یاد. ملا کوتب اخوند توخی زده وه یاد. ښاغلی پتیه خان اخگری (زما د. پلار تره چی د. کندهار گورنر وو) نوکه خه هم پخواهم زموږ په کور کی پښتو لوستله کېدله پلار به می موږ او خوندو ته پښتو کیتابونه لوستل. خو خلگو دا گڼل چی پښتو د. زنانو د. لوستوشی دی. نو ما هم داسی گڼله او کله می هم دمه ته نه وو پام سوی چی پښتو دی و لولم خو چی دا خبره می وارو بدله چی پښتو گرانه ده د. هر چانه وی زده د. چا چا زده وی نوم می په زړه کی د. پښتو د. لوستو او زد کړی لیوالی پیدا سوله خکه چی زیاتره واړه گران کار او داسی کار خوبنوی چی هر خوږکی نه سی کولای. یا زما خو می داسی وو. نوم می په ډېر زور اوستاز دمه ته ناچاره کی چی خه پښتو کیتابونه راته ولولی. خو هغه نور ډېر راته اسانه وو ژر می وکتل

خه گرانه او د. پوهنی خبری پکښی راته نه سووے ښکاره خکه می ډېر
 خوښ نه سو. یادینی خبری وء چی ما پخوا لا په تازی کیتابو کی لوستی
 وء یاد. ملنگی (تصوف) خبری وء او هغه هم وهاپیژ رومی او غیزالی ته
 نیمگری ښکارېدے. په خوشال خان خکه نه پوهېدم چی لا په پښتون کامولی نه
 رسېدم. خو یو کیتاب می ډېر خوښ وو. چی پیامی نه دی. لیدلی. خپل می
 چار اخخه پت کی او بل می لانه دی مونتی. هغه وو د. میرزاد. دېوان یو چورن
 انتخاب چی د. کندهار چا سوداگری په بمبی کی چاپ کری وو. مولا می د.
 کندهار راته راغونښتی وو. لومړے سرے دایا خه داشانته وو.

هاپیز (حافظ شیرازی) ما خکه د. ملنگی (تصوف) په پوهیتانو کی
 بدللی دی چی هغه وخت د. کندهار مو لا یانو به په زوره د.
 ده پوهیتی پور ملنگی (تصوف) برابر وء لکه داچی مئے دو ساله و معشوق
 چارده ساله کی بے مئے دو ساله مراد د. خو داے کیتاب (قرآن) اخیست چی
 په دوھ ښاره. مکه او مدینه کی راغلی دی. په دوھ زمانے کی او د. یو وینا
 حدیث له مخی دوھ واره یو خل ورو ورو آیات آیات او بل خل یو خایی
 راغلی دی او د. معشوق چارده ساله خه بے مراد نبی او مبارک اخیست
 خود. هیجرته پس چی په دین کی جهاد او جزاهم راغلی وه گوادیارلس کاله
 د. مکے ژوند او خورلسم د. مدینه

ما چي وکوت په خير خير د. معنی ولی، + د. وحدت پورکنگن میشت
 د. کشرگه داشامنه د. اټکل ﴿منطق﴾ گرانی خبری پهری راوری وږه. خوله دهه
 پسی می د. پښتو سره دومری مینه پیدا سوله چی بیامی هیخ پښتو لیکلی،
 شه نه دی لیدلی، چی په پهره مینه می نه وی لوستی، او نه می د. پښتو څه نوی
 توری متل یا پوهیسته اړو بدلې ده چی نه می دی وی زده کړه ترده چی
 اوس خود. ژوند مراد هم پښتو ده. او با ورلرم چی که پښتانه نور هیخ هم ونه
 کی خالی پښتو خپله کی او خپل ټول سرکاری او ځانی کارونه په پښتو کوی
 پښتو لوی لیکي او پښتو وایی نوبه د. دوه په سل کی که نور نه اتیا برخی
 کاروسی. هم په خپله وروری خوره سی او هم به د. نورو خلکو د. هیلې او
 جنجاله و خپری او دهغو سره په وروری پخه سی.

بنو و نحرے

﴿سکول﴾ پہ کال ۱۹۲۰ء کی زہد دیار لسو کالووم خپل د۔
 مشرور سرہد۔ گولستان میانخی ﴿مدل﴾ سکول تہ ولہرل سوم۔ او خکہ
 چی مور پورہ لوستی وونو یہ پہ دریم تولگی کی واخیستلو۔ کہ خہ ہم
 ازموینہ ﴿امتحان﴾ تہ لبر وخت پاتہ وواوہ میان کی د۔ ژمی چوتی ہم وے
 خوبیا ہم مور بنہ وختلو۔ پہ چوتی کی خو وختہ د۔ کلی یوہ ماستر۔ مولوی
 اودول کبیر۔ خوداے دہے وخبنی کورتہ لوست راتہ کول

ناجوری

چی زہ دہر سخت ناجورہ سولم پوہ نہ یم چی خہ رنخ وو یووو کہ دہر پہلہ گورو۔
 زما د ژوند تر تو لو سخت خوروو چی خنگہ می لومری، روز تبه سولہ پر کالہ
 او بے ہونہ و لو پدم او بیا ڈرے دہر ش روزی پس ہلہ را پہ خود سوم چی
 تہ می ڈرے روزی مخ کی لا شلہ دلے وہ، خود مری تپ سوی، وم چی
 نیر ڈہے لس روزی پس می د، مور سرہ پوردے جنگ وو چی زہ و بیسی یم نو
 رخوارہ را کی او ہغے راتہ و مے چی تہ کمزوری، مے دہر خورا ک درلہ بنہ نہ
 دی، مانہ منل پہ دہے کی می ماما را غی ہغہ راتہ و مے چینی دی کہ تہ خپلہ د۔
 بل پکومکہ راپورتہ سو کے نو ہر خہ چی تہ غوارے درہ بے کو، زما د پارہ ہغہ
 وخت دا دہر لو کے کشیش وو خو چی ہر خہ وس می و کی، او زور می ولگا وہ
 او روشتیا ہم دادہ چی دہر زور می ولگا وہ خور اپورتہ نہ سولم، نو ہلہ می
 زہ تہ و لو بدل چی روشتیا دہر تپ سوی یم، پہ دہے رنخ کی ڈو کے خبری
 دہری نا پسنہ و ہے چی بیامانہ خپلہ لیدی دی او نہ د، بل چلہ یوہ
 داچہ پہ تپول رنخ کی زاوال او کراو خو پپر ہر دہ دہر پہ مزہ وم ولی پر کالہ
 دیماغ می د، خوشالی، بٹرم او مزو پہ چورتو سروو، پور جو روو خپلوانو می

ٲهري خوارى تھري سوي ومے ٲھر ڪراو اوخر خونہ خوزہ ٲه ٲهرو مزو
 سره وم۔ اوڏو ٲمہ ڊاچي دومره ٲي سوي وم چي۔ جو ٲيدو ٲس هم
 نيڙد ٲه تر شلو شپو ٲوره ٲه سڌڪي نه وم ٲرته به ويڊم۔ اوڳه ٲه ٲنه به گايڊم
 خو ڪله ڪله ٲه ٲنوونخى ڪي ٲهر خوشاله وم۔ يو خو لوست راته اسانه وو او
 بل خڪه چي زه ٲه ٲارسي او تازي ڪي ٲوره لوستي او ٲوه وم ٲرڊه چي۔
 خوداے د۔ ڪيتاب مراد مي روان ٲه ٲنٲو ٲارسي او خه وخت ٲس ٲه
 اورڊو هم بيانو لاءِ سو نوڊ۔ ٲنوونخى او ستادانو ته چي زياتره ٲنجاپيان وو
 دا خبره ٲهره نا ٲنٲه ٲنڪار ٲهله او زه ٲه ٲهر نازولم۔ ٲنوونخى له چي به خوڪ
 انگر ٲزيا هيٺڪي واک وال راغي نو مشراو ستاد ﴿هيڊ ما ستر﴾ مولوي ٲزل
 دين چي د۔ ٲنجاب د۔ ڪي ٲرڙه ٲه رياست ڪي دمخسو ڊيورنو مي خاے ٲنه
 ٲوه۔ دين دوسته۔ خواخوڙي او خوارى ڪنن او ستاد وو به زه وو روڙاندي
 ڪولم چي داوور ڪي دومره لوستي دي او هغوے به ڪله ٲارسي او ڪله تازي
 رانه ٲو ٲنٲله او ٲهر به خوشال ٲهده د۔ ده ڪارڊا ٲاے سو چي ٲه لڙوخت ڪي د۔
 ٲنووني ﴿تعليم﴾ د۔ خانڪي سره د۔ ٲنٲن دتري ﴿تحصيل﴾ د۔ ڪويتي د۔
 ٲلو ﴿ضلع﴾ او ولات ﴿صوبه﴾ واک والان ٲول ٲه ما خبر سو زمے ٲيڙانڊم زما
 ٲه لوستو او ژوند ڪي ٲه راسره خبري اترى ڪر ٲه زه ٲه خلم ٲولڪي ڪي وم
 چي د۔ ٲنٲن يو ٲنجاپي تاسيلدار ڪازي اوڊول ازير خوداے ڊه ويخني به
 تل د۔ گوليستان د۔ نايب تاسيلدار ٲه بالائي ڊاڪ ڪي ماله د۔ لاهور هو مائون او

شباب یار کوہی ﴿رسائل﴾ رالزل . د. دغہ تاسیلدار زوے بناغلی، کازی
ایقبال مسود ﴿اقبال مسعود﴾ نوسباد . کارخانود . خانگی کشر پائر کتہراؤد
بناغلی شاہ زمان د. دغی خانگی د. سکتروزوم دی .

ازموینه

هغه وخت خلرم ٽولگي د. لومړي بنوونى ﴿پرايمري تعليم﴾
 اوستري کال وو. د. هغه پس به هلکان میانخی ﴿مډل﴾ بنوونخو له تله خکه
 د. ټول ولات ﴿صوبه﴾ د. هلکانو پوهيله ازموینه کېدله او ډروتنو لومړي
 ډویم، ډریم هلک ته به سرکار د. خلورو گالواره ﴿وظیفه﴾ وورکوله. زه هم
 دغی ازموینی له کوټی ته ولېږل شوم. د. بېلو بنوونخو نيز دمه شپېته هلکان
 راغلی وو. بناغلی مولوی نجم دین ایشپکتر ازموینه اخیستله ورو ورو
 هلکان پاتېده پاتېده چی ډریمه روز. زه. بناغلی مامدازیم خان چی اوس د.
 بندوبست او سردی. او یوسینگ سردار مان سینگ او د. هغه کشر ورو
 خلور کسه پاته سولو. گومان می دی چی یوه هوته دا ازموینه روانه وه چی
 لومړی ډویم او ډریم تر راووزی د. ټولو خانگو تر دمه چی د. رکوم هیندسو
 ﴿پکی رقوم﴾ لاهم وسوله زه. لومړی، بناغلی، ازیم خان ډویم او مان سینگ
 ډریم وو. په دمه خوشالی کی زموږ په بنوونخی کی لویه غونډه وسوله او یوه
 روز چوټی هم.

کامی لېوالی

د. کورنی . کور او لوستو پازه ووکه څه بل خیز په وړوک والی می لا د. کامی کارو سره زړه وو خو د و مره چی یو خوبه می تروسه د. خوارانو خسمانه کوله. د. خوارو وړوپه لوستو کی به می لاس کاوه. د. خوار لسو کالو وم چی د. دغی بره ازموینی له مخه سر کار راله دوولس روپی د میاشتی اړه ﴿وظیفه﴾ را کړله. مابه داپیسے مشراو ستاته ورکړلے چی د. خوارانو هلکانو کیتابونه کاپی ، کلمان په واخلی یا به می خپله وروواخیستل زموږ د. کلی خیر مامد ، تور ، سالے مامد ، مېرے او نور داسی هلکان وو چی مابه وور سره لاس کاوه هغوے لوست وکړل او اوس خیر مامد. کانونگورے دی او سالے مامد خپل کار کوی د. دے څه سپو امی نو کامولی د. دین سره ترلے گنله او یاد نړی د. موسلمانانو د. باچهیو او باچهانو سره. لکه د. هغه وخت زیاتره پښتو او د. هیند موسلمانانو چی گنله خپل وه هیواد هونکه او شا او خوا خلکو ته می لاپام نه وو او نه می څه په جوړه بلله. د. کابل د. باچا سلامتی او تور کانو آزادی می د. ایسلام ودانی او خپل د. ژوند مراد باله. ځکه په دغه وړوک والی می هم. د. انگورے په پنگه کی چی زموږ د.

بنوونخی مشراوستا پہ غلاتولولہ پہ خونبہ خہ پیسے ورکرے اوڈ. یونان
 د. ماتی پہ خوشالی کی می د. خونورو ہلکانو جرگہ ﴿ پپوٹیشن ﴾ مشر
 اوستا لہ بوتی اوچوتی موجینی وغونبتلہ پہ دہے لا پورے نہ وم چی د.
 انگریز سرکار بنوونخے دی خوشالی خنگہ کوائے سی. خو مشراوستاز
 موڈہر خوشالہ سو اوڈہرے وستایلو دایہ راتہ وویل چی سرکاری بنوونخے
 پہ دہے خوشالی کی خنگہ بندولائے سم. اوٹیا یہ د. نورو اوستادانو سرہ مرکہ
 وکرلہ اوڈ. سیل ﴿ ایکس کرشن ﴾ پہ پلمہ یہ بنوونخے بند کی. اوچوتی یہ
 راکرلہ.

د. اوغانیستان د. آزادی جنگ

که څه هم زه پېر کم وم خودغه جنگ
 زما پور ژوند پېر بريدو کی. دا جنگ پېر لږ وخت لغر خو میاشتی وو خو
 ځکه چی مور ته نیر دمه لا ز مور په کور کی وو. ځکه یه هر څه مور ته څر گند
 وو. کوم ژوند او بنور چی د. دمه غاری په ټولو پښتنو کی پیدا سو هغه د. پتی
 شه نه وو. ز مور د. شا او خوا کلو څخه به هره روز خلگ تله. خویو یو یا لږ لږ او
 هغه هم زیاتره خوار خلگ، ماره خلگ، مخور، خانان، پیران او مولایان یو هم
 ولاړ نه نه چا په پاگه سرواخیست خود. خولپه خوا خوری د. ټولو د. پښتون
 سرکار سره وله. د. غرو اڅگزی او کاکر زیاتره یاغی سول. اڅگزی د.
 جنگ وه پکرت ته نیر دمه وو. زیاتره ولاړ او په اوغانیستان کی د. لښکر سره د.
 ایله جاری (رضاکار) په توگه گډ سول. خو دلته هم د. مخ کسان مخور. ماره
 او ملکان و د نه بنور پد د چپ له دږ و نامتو کسانو یو مولو ولود. توپه د. همیدزو

ملک او بل گوڏنر مامد او خار ملہزے غازی او بنکاری دریہ م خیر و جان
بادین زے۔

زموڙ دیکلی پوڙ مشران، خانان به زموڙ په خاے کی د۔ پیے تولہده او زموڙ د۔
اوستامو لاشیر اخوند سره بے سلاوی او مرکے کولے د۔ نوو خبر و د۔ اڑیدو
پس بے دا خپر له چی خه کول پکار دی؟ پښتون لښکر د۔ پولی خخه پور
او وه اته میله او زموڙ له خایه په خره واته نیژدھے شل پنځه یشته میله وو۔ د۔
دھے خاے زیاتره خلکو د۔ کامی لښکر د۔ مشرانو بناغلی سردار او دول
کو دوس خان۔ ستر وزیر (صدر اعظم) او بناغلی جرنیل غولام نبی خان
سره خبرد ر لود۔ یو خود۔ هغوے هم لکه چی دانه وه خوښه چی گن خلگ
دی راکه ه سی او بل وخت هم د۔ لولور وو۔ خلکو دھے ته هم کاته چی غلے او
مہوے په زیاته غلے واخلی او پور خاے به کی نو پیا به خی او لاس به اچوی
کوم خلگ چی تللی وو هغه به راتله او دلته بے پور سرکاری تانو او خایو
ډاکے اچولے، تارونه۔ د۔ ریل سرک او پولان بے وژانول شو خله به د۔ پوج
گاډی چپه کره او ډپر تاوانے واپاوه۔ په هولکه کی روغه جوړه وړکه سوله۔
ډاکے، شوکی او غلا غولتی ډپری وھے۔ انگریز سرکار به هم خه کوے نه په
خوږ۔ تر دھے چی کله کله بے په هسکار خلگ پور ډاکے ماری گو مارل۔ چی د؛
سرکاری تاوان په خاے خپل د۔ خلکو یا سوداگرو تاوان وکی۔ په دغو شپو
کی د۔ گولستان بازار ولوټل سو او په ناپوهی یا په هسکار و هم سپخل سو۔ د۔

سوداگرو پہ زیاتہ د. ہیندوانو دو کاندارانو دہر مالونہ زیان سول دا پاکہ د.
 سرکاری یا سرکاری خلکو پہ خوبہ و وھلہ سولہ د. بروب او بوری گاکران د.
 لہری د. میدانہ لہری وونو پہ ہغو کی ژوند و خلکو پہ ہولکہ کی لاس و اچاوہ.
 اوڈ. وزیرو پہ مل گری یہ د. انگریزی لہنگرو سرہ خو پنے دغری و وھلے
 اوڈہر تاوانو پے وور واپول. یو وار خواپوزی، فورٹ سندھیمن، چی د.
 بلوچستان دویم لوے بنار دی. ہم و نیو سرکاری خلگے کلابند کپل او وہ
 ژوزی پور بنار د. پښتنو باچھی وہ. خو خکہ چی د. دے جوش او بنور پہ
 شاکی خہ کامی ترون، تنظیم، یالمبہ، جذبہ، نہ وہ. خان خانی کارو نو
 خبری خہ پوخ رنگ نہ سوا خیستلاے. جنگ پے وکی. پہ جنگ کی بے گتہ
 ہم و کپلہ خو خپلہ گتہ یہ تینگولالے نہ سولہ پہ پالے کی بہ بیرتہ پاکہ او لوپت
 جینی جوړسو. خوبیا ہم زما باوردی چی کہ جنگ خہ او بردسوی، وائے د.
 دے خاے کار د. انگریز د. لاسہ ووت د. دے کامی جوشہ سرہ سرہ ہم د.
 خپلی ناخبرتیا ساومے، حرص، غولی هیلی اوڈ. پیسو د. بپخایہ مینی لہ
 مخی چی تلے د. پښتنو. نوم گتھی تردے چی جوړی باچھی، پہ خاورو لہلی
 دی. داخل ہم د. انگریز، پول بنکومی، مخبران، ہم پښتانه وو. او پہ لہ
 پیسے پے "ہغه کپلو چی یہ کراے نہ سی خناس" او کامی ننگ دومری جینی
 تللی وو چی د. جنگہ پس پے ہم خپل پہ دغہ پے ننگی ویاړ کاوہ د. انگریز
 لہ لہر تنخاوی او خلاتونہ پے اخیستل یا بے غوښت او وپے پے موبد. سرکار

خسمانے ﴿خدمات﴾ کپی دی. خو پہ دغہ دلہ کی ہم خینی داسی خلگ
 ووچی پہ خپلہ پوہاؤ تر وسہ بے روشتیا کار نہ کاوہ انگرہزان بے ختایاستہ.
 چاہہ ہم پہ دغہ جامہ اورنگ کی د. خان لپارہ د. تگ راتگ لارہ جوہرہ کپلہ او
 د. اوغانیستان لپارہ بے کار کاوہ. خوک لا داسی ہم ووچی دینکومی ﴿
 مخبر﴾ پہ توگہ بہ ولاہر خہ لہر پیری پیسے بے ہم یو وڑے اوہلتہ بہ غازی سو
 . پہ دے اوستری دلہ کی زما یو ماما. بناغلی. مامد یوسپ خان وو. خود بدہ
 مرغہ بناغلی جرنہل غولام نبی خان چی زموہ سرے خہ د. پایخے رگے
 ہم درلود. باورنہ پہ وکی. سزا خو ورنہ کپلہ خو بیرتے راوارا وہ انگرہزتے پہ
 لاس ورکی. دلته یہ انگرہزانو تہول مال سرکاری کی او د. پیری خو وزارو
 پس یہ بیرتہ و باخنبہ. مشر ماما می بناغلی. مامدالی خان. دیناغلی مامد
 ازم جان پلار. چی د. کلی ملک ہم وو د. گولیستان کارہز د. ملک بناغلی
 او دول واہید خان پہ مل گری کی سرکار اٹکزولہ پور دورہ تو بے لہ ولہرہ.
 خو ہغوے د. پینتنی سر لہنکرو سرہ خبر کپی وو او ہغو وورتہ ویلی وو
 چی زموہ برغ تہ بہ گوری تر ہغو بہ ہیخ نہ کوی. داسی خلگ ہم ووچی
 ڈواری غارے پوولے او دادرکے نہ لگبہ چی پہ روشتیا د. چامل وو. خو
 داسی ڈوہ مخی خلگ تل تہروزی د. دوے پہ گومان خو دوے د. یوہ سرہ
 روشتونی او د. بل سرہ پہ چل کی وی. خو پہ سر کی ہغہ چل والا ہم پہ
 خبروی او لہ دوے نہ خپل پورہ کارا خلی. کلہ یہ پہ یوہ کارپسی ولہری

چی هغه يه مرادنه وی. خو چی راسی په چل داسی خبر جینی واخلی چی د هغو مراداؤد. کاروی. لکه داچی وه لپری په دمه پسی چی پورپلانکی خاے د. دو بنمن لنبکر خومره دی. خو چی راسی تپوس تره وکی چی هغه پلانکے خان دی ولید؟ چھے کول؟ دربار له ته راته که نه؟ گوادے یه پورهغه باندي بنکومی (مخبر) لپری وی. او کله داسی وی چی د. خینو خلکو لپاره پیسے اوختونه ورکی. چی داگوا زمورسری دی. او هغه وی نه دوه په دمه پوه وی چی داسرے داختونه اوروی. رسوی نه دے بے د. هغه خاے وه سرکارته وورکوی او بنکاره کوی. نو هغه سرکار به پورهغه خپلو خلکو بدگومانه سی. او داسی نور خکه سری له پکار دی چی په هر کار کی نبخ وی. داگومان نه کوی چی زه به بل تیر باسم او خپل کار به وکم هیخ کله نه دی پکار چی د. پیسو دپاره سرے داسی کاروکی.

”خپله خاوره د. دو بنمن په زرو ورنه کړے پښتونه“

مه فروش خاک ملت به طلائے ملک غیرے

د. داسی کارویوتوان دا هم وی. چی داسی خلگ د. دو بنمن په نوکری او خسمانه کی ووینی نور هم په دمه لومه گنپوزی که خه هم دایو سرے په چل کی وی خو هر سرے خو داسی نه سی کېدای په داسی کاروکی سری له نبخ روپه کاروی که دو بنمن ته نبخ نه سی درېدالے نو که نور نه وی تره بېل او خان له دی کښپنی. کار دی نه په لری پت یا بنکاره چه خه د. لاسه کېری خپل کام له دمه کوی.

ٲو خڪ . ڪا ختي او و با

ٲه دغو ڪلور ڪي د . جن ڪه روستو ويراندي زمور

ٲور تره ڌرمه زوروري خواري ٲهري سوليه . يوه خو ٲور ڌرسته نري وه
ٲو خڪ (اينفلوئنزا) خو ٲور ٲڻتنو يه خڪه زيات زور وڪي او ٲڻ شماره
خلڪ ٲه مڙه سول چي دوه ٲه ڪسه ٲه وسه نا ٲوه او خله شل ٲدلي (منشر)
وو زمور خپل ٲه واره شانته ڪلي ڪي چي ڏوه سو ه ڪوره به وو يوسل
يو ولس ڪسه ٲه مڙه دي او ٲه سلو ڪي اتيا ڪسان لا زيات ٲه نا جو رسو . سره
هم له دمه چي زمور ڪلي خو لا بختور وو . خلكه لوستي او تر نور و زيات يود
بل غم شريڪه وو يو سر ڪاري درمانتون (هسپتال) يه هم درلود . د . غرو او
ر ٲگوخه به خبرونه راتله چي ڪلي ڪلي ٲه سٲره سو . او يو ڪس يه هم
ڙوند ٲه ٲه نه سو خونه ٲه خلڪو ڪي ڙوند وو او نه سر ڪار ٲروا ٲه لرله خه
خر ڪنده زوروره او ٲه گهه چاره . د . رنخورانو خسمانه تر دمه چي د . مڙو
ڪار هم چاونه ڪي زمور ٲه خپل ڪور ڪي چپ د . موره مي مور ٲول نا جو ٲه
ٲراته وو او دغي سٲين سري ٲڻتنه به شٲه او روز د . ٲولو خسمانه ڪوله . ٲه
دغه رنخ ڪي د . ماسره خاني دانا ٲڻنه ڪارو سو چي د . جو ٲدو ٲس مي لس

پینخلس روزی چپ د. کباب غوبنی ہیخ شے نہ سو خور لائے اُونہ بی پہ
خولہ کی نو پد ہ. پہ کلی کی ہر شوک پہ خان اختہ وو. مزدور نہ پیدا کپدہ.
تول خلگ خیل پہ مرو اورنخورانو اختہ وو. زمور دزمینداری اوشید و پپر
بودہ (خاروے) وو چی پخوا بہ دوو غبنتلو مزدورانو پہ مٹی ساتل. نو مور
خپلہ اوا استاد مودہ تہ ناچارہ سولو چی دغہ بودگان مو دوہے میاشتی
ساتل.

کاختی : پہ کاختی کی زمور پہ کلی کی د. شااؤ خوا پہ سو نوویری او
ہے وزلی خلگ راغوند سوی وو. خکہ چی د. سرکاریاد. خلگو لہ خوا د.
دغہ خلگو د. مرستی خہ گدہ سرینبستہ نہ وہ نو ہر چاہہ کہ نروو کہ بنسخہ کہ
لوے کہ وویر د. کلی پہ کوو باندی سہارا او ما بنام چر کاوہ. او خلگو بہ تروسہ
لریا پپرہ گولہ وو رکولہ کاختی پور تپولہ پبنتونخوا وہ. او د. ہرشی کاختی وہ
کبنتونہ او وائبنہ خو خکہ نہ وو بنہ چی باران نہ وسو. او ہم لہ دغہ مخی د.
کارپرو او چینو او بہ کمی وے د. مہوے ونی یخ ووہلے خو بیا ہم د. او پو کبنتو
لریا غلہ وکرلہ او خہ نری نری مہوہ ہم پہ دغہ کال زمور خیل غنم او مہوہ
خولری سوی وو. د. کوو پوہی او خرش ہم نہ پہ کپدہ. خود. بنہ مرغہ پہ دغہ
کال مو او رشی پیری ہم کرلی وے او ہغہ بنے ودانی ہم سولے. مور بہ می
تولہ روز د. دغو اورشو خخہ وے او غتی تیکی پخولے او ہر شوک چی بہ
راتہ. وارہ تہ و رہا اولوے تہ غتہ ہے وو رکولہ. خود. خودائے پہ ورو شوک رسی

زياتره ناوخته ماڻھام چي مور به ڊوڊي خورله چا وڙي به برغ وکي او مور
هريوه به خپل د. ڊوڊي خخه خه وور کوله. گوازياتره به مور هم ماڙه نه
سولو.

ويا : هيضه يوازي په گوليستان کارپز کي پيښه سوله او ډومري
زوروره وه چي په لږ شپي کي په دغه واڙه کلي کي يونيم سل کسه جيني مږه
سول. ډير کم خلگ جيني جوړېده. په هغولږو کسانو کي چي جيني جوړ
سول يوبناغلي ايوب خان وو. ده به تل په مسخرو ويل چي زه د. مرگه پوخ
يم په اسانه نه مرم وبالا هم نه کړم مږ بل به لاڅه وي چي مابه وڙني د. ديه رنخ
په وار سر کارڅه نه څه د. درمان او د. خورېدلو څخه د. بندبست سرينسته
کږي وه. خو بيا پښتنو مږسته او مل گري نه وور سره کوله څکه چي د.
هغوے دا خوشي گومان ډير ټينگ وو چي سرکاري درمانيان د. نورو د. بچاو د.
پاره د. رنخور درمان نه کوي هرو مرو او څرتر څر څه وڙني. نو هغوے به
ناجوړان پټول او د. سرکاري درماني يا درمانتون په لاسه نه وور کول او نه د.
هغوے درمان په کاوه. خپل به څه بوټي موټي او شربت ان وور کول. يا د.
مولايانو او پيرانو دم. چو او ټوټکي. مولايانو او پيرانو هم خپل د. خوا په چل
ول کي څه کمه نه کاوه لکه چي پيرېده چي خلگ زموږ د. دم چو دا به
وسي او به پسي روزو ويني باور به ږي راڅخه واخيست سي. يو او څار چلې
داو چي دږسته روز او شپه به په کلي کي بانگونه ويل. او بل چل به داو چي

د. شپے بے په کلي کی وراوی ﴿جلوسونه﴾ گرزول چی وورته بے «سدره»
 ویله. خه خلگ به روان وواؤ په زوره بے ناری وهله په پښتو او تازی بے خه
 درهاوی ﴿ادعیه﴾ هم ویله. زه تراوسه هم په دے نه یم پوے چی داشیان دوے
 له کمه اخیستی دی ما خو په کوم کیتاب کی هم نه دی لیدلی. خودا کار په
 توله پښتو نخوا کی کېری گومان می دی چی دا هم د. باران لپاره د. لاؤ او سپین بری

له دښخو او نورو پورا مه ده چی هغه وخته کوی چی باران وخنه بری. یوه
 لوڅکه جوړه کی جو نه یه واخلی په کور په گه رزوی تا کلي ﴿مخصوص﴾
 سوندری وورسره وایی او د. خیرات لپاره. دامنه. او په او پیسه تولو ی. خو
 هر کور له چی ورسی د. کور بنخی له بیا پورا په باندي لونی داشان چی کوم
 خیزونه تهل کی په هغو د. خیرات لپاره په یوه کور کی او گره ﴿دلیا﴾ پخه
 کی. او پورا بنخی سره راغوندي سی د. خلگو دابا ورو وواوس به هم بچاوی
 چی په دے چل باران کېری. هه م داشان "سپین بری" د. نارینو پورامه ده.
 یوسره د. سپینو ورو لکه د. کریسمیس سنتا کرو زاؤ به د. تورو او ژغونو توپه
 بره کنه بر دی د. کلی پورا نانو وورسره وی او د. شپه د. خلگو خایو
 له وورخی. خه د. مسخرو تا کلي پیشاری کوی. او د. خیرات له پاره شلا ونه
 تره غواری دا پورامه ته د. ژمی په میان کی وی چی د. خلگو باران ته اری وی
 د. هرچا خاے له چی وورخی هغوے هر ورو له بری او په باندي اچوی او

”د. لاڳو او سڀين ڀيري“ د. ڊرامو شانته د. پښتنو څه خپله پخواني ڊرامه
يا ترايسلام وړاندي څه ديني دود دي. هيندوان — هم تر اوسه د. کوي د.
رنخوريا رنخورانو داسي وړا باسي. زه په دمه هم نه يم پوځي چي د. دمه خوشي
لاتاواني کار گټه به څه وي چي دومري دودسوي دي. تاوان خو څرگند دي
چي خلگ سره کډسي. څوک جوړ څوک نا جوړه څوک د. پاک کور څوک د.
رنخور د. کور او څوک د. مو ترن او څچن کور. نوبه خوديود. بله رنخ واخلی
کېدای سي چي په دمه په خلگو کي يورنگي او څه ډاډ پيدا کېږي سرکار
نه د. دغه کلی خلگ د باندی تلور اتلوته پرېښو او نپه د. باهر خلگ دوه ته
پرېښو دمه بندښت يا هارته پښتانه کرم ټيل وايي چي د. انگريزي «
کوآرنتين» پښتوده خود. پښتنو د. خپلوي مينه او د. ويني اړېکي «تعلق»
تر دمه بندښت بالا وو. که څه هم بې اړي خو ډېر نه تله راتله خود. اړي پور
وخت که گرزېده زموږ د. مورامه «د. ټپلار خور» د. ښاغلي پټي مامد خان

چي د. يوه کوره به ل ته څي ټول په زوره ناري وهی باران او باران او
داشان ډېري شپې په کلی وگه رزي. پيسې غنم ټول کي او بيا يوه روز
او گره «دليا» څخه کي ټول کلی راغوه ندسي. خوا کي د. اولونا ورو داوي يا څه
واله مال هوي نو هر سره چي راڅي څه نه څه او به هر و مرو باندی اچوي
ځيني خلگه په زياته ځوانان خو په اوبو کي غوږه هم کي او دا به باروي چي په دمه
توگه خودای باران کوي.)

گورنر لور پہ دغه کلی کی واده وه. ویا وهلے وه اؤنپے پہ خپل کور کی شوک د.
 خسمانے بنخه وه نه په نیر د مے کور وکی هر شوک خپل په رغو رانو اخته وو
 هغه ز مور وه مورته خبر را وکی چی راسه. او هغه تیاره سوله دپرو خلکو
 وورته وویل چی مه خه هسی نه چی رنخ را وره اؤ دا خپل بچی دی په مړه
 سی. خود هغه مینی ننگ اؤ د. پی چاره امه خسمانے لہوالی د اونه منله. وه
 زما اؤ د. بچو مرگ اؤ ژوند د. خود اے په لاس دی هغه ته یہ سپارمه. ولا ره اؤ
 درے روزی پس چی هغه مړه سوله بیرته راغله. جامے ما مے یہ وسچلے
 اؤ خان تے د. سپلنولو گے ورکی۔ نه هغه نا جوره سوله نه مور اؤ نه په کلی
 کی بل شوک بل کلی د. پیرالی زوپه د مے ویا اخته وو

زہ چی بنوونخی له تلم

کہ خه ہم د. تازی او پارسی پورہ رسپدلی پوہ و م خود. نری د. ژوند پہ یوہ
 خوا ہم نہ رسپدم د. کورنی. کور اؤ لوستو د. بند بستوله مخی خپل پہ شا اؤ خوا
 ہم نا خبره اؤ نابلدہ و م. چی بنوونخی ته ولارم ہم به می سہار تر بنوونخی
 وړاندی اؤ بیاد. بنوونخی خه د. راتگه پس تازی کیتا بونہ لوست.

د. بنوونخی لوست دومره راتہ اسانہ وو چی چپ د. یوہ وارہ چی مشر
 ورورمی تر ماخه نمبرونہ زیات اخیستی وو. اؤ ماتے دومری زور راکی چی
 دومے روزی می ژرل بیا پہ ہیخ ازموینہ کی نہ چاتر ما زیات نمبرونہ
 واخیستل اؤ نہ می کله ہم پہ سل کی تر نیوی کم نمبرونہ پہ ہیخ شی کی

واخيستل. اوردو ژبه خوځکه راته اسانه وه چي پارسي او تازي مي زده وځي.
 يادابنت مي ډېر بڼه ووځکه د. يادوشيان، ځاي ګي پوهي (جغرافيه) او
 تواريخ راته اسانه وو. ناپېښه خوراوه چي شمار يا گينتي (حساب) مي
 ډېر بڼه زده کېده خو بڼه مي ياددي چي د. پردي ژبي او نيمگري بڼوونې
 ناقص تعليم (له مخه د. پټونو) (پهارو) په مراد په شپږم ټولگي کي پوهي سوم
 او هغه هم د. خودو ناست ناست مي په زړه کي راوټوېده چي ۵ X ۵ پنج پنجه
 پينځه واره پينځه ته وايي او داسي نور. هغه خوندا او خوشالي مي تراوسه نه
 ده هېره چي په دمه مراد ورسېدم. او په وروسته ژوند کي چي مي دا و لوستل
 چي يو پوه سر په چر چوبي (غسل خانه) کي لځ ناست وو چي د. شمار په
 يوه کر کېچنه بنده پوهي سو دو مري خوشاله سو چي ځانې هېر سو اولخ پخ د
 باندې راووت او په بازار کي روان وو ويلې زده مي سو زده مي سو نو زما
 دستي وزړه نه وټوېده چي دارو شتياده پوهنه دو مري خوندلري چي د. سړي
 خان هيرسي او زما هم هغه وخت دغه شان وو چي د.
 پټونو (پهاره) په مراد ورسېدم. بل وار دو مري خوندا او خوشالي مي هغه وه
 چي سايکل چلول مي زده کړل او لومړي ځل مي پورسړک روان کي.
 خو په دمه تر ننه هم نه يم پوه چي د. پټو (پهارو) په مراد نه رسېدم نو مي
 شماره څنگه زده کېده او گراني او برده بندي (سوالات) مي څنگه
 کول او نه د. دمه اندازه کولاي سم چي که په لومړي سر کي لا د. پټونو په

مراد چا پوٽے کڙی، وائے نوڙماد. زد کڙی خواری به خومره اسانه سوٽے وائے
 که زمور بنوونہ په مورنی. ژبه وی نوڙداسی ناخوالی او کڙانی شاگردانو ته نه
 سی پینبڊ لائے.

د. بنوونخی په شپو کی می کورته کار مخ له نه کاوه. زیاتره کار خوبه می
 هورمے لاوکی. چی نورو ملوبه می لوستی زدھ کول ما به د. کور کار کاوه وئی
 له مالو ستوبیا لوستل نه غوښتل. خویواسه ﴿ جواب مضمون ﴾ داسی شے وو
 چی ما کورته لیکه. او خوندمے هم را کاوه. لیکه می هم داسی چی هر ه سريخه
 ﴿ سرخی یا مضمون ﴾ چی به وو ما به یو بشپره کاپی خلوښت پینخوس
 مخه باندی لیکل. یوه روز چی زه په شپرم ټولگی کی وم مشراوستا
 بناغلی مولوی برکت الی. پور «تجارت» سوداگری اسه را کرله. خو ما
 وورته وویل چی «داسریخه ماچیری لوستے نه ده که تاسو خه کیتاب
 راوښیاست چی زمے ولوم. وپے د. کیتاب خی ﴿ لائبریری ﴾ نه. گولدسته
 مضامین» واله په هغه کی سته ما هغه کیتاب واخیست او هلته په بنوونخی
 کی می ولوست چی کورته راغلم ما بنام می د. پخوا په شان یوه کاپی باندی
 ولیکله. سهار می اوستاته ورکرله. چی هغوے وکتله لاس لیک یه کرله او
 بیرتے کښېښووله. سات پس مارا واخیستله باندی لیکلے وو «سراسر
 نقل هے» گواد. کیتابه دی لیکلے ده. مال ه ډېر خښم راغی. ولاړ سوم او
 ټپوس می تره وکی چی دادی خله لیکلی دی وپے. خکه چی هیخ پښتون

اوردو داسی نہ سی لیکلاے چی د. نربنخی ﴿تد کیر تانیث﴾ ورائی دی نہ وی
 پکنبیے او دا اسسہ ماہر چپرے وکتلہ دا ورائی نستہ
 پکنبیے چی د. دے نخنبہ دہ چی لہ کیتابہ دی لیکلے دہ: زہ ہک پک سوم او
 نور ہم خنبم راغی وے می کبدائے سی چی د. کیتاب توری زما پہ یاد پاتہ
 سوی وی. وپے داہم نہ منم ماوپے بنہ کہ او س بیاد. کاپی لیک پہ یاد درتہ
 ووایم «وپے» ہوہلہ بہ منم ہغوے کاپی واخیستلہ او ما پہ یاد ہغہ خیری
 ﴿مضمون یا پیپر﴾ لوست چی لس پینخلس مخہ می وور تہ تہر کزل زہ پتے
 ولویدل. ہغہ خیل لیکلی یہ خراب کزل او وے لیکل «آفرین»

پہ بنوونخی کی ماتہ ترہولو گران پرہت ﴿پریدہ﴾ وو کہ خہ ہم خہ د.
 ستریا یا زاوال کارنہ وو خوہسی د. بل پہ خولہ دا کور او کین کبدہ راتہ
 گران وو اوہیخ خوندمے نہ را کاوہ. نوزیاترہ بہ پرہت لہ نہ تلم کلہ بہ می د.
 ماسترہ تپوس وکی او کلہ ہسی خو کورے ودان دوے ہم خہ نہ راتہ ویل.
 نوری لوی می خونسی وے او ہم می کولے خودا پرہت می نہ کاوہ بل پہ وخت
 ہم پبر بندنہ وم سہار بہ پہ بنوونخی کی لومرے نیمہ گانتہ دینی لوست کبدہ
 نور وورو بہ سپارے او سپین پار کے ﴿قرآن مجید﴾ لوست چی زما وور تہ
 اری نہ وہ. نوخکہ بہ زہ ناوختہ راتلم. او چا خہ نہ راتہ ویل. د. ما پنبین د.
 لمانخہ دپارہ بہ ہم زہ د. سکولہ باہر د. کاربز ویالے لہ تلم. کہ بہ خہ
 وخنہ دم پروا مے نہ کولہ. خو وورو وورو دا زما خوے د. بنوونخی نور و غتو

هلڪانو هم واخيست اوڙمور يوه ڊله شانته جوڙه سوله چي دغه اوڙيني نوري وڙه وڙه ورائي به موڪولي.

خبر نه يم چي ڇنگه خو گومان مي دي د. بناغلي ايمام غيرالي د. پار ڪوڊ. لوستو له مخي داخو ڪراڪي وو چي لوست مي د. ڪولو عمل ۽ د پار هبلل. خالي لوست مي هيڃ هم نه گنل. هم له ڊه ڪو ڪو له مخي ڇيني بنه خويونه راڪي پيدا سو اوڊ. ڊپرو و رانويچ سوم لڪه د. ڏرو غوبه زاري د. بدو ويلو. پوڄو خبرو نشو او نورو بدو ڪارو او گونا هو ڇه ڪر ڪه. يو وخت خومي د.

له ڊه ڊه لڙڪي مي يوه ناپنبنه ازموڊه داسي وڪرله چي يو وخت مي ڇه ناخواله او سڀڪ توري پورخوله ڪنهناسته يو ڇاه ڏوه مي ناپامه په مرڪه ڪي د. خوله نه وواته او يوه سڀي ڏوه هغه د. خان په هڪله وگنل او خوابدي سول. زه ڊهر شهيد سوم. يو وخت مي سمايل جان ته وويل چي دا خوله به ڇنگه پاته سي

هغه په تهو ڪوراته وويل چي ڪه خبرنه دي وي چي بيا ته په ناپامي سڀڪه خبره د. ڇه نه و باسپي زه به دي يوه چيلا ڇه (چيڀه) وهم. ما وڙه بنه ڏوه ڏوه روزي پس ناسا په سمايل جان پور مخ باندي دومره سخته چاڀه راکرله چي د. سترڪو نه مي ڇرو ولاڙه سوله. زه ڪنهناسنا ستم اوڊه ڇه لري ولاڙه او ڊهره خندل زما هغه ڇيڙه هڀه وه تپوس مي تره وڪي چي و لي اوڊا ڇه چل دروسو؟ هغه په خندا وڙه چي ولي تانه ووراته ويلي چي ڪه ما سڀڪه خبره د. خوله نه وايستله ٿو ته به مي په چماته وه. زما ياد سواڙ. ڏاهم چي هغه وخت زما د. خوله نه سڀڪه خبره وڙه وه.)

بناغلی غیزالی پہ کیتابو کی لیکلی گرائی خواری۔ زیاتوب (نفل)
 مونخونہ۔ یادونہ (ذکر افکار) او درهاوی ہم کولے۔ خوبیا پوے سوم چی دا
 خوشی کار دی۔ نہکی ژوند لاشہ بل شے دی۔

د۔ خوداے کیتاب می ہغہ وخت ہم داسی لوست لکہ

خپلہ ماتہ چی رالیرل سوی وی او اوسے ہم داشان لولم۔ چی پبری پہ بنہ راخی
 او د۔ پبرہ کراوہ پہ بیچ یم۔ تردہ چی داخل ہم چی د۔ مارشل لا میانخگرانو
 ہیخ مے ہیخہ خورلس کالہ بندی کرم او د۔ سرکاری شاہیدانو او نوکرانو
 ڈرو غونہ می وارو بدل او پہ خینو اخبارو کی می د۔ سرکار سپیکہ سپورہ پرم
 پیرانده (پروپیگنڈہ) ولوستلہ نو می ہغہ وخت زره خورابد سو خو چی جیل
 تہ ورسہدم او د۔ ماخیگر پور لمانخہ ودرہدم پہ لومری رکات کی می خولے لہ
 د۔ پیل سورت ﴿سورة الفیل﴾ راغی پستانہ "یہ الم ترہ کے" بولی چی خوداے
 پاک وایی خہ تاونہ لیدل چی ستا ساتندوے د۔ پیل پہ خاوندانو خہ وکرل
 خہ د۔ دوے چل یہ وورک نہ کی۔ او پور دوے یہ د۔ ابابیل بلار اولبرلہ چی دوے یہ
 پہ دوپرخی ﴿تودو﴾ دانوویشتل۔ او د۔ پوولوو بنو شانته یہ کرہ۔ دالوست وو
 او زره می مے غمہ سو۔ او ترننہ چی داتوری لیکمہ مے غمہ یم۔ او باور می دی
 چی د۔ خبری پالے بہ بنہ خپری۔ زما دا باور د۔ نوی زمانے خلگ خہ بولی او
 مٹے نہ بولی خودا بہ ہر شوک راسرہ منی چی زہ د۔ پیرشانی۔ زاوالہ او کراوہ
 پہ بیچ سوم او د۔ بند او کراو دا ژوند می مے غمہ تہر پبری نو دغہ ہم خہ لبر گتہ
 خونہ دہ۔ پہ بنوونخی کی او د۔ ہغہ خانے پہ کیتابو کی خو زیاترہ داسی

خبری وٺے چي پلار ناست دي چيلم خکوي چرگه دانے ٺولوي د.د.برکت
 وزه راغله ڊهر داسي شيان پکښي نه وو چي د.د.سري په ژوند کي په ښه
 وږي خو ډووشيانو زما پور ژوند ڊهر بريدو کاوه يو خود. ښاغلي پوه ۽
 علامه ۽ ايغبال د.د.وږو درها چي سره دا وو :-

لب په آتي هه دعابن کي تمنا ميري
 نن مي خولپه له ده راغله د-وږو کي زرگي خله
 زندگي شمع کي صورت هو خدا يا ميري
 خودايه داسي ژوندون را که لکه وي چي شمه بله
 داسو ندره مي ياد کړه وه او تر ډېرو کلو په مي د.د.روزي يو ډوډو وار هرو
 مرويله او د.د.هه لپاره مي ويله چي په ژوند کي دغه مراد پوره کم .
 بل شے مي يادنه دي چي د.چاوو. خو خکه چي په ښوونځي کي زمور
 خلرم ټولگي زما او د.مشر وروړ له کبله په لوستو کي ښه وو. نو مشراوت
 ښاغلي مولوي پزل دين به کله کله د. او چتو ټولگي. شپږم اووم اتم سره يو
 خاے زمور وټولگي ته کار را کي. کله ليک ۽ املا ۽ کله پار سواو کله شماره
 ۽ حساب ۽ چي زياتره به زمور ټولگي تر نورو ښه سونو هغوے به هغه غټ
 هلکان و شرمول چي گوا تاسي په اوچتو ټولگي کي ياست خوداد. خلرم
 واره له تاسي نه ښه دي. په داشان يوه ازموينه کي هغوے د. اووم ټولگي له
 کيتابه ليک ۽ املا ۽ راته ووايه چي يو خاے پکښي داشان وو-

_____ «نامی سپیکر ہونے کے لئے نپک چلن

ہونا ایسا ہی ضروری ہے جیسا آئینہ کے لئے صفائی»۔ اوخار مشر
 یویان جو پیدو لپارہ پاک ژوند ہم د ا شانی پہ کاردی لکہ د۔ اینداری لپارہ
 پاکی یارو نیا۔ اوپور مخ د۔ دغہ مراد خہ نوری خبری وے چی بد سرے کہ خہ
 وینا کوی نو خلگ یو وہ بل تہ سترگی وہی چی وگورہ وایی خہ او کوی خہ ؟
 زما باوردی چی کہ دادوہ برہ شیان زما مخی لہ نہ وائے راغلی زہ ہر خہ چی
 وائے خود ابہ نہ وائے چہ او سیم۔

بول

ماہغه وخت ہم لکه چی د. خپل دینی بنوونی له مخی د. بول
 ﴿وعدہ﴾ پوره کول دینی پور ﴿فرض﴾ او د. سریتوب نخنبه بلله او. اوپے
 ہم گنہم زما په پام که د. نری شه یاد. سړی د. ژوند د. بول ﴿وعدہ﴾ پوره کول
 ووزی نوڼه خود. نری ژوند چلېدا ے سی او نه د. سړی ژوند د. سړی پاتېری
 د. خیناور به وی. بول ماتل یوازی د. بل سړی سره نه گانه د. خان سره د.
 خودا ے پاک سره بول هم مابول گنہلی دی او هم ے گنہم خکه چی په ژوند
 کی می یو واریو کار نیولی یامی یوه لار خوښه کره ے ده بیامی دپره کمه
 پرمے اینسے یابدله کره ے ده. چپ له هغه وخته چی خپلے په تاوان پوه سوی
 یم یا بل په پوه کری یم که نور نه وی د. چا د. بپری د. چا د. شرمه د. چا د.
 هیلی یاد. خان د. اسانی لپاره خومی گرسره نه ده بدله کره ے

نه می خان کله خرخ کری دی پور خودا ے
 په جنت نه په سره سپین پور چا بدلا ے.

لومړی ازموده خومی یادنه ده چی کله وه .خوپه خلرم یا پینځم ټولگی
 کی وم .د.ښوونځی مشر اوستا مولوی پزل دین یو وخت ټول راغونډ کړلو
 او راته یه وویل "چی ما اروپدلی دی چی په تاسی کی زیاتره هلکان
 سیگریټ څکوی" دا روشتیا هم وه ټولو غټو هلکانو به سیگریټ څکول .
 نو هغو ۷۰۰ چی "تمباکو په هر راز چی وی ښه نه دی .بد خرڅی هم ده او د.
 سړی روغواله هم وړانوی خو سیگریټ په زیاته بدوی او ټیا د.موسلمان د
 پاره څکه چی زه خبریم چی د.سیگریټو تمباکو یو وار په شرابو نودوی او د.
 شرابو کارول رانیول او خرڅول موسلمان ته روانه وی .نو تاسی ټولو له په
 کاردی چی تمباکو پریږدی مے څکوی او کي نه سی پریښووالی نو څه
 بل شے چیلیم یا څه کوی خو سیگریټ مے څکوی او د.دے خبر مے له مور
 لوزواخیست .څه وخت خو ټولو هلکانو خپل خپل خوے بدل کی چا به
 چیلیم کینس چانسوار پیل کړل خو ورو ورو ټول بیرته بدل سول څوک ټینک
 نه سول خو ما چی هغه روز سیگریټ پریښوول ترننه می ټیا نه دی څکلی
 بهری څکوم .که څه هم د.هرهار او بندبنت رنگه په دے کی هم ماته زیاتره
 کړاوپینس سوی دی .کله بهری یو ځای نه پیدا کېږی او کله هغه بهری
 چی زه په اموخته سم بیابل ځای نه پیدا کېږی او سیگریټ هر ځای وی
 خو ما خپل هغه بول لانه دی مات کېږی پهر ځله مل گرو او ځینو نورو
 خلکو زور هم راباندی کېږی دی .ولی نن سبا بهری د.خوارو او پریوتو

خلگورڊڄڪوڄيڙگنهل ڪپري اڏو. مڙو اڏو غٽو خلگور ٻه ٽولي ڪي ڄڪول ٻنہ
 ڪارنہ بلل ڪپري خوماتہ لا هغه ڪري بول پنڊل دي مٺي سم ماتولا مٺي. ڊپر
 ڄلہ ڄيني غٽ ڄلگ ٻه ڙيائہ سرڪاري اڏسراڻ اڏواڪ والاڻ پوردمي
 راڄه خوابدي سوي دي ڪرنل ٻر ٻنر د. ڪوٽي يوانگر ٻر پوليٽيڪل ايجنٽ يوي
 وخت ڙمور ڪلي ته راغلي وو ڄيلے سيگريٽ لڪاوہ نوماتے هم وٽيو. ڄي
 هغه وخت ڊپرہ ميهر باني اڏو. ويا ڄبرہ. گنله ڪپله. ڄوما وانه ڄيست. اڏو
 د. هغوے گومان سوڄي تمباڪونہ ڄڪوي. ڄه وخت ٻس ما ڄيله ٻپري
 لگولے ده اڏو. ده راتہ ٻام سوي دي. ڊپرہ يه خوابده سومے وه ڄي ده ڙما
 سيگريٽ نہ اڄيست ڙما سڀڪه يه وڪرله ياله ما ڪرکه ڪوي. ڄوانگر ٻزان
 دومري ٻنہ ڄلگ وو ڄي ڄبرہ ٻے سڀينوله. ڄه وخت ٻس ڄي موٽيا
 ڄپري سره وليدل. نو يه راتہ وو ويل ڄي ڊپر درڄه خوابدي يم هغه ڙوز دي
 ڙما داسي سڀڪه وڪرله ڄي ٻيا ما پوه ڪي ڄي ماسٽا سڀڪه نہ ڪوله ڄوما
 ٻه ڄان داسي بندبنت لگولي دي اڏو ڄڪه مي لگولي دي نو ڊپر خوشاله
 سو. ٻه دهے تراوسه هم پوے نہ يم ڄي بناغلي مولوي ٻزل دين ڄله د. مورہ
 دالوزوا ڄيست هغه د. شرابو ڄبرہ خوراتہ روشتيانہ ٻنڪاري ڪه وي هم نو
 به د. ڊپرو اوچتو اڏو گرانو سيگريٽو ٻه هڪله وي. ٻه هر سيگريٽ ڪي به نہ
 وي. يابه دوے هم تپروتلي وي ڄابه وورته وي لي وي. يابه داوو ڄي سيگريٽ
 هغه وخت د. انگريزانو د. ڪمپنو مال اڏو. انگريزانو دوو دوو نو دوے به دانه

غوڻبتل چي په خلكو کي دودسي او د. انگريزانو گټه وسي. هغو څپله هم پنجابي چيلم خکاوه.

په دغه وخت کي مي بل بول د. خان سره داو کي چي د. انگريز سرکار نوکري به نه کوم. هغه داسي چي لا په ډريم ټولگي کي وم چي مشرورپور به مي د. ډيلي ډهلي څه د. مولانا ممدالي اخبار «همدرد» راغوښت او ما به لوست دغه وخت «خيلاپت» او د. انگريزانو سره ماته ډکوټي ډعدم تعاون ډپه زور کي وو هغو څپله به هم په دمه باندې زيات ليکل او دانوکري به ناروا گڼله. څه د. همدرد پازه څه زما د. خپلي کورني انگريز دوښمني او دينداری. نو ما هم هغه وخت دا تر زړه وکښله چي نوکري به نه کوم. په روستو ژوند کي بيا په دمه لار کي ډپرازموښتونه راباندې راغله. او ډپر څله لمسي ډترغيبات او څلي (تحريرات) راوړاندې سوولي هغه وخت خو تر نن لا هم زيات په نوکري کي هم مزه و ډه او هم پيسه. او موږ څه زيات ماږه خلگ نه وو ايله گوزار ډه هومره ټول مو وړوډي. تل به تنگ او پور وړي وو او تراوسه هم داشان يو. بلي خواته چي خلگ به په وړو وړو نوکرو پسي گرزېده. منښتونه. زاري او خوشامندي به کولې په ما پسي به څپله غټي غټي نوکري گرزېده تر دمه چي که څه هم په ډرست بلوچستان کي انگريزانو چاته په لومړي ځل تر وړه تاسيلداري ډنائب تحصيلداري ډزياته نوکري نه وو ورکړې که به د. نواب زو ډه وو که دلپيل د. جام د. کلات د. خان. ياد. بوکتي زوي که لوستو وو که

نه نالوستی. خوماته په کال ۱۹۳۶.۳۷م کی چی کرنل پارسنزد. گورنر جنرل ایجنټ او کیپټن اوس کرنل شاد. گویتی پولټیکل وو دغه کرنل شاپه ډېر زور وویل چی میان نسیر دین د. چمن. ای. اے. سی لری کوو. ته ولاړسه د. هغه په ځامه او خپل د. کام اڅکزو خسمانه کوه خود. خودامه په میهر بانی زما پښې ونه بشویدلې. او تر پایه می خپل بول وساته کنی. نو خودامه خبر چی که د. وړانی په دمه کنده کی لوېدلی وای چی څه څه به می کول او څه به رانه جوړېدل.

بنوونخے

زمور بنوونخے اور دو میانخی بنوونخے ﴿ ورنہ کولر مہل سکول ﴾ وواؤ لکہ خنگہ چی مامخ کی ویلی دی ماتہ د. بنوونخی لوست دہر اسانہ ووترخلرمہ خو ما پہ یو کال او ڈرے میاشتی کی ووا یہ. او پاتہ میانی خلور ﴿ مہل کلاسز ﴾ می ہم کہ پہ یو کال کی نہ وائے نو پہ دؤھ کی پہ اسانہ لوستلایے سو خود. اوستاد انومی دا خوبنہ وہ چی زہ تلوارونہ کم او د. نوروشانتہ پہ کال یو تھولکے وایم. خکہ ما پینخم او شپرم پہ دؤھ کالہ وویل خو چی اووم تہ را غلم بنوونخی لہ یونوی مشراوستا ﴿ ہیڈ ماسٹر ﴾ راغی ہم د. پنجاب و. سید میر مامد شا. د. دہے سری یو خود. پخوانو اوستادانو. مولوی پزل دین او مولوی برکت الی پہ شان چلا و او گوزارہ زدھنہ وہ. او بل خہ پیر شانتہ سرے ووا او پہ دہے لار کی ہے د. ماسرہ خپر نی کولے او پہ خپر نہ کی ہے خینی داسی خانی از مودے بیانولے چی ہغہ بہ مانہ سوہے منلاے. لکہ داچی وے ہے کھ کھ پیریانان د. ماسرہ لوپی. تھو کی کوی زما خہ شے پت کی چی زہ پسی وگرزم او نے کم پیدا نو بیا یہ راوری او خرگند خاے ہے واچوی او داسی نوری ناشودی خبری چی ما بہ دانہ منلے او وے بہ می چی تاسی بہ

تہروتی یاست ہغہ شے بہ ہم ہلتہ پُروت وواؤتاسی بہ ہغہ وخت نہ وی
 لیدلی نوپے خوابدولہ. لنڊہ داچی ورمونہ سرہ ووت خکما وپے خہ کراوبہ
 کومے دالانجہ لنڊہ کہ نومی دھتہ وویل چی زہ سرد. اووم پہ خاے د. اتم
 ازموپنہ ﴿امتحان﴾ وورکوم. ازموپنہ تہ لا. خلور پینخہ میاشتی پاتہ وپے
 چی ڈوے پکبسی د. ژمی چوتی وپے او چوتیانو تہ یوہ نیمہ میاشت پاتہ وہ.
 اوستادمی راتہ وپے چی کہ دا کومے چی تہ بہ د. بنوونخی د. وختہ پس ہم لہ
 ماخخہ یوہ گانتہ لوست کومے او د. ہغہ بہ ماتہ خلوپنبت روپی د.
 میاشتی تنخاد. خانہ را کومے نوزہ بہ د. بنوونی د. خانگی خہ تپوس درلہ
 وکم. ماد. دوے خبرہ ومنلہ او د. بنوونی خانگی ہم خوبنہ کرلہ د. اوستاد
 سرہ می دا جوہرہ کرلہ چی نور لوست خومی زدہ دی ستاسی بنوول نہ
 غواری خوشمارہ ﴿حساب﴾ خاے مہچی ﴿جیومہتری﴾ او اتکلی شمہر
 ﴿الجبرا﴾ د. اتم ہولگی دانوی دی ہغہ بہ تہ راہیے. د. ہغے لکہ چی کرمان
 وچی کہ خبروی پہ دے خلور پینخہ میاشتی کی بہ ڈوہ ڈرے سوہ روپی کتہمہ نو داسی
 بندوست یہ وکی چی پہ ژمی ہم کورتہ ولا نہ سی او پہ بنوونخی کی چی
 بہ یواوستاد پاتہدہ ہغہ بہ دے وی خوچی ماتے لوست پیل کرل نوپوے سو
 چی د. دوے اندازہ سمہ نہ وہ ولی ما بہ ہرہ روز د. شمارے ﴿حساب﴾ پہ ڈرو
 خانگو کی د. یوے یوہ کرہ یالار ﴿قاعدہ﴾ ترے زدہ کرلہ داؤ ما بنام بہ می
 د. ہغے کڑی ہولی بندی ﴿سوالات﴾ وکرلے. سہار بہ می بیا بلہ زدہ کولہ.

اوڊ. شمارے خووی هم دغه لس اٽه کڙی . چی په میاشت کی پوره سولے
 اوڊ. ده سره زمانور کار پاته نه سو. داشان ما دا ووم او اتم ټولگی نه په یو کال
 خان او زگار کی. ازموینه مور کویټی په سرکاری بنوونځی کووه او په دغه شپو کی د
 پنجاب د پوهنتون ډیونیورسټی ډ. لسم ازموینه هم کېدله نو ځامه تنگ وو
 ځکه په مور په یوه یوه ډیسک باندي ډوه ډوه کنبېنولو خو. د. بېلو بېلو
 بنوونځو. زما د ډیسک مل بناغلی کازی مامد موسا وو. د. انگرېزی چپ
 نوره ټوله ازموینه هغوے زما په کومک ورکړله. هغه داشان چی ما به څه لیکل نو
 هغه به می د. دوے په وړاندي ایښوول. او دوے به تره لیکل. که څه هم تر ده د
 مخه ما اوڊه نه سره پېژاندو خو دلته موسره وپېژانده او داشان هغه دوستی
 بیا تازه سوله چی زما د پلار اوڊ. دوے د پلار بناغلی کازی جلال دین تر
 میان وه زما اوڊ. ده دغه اشنایی د. ده تر مرگه وله که څه هم په وروسته ژوند
 کی زموږ سیاسی لاری ځله بېلی وه خو اشنایی مو تر پایه وه.

د. بنوونځی اوستادان

د. بنوونځی اوستادان. زموږ تر وخته لا د. بنوونځی اوستادان ډېر بڼه خلگ وو په زیاته ډوه مشران اوستادان بڼاغلی مولوی پزل دین او بڼاغلی مولوی برکت الی. ډواړه نه یوازی خپل په کار ډېر بڼه پوه وو او ډېر زیار به کښل او شاگردان به بڼه پوهول په روشتیا خپل د. شاگردانو ډېر زیات خواخوږی هم وو د. لوستو سېوا به د. هلکانو روزنه هم کوله. تروسه به داکوښښ کاوه چی شاگردان یه بدخویه نه سی. زموږ بنوونځی د. بازار په خوا کی وو. او دوه مور بازار ته نه پرېښودو زیاتره به ساتېری (تفریح) په وخت کی هم او د. چوټی پس په خه پلمه د. مور سره راوواته او تر هغو به باهر ولاړ وو چی هلکان به تر بازار تېر سو نو په دوه ولاړ خکه یه مور هم ډېر ارز کاوه. دغه ډواړه چی تر خوژوندی وو ماته د. پلار په شان ښکاریده. د. مولوی برکت الی زوے بڼاغلی سید چی اوس د. بنوونځو ازموډگر (انسپکټر) دی می تر اوسه د. پلار له مخه بڼه اېسی او ډېر پام ووور سره کوم که خه هم دے نه خپل په نوکری کی سم دی او نه په ژوند کی. خه سیاسی رنگے اخیستی دی د. پښتنو په تاوان خوښ وی خوزه ډېر پام ووور سره کوم بدے خولپه له نه راخی

مے پہ تاوان خوبس یم . زمور پہ وخت کی پہ سکول کی وھل ٲکول او
 ٲسکنخل یا پوچ ویل ہم نہ وو . خو پہ وروستو کلو کی د . پنجاپ ٲینی نوی
 خوانان ناپوھ بدخویہ او بدکارہ ماستران ہم راغله خو یومے خواتہ مشران
 اوستادان بنہ خلگ وو او ولی خواتہ مور یو خوتنه غٲ غٲ شاگردان وو نو
 دوے خہ کبن نہ سو کولایے . اوس هغه لاری چاری او هغه اوستادان نستہ
 زیاترہ سپاربتیان او د . بنوونخونوی راوتلی د . پننخلسو شپارسو کالو
 هلکان ماستران وی . مے خہ زدھری نہ خہ زیار کاری . هسی د . خٲلی تنخا
 سرمے کاروی لو واک والان ہم خالی لوے لوے سکیمونہ جو روی او پہ
 بنارو کی ناست وی پہ زیاتہ بیاد . آزادی پس خو خبرہ پھرہ ورا نہ سوے دہ .
 زمور پہ وخت کی بہ لوے واک وال یوانگر ہزیا ہیندوستا مے . سپرنٲیندٲٲ
 وو . او یو ازمو دگر ﴿ انسپکٲر ﴾ چی پور آسو بہ د . ٲول بلوچستان پہ کلو
 غرو او شہلو گرزبده . نوی بنوونخی بے ٲرانستل او د . زرو کارمے کوت او
 اوس یو درٲن نراو بنخی واک والان دی ٲینی پہ کوتہ کی او ٲینی پہ ہلو
 پلوونو ﴿ اضلاع ﴾ کی خو هلته ہم نہ سی رسہد لایے چی چیرتہ موٲرخی .
 لری خایونہ لاد . چا پہ یاددی .

سرکار پیسے لکوی خلگ د . لوستو دومرہ لہوالہ دی چی یوازی دالانہ
 چی د . بنوونخی مخکہ او خاے خٲل لہ خواوور کوی پھر خله پہ کلو خٲل
 پہ خرخ کلہ میانٲی ﴿ مدل ﴾ او کلہ اوچت ﴿ ہائی ﴾ ٲولگی پہ سرکاری

بنوونخی کی چلوی، خوبندوست دومره ووران ویجاړدی چی زماپہ گومان نہ
 نن دہمے زیات خرخ اوڈپرو بنوونخو بہ دومره گتہ نہ وی لکہ دہ انگریز دہ
 شپو دہ ہغہ لبرو بنوونخو ولی دہ گتہی سرہ سرہ پبر زیات تاوان ہم روان دی
 کہری دہ سوونو ہلکانو ژوند لگیادی، تباہ کہری چی پہ کلونو بنوونخو تہ
 خی راخی خرخ کوی دہ کارہ وتلی وی اوپور مخ ہم نہ لوست وکی نہ دہ کار
 وی نہ دلے سوہ نہ دورہ سوہ ترمیان خاروی ایرہ سوہ دہ بنوونخی
 سرینستہ خنگہ روانہ دہ دہ گولیستان اوڈ شا اوخوا کلود بنوونخو دا ڈرہ
 خلور نمونے زماپہ خیلہ ازمو دہ کی دی .

﴿ ۱ ﴾ دیوہ لومرنی بنوونخی ﴿ پرائمری سکول ﴾ مشراوستا ﴿ ہید
 ماسٹر ﴾ دہ پنجاب دہ پبرہ غازیخان دہ پلو (ضلع) یو داسی سرے وو چی ہغہ بہ
 کلہ خپل کور تہ خت یامنی آرہر لبرہ نو خیلے نہ سولیک لائے پہ بل پے لیکہ .
 وایی چی دا سرے یو بے سرہ بیکارہ اوڈ بد کارہ ہلک وو دہ یو پنجابی ماسٹر
 دوہی بے پخولہ او ہغہ بہ دوہی

رودغہ ماسٹر خہ نہ خہ لوست او لیک وو رز دہ کپل اوڈ لومرنی بنوونخی
 ازموینہ چی دہ کورا او خپل دہ لاس خبرہ وی ہغہ ور کپلہ او ماسٹر و خپراوہ
 پور مخ پہ میانخی بنوونخی کی ختے خونہ سو خود پاتہ ﴿ مہل فہل ﴾ پہ دلہ
 کی شمار سو اوڈ اوستادی پہ بنوونخی ﴿ نارمل سکول ﴾ کی داسی
 ہلکان چی پہ میانخی بنوونخی کی پاتہ سی ﴿ مہل فہل ﴾ ہغہ اخلی او

اوستادی وورنبيی . خودوے به دوه کاله لوست کوی . داشان ده د . اوستادی
 لاس نیوکه ﴿سند﴾ و اخیست او پوخ ﴿تریند﴾ اوستاد سو . د . دمه سپی د .
 لوستو داشان وواؤ خو یونه یه تر دمه لاهم پیر بد او پیریوتی وو . خو د دهر شو
 خلو پښتو پښتنو هلکانو ژوند په لاس وو . ما خپله د . بناغلی سید
 آزمودگر ﴿انسپکتر﴾ سره خبره وکړله چی داخه دی ؟ هغه راته وویل
 چی هغه پوخ اوستا ﴿تریند ماستر﴾ دی لاس نیوکه ﴿سند﴾ لری دا خبره د .
 سره نه پیدا کبری چی څه زده دی که نه ؟ پامه یه داچی خلگو خپل
 هلکان د . بنوونخی بند کړل . او هغه بنوونخه بنده سوله . خود . ده هیخ تاوان
 ونه سو دے بل بنوونخی ته بدل سو .

﴿ ۲ ﴾ په لندن کی د . پاکستان د . یوه های کمیشنر څوک لیری یا
 نیز دے خپل په گوته کی اوسېده . د . هغه یوزوے دوه څله د . دوولسم ټولگی
 په ډاکټری ډله کی پاته راغی . پلار مے د . خرڅه او خویه تنگ سو . نو په د .
 بلوچستان د . بنوونی وه ستر واک وال ﴿ډائریکټر﴾ ته ووے چی ده ته څه
 نوکری ورکه خو چی دے . د . کړتی په پوهنخی (کالج) کی خپل لوست هم کړی . هغه د اهلک
 د . یوه لومړنی بنوونخی ﴿پرائمری سکول﴾ اوستاد ولگاوه . خو
 کار بے د . کوټی په دوتر کی کاوه . هغه هم هله چی په پوهنخی کی به خپل د .
 لوستو اوزگار سو . هلک په دغه کال بیا په ازموینه کی پاته سو نو څه وخت
 پیسے بیا پلار کوښښ وکاوه چی د . هلک تنخا سل روپی میاشت لږ ده

پڪاردي چي ڇه اوچت ڇلے ورڪول سي دے به سڀر ڪال لايو وار ٿيا ازموينه
ورڪي ڪه وڇوت خودا ڪٿري به وائي ڪني نوبه د. بنوونى په خانگه ڪي پور
هغه اوچت ڇاے نوڪري ڪوي نويه هلك د. گوليستان په بنوونڇي ڪي د.
انگريزي ڙي ستر اوستا ﴿ سينٽر انگلش ٽيچر ﴾ ولگاوه په يونيم سل
روپي د. مياشتي خو خالي د. ڏوومياشتو لپاره چي دهله د. ڪوٽي په دوتر ڪي
ڇاے پيدا ڪول سي زه په خبر سوم او بناغلي سردار بهادر خان دگورنر جنرل
ايجنٽ مي په خبر ڪي هغوے هغه واک وال هم لري ڪي او ماستر هم ولاڙ
ٻيا خبر نه يم چي ڇه سو ؟

﴿ ۳ ﴾ زمور د. ڪلي په لومرني بنوونڇي ﴿ پرائمري سڪول ﴾ ڪي چي
لغر ڏوه ٽولگي. لومرے او ڏويم پڪنيے وو. ٽيپته هلڪان او ڏوه اوستادان
وو خو. بنوونڇي ته به زياتره يوراته هغه بل به چيري په مياشت نيمه ڪي
ڙوزي ڏووله راغي. چي ٽپوس موو ڪاوه سرے د. يوه ازمودگر ﴿ انسپڪٽر ﴾
سرے وو. په ڪوٽه ڪي اوسپده خپل ڪاره ڪاوه. دلٽے هسي نوم وواو تنخا به
اخيستله. او تل به ڪله پور چوٽي وواو ڪله بے چوٽي زمور په رپوٽو دومري و
سوچي سره به د. گوليستانه بدل ڪي بلي خواڀرے ولبره.

﴿ ۴ ﴾ د. روغاني د. ڪلي د. بنوونڇي وداني د. ڙمي په چوٽو ڪي ونر بدله.
د چوٽو پس چي ماستر ورغي نو هغه رپورٽ وڪي چي وداني نر بدله ده او
ٽول سامان تر هغه لاندی دی په ڪلي ڪي بل ڇاے د. بنوونڇي او ڙما د.

اوسپدلوهم نسته زه چمن بنارته خم چي شپارس ميله لري دي . جواب هلتہ راكي چي خه وكم . اته مياشتي تپري سوہے خودادرک ونه لگبده چي د . بنوونخي به خه كپري او ماستر به خه كوي . هله بيا دا وسوچي بنوونخي يه بند كي او ماستر به بل خاے له ولپره . د . بنووني واك والان ﴿ افسران تعليم ﴾ وايي چي دا خند د . پوليٽيكل ايجنٽ كويته له خواوو .

﴿ ۵ ﴾ د . كوچلاغ په زنانه بنوونخي كي نجوني كمي وهه لغري دره خلور، زنانه ازموډگري ﴿ انسپكترس ﴾ وهه چي بنوونخي دي بندسي . خو ستر واك وال وهه نه وي دي . يود . بل خبره نه منله په پايه كي ازموډگري ماستره چي د . ده ته رواك لاندې وه تره بل خاے بدله كړله . خو سگول بند نه سوهم هغه شان چلبده . او نورو نوكرانو . چپراسي دوه خپله تتخا اخیستله .

زه په پينخم ټولگي كي وم او كورته مي د . اوستا خخه تازي كيتابونه لوستل چي اوستاد مي ولاړ كندهار ته . نوماد . كلي د مولا بناغلي مولوي باران كا كوزي خخه لوستل پېل كړل . اوستري هيدايه او مشكات مي جيني لوستل . بيا هغه راته وويل چي خه تازي جوړاون ﴿ گرامر ﴾ ولوله نو ما اويوبل د . اكاږوے بناغلي مامدايسمايل جان جوړاون ﴿ صرف ونحو ﴾ پېل كړل . تر بنوونخي وړاندې به وورتلو لوست به مو كول بيا به بنوونخي له تلو . ډېر كيتابونه پكښي د . يادولو وهغه به موياد كړل او بيا به مو ټول كيتاب و مولاته داسي تپركي چي مولا به كيتاب ته كاته او يو ټوك به ماتيراو او بل به

سمایل جان. خوزماپہ گومان خکھ چی پہ ازموده ﴿ عملاً ﴾ یہ نہ رانبول خہ
زیاتہ گتہ موجینی وانہ خیستلہ .

دغہ برہ مولوی باران اخکزے ہم یو غازی سرہے اؤبنہ پوہ وو . د .
اؤغانیستان د . خپل واکی د . جنگ پہ شپو کی دے پہ دیلی ﴿ دہلی ﴾ کی
وولوستے کول خو چی جنگ پپل سونود . ہغہ خایہ راغی اؤ غزالہ ولا ر . بیا
چی خہ وخت بناغلی نادر خان اؤ د . ہغوے بناغلو ورونود . بچہ سکا و خخہ
د . هیواد د . آزادی جنگ پپل کی اؤ د . اخکزولبنکر پور کندہار یرغل وکی
نود . لبنکر پہ مشرانو کی یو دغہ مولوی ہم وو د . کندہار د . جنگہ پس دغہ
وخت د . بنارکازی وو اؤ بیا یہ پہ کابل کی د . مولا یانو دتولگی ﴿ جمعیت
العلماء ﴾ غری وولگا وہ تر نہ ژوندے اؤ پہ ہغہ کارلگیادی .

د . لوستو د . دہے برہ مل گری مامد سمایل جان سرہ می پہ تولو خپلوانو
کی پہ وروک والی لا خوداے پاری مینہ وہ . دے تر مور کال دوہ پہ بنونخی کی
وروستہ وو خو پہ شپو تر مامشرو وو . بنوونخی لہ بہ یو خاے تلورا تلوا اؤ ہلتہ بہ
مونیر دہے نیر دہے پول وخت یو خاے تہرا وہ . اؤ چی بہ واپس رالو ہم داشان .
وروستہ مویا د . ژوند لاری سرہ بپلی سولے خوزمالا ہغہ شان مینہ وو رسرہ
ستہ . د . ژوند پہ یانہ کی پہ دوے خبر نہ یم ماتہ خود . دغی مینی خخہ پبری
زیاتی گتہ رسپدلی دی . چی یوہ اؤلویہ پکبئی دا وہ چی د . بدو خلگود .
ناستی پاستی پہ راگر زپدلی وم .

زموږ بنوونځي

د. گوليستان ميانځني بنوونځي ﴿مډل سکول﴾ په بلوچستان کې د. انگرېزي راج د. تواريخي نخښو څخه يو وو. ترټولو لومړی او ناپېښه خبره دا وه چې د. انگرېزانو د. دوده چپ دانوونځي د. ښار په ځاي په کلي کې وو دويمه دا چې څه وختي په سر کې دانوونځي پرانستي وو زما د. خوږوزو او ستا زموږ د. کلي مولوي او ډول کبير. خودامه دمه ويخښي به راته خبري کوله چې هره روزه هر هلاک ته ما پېښي د. چرهي په وخت نيم پاو وچه مېوه. خورما يا کيشميش وور کوله. ځکه به ډېر زيات واړه وورته راتله.

دريمه دا چې د. سکول د. لگېدو پس به لومړي نيمه گانته ديني لوست سپارځه او سپين پارکي ﴿قرآن مجيد﴾ په تورو ﴿لفظاً يا ناظره﴾ وايه کېده. څلورم دا چې د. ميانځني ﴿مډل﴾ ټولگه وه هلاکانو ته به د. مياشتي لس روپي اړه ﴿وظيفه﴾ وور کوله خو هله چې هلک او د. هغه مشرانو به دا ومنل چې د. ميانځني ﴿مډل﴾ لوستونه پس به هلک د. کاله سرکاري نوکري کوي کني د. اړه ټولي پيسې به بيرته يوځاي سرکار ته وور کوي. ځکه به د.

ولات ﴿صوبه﴾ د. هری غاری شاگردان دلتہ راتلہ .

پنجم داچی د. بنوونخی سرہ د. اوستادانو بنوونخی ﴿نارمل سکول﴾
 ہم وو خکہ د. ولات ٲول زاړه اوستادان یومخ د. گولستان لوستی وو.
 خودا بنوونخی لغړاورد وو. انگرېزی پکښی نه بنووله کېدله خکہ د.
 دے خاے لوستی خلکوچی ٲېر زیات وو پورمخ لوست نه سو کولای او مے
 خه ښے نوکری میندلاے سوے. لغړ د. لومړیو بنوونخو ﴿پرائمری
 سکولز﴾ ماستری د. بودگانو ٲاکتري یا کله کله د. ٲٲوار کار به ووړ ٲیدا کېده
 ما خو ٲه دمه هکله خه لیکلی نه دی لیدلی خو ویل کېږی او ښاغلی مامد
 سمایل جان ٲه ٲینگه وایی چی دا کمے د. هغو وخت لوستو پنجا ٲیانو ٲه زیاته
 د. بنوونخی د. خانگی واک والانو ٲه هسکار د. دے خاے د. ٲښتنو د. تاوان
 لٲاره ایښی وو. هغوے لیده چی د. دے خاے خلگ د. لوستو ٲېر لٲواله وو. او
 دا بنوونخی وو هم ٲه کلی کی چی لغړ ٲښتانه وبلوخ هلکان پکښی راتلاے
 سو. نو دوه به ٲرنگیانو ته ویل چی دا خلگ انگرېزی خخه بدوری مے وایی
 اوردو لا دومه بده نه بولی. او روشتیا داوه چی زموږ د. کورنی خلگ چی د.
 دغی تری مشران وو لوستی او د. لوستو ٲه ښېگړه ٲوه وو. که خه هم
 نو کری نه کولے خو هغه وختے هم خٲل واړه د. انگرېزی لوستو لٲاره کوٲی
 ته لٲېرل. زما یواکا. دوه ماماگان یو تر یو ښاغلی ادرامان خان د. کوٲی د.
 انگرېزی بنوونخی ٲه لومړنو شاگردانو کی وو خو چی ٲه گولستان کی

بنوونڇي جو رسونو د. اساني او د. خرڇ د بچت لپاره به خلگو واره گوٽي ته نه لهريل دلے بے اور دو په لوسته او داشان که خه هم د. دهم بنوونڇي ڊيري گٽي خلگو ته ورسيدلے خودغه غٽ تاوانے هم پښتنو ته واوښت چي په سوونو وس وال او د. زدکري لپواله خلگ د. زياتي زدکري په زياته د. انگرېزي د. زدکري بے برخي پاته سول.

دغه سمايل جان داهم وايي چي خکه چي د. جالندراؤ کپورتلے د. مخسو ډپور نومي کلي خينو خلگو د اور دو ميانځني بنوونڇي ۽ ورنیکلر مهل سکول ۽ ايس اے اي ۽ کهمه وه اوهم د. دغه خاے يو سرے تر ډيره د. بلوچستان د. بنووني د. خانگي سترواک وال ۽ سپرنټنډنټ، محکمه تعليم بلوچستان ۽ وودغه سترواک وال بناغلي شيخ اوډول سمد خان خاني ډير بنه نيغ (مخلص) روشتوني او خواخوږي سرے وو خو ډير شپين زرگے (Credulous) وو د. هرچا خبره بے منله په زياته خپل د. خپلوانو. کلي وال او دنيز دمه خلگو او په دغو خلگو کي خيني ډيره بے ښه او خپل چاري خلگ وو چي په ده بے ډير ناکاره کارونه کول چي يو پکښي د. کولستان د بنوونځي وراڼه هم وواډد. دغي کورني يو بل سرے به دلته مشراو ستاد وو نو هغوے هم خپل د. گٽي او مشري د. پاره دانه غوښت چي دلته دي انگرېزي لوست کپري. خلگو چي خه وخت دا وليدل چي اور دو لوست ډير د. ښه نه دي او د. بنووني خانکه بنوونځي انگرېزي ميانځني ۽ اينگلو ورنیکولر

مڊل ۽ ڪوي نه نو هغو ۽ به بنوونڻي ته نه تله تر دڙي چي په پايءَ کي د. دهه
 ميانخني بنوونڻي په اتوسرو ٽولگي کي لغراته^{۲۸} وڻشت شاگردان پاته سول
 نوڙيا هم دوه بنوونڻي خودلته بدل نه کي. دلته ميانخني ٽولگي ۽ مڊل
 ڪلاسز ۽ بند ڪرل پڻين ۽ ولپرل او هلتے انگريزي لوست د. وروپه
 خوبه ۽ اختياري ۽ ڪرل د. هغه په خاے يه د. ڪرونده ۽ زراعت ۽ بنوونه
 هم پبل ڪرله. چي د. مخسود پورد. خلگو مشري هم پاته سي او پڻتانه هم
 هغه شان اوردو لولي. خو ڪاله د. پڻين بنوونڻي هم داشان وو چي په ڪال
 ۱۹۳۵ کي د. ڪوٽي زمڪ بنور ۽ زلزله ۽ وسواو سرڪار ناچاره سو د. ڪوٽي
 بنوونڻي به پڻين ته راوڙ. او هم په دغه وخت کي د. بنووني د. خانگي ستر
 واک وال چي پنجايے وو بدل اوڙيا مرسو په خاے يه ويلسن پرنگے راغي.
 اوڙ پڻين بنوونڻي سم انگريزي سو.

چي اوردو ميانخے ٽولگي د. گوليستانه پڻين ته ولاڙ. نوماد. خينو
 نورو خيلوانو په مرسته ڊاڪو پڻين پبل کي چي په لومرني بنوونڻي
 ۽ پرائمري سکول ۽ کي هلڪان زيات سي او بنوونڻي بيرته سم ميانخے
 انگريزي ۽ مڊل سکول ۽ سي او داخبره روشتيا سي : چي زڙه وداني
 خوک نومے ڪوي + نوزڙه به يارد. پنجه نروي.

په لڙوخت کي پينخوس شپته واره راغونڊ سو او په بنوونڻي کي
 دوه اوستادان سو. د. بنووني دغه بره ستر واک وال چي راغي او دابدلي يه

په پاي ڪي نومه وداني جوڙه ڪرله چي په پينخه ايڪره مخڪه ڪي نيمه مور
 ورونو وپريا ور ڪرله او ڄلمه بناغلي مامد ازم جان او د هغو ڪي اڪاگانو
 ور ڪرله او يوه ڄلمه مور په زرروبي اڳر وورله واخيستله چي پيسه زمور
 ڇپلوانو په بسپن (چنده) درتولي ڪرله. شه وخت پس بيا زما واره بناغلي
 مامد زمان خان کونين وڪي بسپن په وڪرله او د. اوچتو ٽولگور (هائي
 ڪلاسز) د. ڪال خرڇ په ورڪي او هلاڪانو به فهم اولسم ٽولگي دالته
 لوستل خوازموينه په په ڪورني توڳه (پرائيوٽ) ور ڪرله داسرينسته هم
 ڇوڪاله وه چي بيا سرڪار سم لسم (ميٽرڪ) ڪي او اوس داشان چلپري خو
 ڪه د. سرڪار رڻ او مخ هرو مرو بنارو نوتنه نه واهي نو د. ڪوٽي په ڄاه
 گوليستان د. پوهنڻي (ڪاليج) زيات ورو وولي په ڪلور ڪي ڪلي او په بنارو
 ڪي بنار دي. ڪه شه هم د. ٽول واره تاسيل (سب تحصيل) آبادي نيڙده شل
 زره ده. چي په ۳۰/۲۰ ميله ويه هولڪه ڪي خواره واره په ورو ورو ڪلور ڪي
 پراته دي. لوڻ ڪلي په زمور داوي چي نيڙده ۲۵۰ ڪوره او ۱۵۰۰ آبادي
 لري. خود ڊيره وخته ڇخه پڪبني بنه سرڪان تهرسوي دي. د. ڪوٽي او چمن
 شاهي پوخ سر ڪي داوردو. خوا په ميان ڪي تهرسوي. د. نورو ڄايونو سهوا
 ڇپله په گوليستان ڪي تانه ورو ڪي تاسيل. ٽپال ڳاڪ خانه ۽ تار.
 ٽيليپون او درمانتون سته چي ڪه شه هم واره واره دي او نور هم
 زياتول غواري خو شه ماته گوڏه گوزار ه ڪوي.

گتی او اخیستے

ماوراندی ہم یو خاے لیکلی دی چی خہ
 وخت زہ بنوونخی ته تلم که خہ ہم د. تازی. پارسواؤ پښتو پوره
 لوستی وم خو په ژوند او شا او خوا هیخ خبر نه وم لغر خپل د. کورنی
 هم نه د. کور په ژوند خبر وم چی د. دین او کورنی د. بند بنستو نونوم
 وویاد. دینی کیتا بو د. بنوونخی په شیو کی می لبر لبر شا او خوا نری
 ولیدله او دا چی د. پښتنو ژوند د. پښتنو الے ډیر گرز بدلی وو او لا
 لکیا وو روز په روز گرز بدلی دوه وړانی د. پښتنو په ژوند بیا ډیری زیاتی
 نوتلی وم یونشے که خہ هم شراب لانه وو خو چرس بنگی او
 تاریاک ﴿اپیم﴾ په زیاته چرس ډیر زیات سوی وو. زموږ د. پلار په
 وختو کی چی موږ واره وو دانشے به په ځینو کلو کی یوه یوه سری
 کولے او هغه به هم ډیر زیات بنکارندوے ﴿رسوا﴾ او بدنام وو. زیاتره
 به څوک دم مریدے یا څوک ملنگ شانتہ سرے وو. کله کله به څوک
 ځوان خان هم په اخته وو زموږ په کورنی کی دوه تنه خانان په اخته

وو. اوپه کلی کی پینځه شپږ کسه ډمان ، مریان ، او ملنگیان به یادېده خوچی مور بنوونځی له تلو او د. بنوونځی را اوزگارېدو .
 دا کار بیا ډېر خورسوی وو. د. کلی په ځوانانو کی په سل کی نیژدمه
 لس به په اخته وو او په سل کی شل نور داسی وو چی کله کله به نشه
 کوله. گواچی باندی پېښ به سوناگاری ﴿انکار﴾ یه نه کوله او س خو
 اروم چی نیژدمه هر ځوان سپری کله نه کله دانشی کړی دی ډېر کم
 به ترمه بچ وی او زیاتره په اخته ﴿عادی﴾ وی .

بله خوره و رانی بچه بازی وه. چی د. بازارو د. به کوره ﴿مجرد﴾
 او پره ﴿پردیسی﴾ کسب گرو. شه سپوا په بنوونځو او ناپېښه
 لاداچی په ماجیتانو ﴿مساجد﴾ کی خوره وه او د. هـ خوخه په
 کلو غرو او بانډو کی خورېدله .

اوستری او تر ټولو لویه گټه می داومیندله چی د. بنوونځی په
 اوستری کال کی زموږ مشراوستا په بنوونځی کی د. هری
 میاشتی په اوستری روزیوه غونډه پېل کړله چی په هغه کی به
 هلکانو. یادی کړی سندری ویلے . پینځے ﴿ډرامه یا نقل﴾ او. وینا
 گانی بچ کړلے یا بچیری (Papers) او اسی ﴿مضامین﴾ لوستل د. غونډی

مشر ﴿ صدر ﴾ پوے اوستا وو. اوڑمے سکتروم پہ ہرہ غونڈہ کی بہ دبلی
 غونڈی کار او ہلکان و تا کل سوچی پلانکے بہ دا کار کوی ہغہ بہ
 توله میاشت د. ہغہ تیاری کولہ. پہ داسی یوہ غونڈہ کی ماتہ پور
 جیرگہ ﴿ جرگہ ﴾ باندی اسہ و سپارلہ سولہ. ڈپری زوزی خو ماخہ
 تیاری ونہ کڑلہ چی خہ و بے لیکم وخت لا ڈپر دی پہ اوستری ہوتہ کی
 چی می لیکل پبل کول پہ دمے پوے سوم چی زہ د. سرہ د. جیرگے پہ
 سرینبتہ خبر ہم نہ یم. دلی دوری می تپوسو نہ و کڑل خہ لیکلی
 خیزمی پیدانہ کی چی پہ پوے می کی خینی خلگہ او اوستادان می
 و پوہنتل خوچا می داسی کومک ونہ کی چی ما بنہ خیری باندی
 لیکلے وائے ہسی اکو پکومی خوبن نہ وو. نو د. غونڈی پہ زوزمی
 وویل چی ما خپلہ اسہ نہ دہ لیکلے ستر اوستاد می وویل چی
 داخو ہغہ خبرہ سولہ. کہ مکہ کبئی پے دینی سی نوبہ دین چیرتہ
 وی پاتہ - چی تہ سکتہ پے خپل کار پہ بنہ توگہ نہ کومے نوبہ نور
 خنگہ کارو کی تہ یوہ روپی ڍنڍ ﴿ جرمانہ ﴾ پے روپی خومی ورگڑلہ
 خود پریات شہید سولم او د. ہغی زوزی نہ می د. جیرگے لتون پبل
 کی بنہ می خان پہ پوہ کی. بنہگری او ورنانی مے زدہ کڑمے د.

پخوانی پښتنی جیرگے او انگریزی جیرگے بېلتون راخر گند سو
 هم په دمه گریبېر نه کی د. انگریز د. سرکاری سرینیتے نظام
 حکومت په ډېرو وړانو پوه سوم. او په دمه ورسېدم چی زموږ د.
 هیواد د پښتون کام د. ټولو وړانو او خوارو سرچینه هم دا انگریزی
 سرکاری پښتون حکم خوار، بدکاره، بې کاره، ناپوه او سپک
 دی چی تر انگریزی سرکار لاندی دی او په خوبه یا ناخوبه د.
 انگریز سرکار لار چلوی. او د اکام به روز تر روزی نور هم خوار پری
 او وړان پری. او په هیڅ ټوگه سمېدا او ودانېدای نه سی تر خو چی د.
 انگریز د. باچهی ونه وزی ولی د. ودی او بنېگری هر کار په سرکار
 پوری اړه لری چی سرکار خپل او خوا خوری وی نو هله کامی
 کار کېدای سی او چی سرکار پدے او د. کام د. ودی ډېگانه وی نو کام به
 وده خو پری بده روز تر روزی لا لوی پری هم دالتون د. نور و شیانو سره
 زما د. کامی ژوند پېلامه سوله.

بنکاره خبر نه یم چی څنگه خو لا ډېر وړوکی وم چی په زړه
 کی می د. بنکار مینه پیدا سوله. په پېلامه یه حکم نه پوهېرم چی که
 څه هم د. کورنی نور و خلکو به توپک او وپلے ساپلے چا به
 بنکارونه هم کول. په زیاته زما د. مور پلار خو هغه وخت لا د. سرپلے

﴿آستربلیا﴾ خخه انگرہزی بوری ﴿۳۰۳﴾ توپیکان ، توپنگچے او
 نوری وسیلے راوری وے چی، پہ دے ہبواد کی داشیان چالیدلی ہم نہ
 وو. د. کلی خلگوبہ ویل چی. د. مامد حسن خان د. یوولس ہزی
 توپک گولی ہرچہری چی وولے خیل پہ نوبنان پسی گریزی اوہر
 چہرے چے پیدا کی باندی لگی. چا بہ وے چی. د. دہوال پہ شا او پہ
 کور کی دننہ ہم سرے ولی. خو زموہ پلار نہ بئکار کاوہ نے ہیخ کلہ
 وسیلے ساتلے یا گرزولے زموہ پہ کور کی یوہغہ توپک وو چی. د.
 خولے لہ خوا بہ دکبده او یوہ می. د. مشرا کا زہ تورد وہ. ماما گانوبہ
 می بئکارونہ کول خو زیاترہ. د. تازیانو سپو. زہ لا ورو کی وم چی. د.
 چرو کارتوس بہ می رانیول. او. د. ماما یابل تر بور د. بئکار توپک بہ می
 وغونبت او پہ باغونو کی بہ پورو مارغانو تکان کول. دومرہ
 ورو کی وم چی زیاترہ بہ خیلوانو توپک نہ را کاوہ چی خان بہ پہ
 خوہرے. د. بنوونخی پہ شپو کی می بئکاری او. د. گولو توپیکان
 واخیستل. مشرورور می پہ شپرم تولگی کی لالوست پربنوول. د.
 کراؤمخکی کارمے کاوہ او. د. خینو نورو خیلوانو سرہ ہے. د. تازیانو
 بئکار کاوہ زما د. تازی بئکار نہ وو خوبن ما بہ. د. توپک بئکار کاوہ

کله به خان له تلم او کله د. دوه سره په خپلوانو کی می خینو
 کسانو. سمایل جان او د. هغوے مشرانو وورنو هم د. توپک بنکار
 کاوه د. کلی لویدیخ او کوتب خواته نیز دے پورنیم میل وړے وړے
 غونډی دی په هغو کی به سیسی وړے او نیز دے پور شپږ میله د.
 منخی. لوے غردی چی کورک او خوا جمران یه هم بولی. هلته
 زرکی او غرسنی پسونه وو. د. سو هیل او لمر خاته په خوا پور شپږ
 اته میله د. او پو او میدان مورغان وو. د. منخی د. غره په شاکی نیز دے
 پور شل میله تر رېگه پوری دامان دی. هلته به هوسی او سوپان وو
 زموږ د. کورنی خلگ پېر ماړه او لوے زمینداران نه دی. ایله گوزارے
 هومره مخکی او باغونه لری او د. مخکی او باغو پیداینت هم هغه
 وخت دومری نه وو چی د. اوس په شان خلگو مو تران او د. سواری
 نور شیان درلود. آس به هم چا چادر لود او هغه هم په کور کی یو. که خه
 هم مور به تل آس درلود خو چی د. ټولو ملو به نه وو نو ما به هم آس نه
 یو او بنکار له به پا ده پلي تلو. زموږ د. حای د. بنکار وخت هم په ساړه منی ژمی او
 لومړی پسرلی وی. زیاتره به یخ واوره او باران وو. خکه به مو پوره د.
 سپاهی شانته غټ پاخه او درانه بو ټونه پتی (پاپچی) او د. پنډجین (زین)

خري ﴿خاكي﴾ جامے و مے هر چا به خپل کارتوس د. روزی ازوغ ﴿
 خوراک﴾ او توپک وړه. چي ډېر به وونو يو نيم نو کر به راسره وو چي
 هغه به د. چايو لوښي او خه لږ ډېر د. خوراک شيان را اخیستی وو.
 زموږ ښکار به ډوهر رازه وو. د. روزی ښکار او د. شپو ښکار: د. روزی به
 داوو چي د شپي به په خلوږ بچي روان سو پورا ووه بچي چي لمر به لا
 نه وو راختلي د. ښکار خاے ته به مو خان ورساوه. لمونځ به مو هلته
 وکي چاے به مو پخه کړمے ناشته به مو وکړله او د. ژمی پوراته بچي
 چي زرکي به د. شپو پیتاوی ته راو لوېد مے په ښکار به پېل سو. تر
 غرمے به په لوږ و خوړو کي په زرکوپسي زیاتره په منډه منډه پي وو. اته
 یالس ټکان به هر سړي وکړل چي د. هر ټک سره به په منډه سټري
 او په خو لوږ ناوده سو. د. غرمے خاے به مو سره ټاکلي وو هلته به سره
 راغلو. ډوډي به مو و خوړله د. ما پښين لمونځ به مو وکي چاے به مو
 و خوړلے. زرکي به هم بیره ته شپو ته راو لوېدلے بيا به پسي ولاړ سو. او
 تر پينځو بجو به مو بيا پينځه شپږ منډي او د پيچو مو او ژورو مزلونو
 وکړل. پور پينځه به مو د. ماخيگر منځونه هورمے وکړل او د. ښکار د
 مورغانو د. باره سره به د. ماخوستن پراته يانه بچي به کورته

راورسپدلو. داشان چي ڌرمے خلورپا پينجھ ڪلاڻي د. ناستي پاستي وپولے نو
 ڏوولس ڏيارلس گانڻي به د. ڌرانه باره سره په وردی کی د. بندو ڌرنو
 اوڙدو بوڙونو سره په بيره او ڙياتره په منڊه مزل وسو چي نيڙدے
 دپرش پينڇه دپرش ميله د. غره مزل سي ڙما په گومان د. نري هيڻ
 سڀاهي ٻي هم نه کوي. خود. بڻڪار په هوا د. ملو په سيالي او د. ميني
 په خندا او ويشتو ﴿ٽوڪو﴾ به وسو هم داشان د. سمی د. مورغانو
 ڇاڙو دے بڻڪار هم د. پيش لمي ڇه تر تيره ماخوستنه مزل وونجو
 د. سمی مڻڪي او ڙياتره د. وهلي ﴿سادين﴾ مڻڪي چي د. غره تر
 پيچوي پاته نه وو. دارنگي د. هيليو بڻڪار هم دغو مره مزل وو تر
 لوڙمے او ڙياتره د. بڻسرمے په خٽه کی

د. شپو بڼکار

د. شپو بڼکار داوړ چي خو تنه

مل گري به يو خاے سو د خو شپو خوري يو کس دوه نوکران د.
 اخلي پخلي شيان. بيستره او خپمه به مو خان سره واخيستله او د
 کوره شل پينځويشت ميله لري به مو په منځه کي يا د. منځي
 هاخواته او کله په دامان کي اوتاک ونيو چي بڼکار به ډېروو. او هلته
 به مو خو شپي وکړلې او هره زوزبه د. سهاره تر ما بنامه بڼکاروو.
 دا بڼکار به کله لغړ د زرکو وو کله به د. زرکو او غرسنو پسو دواړو
 وو. کله به د. غرسنو زرکو او سويانو ډرو سرو وو او کله به د. هوسيو او
 سويانو يو خاے وو. کله به داسي هم وو چي دوه ډر مے تنه به ولاړو د.
 خوراک سامان او بيستره به مويو ډر مے د. چاپه کور کلي کي به ډېره
 سولو او اخلي پخلي به هغوراله کاوه په دمه بڼکار کي به يو مے خواته
 له کوره د. بڼکار تر خايه تگ راتگ خو بچ سو خو بڼکار به خو

خوڙوزی پر له پيسے سو وڙو وڙو مور د. بڻڪار په ديه مزلو او سختو
 دومري اموخته سوچي ڪله به روڙهه په ڙمي راغله نو مور به په روڙهه
 ڪي هم دغه بڻڪارونه هم هغه شان ڪول چي ڏير لوه سڌ خون وواو
 گومان مي دي چي هيخ لڻڪر به هم په دومري خواري چانه وي
 اموخته ڪري چي په ڙمي سيلی واوره او باران ڪي روڙهه په خوله
 سهار ترمابنام د. توپڪ او ڪارتو سو سره په وردی ڪي مزل وڪي په ديه
 بڻڪار وڪي به ڪله ڪله داسي هم پيڻبه سوله چي مابنام تر سهاره
 ٿوله شپه به مو مزل وڪي او يو وار خو ما او سمايل جان داد. درستی
 شپه مزل وڪي سهار موپور سڪام کان د. خرگهتو بڻڪار وڪي تر
 غرمي وينن وو پس د. غرمي يوسات بيده سولو په دغه وار مو دانا
 پيڻبه ازمو ده هم رسوله چي وڙ پور شنه هو دپه له بر دم ڪي دومري خه
 رڪهي وويشته چي ڪارتو س مو هه م پاته نه سو او تو په ڪ مو هه م گرم سو.
 دوه تڙي وهه. او بوله راتله او مور وويشته. يو سره وورته ولا روو غار په
 پر په ڪوليه. په ديه ڪي لوبويز سپاهي ماملال شمشوزم راغي. وهه چي په
 ماپسي يوسره راروان دي يو ڏير تيار مبر ورسره دي. ماته د. غلا بڻڪاري
 جيني راکه رزو ليه پڪار دي. زموڙ خوشه نه وه. ولي چي په خبر نه ديه وواونه

مورچی هر و مرو به د. غلاوی هسی شک وو. مورپه بشکارپسی راغلی یو.
 هسی نه چی خوشی په جنجال اخته سو. او به ل دستی کارتوس م راسره نه
 وو که شر سونو په شه به کوو خوبیا مورچه خه کور و به به سرے چی په لاری
 را بشکاره سو مور د. و رایه لاریغ پور و کی چی خوداے دی خوار که هسی
 دی را خوار کړو چی گوامور د. پسه خاوه ندان یو هغه چی مور و لیدو او
 توپک یه ولیده پسه یه ایله کی مه نده یه کره مور پسه روان کی اوتا که له
 مولوت سپاهی هم راسره دی او په سپاهی یوازی نه سی بپولایه بیریری.
 غرمه مور بیده سو ما پنین چی را پا خبدو هغه د. کور مېرمنی راته وے چی
 دېر کسان بره تېر سو او داسی روان وو لکه د چاپل چی وهی ز مور گومان سو
 چی لکچی په ده پی دی او پسه د. غلانه دی پور سپاهی موخه مینت و کی چی هسی
 دی په جنجال کی واچولو. ما بنام د. دوپی پور وخت لاندی په شله کی د.
 سرور غ سو. هغه د. کور خاوند و ورو لار سو تپو پی تپو و کی هغو جواب ور کی
 چی هبوجان یه سری راسره دی دوپی غوارو د. کور خاوند. سپاهی شه
 بیریدی و په دلته کنبی دوپی به در و و هغو و په نه دا حای خراب دی. کور ته
 به ده ر حور. راروان سو دلته سپاهی بیري واخیست ولی چی هغه د. دارو
 خان د. کلی خلک و چی زیاتره غله او پا کوان وو او ده به دېر خله د. هغو
 موخبری کړی و مے د. کور مېرمنه ن تپو و په پور ما کالے برسته ن پور و اچوه
 واخوک ناجوره دی چی و می نه وینی. سری راغله اتله س شله کسه وو.

کٽڻ پٺا سته خورا خوشاله وپو ولى چي هسل ملهز ۽ چي د. دوه
 وهل پور باندي ووهغه پور کور ورغلي وو او سره د. خونورو
 کسانو په وهلي وواو خپله بدله په جيني اخیستلې وه په خبرو کي
 هپو جان وويه چي نه ن مي پور کور جن خوري وایشولې. کور جن د.
 اڅه کزو هغه پٺه ده چي مور هميدزي هم په شريک يوډو غبي زي
 د. بادين د. بناخه وو. ماته خپل د. تپي د. هوډي اوپت له منجه دپي
 خبري خوندرانه کي وپي مي هپو جان ه کور جن خودير خلکه
 دي. تاخو يوهسل خوار وهلي دي. د. دوه سپري راپورته سو. وپي
 ها څوک دي د. کور جن سيل کري د. کور خاوند وور وښووه م. چي
 د. ناتولا خان دي. سپري غلي سو ډوډي په و خور له اوولار. کله به
 داسي هم پيښه سوله چي ملگري به حله چپ سو او چاته به د.
 خور ک شے ونه رسېدي او درسته روزه په ناوه وو. کله به داسي
 پيښه سوله چي بوډه به چپ سول يا به لږ وو نو مور به ډېر ډروند بارهم
 وري يو وخت ما. سمايل جان او کور دوس جان يو مر غرسنه په
 ډوونو په واري واري نيژدې ډرې خلور ميله يوونې چي. ډوډي
 منه وو يو بل وخت ما ډوډه توپک يو ښکاري او بل غوښين سره د.

ڏواڻو ڏ. ڪارتوسو سهارتر مابنامه يوڻوڻل په لاري مي زرڪي هم
 وويشتلي پينڇه شپڙ هغه هم وڻي. اڻيوه ڙوز داسي هم پيڻبه سوله
 چي په روڙه ڏ. هوسيو بڻڪار له تللي وو. په دامان کي موڏ.
 اڻغانستان په خاوره کي ڏ. جانوڏ. ڪاله پورناوڙانو اوتاک وو. په
 اوستري ڙوز سهاروختي موڙ توپڪ وال په بڻڪار پسي روان سو اڻو
 نوڪرانو ته مووويل چي تاسي خيمه اڻ سامان رابار کي پورسڪام
 ڪان ڏبناڏيانو شمبو زوپور ڪلي واپوي. موڙ به هلته شه وخت
 درور سپرو. ڏرمه بجهي چي زه اوتاک له راغلم خبر سٽوم چي ڏ.
 شريپي ڏ. ڪاله ناسر غيبي زي خود اڻ ڏي و بڻيني پور سامان پاڪه
 ڪرمه ده اڻوڏ. سٽمايل جان بڻڪاري توپڪي وڙي دي. دغه ناسرد.
 پوٽي په سر کي پڙوت وو چي نيڙدمه ڏوڙلس ميله بيرته ڏ. شاخواته
 وو. زه اڻو سٽمايل جان بيرته پسي وگرزبدلو ڪورله ورغلو بڻبه مو
 وشرماوه اڻو توپڪ موچيني راواخيست شپڙ نيمي اووه بجهي به وڻي ڏ
 - روڙه مات وخت نيڙدمه وو هغه ڏپر راته وويل چي اوڻس نه سي
 ٽلا ڏ شپڙ اسره وڪي سهار به ڏلا پسي خو ما وورته وويل چي ته
 غل پي خواره دي ناروا اڻو مورداردي اڻو موڙ ڏرسته ڙوز ڏ. خود اڻي

دپاره روڙه نيولے ده په ناروا خوږو په نه ماتو وپيرته تر ښه راروان سو او
 داډوولس ميله پور پېچومي مزل موو کي د لسو بجو پس خپل
 اوتاک له راغلو روڙه موماته گر له شپه تېره سوله او سباله بياروڙه
 ښکار او درستو روز د کور پخوا مزل وو په دغه روز ما او سماعيل
 جان په روڙه چي هيڅ نه وي دېرش پينځه دېرش ميله مزل وکي او
 شل ميله خوږه جگ او تلواري ولاړو خو دابه وو ايم چي د ښکار
 په ټولو ملو کي زه او سماعيل جان ميانه وو تر مور زيات خواري کښ
 هم وو ښاغلي ايوب خان چي اوس په کابل کي دي په ټولو کي په پښه ډېر
 تېز وو مور يونه سو پسي رسېدا ځه دامی ونه لیده چي دغه شان
 تېز تر خو تلاء سو درستو ورز تلاء سو که لږ وخت ؟

د. ښکار گټی

د. دغه ښکاره ماته ډېری زیاتې گټې ورسېدلې
 یوه. دا چي د بېکاري وخت به مي پور دې پې تاوانه کارولگېدی .
 بله د. خو تنو نېک خويه پوه لوستواؤ سره ورځپلوا نوسره مي
 وخت هم تېرېدی وړ موهم سره ووت او مينه موهم سره زیاتېدله د.
 ښکار د. دغی ملگری او ناستی پاستی خخه په وروسته ژوند کی
 نوری ډېری درنه گټې هم راوونېدلې .

دریمه دا چي د. ښکار د. دغه ژوند له مخی می روغ واله ډېر ښه
 وو خواری کښ سوم. په یخ ، گرمی ، لوربه ، تنده ، ستړیا او مزله می
 هیخ باک نه وو یوه شپه می داسی تېر کړې ده چي ډېر یخ وو او مور
 ټول پور دگارې خونې کېدی یا خیمې پراته وو دو مره یخ وو چي په
 بیستره کی ټپک نه کېده په میان کی مو ډېر اور بل کړی وو او مور
 شاؤخوا چاپیره په بیسترو کی پراته وو یوه خواته د اور تاو زیات وو
 سولو بې اوبلی خواته به یخ تنگولو ټوله شپه به مویو وار اور ته مخ کی چي مخ به

مو او رو سپڻه نو شابه مويخه سوله نوبه موشا ارته کر له نومخ به مويخ
 سو داسی مو توله شپه لت پور لت تیره کر له بل وخت په نومے خوانی
 کی په بڻکار کی د. شپے او دس راباندی واووبنت. او ز مور خوانه دا
 خوے وچی زی خوانان به دشمر مه د. کورد. خلگو، خپلوانو او مشرانو په
 غلامبیده. نوزه سهار داو تا که لری د. کروری. نا وره له ولاړم یخ زیات
 ووناور خورا پیره یخه نیولی وو. یولس سپر ه هومری کلنی می د.
 سر نه اوچت کی او په زور می کنکل له پر پښو. ایله مات سو او او پرتی لارو سوله
 هم په دغه یخو او بو کی می ولا مبل او خان می وچ کی را غلم او په
 بڻکار لکیا سوم.
 خلمه داچی په خپل کام او د هغو د. محکی په یوه لویه برخه
 کی بڼه ولسوم. سوونو کسانو سره د. هغوے په کر دیو. کوډلو سببونو
 او د. بڻکار په خیمو او او تا کونو کی واوسېدم. د. هغوے د. مینی او
 روشتونولی ډک ژوند او مېلمستیا وی می ولیدمے د. ژوند
 خواری تنگی او بدی روزی مے سهی کرے او د. هغو پېلامے می
 ولتولے او زده می کر لے. د پښتنو په خواری او بده روز خبر سوم یو
 وخت زه او سمایل جان د. بنادیانو شمشوزو په کلی کی په ساره
 منی او تا ک وو. دوے لا کر دی نه وے درولی هسی پور ډکار پراته وو

مور پتے پیلار د. کردی یوہ تاگی د. خیمے د. تجیر رنگہ شا اوخوا
 پردھ کی سرہے وازوی و دراوہ دومری یخ و وچی مور پہ یوہ تیلتک
 (برستن) او پوہ شری کی خوب نہ سو کولائے د. شپے یو خاے بیدہ سو او ڈوارہ
 تلتکان او ڈواری شری مور اباندی و اچومے خود. کلی خلگ نر
 بنخی واپہ زاپہ ہسی پراتہ و و. او د. دپرو سرہ می مینہ او تگ راتگ
 پیدا سو. خکہ خو کہ خہ ہم د. کال ۱۹۳۰، خہ تر کال ۱۹۵۸، پوری
 چی لہ ما بنکار پاتہ او داتگ راتگ د. انگریز سرکار د. بند بستونو
 بندو لو او جیلونو لہ مخی پاتہ سو چی زہ پہ کال ۱۹۵۸، کی اتویشت
 کالہ پس د. کامی دور و لپارہ دغو کلو او کورو لہ ور غلم نوہیخ خاے زہ
 نابلدہ او بیگانہ نہ و م پہ ہر کلی کی می د. ہغہ وخت شیناختہ او
 اشنا یان و و. دپرمی مل گری سو او راسرہ یہ دپر کومک و کی .

پینخمہ دا چی پہ زرگونو کارتوس او گولی می و چلو مے د. توپک
 ویشتہ چی پہ پبنتونو کی تل د. ویاہ کار بلل سوی دی می بنہ زدھ
 کرل. داد. خوندا و گتہ پرہ ساتہرے نیژدہ لے لس کالہ پس پہ کال
 ۱۹۳۰ کی ہغہ وخت راخخہ پاتہ سو چی ما کامی کار پیل کی ہغہ
 ہم د. زغم او تینگار (عدم تشدد) پہ وسلہ او خپلی تولی وسیلے می
 لری کرہ مے

آزادی د. بدو مل گری او د. خوداے پاک کومک

وړوک والی د.

مور غېر خور و غ جنت وو چی په خپلو پښوروان سټوم سرگردان سټوم
چی خه وخت د. کوره او په کور کی د. خان له لوستور او و تم. او
ښوونخی له ولاړم نو هر و مرو د. کوپڅه. کلی او تری د. هلکانو او
خلگوسره می ناسته پاسته او اړیکه پیدا سو. دهغوے په لوپو او
ساتبری و ورکد سټوم. په دے لوپو کی پتی ﴿مردکی﴾ او بدی ښوے او بل
کرک بازی ﴿بتیر بازی﴾ وه. که خه هم زموږ په خوا دا درمے سره

له بدی یا بوجه ل

د. پسه د. شاد پښی هغه واړه هدته وایی چی ورون ﴿پتون﴾ او پری
پور له پوری کوی. په کندهار او پښین کی واړه او کله لوپان هم راز راز
لوپی په کوی او په زرگونو په غونډی کړی وی په کلویه ایښی وی

زياتره د. ساتهري لپاره كېده. خومار ﴿جوارى﴾ به زيات نه باندى
 كېده. بدى په گته گته كېده او يو پوئل به په پيوخر خېدلې نرخې د.
 نوروشيانو سره بد اېده يو وخت به مور شل په پيسه اخيستې. بيا ورو
 ورو كېده چې پينځه د پيسې سوځې. دالز خومار ورو خوييا به هم په
 ځينو لوبو كې لكه «جوت، تاك» ياتكى ناتكى كې ترروپي ډوډ
 پوري گته بايلات كېده. په دې لوبه كې به واړه. نوي ځلمى. او كله زاړه
 هم يو ځاى يا بېل بېل لگيا وو. هم داشان پتي وې ځينى لوبى به په
 گته گته وې او په ځينو باندى په زياته په ميدان باندى چې نيژده
 نيژده د. انگرېزانو د بيليت ﴿بيليرډ﴾ شانتو وى به پيسې ترلى
 كېده په يو سر باندى چې نيژده په يوه گانه كې پوره كېږي
 څلور آڼې ترلى كېده او داشان د روزى د روپي ډوډ خومار كېده.
 كرك بازي داوه چې كركان ﴿مرزان﴾ به مونيول. يا به مورانيول او بيا
 به مو په ډېرو خوارو ساتل چې يوه پكښى دا هم وه چې د. جنگ
 تر روزډوې شپې وړاندى به مو يوه شپه او روز خوب ته نه پرېښوو په
 لاس كې به مو گرز او، بنوراوه، زغلاوه او وينباوه. نو خود به مور هم
 وور سره وينس وو. چې ډېر بد كړ او به وو. بله خوارى يه د. نيولو وه چې

ٻيل چلوهڻي وو چي هريوه ڊپر ڪراو غوڻيت په زياته د. تور چي
 او ڪره شپه به مو د. غنمو په ڪنبتو کي تور ڪشاوه چي چيري به مرز تر
 لاندی سو نو به مو ونيو خو هم به هريو د. جنگ د. ڪارنه وو. بنڄه
 بيشبه ﴿ خو مخ له د. جنگ نه وه. واره واره هم بنه نه وو. زه په دے ٽولو
 لگياوم او ڊپر پڪڻي مرنے وم خو خوبنم مي يوه نه وه. نئے خوند
 راکاوه. خڪه چي په هره يوه کي خه نه خه تاوان او داسي چاري رڙي
 چي زمانه ومے خوبني لکه د. نارڀه خلد گوناسته پاسته ناوخته
 زياتره د. شپي وخت باندی لکيدل او زما د. سره خوء وو او اس هم دي
 چي د. شپي وختي بيد ٻيرم او سهار ٿمانڄه
 له پورته ڪيرم چي ڪله د سهار مونڱ راڄه پاته سي نو ٽوله روز
 ٻه سوره يم. - شپه زياته « ڪرڪ بازی » چي هم ڊلي پرے
 پڪڻي جو ريده ڪه هم گوندي او دو بنمني او هم به د. نشو او بچه بازی
 لاري پڪڻي ومے خو خڪه چي مشرورورمي هم راسره لگياوو. او
 هغوے لوستن پرے اينبي وو. او ڏي زيانو بنڪار ٻه ڪاوه سڀي ٻه ساتل
 د. هغوے د. سڀو په نو ڪرانو او د. بنڪار په تلو کي خيني ناوڙه او
 بد ڪاره خلك هم وو او خڪه چي دا خلك به مي شپه او روز د. وروڙه

سره ناست وو نوڙما که څه هم خوبن نه وو خو چاره می هم جینی نه
 وه هر څه چی می خان جینی کوټ ټیا هم د. هغو ټی په رنگ دو مری
 رنگ سوم چی په سر کی په کرک بازی ووړ کړه سولم او ښه پکښی
 بوخت وم. چی خلکو به یو کرک ته ویښه (بیدار خوابی) ووړ کوله ما
 به ډوډو ته ووړ کوله. ما ښام چی به کښې ناستم او په ډوډو لاسه کی به می
 یو یو کرک واخیست د. او لږ لږ پښی به می مخ ته کښېښوو او څنگو ته
 ډوډو بالښتان تر سهاره به هم داشان ناست وم د کرکانو پښی به می
 په او لږ نوډو لے او پور بالښت به می مندی ووړ کولے. خودادو مری
 کړ او ټی څه ساتبری نه سو کېدلے نو چایی او چیلیم به چالوو وو. هم
 په دمه لږ کی یو وخت دغو مل گرو راته وویل چی سرے چرس
 وڅکوی نو په چورت سم وی او خوب نه ووړخی نو داشان می په
 لومړی ځل په چیلیم کی چرس وڅکول. د څکولو پس می تر پایه
 دمه کی رے واهه چی څه پازه درباندي کوی خو خونده که رانه کی
 روستو هم دغه مل گرو په بېلو پلمو یو څلور پینځه څله په چیلیم
 کی راگرل کله په دمه چی سرے چرس وڅکوی نو ټنگ ټکور یاساز
 زیات خونده ووړ کوی. کله دا چی په مزله نه ستری کېری. کله دا چی

چورپتے سم وی خوشاله وی خو ماچی به و خکول هر خه به می خان سره
 و و و و و هغه و د و د و خبره به ڈروغ وه . لا به ماته خه خوابدی او
 پنبه پمانی شانته راپنبه سوله د . دیکه سپوا به خلور خله ما په خپله
 خوبنه د . سمایل جان . کودوس جان او نورو همزولو سره چرس
 خکولی وی خو پور مایه هغه د . خوابدی برید کاوه — او هم داد .
 خودایه میهربانی او کومک وو . خکه ما پر پنبه وول او بیامی کله هم نه دی
 خکولی . هم داشان بنگی . زمور یو سپین بیری مشر تر بور په نشو
 اخته وو . هغه ته چاویلی وو چی د . کورنی خینی خوانان هم کله کله
 بنگی جوړوی او چینی یه نو هغه یو وخت دوو په دوو بی (دوړی) بنگی
 جوړی کری وپه موږ تپول تر خپلو زامنو پوری وورویلو او پنگه
 راکړه بڼه نشه سو . او لکه د . بنگو نشه چی وی په خندا او خوراک
 سر سولو د . ماخیگره تر هغه وخته چی بیدېدلو خودایه خبر چی
 خونه می خندلی وی او خو خوراک به می کری وی . خو چی سهار
 راویښ سوم . هغه ستریا او د . خان دژد . خو خماتی ، کهایلی او خوابدی
 په ژوند کی په بل شی نه ده راباندی راغلی . پهرمی بدر اغله خود .
 ملگرو همزولو او خپلوانو په ډله کی به می کله کله بنگی چپنلے

چي په دوه دره دوه دوه کي به خه لس اته واره پېښي سوي وي خوهر
 خل په تر خوندي خوندي او تر مينه پېښماني راباندي ډېره وهيو
 وخت مي د. خو همزولو سره بنگي چينلي وه چي په ده کي زمور
 هغه ماسټر راغي چي مور خلور وکسو خان له نوکر کړي وو انگرېزي
 مې رابنډوله خو په دغه روز زه دونه جيني ويرېدم چي تر پټ سوم
 او يوه بل نوکر ته مي وويل چي هغه ته ووايه چي نن جوړنه يم لوستنه
 سم کولاي دومره يره راباندي تېره سوله چي خه به درته وايم چي
 سهار له رايه خود سوم او دا خبره راياده سوله ډېرو شر مېدم چي
 سره لاهم هيڅ په هيڅه خپل د نوکر نه دومره يريري او په ده
 پوه سوم چي په نشه کي سره د. خپله واکه وتلي وي او په بنه بدنه
 پوهيري. نن خودا کار دا خخه وسوسيا ترده لاهم بد درخخه
 کېدلای سي او بل دا چي نشه د. سري خويونه زړه ورتيا پوهي، نهير
 ﴿تميز﴾ او درکونه لاندي کوي او سريتوب خو هم په ده شيانو وي
 گوا سره د. سريتوبه باسي. خکه مي د. زړه له کور د. ټولونشو
 خخه سخته توبه وايستله او داشان زه د. خوداي په کومک د. پوهني په
 ميه رباني د. بدومل گرو د. بدی بنووني د. ده پازو او د. نري د. يو

ڌرڻي بدی خخه پس د. ازمودهڪ سره د. وسه ، خوانی ، آزادی ،
 پیسو او مل گرو بیچ سولم هم داشان می مشرورور او زیاتره خیلوان
 بیچ سو خوار مان چی دوه دره مل گری او خیلوان مو هم د. دغه
 وخته په نشو اخته سوا او لا اخته دی. زما خود. نشو خخه دومره بد
 راغلی دی چی خیلو بیچو او ٽولو خوا خوږ ته تل وایم چی هر خه چی
 کوی خونش ته چی نیژده ورته سی ولی مالیدلی دی چی د.
 ازموینبته پس هر سره نه بیچ کبری حیثی په ازموینبته ازموینبته کی په
 اخته سی که اخیسته ﴿عبرت﴾ کول غواری نو پیر پښتانه . نشو له لاسه
 لپونی ، نیم لپونی ، خوار ، سپک ، ناجوره او خورنگ گریزی د. هغو
 خخه اخیسته وکی د. لویدیخ ﴿مغرب﴾ وه خلکو ته مه گوری . یو
 خود. هغو په او زموږ ژوند پیر بېلتون سره لری. او بل موږ د. هغو په د.
 نشیانو او بې نشی خلکو بېلتون گته او تاوان نه دی پرتله کړی خو تر
 کمه چی د. هغو په د. درمانیانو او پوهو خلکو اړه ده هغو په هم د. نشو
 د. لاسه په ژرادی او دامنې چی مور ته نشو د. هری خوا پیر تاوان
 اړولی دی خود ایدی وکی چلی د. پښتنو مشران. په زیاته واک
 والان ﴿حاکمان﴾ په دمه پوهی سی او خپل کام د. چرسو بنگو او

تاریا کو (اپیم) د۔ بلا بیچ کی کنی ژریه د۔ دے نشو د۔ لاسه داساهو
 او سیال کام هم هغه شان سی لکه د۔ تاریا کو د۔ لاسه چی د۔ چین او
 ایران خلگ سو۔

میرانه (بلوغ)

که شه هم زماروغ واله ډیر بڼه وو خوزه میرانی ډیر پس
 وو هلم په اتلسم کال کی وم چی میرانی وو هلم . که شه هم د. نورو
 پښتنو رنگه لایو شه زیات زموږ په کورنی کی نووخوانوته مرو
 بڼی ﴿جنسی تعلقات﴾ بڼوول بندوو او ډیر د. شرم کارگنل کېده.
 خو زما یو څو خواته وخت ډیر سوی وو او بلی خواته د. دود پوهی ﴿
 فقه﴾ تازی کیتابو په لوستو تر نورو شه زیات په دکه لاری پوه وم. او د.
 ځینو کیتابو په لوستو په دکه هم پوه وم چی د. دکه واک ﴿قوت﴾
 ساتل د. سری ذروغ واله او بڼه ژوند لپاره ډیر پکاروی داپوهی د.
 دین زدکړه او د. کورنی او پښتون والی بند بڼتونه په دکه لار کی ډیر
 په بڼه راغله . تر دکه ټولو زیات داسه په بڼه راغی چی زموږ په
 کورنی کی یو سره [REDACTED] په دغه وخت کی په بادپرنګ ﴿
 آتشک﴾ ناجوړه سو چی د. چکله درنډیو څه اخیستی وو. هغه

وخت د. د. ڪرنڇ درمان هم ڊومري اسانه نه وو لڪه اوس اوڏه هم پور
 وخت درمان ونه ڪي اڦو. ڏروغ شرمه يه دانه منل چي ڪني مانه داسي
 ڪارسوي دي نو ڊپر بدنا جوڙه سو په ڪلو پٿر وٽ وو. په لغاندو ڦو.
 پنبو بگلونه ڦو ڪي ڊپر لوڪ مرغري پيدا سو پيا هغه پاخه او سوري
 سو نيز ڏهه اته اولس اينچه ٽپو ته سو ڊپر خرخو ڪو سو. مور
 ڏواره ورونه او ڇيني نور خيلوان به د. هغه د. ساتبري لپاره ڏرمه
 خلور ڳانته د. روزي او پيا د غومره وخت به د. شپي وور سره
 ڪنبناستو پتي ڦو تاش ڦو به مووور سره ڪاوه. پس د. ڇو ڪالو ايله د.
 مر ڪه بچ سو. يو ڇل خود. ستر ڳو ديد هم ڪم سو د. جوڙيدو پيسه هم
 روغ واله سم نه سو ڪه ڇه هم ترا و سه ڙوند ڪي خوبنه روغ نه سو د.
 ده سري د. خوارو مادومري اڃسته و ڪرله چي ڪه ڇه هم په
 نو ڪه ڇواني بنه روغ بدن ڊپر و پيسو او آزادي سره د. ڏرست
 هندوستان په بنارو ڪي ڪله يوازي او ڪله د. هر شان ملڪرو سره
 ڪر زبدم خوتر نه مي د. بد ڪاري د. تر ٿولو اسانه لاري چڪله زره نه
 دي ڪري. نه د. رنڊي په ڪور ڪله ننوتلي يم. خيل په خوبنه
 خو پٿر پرده مل ڪرو او دوستانو به ناچاره ڪولم زازي به راته ڪولم

ڊهري پيسے بے د. خرڇ ڊپاره را کومے خوزه د. ٽنگ ٽکور ڊپاره هم
 تراوسه دغه کورته دننه سوی نه يم يوخل چه سيندايدرا بات
 ﴿حيدرآباد سنده﴾ کی ځينو هيندوانو آرتيانو چي په بله توگه ست
 نه کرم نوپه دوکه او دبل کار په پلمه يه د. چکله کوڅے ﴿گلی﴾ ته
 بو تلم او يوه کورته دننه سو چي کنی د. چاسم سري کور دی. او
 بنکارېدی هم داسی دبانده څه نخښه نوښانه نه وه خو چي زه تر
 چوکاټ ﴿درشلی﴾ ورغلم دننه می ډرے سازگری ﴿گاهے والی﴾
 رنډی ولیدم او داسی په هول پور شاراستون سوم لکه سپرے چي د
 ماریا جیناور د. سوري راوغورځی مل گرومی هم زیات کار راونه
 درلوډ. او زه ځاے ته راغلم بل حل تر مخک بنپور ﴿زلزله﴾ وړاندی د.
 کلی خوزلمو ﴿شکور میزے دوے﴾ په غیر کی اوچت کرم او د. می
 زینے لے ورورم خود. خوداے لاروه چي په کوټه کی هغه وخت رنډی
 په چوبارو یا مانو کی وکړه پوځی تنگی وکړه تر یوه سري بالانه پکښی
 ځایده او یوه سري زه په زور خپرو لای نه سوم خو بیا هم د. سرا په
 بازار په میان کی مولس پینځلس مینته زورونه سره ووهل. او ما خان
 جینی بیچ کی. دا زما پیره او شرم هم د. خوداے پاک میهر بانی او کومک

وو کئی د. انگریز پہ وخت کی او تراوسہ ہم د. چکلے تر بد کاری
 اسانہ کارہدو کپدائے نہ سی او بیجا چی سرے نوی خوان وی پیسے
 ہم لری د. خپل سر ہم وی اولایہ نور خلگ ہم نا چارہ کوی گوا
 سرے بہ پہ بدو پسی زغاست او بل بہ ترے گپشہ پہ ما پسی بد
 زغاستل او زہ ترے بیچ سوم نو دا زما مرانہ نہ وہ د. خودائے میہروو. وما
 اَبْرَى نَفْسِي اِنْ اَلنَّفْسَ لَا مَارَةَ بِالسُّوءِ

زہ خپل خان نہ پاکوم د. سری هوا خوتل بدوتہ پارول کوی -
 خوانی وہ خپل سری وہ روغ والہ وو پیسے وے او او زگار او بے کارہ
 وخت وو. شا او خوا مو د. پبنتنو د. بدکار و دک ژوند و خود اسی بد کاری بیچہ
 بازی او کاسیری بہ خلگوزیاترہ د. پول او سر بیچی پہ تو گہ بطور
 فیشن پہ دلہ کولہ. او زما داشان دلہ او ازادی یوازی د. سمایل جان
 سرہ کپدائے سولہ چی نیز دہ کے د روزی او شپے زیاترہ او زگار وخت بہ
 مویو خالے تبراوہ. خود. بنہ مرغہ ہغہ ہم پوہ او دین دوستہ سرے
 وو زیاترہ بہ مویو بل د. بدورا گر زول. خک کہ خوزہ د. ہغہ پیر بنہ منم
 او تراوسہ ہم وو رسرہ خودائے پاری مینہ لرم خوزیات کو مکد. خودائے
 پاک لہ خوا وو چی زیاتر دے زمور بدی نیستے او کو بنیبنونہ نیمہ
 خوا کرل -

بچه بازی

داورانی زموږ د وږوک والی په وخت کی لا لږ وه خو
 اوس ډېره زیاته سومه او په ټوله پښتون خوا کی ډېره او خوره سومه
 ده پښتون کام ته ډېر زیان په رسېدلی دی او لا لگیادی رسی ما د.
 پښتون خوا په بېلو غاړو کی لکه، کوټه، مستنگ، سیوی، بورے
 بږوب، بنو، پېښور، مردان، د دمه رنځ په پېلامو ډولو او تاوانو پسی
 ډېری گریږنی ﴿تحقیقات﴾ کړی دی چی پور خپل ځای بدراسی
 خو دامی ولیده چی ځینی لیری غرونه او رېکونه که جینی بچ وی
 کنی هر ځای سته خو چیرته د نری رنځ هومره او چپری د ویا په
 شان یو ځای په یورنگ کی او بل ځای په بل لنډه دا چی دا کار زموږ په
 خوا کی هم وو. لوېده داوه اوده چی د بنوونځو زلمی او بے واده
 اوستادان اود ما جیتانو بے کوره مولایان او شاگردان ﴿طلباء﴾ د.
 یوه مخه په اخته دی او د پښتنو واړه په ډېر وږوک والی او ناپوهی

کی زیاترہ دغوڈو و دلو تہ د۔ لوستو لپارہ و ورخی اوڈ۔
 پلار مور او خپلوانو دا باوروی چی اخوند کاکا
 مولوی ساب اوسا وزادہ ساب خوبنہ او پاک سرے دی زبے تہ بہ
 می لوست زدھ کوی د۔ زوے پور خاے یہ دی خوہغہ خوداے
 وھلی بے وسہ او نا پوھ ورو کی خپل د۔ بار اوھوس بنکار کی او بیادا
 شان دغہ وارہ چی رالوے سی خپلہ نورپہ دے ولھوی۔ خکھ دارنخ
 لگیادی خور پری ماچی خہ لتون کری دی د۔ ماجت پہ مولایانو
 کی می پھر کم لہ دے بدو پاک لیدی دی کہ خہ ہم ہغہ خلگ ووچی
 موریدان پے نیول او خلکو بہ وزرکان منل دغہ شان مخور خلک لاخکھ بدو وچی
 کلہ بہ خینو ورو کو خپل مور او پلار دسا وزادہ پہ دے شنندہ خبر کڑل
 ہغوبہ د۔ شرمہ او لہ دے پری چی کہ ووا پسرے مخوردی شوک
 بہ ز مور وینانہ منی چوپ بہ سو پہ پتہ خولہ بے خپل وارہ د۔ لوستو
 بند کڑل۔ او سا وزادہ کاکا بہ ہغہ شان خپل پہ بدو لگیا پاتہ سو۔ نور بہ
 خہ وایم ز مور پہ خپل ماجت کی زما پہ وخت کی خلور ایمان پہ
 دے تور و خرگند سول۔ یو ڈوھ خو پہ ماجت کی چالیدی وو۔ یو
 پور پسن د۔ نور و مولایانو سرہ پہ جنگ اختہ ووچی ہغوے د۔ دہ

هلڪ (چنهي) بيولي وو او سرڪاري خلگونيولي او بندي ڪري
 ووپه اوستري سري زه داسي خبر سوم چي يو وخت زمور په ماجت
 ڪي د. مولا سره د. هغه ورور هم اوسپده يو ه روز ما په مولا پسي د
 ماخيگر مونخ په ماجت ڪي دننه وڪي چي مونخ وسو زه دستي
 راو و تم د. مولا ورور دباندی پور لمانحه ولا روو. ماته دانا شوده او ناروا
 بنڪاره سوله خواهه وخت مي تلوار وو تپوس مي تري ونه ڪي. بيا
 چي مي د. نوروشاگردانو (طلباً) شه تپوس وڪي هغوراته ووبل چي دا خو
 د. وروره خوابدي دي لمونخ نه پسي کوي او چي هغه جمی ته مونخ
 وور کوي د. يوازي او ببل خپل مونخ وڪي خودلته نيژدې چي خلگه
 وويني. نوره مي خوابده سوله او تپوس مي وکاوه چي پور شه
 خوابدي دي خبر سوم چي پور هلکانو او بچه بازی په ماجت ڪي دغ،
 وخت خلور واره چنهي وو. په هغو ڪي د. يو ه پور سر دوارو ورونو خله
 خورلي وو. زره مي ڊپر شين سو خوهر شه سوچ چي مي وڪي په شه
 چاره يه پوڙ نه سولم دا خواسانه وه چي دوڙي مي د. ماجته شرلي
 وائ او بل مولا مور او ستلاي وائ ڪه شه هم ڪڍاڙي سو چي نورو
 خپلوانو مي نه وائ راسره منلي خو په ده ڪپوڙي وم چي هغه بل به هم

داسی وی او که هغه خپله کور والای او په دے بدونه وی اخته نودا
 زلمی او بے کوره ﴿مجرد﴾ شاگردان ﴿طالبان﴾ خوهر و مرودی او د.
 بده مرغه د. پښتنو جو ماتونه ﴿مساجد﴾ به زموږ د. اوږدے کامی بے
 بختی له مخی هم داشان وی چی تر خو پټول کام راپاخی په گډه او په
 بڼه او د. پوهنی یه توگه خپل د. کام ژوند داسی جوړوی چی نه دا کار
 پاته سی او نه خلگ دے بد کار ته اړی ولری نومی سهار له دواړه
 خاے له راوغوښتل پهرمی ورتل او اومی وورته وویل چی پسی اخلم
 مو خکه نه چی داهیله نه لرم چی بل به کنی پاک پیدا کم واده وال
 مولایان زیاتره په خپل خان له دے بدولری وی خولکه چی مامخ کی
 وویل د. هغوے بے واده زلمی شاگردان او زامن بیرته په هغه بلا اخته
 وی. چی د. مولایانو دا ژوند او د. ماجیتانو داشان می ولیدنو خکه
 ماجت له د. لمانخه دپاره هم پهر کم وورخم او خپل په وپرومی دینی او
 تازی لوست نه دی کړی په ښوونخو او کور کلی کے د. ژغورنی
 کوښښ کوم خو چی تر خو پټول کام ونه روزل سی یوتن یو کوریا یو
 کلی بچ کبدلای نه سی چپ د. هغه چی خوداے پاکے خپل په زیاته
 میهربانی بچ کی د. دے دووږلو مولایانو او استادانو ﴿ماسترانو﴾

سپواهم د. کلو او بازارو زياتره مڙي وڊو ځوانان په دغه رټ کاراخته
 وي خو زموږ د. ځوا زياتره خلگ چي واده وکي نو دا بد جيني پاته سي
 خو ځکه چي يو خواهسي هم په پښتنو کي ښځي لږ دي بيا پرده
 کوي او نارينه غيرت لري د. بدکاري سره د. مرگ بېره وي چي
 زور غواړي چکله اوډمي وي نه وډونه د. ولور. پوښن پښول کوراو
 نورو خوشي او ناروا ډوډوله مخي ډېر گران او دهر چا په وس کي نه
 وي نه د. ډوډو لاسو په ځواري زموږ د. غاړي څوک پښتون واده
 کولاي سي. ځکه زياتره ناروا کارونه غلا، ډاکي، شوکي، د.
 هندوستان سوډ. گورپزي د چرسو او اډيمو سوډاگري پښتانه
 کوي چي د. ناروانه سپوا خوراگران او ډارجن هم وي خودو کي ځکه
 کوي چي گټه يه ډېره او دستي وورته ښکاري.

د. بچه بازی ډولونه

بچه بازی د. بونیا دمودپر زور رنځ دی او

په میانځنی ایشیا، بوخارا، تورکستان، ایران، اوپښونخوا کی د.

زرگونو کلوراسی وه چی خپلی پیلی پیلامی لری د. بوخارا

دربارونه د. ماموت د. وختو غزنی او د شېخ سادی د. شیو شیرازے

خو نمونے دی. ځکه دمه پیلاری ډېر ډولونه او رنگونه اخیستی دی

خپل پیل پاخه او د. ماتو وتلی دودونه لری او خار را زونه داوو

﴿ ۱ ﴾ د. بیکوره ځلمو بچه بازی د. هلک سره مړوښی .

﴿ ۲ ﴾ د. هلک ساتل نازول د. ښځی رنگه د. خان سره په ځای

کی بیدول او لوپول خوبد کاری نه وو رسره کول .

﴿ ۳ ﴾ د. هلک ساتل، نازول، خرڅ باندی کول او د. ډول په توپکه

د. خان سره گرزول نور هیڅ کار نه په لرل .

﴿ ۴ ﴾ د. هلک ناچول او تنگ ټکور یا ساز سرو ز په کول او غزل په

ویل .

﴿۵﴾ د. ناخو هلكانو ڏوهه ڊوله وي يودا چي ڇوڪ ڊم يو هلك د.
 دغه كار لپاره وروزي خپل زوے وروړ يا پڙدے هلك او په پيسو يه
 خلگو ته ناچوي لکه په کندهار، کابل، بنون، پېښور، مردان او
 پښين کي چي وي او پلے هغه راز دي چي يه مستنگ، سيوي،
 گوته او کچي کي وي چي ډېر بد او سخت زياتے وي هغه دا چي يو ه
 ډله زلمي زياتره د. يو ه ډېر اے سري په مشري کي راغونډسي يا خپله
 بيل سازونه، رباب، ډولک، باجه (هارموني) دريا (دائرہ) ساڙکي دوه زده
 کي ياد. دمه لپاره څوڪ ډمان د. خان سره مله کي د. چا بڼکلي
 هلك غلا کي په ځيني نغمو، کنډوالو او لمبورو ﴿ټنلزي﴾ ځکے
 بنديوان وساتي د. روزي پارھ څو کي باندی کوي او ښپے ټول سره
 راغونډېري او ناچوي يه د. د. هلك دا سخت او ناروا بند تر هغه
 وي چي بيزه يه راځي او د. ډرے په گومان د. ناچ د. کاره وزي شپرا ته
 يالس کاله بيانو که د. دوه دابا وروي چي هلك که مور ايله کو هم به
 دے نه مور چا ته بڼي نه به زمور خبري کوي او نه به بدله راڅخه اخلي
 نو څو ژوندے يه ايله کي هغه هم هله چي څو څو خپلے د. مرگ د
 پارھ تيار کي او مرگو باندی تېر کي هغه داسي چي دا خبره جبرگے

ته واچوی چی مرے کوکے ایلہ کو! اؤدا پڙ بکرہ وکی چی وژنوبے
 خرکنده ده چی هلك به ورتہ زاری خواستی کوی اؤلوؤری چی زہ
 به هیخ نہ کوم نوئیاد۔ یوہ پہ وینا خبرہ سباتہ پڙ پردی سبالہ بیہ ہغہ
 جرگہ وی۔ تردے چی لاس یے وتڙی۔ چارہ وورته تیزہ کی چی
 غاری دی پڙ بکوو۔ خوبیاہ سباتہ پڙ پردی ترخو چی د۔ دوتے
 باور پہ کبری د۔ دے ناورینہ سپوا پہ سرکی ہم ڊہر اؤپہ وارو وارو
 ووہی چی دومرے ویروی چی د۔ تپنتی یامنپی اؤنارو چوتے ہم
 د زہ خہ وباسی کلہ به ہغہ خوکیدار یا د۔ ڊلی بل سرے وورته
 وواپی چی زہ به دی پڙ پردم کو مکہ به درسره وکم کہ تپنتی چی دے ست
 سی نوپہ ڊہر ووہی چی دومری ویر پڙی چی بیہ ڊے کھکلہ پور
 ہیچا باور نہ سی کولایے چی کنی دا بہ ہم د۔ دوتے سرے وی یا
 یہ نومر کی اؤمخ لے وڙک کی دا ہم وایی چی ایلہ کوی یہ تر ہغہ
 وڙاندی یہ خو خو کسہ و شرموی چی دے بہ د۔ دے خپلہ شرمہ برغ
 نہ سی کولایے دا خلگ زیاترہ د۔ خوارو اؤبے وسہ خلگو بشکلی
 وارہ زامن تبتوی۔ زمور پہ خوا کی د۔ ادرا مان زود۔ کلی د۔ یوہ
 اوستاکار (پنس) زوے داسی یوے ڊلی بوٹلی وو۔ خو کالہ پس

ژوندے راغی خوہیخ برغ بوغ نہ کوی چی چا بوتلی وم ما خپله ہم
 ڊپر وس باندي کړی دی هیخ نہ بنیی وایی ماد. هغه خلکو سره
 بول کړی دی او هغو له ماسره ډپره نېکی کړے ده چی ژوندے یہ
 پربنډوم.

ٲنڪ ٲڪور

زَمور ٲه ڪلي ڪي د. ڊمانو ڏوه ڏرے ڪوره وو چي هغو به ٲنگ
 ٲڪور هم ڪاوہ او هلڪان بے هم ناچول د. ٲڻڻين او چمن د. ٲولو ڪلو د.
 ڏرب بناڊيو او وڊو ڪي به ڊوے سات ٲهراوه او ڪله ڪله به هسي د. ڃينو
 زلمو ڊلي سات ٲرے جوڙ ڪي يا ڃينو ڃوانانو خانانو زما ٲه گومان ٲه
 سر ڪے د. ٲڻپے شل روپي ڊوڊي او چرس اڃيستل خو وروسته ٲيا
 ٲينڃوس روپي وے د. دے نه سهوا چي به د. ڪور ووالا ڃوڻبه وه او ڊده
 بے نه گنهله نو به ناستو خلڪو هم ٲڻپے وور ڪوے دا بے ڏور ه بلله دے
 سات له به مور ٲول چي لا واڙه وور ٲولو ٲلار ڃو ڃڻپل ٲه ڃاے ڪي
 ٲنگ ٲڪور نه ڪاوہ ٲه اختر لا بله بنه زوز چي به ڊمان وور له راغله نو
 بندهار بے ور ڪي. ڃو ماما گان او نورو ڃڻپلوانو به مي ڃايو ڪي سات
 ٲهراوه او مور به وور ٲولو چي لڙ راغت ٲو نو ورو رمي ڪله ڪله ٲه ڃاے
 ڪي سات ٲه ٲهراوه ڪله به د. ڪوٽي يا له بله ڃايه هم ڊمان او ناچ

گرھلکان راغله او مور به وورتلو ٲنگ ٲکور او بدلو ٲے خوندهم
 را کاوه زیاتره بهد. خانانو ٲه ٲیو کی دوره بندهوله خوچی چبری به
 دوره وهنو ٲه ٲنگ ٲکور لبر او دوره زیاته وه ٲینی ٲوانان او ٲلی به
 سره گرم سوا او یود. بل ٲه سیالی ٲے ٲیسه وور کو ٲے. ٲمانو او ناچ
 گر وھلکانو بههم زیات کو بنسن کاوه چی دو ٲے لا گرم سی او ٲه ٲیلو
 چلو ٲے ٲیسه تر ٲے بودو ٲے او دا بههم د. ٲرامے شانته یو ٲیل سٲل وو
 دغه سات ته ترا ٲسه هم زه گنبنم خوچی ٲنسن سم ٲه ٲیله
 خونبه. ٲیل ٲه خرش یا ٲیل ٲه ٲے کی می ٲه بنادی بنه روزیا
 اختر کی هم نه سات ٲبر کری دی او نه می خونسن دی، خود. ٲینو
 نمایشی وزرگانو شانته جینی تنبتم هم نه د. نورو لو ٲو ٲه شاهے یوه
 لو ٲه گنم. خود. ٲمی، رنٲی، سات او ناچ می دو ٲه ٲه وروک والی
 لیدلی دی ٲلار می لا ژوندے وو یو ٲل مو ٲه کلی کی د. یوه توربره
 واده وو. ٲمه یه د. گو ٲی را ٲته وه گل ٲدله مور ٲیل د. سٲین بزیری
 نو کر سره ورغلو. او بل ٲل هم د. ٲلار ٲه ژوند ٲه کو ٲه کی ٲه یوه واده
 کی د. نو کر سره د. ٲمی ناچ له ورغلو. بیامی نه دی لیدلی هسی هم
 ژمور ٲه کلو کی د. ٲمو دو ٲه ٲر کم دی ٲلکے بد کار کنو۔ ژمور کلی

له چي د. خانانو کلي دي دغه يو ځل ډمه راوستل سو ډه ډي اتر
 اوسه چانه ده راوستلې . نه مي په بل کلي کي هم اړو بدلي دي. په وډو او
 بنادو کي خلک زياتره په خپلو لوږو اتن غېږ او بدلو وخت اړوي چي
 ډېر وي نو د. هلک ناچ وي هغه هم چي زموږ د. کلي څخه ما او نورو
 زلمو خانانو د. ډمانو اډه لري گر له نو اوس ډېر کم وي .

ناٺڪ

ناٺڪ - د. ھيندوستان ۾ بنا رو نو او ڪوٽه ڪي چي ڪله پيڻن
 سوي ۾ نو ناٺڪ له ورغلي ۾ او تر او سه هم وورخم او داشان
 بايسڪوپ يا سينما وه زياتره د. ملگرو د. زره لپاره مي ڪوٽ او اوپي
 هم گورم خواوس لس پينخلس ڪاله به ڪپري چي د. بل چاسره نه ۾
 تللي ۾ ڪراچي ڪي مي ڪله ڪله بناغلي شيخ او دول مجيد سيندي د.
 خان سره بوزي هم داشان نور ٽنگ ٽڪور ساز سرو ز اوسات دي .
 جيني تنبتم نه چي پيڻن سم اروم زيات بد ڪه نه بولم ۾ لوپو ڪي
 يو ه لوپه گنم . خو پسي تنبتم هم نه او نه لٽوم ترد ۾ چي د. رپڊ لو
 خبرونه تل اروم خو ڪله ۾ ڏوم ڏوم ڏرم ۾ مياشتي ڪي . داسي وي چي شه
 بدلي يا ساز ولگوم . زياتره خومي ڪاروي يا ۾ مرڪه ڪي د. ڪار خبري
 ڪپري چي خبرونه بس سي نور پڊ يو بنده ڪم خو دا ناپيڻه خبره ده
 چي نوي لوستي او حوانان زياتره د. ھيندوستان ساز او بدلي

خوبنوی اوڳینی خولا د. لندن امریکے سازبنه بولی ماته د. پښتو
 هم سازهم بدلی تر دے نور و بنه ښکاری یا کله کله د- میسر تازی
 ساز ، اتن او د. اتن ډول او سورنا تر هرڅه بنه راباندی لگپری او په
 نورو سازو کی می سارنگ یا سارنگی خوبن دی. یوځل د. بمبی په
 یوه سپنما کی د. ختکو د. اتن ډول او سورنا چی نابوره ﴿ناسا پی﴾
 د. یوه پیلیم د. نمونے په توگه پیل سو- یوځل په ایدر بات کی د. یوه
 چریم ﴿فقیر﴾ سارنگی او یوځل په گولستان کی غنی پښوری
 سارنگ ډیر خوندراکری او پورزړه می څه ناپښنه شانتہ برید ﴿
 اثر﴾ کری دی چی د. هغه له کبله زه هغه هښمه ﴿شان یا حال﴾ منم
 چی ځینو خلکو ته د- ساز او اواز په ارویدو پښیری کنی نه به می
 منلاء - او نور وختونه نو هسی ساترے او وخت ډول وی - خلک
 وای چی د - کامی لښکر باجه چی د - هېواد کامی سوډره وای ډیر
 خوند کوی خو ما لادانه ده ارویدلے - د - انگرېز لښکر خو مو
 کامی وونه - او اوس می زیاتره وخت په جېلونو کی تېری او
 پور ډیے خوند لانه یم پښ سوئ - به ل د - لښکر و د - باجه
 سوډونه هه م ته ر اوسه لا انگرېزی ووايله اوس څه کامی

سورونه منه ل سوی او پبل سوی دی کوندی وی چی د - خپل
 کامی لښکر په باجه کی کامی سوډره هم کله واروم - که می
 یادوای نو د - مولانامخفی هغه سوډره به می دلته لیکله او که
 می پیدا کړه نو لیکم په چی خوتوره دادی -

خودایه هغه روز به هم وی

چی زموږ به جهاز خپل وی

او زه به خپل جرنبل پسې یم -

کامی لوبی - اتڼ - هېنډه - خوښه - غېږ - اودوے می خپله پېری
 کمی او په پېر وړوکوالی کړی دی - چی د - مولا سره په
 لوستو اخته سوډم راڅه پاته سوډم - خوتر ننه پوری چی نورزلمی
 دالوبی کوی ماته پېر خوند راکوی اوږه می ژوند په کوی -
 انگرېزی لوبی - پښې غونډ سکه (فت بال) لاس غونډ سکه (والی
 بال) مېران پېی (کرکت) جالکے (بیدمنټن) جال غونډسکه (ټینس)
 ټول می کړی دی خو هسی د - ږکېدو (ورزش) لپاره کنی
 خونده هیڅ نه راکاوه ځکه می یوهه هم ښه نه وه زده - -

وړاندی لوست او زماناګاری

چی په کال ۲۵ - ۱۹۲۴ کی زه د - اتم ټولګی څخه
 اوډگار سټوم - نو دا خبره پیدا سټوله چی پکار دی چی زه
 وړاندی نور لوست وکم - وروړمی او د - کور خلګو خو دا کار
 زما په خوبنه پړه ایښی وو - او دایه راته ویل چی که نور لوست
 کوو نو هر چبری چی دی خوبنه هلته ولاړسه او هر څه خرڅ
 چی لگی موږ په درکووم خو تر دوو هم زیات زما او ستادان د -
 ښوونی د - خانګی واک والان (افسران محکمه تعلیم) - د - خانګی
 انګریز سپرنټنډنټ او ښاغلی مولوی نجم دین د - ښوونځو
 ازموډګر (انسپکټر) د - تږی (تحصیل) پلو (ضلع) اوولت
 (صوبه) واک والان په دې کی ډیر ټینګ وو چی ته هر وروړمی وړاندی
 لوست وکه - کوندی دا ځکه چی زه په لوستو کی ډیر زیات ښه
 وم نو دوو وچ چی وړاندی لوست به هم ښه وکی - دوو دې
 ته تیار وو چی ماته سرکاری خرڅ راکی - دې ته هم تیار وو

چي د - ڪوٽي د - سرڪاري بنسپونڻي په اوتاك (بورڊنگ) ڪي ماته
 خان له ڪوٽه راڪي - ده ته هم تيار وو چي ماپه پنجاب ڪي داسي
 بنسپونڻي له ولپري چيريچي تر اتمه پوري انگريزي په ڏوه ڪاله ڪي
 لوستله ڪپري د - ده لپاره به ڏوه بيل ٽولگي وو - وڙوڪي او
 ستر ٽولگي (جونير او سينير ڪلاسز) په وورته ويل - داسي ٽولگي
 هغه وخت د - پنجاب په گنوم بنارو ڪي وو چي يو پڪنبي جيهم
 هم وو - د - جيهم يو درماني بناغلي ڊاڪٽر احمد هوسين په
 گوليستان ڪي لگهڊلي وو - هغه راته ويل چي هلته زمورن په ڪور
 ڪي اوسه - د - بنسپونڻي د - خانگي واڪ والان او د - ڪوٽي د -
 اوچت سرڪاري بنسپونڻي (گورنمنٽ هاي سکول) مشر اوستا
 بناغلي شېخ اودول سمد او انگريز مشر (پرنسپل) ده ته هم تيار
 وو چي ته ٽوله روز د - اوستادانو په ڪوٽه (سٽاف روم) ڪي
 ڪنهنه او د - بنسپونڻي هر اوستاد چي اوزگار وو هغه به درته
 انگريزي واي او داشان به ته په يوه يا دوه ڪاله ڪي د - اتم
 انگريزي زده ڪي او پور مخ به په نهم لسم ڪي ولوپري زه ڪه
 خه هم هغه وخت د - دوپ ٽولو د - ميهرباني او خواخوري ڊپر پا
 سواله وم او اوس هم يم - خو چي مابه له دوپ نه ٽپوس وڪي چي

زه اته يا لس كاله نوڀر انگريزي لوست وڪم نوڳهه به مي ڇه وي ؟
 نوڀر هر يوه به راته ويل چي بنه نوڳري به پيدا ڪي لوڀ اوڀ سر به
 سڀ اوڀ داسي نوڀري خبري د - انگريز نوڳري خو ما پورڇان پخوا
 لاناروا ڪڙه وه نوڳهه ماونه منل به دوڀ ڪي هيڇا هم زه به دڀ
 پوڀ نه ڪڙم چي انگريزي يوازي د - دڀ هڀواد سرڪاري ڙبه لانه
 د - ٽولي نڀي ڙبه ده اوڀ به دڀ ڪي هر راز اوڀ چته پوهنه ده -
 ڪني ڪڀدائ سڀي چي ماناڳاري نه وائ ڪڙه خو هغه وخت ٽولو
 خلڳو د - لوستو هم دا يو مڙاد اڃيست چي نوڳري به پيدا ڪري
 - نوڀر داشان ماوڙاندي لوست ونه ڪڙل چي ماته ڀڀر بنه واروو اوڀ
 باورمي دي چي هر ڇه چي مي غوڀستلاء سرڪار هم اوڀ وڙورمي
 هم راسره ڪومڪ ڪاوه - خو اوڀس هم چي پام وڪم ڇڀل ڙوند اوڀ د
 - ڙياتره ڀڀرو لوستو خلڳو دا سره ڀرتله ڪم اوڀه ته وڳورم چي
 ڙياتره خلڳو هله هم اوڀس هم د - لوستو مڙاد نوڳري اوڀد - پيسو
 گهه بلڀه ده - نوڀر اوڀس هم ارمان نه راڃي چي ولي دي لوست ونه
 ڪڙل - ڀڀرڀرم چي مي ڪه لوست ڪڙي وائ نوڀر ڪڀدائ سو چي هغه
 ٽول بدخوڀونه - به ما ڪي هم پيدا سوي وائ چي به ڙياتره
 انگريزي لوستو خلڳو ڪي پيدا سڀي چي سره ڀڀر خرڃ اوڀ ڇڪه د

- ڊيرو پيسواري او مينه وي چي نه په نوڪري اونه په نوڪري اونه
 ڪام خرڇي غلا او په ايماني سره رسيداء سي ڪمي ڪام خرڇي
 ڪام شرمي خوشامندي او سڀڪ ڪارونه چي ما د - انگريز د -
 حينو غتو ديسي نوڪرانو ليدلي او اروهدلي دي يا د - حينو هغو
 خوشامندگروخلگو چي نوڪران نه وو - لا د - ڪام مشران گهل ڪهده
 نو مي د - لوستو پاتبد نه دي ارمان - وام نه چي داسي شے
 درخه جوڙ سوي واء -

زمینداری او د مېوې سوداگری

د - بسوونځی نه د - اوزگارېدو پس می د - وروړ سره خپل په لږ
 زمینداری کی د - زېرمی زخمی او لږ پېر د - لاس کارپیل کی د
 - بلوچستان د - نورو پښتنو رنگه زموږ د - کورنی مځکه او تول
 (جايداد) هم پېر لږ وی د - نورو ولاتو (صوبجات) یا د -
 بلوچستان د - ځینو بلوڅو وه زمینداری ته د - پښتنو دا هیڅ هم
 نه وی د - لوږو (لوهانی) سردار خپلو د - څلورو پینځو کورو
 سېوا چی د - لورالای د - پلو (ضلع) په دوکی تېره (تحصیل) کی
 پراته دی ماته په تولو پښتنو کی لس تنه هم داسی زمیندار
 یاخانان نه بڼکاری چی دوه سوه اېکړه ودانه د - اوږو مځکه یا
 باغونه به لری - اوچوبه (خشکاوه) مځکه پېره ده خو د - ودانی
 پکاره اوپه نسته زموږ دواړو وروڼو به ایله سه ل اېکړه اوپوسه
 مځکه وی چی پکښی د - شلو او دېرشو اېکړو ترمیان کله زیات
 کله کم باغونه وی - پوره د - مېوې به نیژده پینځلس اېکړه
 وی شل یادېرش اېکړه به توره هر کال کرله کېری -

کڻپو غ يا بزگري

په برخه کڻبت زَمور په خاءِ کي لغړ د - وچ برغڼم اوربشي وي
 په ده کي مځکه اوپه - بوده - بچ (توځم) هر څه د - خاوندوي -
 کڻبے خوارى کارى او پڼځمه برخه وړى - غم (ماليه) هم خاوند
 بنډى - يا بيا په شين برکي - پاليز او ساپه (سبزي) په برخه کري
 نيزدې نيم خاوند او نيم کڻبے وي - باغونه خاوندان په خپل خرڅ
 په مزدورانو کوي - خاوندانې خالي زېرمه کوي په خپل لاس پېر
 کم کارکوي - خو زما بېکاري نه وه خوښه ځکه به ما د - زېرمي
 سره د - مزدورانو سره په خپل لاس هم کارکاوه - تر اوسه مي
 هم دا خوږ دى چي بېکاره اوليا مخ له نه سم گڼپښستلاى که
 د - چا سره خبرى نه کوم يا بل داسي کار چي په بوخت يم نو به
 هرو مروڅه ليکم يا په لولم - ځکه مي پېر زيات کتابونه لوستي
 دى او اوسه هم لولم - او ځکه چي د - پښتو سېوامي - پارسي -
 تازي - انگرېزي - اوږدو - سيندي او بلوچي ژبي ليکل لوستل

زده دی - نو په لوستو او لیکلو ستړی کېږم هم نه چی په یوه
 ژبه ستړی سم نو بله راواخلم او په دې بدلی می ستړیا ولاړه
 سی چی سره په بلدسی نو د - سپری زړه او خان (mind and body)
 ذواړه مخ له د - وړو په شان پېر په اسانه لوپېدای او تېر و تاع
 سی د - یوه کیتاب په خاے بل لیکل یا لوستل پېل کول یا د - یو
 کار په خاے بل ته لاس اچول هم د - ستړی زړه او خان د -
 لوپولو او تېریاستو یوه اسانه لارده بله لارې چورت (Day
 dreaming) اورے (Meditation) ده دا خان له یوه بېله دونهیاده چی د -
 ساتېری او مشغولابل هیخ شے هم نه وی نو په دې هم ښه سات
 تېریزی ما خپل په ژوند کی چی زیاتره په جېلو کی د - هر چا او
 هر خه نه گوښی تېرسو او لگیادی تېریزی له دغو دوو خه پېر
 زیات کار اخیستی دی او اخلې - داکرښی د - هری پور په
 سترجېل کی پور یوولس نیمی بچے د - روزی هله لیکم چی د -
 اوو بچو راسی می کیتاب لوست او بیا می ترے اوږدو
 اخبارونه ولوستل چی ښه کلک په ستړی ستوم خو وخت لا
 تېرول غواړی د - پوږی او خوب تروخته لا یوه نیمه کانتیه پاته
 ده او بل ساتېرے یا چېری تله راتله نسته نومی په ناچاری لیکل

پبل کڙل او هغه سترپا را خخه ولاړه - خير بيرته خپلي خبري له
 راخوځکه چي زمون لغر د - مځکو په گټه بڼه گوزاره نه سي
 کېدای نو د - څه وخته د - کورني ځينو خلکو داکار کاوه چي
 خپل د - باغو مېوه په د - هيندوستان بېلو بڼارو او منډوله
 لېرله او هلته به اړتيانو وورله خرڅوله داشان به هغه پيسې هم
 دوے ته په کور کي پاته سوې چي په خوابه د - ميان خلکو د -
 ميوه هغووړو او غټو سوداگرو خوړه چي زمون باغونه په په
 ټپکه اخيستل - ورو ورو ځينو دا هم پبل کڙل چي د - خپلو باغو
 سره په د - نورو د - باغو مېوه هم په ټپکه واخيستله په دغو
 خانانو کي او زما په همزولو او د - لومړي سر په مل گرو کي
 ځينو يوه خواته پېري گټي وکړلې او بلي خواته د - دوے په ليدو
 کتو د - کلي او هولکې نورو بښتنو هم داکار پبل کي - او نن د -
 بلوچستان او کندهار د - مېوه او سېري زياتره کار د - سيند د
 - آرته سره د - گوليستان د - خلکو په لاس کي دي - او په
 زرو خلک په لگيادي - نو ما هم دغه کار پيل کي - ډره څلور
 مياشتي بڼه پکښي اخته وم - کله د - انگوري باغ بلک
 خربلک کله مېوه پرے کول - پاکول په کوارو اوسودو کي

بندول - بیا پسن له رسول - بیلو بنارو له لبرل - او د - هغوکاچه
 ساتل د - خر سهاره تر تیره ماخوستنه به لگیاوم - پینخلس
 شپارس گانته به می کارکاوه -

ایدار ابات (حیدر آباد)

به اگست کال ۱۹۲۵ کی ورو و لبرلم ایدر ابات له
 هلته د - یو هیندو دلال (اږتی) بولچند په کوټی کی او سبدم خپله
 مېوه او د - نورو خلکو په راتله هیندو به په آرت خرخوله ما به پام
 باندی کاوه او د - بازار د - بنه بدخبر به می لبره - خه د - پاسه
 دره میاشتی می هور په تبری کره او چی مېوه بنده سوله نور
 می په کراچی او د - سیند په نورو گنوبنارو کی د - آرتیانو سره
 خپلی کات په پاکی کړله - په دسمبر کی کورته راغلم او بیا په
 بنکار او کیتابونو لگیا سوم - چی خنگه د - بنوونخی راووتلم او
 په کاروبار می پهل وکی نور سم دستی په ده پوم سوم چی
 انگرېزی پهره د - کار ژبه ده - په انگرېزی ژبی په ده هیواد کی
 ژوند گران وی - تار په انگرېزی لبرل رالبرل - رهل بیلتی او
 سرکاری کار لیکل رالیکل په انگرېزی ووم - نو سمدستی می داپه
 زره کی جوړه کړله چی د - کاروبار سره - سره - به گوزاره

ھومره انگريزي زده کوم - چي ايدرا بات له ورسېدم - يو خو
 مي د - هغه دوکان او بازار د - خلکو څخه سيندي ژبه زده
 کړله او پر ژر نيژدې په ډرې څلور هوتې کي مي روانه کړله
 هغه داشان چي خپله مي هم تروسه وړانه ويجاړه سيندي ويله او
 نوروته مي هم ويل چي ما سره لغره سيندي وايست چي ژبه مي
 زده سوله بيا به مي ورو ورو سيندي اخبار کوټ نو لوست هې
 زده کړل - بل مي د - بنار والي (ميونسپلټي) د - يو
 گوجراتي ډاکټر څخه انگريزي لوستله ځکه چي د - ده اوږدو او
 سيندي پېره کمه زده وه لوست او خبري يې په انگريزي
 راښوولې او ما ته لوست يادول اسانه هم وو او خواري مي هم
 کښله نو مي ژر دومره انگريزي زده کړله چي خپل د - کار
 ريواجي تارونه به مي ليکل لوستل چي کورته راغلم نو داسي
 څوک نه وو چي انگريزي مي جيني لوستله - بيا پاته سوله - په
 ايدرا بات کي مي ژوند د - هيندوانو سره وو - څلور پينځه تنه
 ماليکان او مزدوران هغوې وو او يوزه وم - د - روزي پوږي يې
 ټولم له کور پخوله او د - شپې يې ورجي او شنه سابه هلته په
 دوکان کي پخول - خو پخول به چا هيندو - يوه هوته خوزه غلي

وم - نوى سپرے وم په دونيا نابلهه ما د - دوے ژوند ته کاته
 او دوے زما ده ته زه د - هيندوانو په ژوند او د - نورو خلکو نه د
 - هغوے په پرهيز (جهوت جهات) هم بنه بلد نه وم خودامى
 لیده چى دوے به ماته او به خواړه د - خپله لاسه راکول په ده
 هوته که يو ځل نيم راته وهم ويل چى منگى له لاس مه وورور
 او په به مور درکوو دا خبره زما خوبنه نه سوله-خو هغه وخت
 مى رغ ونه کى - هوته پس چى لږ سره بلد ستولو نو ما دوے
 سره راغونډ کړل او وورته مى وويل چى دا شان خو زما او
 ستاسى گوزاره گرانه ده - که تاسى زما په ژوند او ناسته پاسته
 کى څه ناپاکى او ناخوالى وينى خو ماته وبنياست او که هسى
 تاسى د - موسلمانى له مخى د - مانه هار او پال کوى نوزه تاسى
 او ستاسى دين يا دودته خوبدنه وایم او نه تاسى ناپاکه گنم نه
 درنه پال کوم-خو داراته سپرى توب او غيرت نه بنکارى چى ته
 به ما هيڅ په هيڅه ناپاکه گنم او زه به درسره گوزاره کوم - يا
 به دا پرهيز په ميان کى نه وى د - سپرو په شان به سره اوسو او
 يا به زه ځان له خپله گوزاره کوم - پوء نه يم چى ولى زما
 خبرى سپينى او رشتيا وه او که د - هغوے مشر بولچند بنه او

پوه سرء وو او ڪه داگومان سوچي دء ڙلاڙ سي نو زمور
 دوڪان ته به تاوان ورسپري - جوڙهه په دء وسوله جي پرهيز به
 پاته وي ورو ورو خبره دء ته هم راورسبدله جي پخلى به راله
 موسلمان نوڪر كاوه - ٽولو به خوڙ خوڙ جي ڇوڪ باهرنى مپلمان به
 وو نو په هغه نوڪر پيرو باله جي ڪنى هيندوى خو دا خبره پته
 چيرته پاتبدله او ورو ورو ڀيرو نورو هيندوانو هم دء ته غاره
 ڪهنسوله - د- مپوه د - سوداگرو او اڙتيانو دادود جوڙ سوي وو
 جي په دوي د - ٽول هيندوستان هندو او موسلمان اڙتيان ڪوتى
 او چمن ته راتله او په سوداگرو ڪي په خپل د - دوڪانو پڙه
 پڙانده (پروپيگنده) او د - پيسو ورڪڙه راڳڙه په ڪوله او په ژمى
 به سوداگر راتله او د - اڙتيانو سره په خپلى ڪاهه پاڪوله - په
 وپري به اڙتيان د - سوداگرو مپلمان وو په ژمى سوداگر-اڙتيانو-
 وڙاندى به په د - هيندوانو زمور سره مپلمستيا ڀر ڪر او وو -
 هغو به يا خو ڀوپي خپله پخوله او يا به مور په بازار ڪي د - چا
 هيندو سره بندوبست وورله كاوه او داسى هم زمور ڪوڙاره د -
 دوء سره خود - دء پسي خبره اسانه سوله او دا يوازي زمانه د
 - ٽولوڙو سوچي ڇوڪ له ما سره خورى چينسى د - هغه سره

خورم حڪم او چي ڇوڪ راسره نه خوري د - هغه سره نه خورم
 او زما خو په ٽول ڙوند کي د - هيندوانو سره هم دغه رو وڻ -
 حڪه راته هيخ ڪراونه وو - په هيندوانو کي د - پڻستو په هڪله
 ٻهري ناخواله او ڏروغ خبري خور ڪو او حڪه هم هغو ڪ د -
 پڻستو په هڪله ٻه ٻه بدگومانه وو - زه چي مياشت ڏو ڪ په
 ايدرايات کي واپس ٻدم او ٻنه بلد سوم نو يو وخت د - دوڪان په
 خلگو کي يوه راته وويل چي خان يو تپوس درنه وڪم روشنيا به
 راته وواپه؟ ماوه ولى به نه وايم چبل داسه ته خو ما وينه چي زه
 ڏروغ جن سر ڪ نه يم - و ڪ هو حڪه خودرڻه تپوس ڪوم - داراته
 ووايه چي ستاسي پڻستو رنگونه ولى داسي سره او سڀين دي؟
 زه ڇه هينبه غوندي سوم چي دالاڻه تپوس دي؟ او اوڀر ڪ د -
 پوهني خبرني (علمي توجيهاٽ) وڻ ته پبل ڪر ڪ چي داد - يخ
 بادوڀي (آب وهوا) ٻرڻي دي او زمور هيواد اوچت او غريخ دي -
 بيا مو خواره داشانته دي - هغه زما خبري ته ٻنه غور نيولي وو
 خو چي ما خبره بس ڪرله او گومان مي وو چي سر ڪ پوه سو -
 نو جوڀر ڪ سروخوزاوه و ڪ ”گوره هسي دي روشنيا راته ونه
 ويل“ ماوه ”ولى ڇه چل دي؟ ماخو روغ روشنيا درته وويل“

وھ نہ چی مائینگ کی چی نو روشتیا ڄھ دی ؟ نو په راتہ وویل
 چی ”د - پُستون چی بچے وزیری نو هغه گرزى گرزى او د - هغه
 همزولی څوک د - هيندو بچے غلاکی او د - هغه خپل بچی سره
 وساتی اووه کاله پس هغه د - هيندو بچے مرکی او د - هغه تپل
 وباسی او څپل په بچی په خوری نو هغه داسی بنه په واک چاغ
 او بنایسته سی“ په ده خبره د - هغه یوازی ته د څولو پیر پوخ باورو
 خو ما ورو ورو پوء کړل چی پُستانه داسی نه دی - هغوے خو د
 - سړی مرگ پیر بدکار بولی - د - سړی خو پُری دی هغوے خو
 د - پيرو څارویو او زیاتو مارغانو غوښه هم نه خوری او کله به
 می د - پُستو پیر واره وپروښوول چی گوری د - رنگ او راز
 هغه بپلتون دا واره هم لری - یو بل وخت مور څه کسان د - یو
 بل آرتی په ځاے کی ناست وو چی هغه کله د - چمن په ځینو کلو
 کی باغونه اخیستی وو او هلته اوسیدلی وو د - هغه ځاے څه نور
 د - پوهنځی (کالج) لوستی هلکان هم ناست وو او هغه آرتی د -
 چمن د - کلو خبری کولے - نو د - پوهنځی (کالج) ځوانانو په
 سیندی ځینی تپوسونه جینی وکړل - چی د - هغو څه د اښکار بده
 چی دوه پُستانه څه پیر زنگلی ناپوه او زلنده (ظالم) خلک گهل

- نو هغوم ته ما ډېری خبری وکړلې او څه مینت می باندی وکی
 چی تاسی په یورپ امریکه او نورہ دونیا خو ځان خبروی نو
 داخل د - هېواد په خلکو ولی ځان نه خبروی- یو بل وخت هم په
 ایدرابات کی یو ځاے د - هیندوانو څه کامی او اولسی میله او
 ناک ووم خو موسلمانان یه دننه نه پریښوو - هیندوان د - یو
 روپی په ټیکیت وورتلہ کاروالانې نابلدہ ووم څوک شناخته هیندو
 هم نه ووم پکښی مور څلور پینځه تنه ورغلو او یو واک وال ته مو
 وویل چی مور دا ستاسی ناک لیدل غواړو هغه وه چی مور خو
 موسلمانان بند کړی دی - ما وورسره څه خبری وکړه چی دا
 خوښه کار نه دی په دے خو موسلمان او هیندو یو د - بله پردی
 کپری او غج (عناد) یه زیاتیری - هغه راته وویل چی دے تماشی له
 زموږ ښځی راځی او ځینی موسلمانان سپک خلک وی خالی دے
 له به راځی چی زموږ د - زنانو سپکه وکی او داسی نورې خبری
 خو په پاء کی ست سو او مور څه پریښوولم - مور ورغلو سېل
 مو وکی په میان کی د - ماښام د - لمانځه وخت سو مور
 لمونځونه هم هلته وکړل - څه - د - ژواک (ثقافت) ناک ووم تر
 ډېره چلېده سېل مووکی او ترے راروان سو - لنډه دا چی زموږ

د - کورنی په دے سوداگری او زمون د - خلگم په هیند کی د -
 گرزېدلو دا گته هم وه چی د - هیند خلگ څه نه څه په پښتنو او
 د - هغو په ژواک خبر سو - پخوا پېر نا خبره او بدگومانه وو - د
 - دو په دے نا خبری او بدگومانی کی څه خوم د - انگرېز د -
 هغی پر پېژاندے (پروپيگنډے) لاس وو چی هغو به د - هیندیانو د
 - پرولو د پاره په پښتنو پسی کوله او څه دا هم وو چی لوستی او
 پوه پښتانه به پېر کم په هیند کی بشورېده - یا په د - چا سره په
 زیاته د - هغه ځاے د - هیندوانو سره ناسته پاسته درلوده - ولی
 لوستو او اوچتو پوهو پښتنو سوداگری کوله نه زیاتره به د - غرو
 ځینی زیره پښتانه په مزدوری یا څه نوره گته وټه پسی هیند ته
 تلے یا د - پښین کوټی او اوغانیستان سوډخواره به په هیند کی
 خواره وو چی د - پښتنو د - ژوند او ژواک څه ښه رنگے د - هغه
 ځاے خلگم ته نه ښوو - د - هیند د - سېل په وخت کی څو ځایه
 خومون دا هم ولیدل چی په ښارو کې په ځینی د - سېل ځایو ته
 یا ځینی او چتو دوکانو ته هم پښتانه نه پرېښوو یا که به ورغلو نو
 هغو به په سپکه راته کاته - ما به هر چهرے په داسی خبرو
 بدوړل او په هواری او سمبه توگه به می هغه خلگ پوهول چی

داخو سريتوب نه دي زياتره به هغو ټوټو هم سو - بخش په
 وغوښت اووټو په چي مور چي وټو تاسي هم سوډ خواره پښتانه
 ياست ډوډو ډر په کاله پس هم په دغه ايدرايات کي په ژمي يوه
 روز ماڅيگر مور څلور پينځه تنه په بازار کي روان وو چي د -
 شاپاله يوسينده موسلمان راغي وټو لالا د - سيند خلگ هم د -
 نورو کامو په شان پښتون ته پښتون نه وايي يا آغا وورته وايي
 او يا لالا - په دټو نيژدټو تانه کي يو بل پټان بندي دي - د - دټو
 ځاے د - ستر (سنټرل) جېل د - کريشطان سپرنټينډينټ نوکر وو -
 د - هغه لور باندي مينه سوو ده او وورسره تلپه ده کراچي له
 موسلماننه سوو ده او واده يه وورسره کړي دي - اوس پوليسو
 ډواړه نيولي دي بنديان دي او د - تانه انگرېز واک وال د -
 بنځي پلار مور او پادري وورته راويستلي دي چي پښمانه يه کي
 او موسلمانان نه وورپردي په مور کي هم د - پښتونو پت را
 اوچت سوو سم دستي تانه له ورغلو هغه انگرېز واک وال موليدي
 خبره مو وورسره وکړله هغه وټو چي زه څه وړانې نه کوم د -
 بنځي خپلوان بنځه ليدلاے سي او راغلي دي ويني يه که تاسي
 خپل سره گوري ليدلاے سي - مور سره وليد - ازيم خان

(عظیم خان) نومیدہ نئی خوان پُستون وو د - بنخی د - پلار سره کوچوان اوسپدلی وو بنه پاڻه وو - او زمون به لیدو نور هم پاڻه سو - وه چی بنخه ٽینگه ده لوسپتے او پوه ده. خو چی پولیس پڙه زور زیاتے ونه کی - وه نه بپروی د - ده خه چل وکی او که کبداء سی زمون لاس گری (ضمانت) وکی. مورن چی د - ده نه راوتو. بیا د - بنار پهر موسلمانان راغوند سوی وو مورن هغه وخت هم په ده نه وو پوه او اوس هم زه نه پوهپرم چی په ده کی د - موسلمانی یا ایسلام خه خبره وه. زمون دیارده خو داپستو وه. یو پردیس پستون گهروو - پور مورن کومک پور وو او دغه پستن گلوی وه. خو سیندیانو داد - ایسلام ننگه بلله او راسره ولاړ وو - د - هغو سره مو خه خبری وکړلے - نو بیا هغه انگریز له ورغلو او وورته مو وویل چی زمون سره دایره ده چی پورده بنخه به خوک زور زیاتے وکی او وه پروی. مورن غواړو چی زمون یو سرے دلته پڙېرده چی هغه د - باهر نه تر ورگی (کھڑکی) دا بنخه وینی چی خوکے وهی ټکوی نه. او بل د - دوه نه لاس گری واخله - وه تاسی په شکه خپل سرے دلته ودروی او لاس گیری یه زه نه سم اخیستلاء بالا اوسران په اخلی. نو مورن

يو سپر ۽ هلته پور پارھ ودر اوھ او ۽ ٻه وکيل پسي لاپروھغه وخت
 ٻه ايدرا بات کي ڏوھ ٻنھ موڱسلمانان وکيلان وو۔ يو۔ نور مامد
 کازي او بل سيد ميران مامد شا۔ نور مامد خو ويل چي زه ٻه
 دھ کي لاس نه اچوم دا د۔ ايسا يانو او او سرانو د۔ کور ٻنھه ده
 کلکٽر او نور انگريزان ٻه دھ خوا بدوي۔ سيد ميران مامد شا
 چي وروسته بيا د۔ سيند وزير او د۔ اسمبلي مشر (صدر) وو
 اوس هم ڙوندے او زما دوست دي۔ هغه وخت نه سو پيدا سهار
 وختي ولاړ او د۔ ڏواړو لاس گري (ضمانت) وسو۔ ٻه ورا
 (جلوس) مو د۔ تانھ نه راوايستل او د۔ چا موڱسلمان کره مو
 بوتلل۔ چي دوه ڏواړه او زه ٻه موٽر کي کٽيٺناستو او خلکو د۔
 الاهو اکبر ناره وکړله که گورم زما ٻه مل گرو کي بناغلي
 ابيدو لاخان ٻه ٻه واکه ڙيل۔ چي دوه مو ورسول او څه پيسه
 مو ورکړي۔ نو مور تر ۽ واپس راغلو۔ لکه زموڱ د۔ هيواد نوري
 د۔ کلو ٻنھونځي د۔ گوليستان ٻه ٻنھونځي کي هم مور ته لغڙ
 د۔ لوستو (کورس) کيتابونه لوستل کېده يا څه لڙ ٻه هغه د۔
 وږو پارکي چي د۔ وختو راسي۔ د ٻنھونځي ٻه پارکنځه
 (لائبريري) کي پراته وو۔ نو ما د۔ ٻنھونځي۔ ٻه شپو کي د۔

اوردو ڇه ڪيتابونه نه وو لوستي۔ هلته مي لغر يو بنه ڪيتاب ڪتلي۔
 وو۔ د۔ انگريزي اوڃار پارڪي (رابن سن ڪروزو په اوردو۔ ماچي
 د۔ مولايانو ڇه ڪم پخواني توسيرونه۔ د۔ دودپوهي (فقه) او
 ويناوو (احاديث) پارڪي لوستي وو په هغو ڪي ڀيري خبري مي
 زړه ته نه لوڀدلڀ او په زړه ڪي مي ڀر شڪونه د۔ دين د۔
 خوداء د۔ ڪيتاب او د۔ نبي د۔ ويناوو په هڪله پيدا سوي وو
 چاته مي رغ هم نه سو ڪولاء ولي شا اوخوا ڇه پوه مولاهم نه
 وو۔ د۔ يوه دوو سره ڇي مه ڇه يادابست وڪي هغو په پوه نه
 وو لا په مابدگومانه سو ڇي باور (اعتقاد) دي خراب سوي دي
 ۔ توپه وباسه۔ داسي خبري سره په زړه ڪي هم نه جارباسي۔
 په دڄ سره له دينه وزي۔ د۔ چاله خبرو به داسي رابنڪاره
 سوله ڇي هغو ڇپله هم ترما لا زيات شڪونه لري خوڻه ڪنڀلا
 سي اوڻه بنڪاره ڪولاء سي۔ په دڄ ڪي ڀر پڙيشانه وم هغه
 د۔ وڍوڪ والي زياتوب (نفل) نمونڃونه۔ او په دين ڪي زيار
 (رياضت) دوو ڇو هر ڇه راڃه پاته ووڃه نمونڃ روزهي به مي
 ڪول هغه ته به هم شك وم ڇي ڇه ڪوم او ڇله ڪوم؟۔ ڇڪه ڇي۔
 وڍوڪ والي ڇه مي داخو ڇي د۔ ژوند۔ دين او ژواڪ په

کار کی به خه دود یا خلگو بند نه وم کوم کار یا لارچی به می
 خوبنه سوله هغه به می نیوله که به د - چا خوبنه وه که نه ؟ ما
 مخ کی هم ویلی دی چی زمور د - کورنی خلگ خپل پور دود
 او رُو باندی پهر کلک او ټینگ وو - د - ټولو یو شانته - جامه
 وېسته - خواره او ناسته پاسته وه - ټولو به د - سروېستان لوم
 لوم ساتل او د - غورو سره په پربکول چی مورے خونی بولو
 او د - پېښور پښتانه وورته پتی واي دا د - بونیام د - پېرو کامو
 د - نارینو پخوانی دود راغلی دی - نارینو به پهری لوم ډرپه
 بهاگوری (قیمتی) خولی په سروپه - او هم دغه شان بگری په
 باندی ترپه - په ټوله کورنی کی یوه سپری تر ماوراندی د -
 سروېستان د - انگرېزانو رنگه پرچم کری وو - ټولو به هغه پهر
 بدگانه - خوژما په دچ دودو کی پهر نه وو خوبس - او راته گران
 اوزاوال جن بنکارېده - نو چی ایدرابات له ولاړم هلته گرمی هم
 وه او داجامه اووېستان نورهم زاوال جن سو - نو می وېسته
 لری کړل او د - بگری په حاء می یوه سپکه شانته خولی په سر
 کړله - زه لا هوړه وم چی د - کورنی خلگو می پهره خوابدی
 بنکاره کړله او چی راغلم نوخه وخت پهره هله گوله وه خو ما

پروا نه په کوله تردې چې پینځه شپږ کاله پس یوه سپین
 زیری توربزه مېلمه کړم د - وپړی وخت ووگرمی وه ما ټوپی
 کنبېله وه او چې ډوډی ته کنبېناستو نوهم ماخولی په سر نه
 کړله - هغه وخت خو څه خبره ونه ستوله خو سهارمی هغه
 توربزه په کلی کی چاته ویلی وو - چې بیگا نه د - ډوډی په خوند
 پوه سوی یم او نه په ځان که خپل ځای می نه وای هیچرې به
 هلته نه وای پاته سوی - ده په تورسر ډوډی خوړله - خو ورو
 ورو دا هر څه سوکه سو او اوس په ټوله کورنی کی نه د - چا
 پکړی سته نه خوښی او نه لڅ سرگرزېده څوک بدبولی -

سر سید امد خان او مولانا شبلی

چی زه د - ایدر اباته راتلم زَمورن یوه بل مشر تور بره چی بنه
 لوستی او پوه سرے وو۔ او تل په کیتابونه لوستل او ساتل نی
 چی څنگه د - بناغلی سر سید امد خان توسیر راغونبستی وو۔ زه
 چی راغلم هغه می ولوست - پهرمی خویش سو۔ او د - خوداے د
 - کیتاب په هکله می پهر شکونه په وختل او لا پهر بنه داسوچی
 د - هغه څخه می پور دین باندی د - پوهی (عقل) له خوا پام کول
 اولتون زده کی او بل می د - هغوے د - توسیره اونورو کیتابو
 څخه د - اوردو او تازی د - پورو بنو کیتابو نمونه زده کړل او
 هغه می وکتل - په بنوونخی کی لوستل خو پریزده مور ته د -
 اوردو د - سترو۔ لیکوالو او پوهیتانو نمونه او کیتابونه هم نه وو
 رابنول سوی - ترده چی د - کمو پوهیتانو (شعرا) او لیکوالو
 (اهل قلم) پوهیتی (اشعار) یا لیکونه زَمورن د - لوستو په کیتابو کی
 وو لکه بناغلی ایغبال (اقبال) هغه هم مور ته نه وو رابنول سوی

چي ڇوڪ ڊي يا ڊا چي نور ڪيتابونپه هم ليڪلي ڊي - ترده چي
 زه ڊ - بساغلي ايغبال په ڪيتابو په كال ۱۹۲۹ كي خبر سٽوم - هله
 مي رانيول اوو مي لوستل - اوس هم زمور ڊ - بسوونڇو په زياده
 ڊ - ڪلو ڊ - بسوونڇو دغه شان ڊي - لنڊه ڊا چي ڊ - ده پسي
 مي ڊ - پارسي - تازي - او اوڙدو ڊ - پوهني ڪيتابونه لوستل پبل
 ڪرل - او ايله ڊ - لوستو او پوهني په خونڊ پوه سٽولم - په دين
 مي خان پوه ڪي او خپل شڪونه مي خپل په زيادو او ڊ - پوهي او
 پوهني په رونا ڪي وڪنبل - ڇڪه چي ما خپل نوي باورونه
 (اعتقادات) چي په ڇينو خبرو ڪي ڊ - مولايانو او وگرو ڊ - باورو
 ڇخه ڊهر چپ وو - پٽول نه په مرڪو اوغونڊو ڪي به مي ڇرگندي
 خبري او ڇپرنى باندى ڪولپ نو خلگو ته به ڊهري ناپيڻبه
 ايسهڊلپه - اوڙياتي خبري په راڪي ڪولپ چابه ڻسه ويل چا بد - خو
 زما پڙه پروانه وه - ترده چي ترڊهره لري لري ڊا آواز
 رسهڊلي وه - يوه روز په ڇاء ڪي ناست وم يو اڇڪزه مولا
 راغى چي نيڙده لس ڪاله مخ ڪه زمور ڊ - اوستا مولوي باران
 ڇخه لوست ڪول رسهڊلي شاگرد ڊهر ڇيرڪ او ڇواري ڪين
 سره وو - مولا امدى نوم وو ڪاڪوزه وو - ڇو روزه ماته تازي

ڪاپيه (ڪافيه) هم ويله وه - دغه وخت په ڪندهار ڪي اوسېده - په
 لوپو مولايانو ڪي پيشمار وو - په شاگردانې لولول او خورا
 اوڅار (مشهور) سره وو - د - اټکل (منطق) په ڪيتابونې ياد
 ڪړي وو اوبنه پکښي روڼ وو - څي لادله وو يو وخته ويل څي
 ډولس ڪاله ڪېږي د - خوداء ڪيتاب (قرآن) مي مخ ته نه دي
 نيولي - او څي په مولا پسي پورلمانځه ولاړيم - زه د - ڪازي
 (قاضي مسلم) دورکوم - د - روغ پر او خير خبر د - تپوس نه
 پس ده راته وويل څي زه نېغ د - ڪندهاره اوس اوس په ده
 ځاي ڪي راورسېدم او سباله بيرته ځم هلته مي په ڪاردي
 شاگردان به مي بېکاره وي - ماوورته وه خير دي په وخت
 پس راغلي په څو وخته دلې سه - بيا به ولاړسې - وه نه په تلوار
 مي دي هرو مرو به ځم - نو ما تپوس تره وکي څي خير وو ځنگه
 راغله څه کار دي وو اوڙه درله څه ڪولاي سم؟ وه ڪارمي په
 تلواري دي او هم د - تا سره دي - ما وه خيروايه ځنگه ڪار
 دي؟ وه په ڪندهار ڪي مي واروېده څي خوداء دي نه ڪوي سټا
 باور (اعتقاد) خراب سوي دي - نو ما وه څي ما سره دوه بڼه
 ڪړي دي - څي شاگردوم د - دوه پوږي مي خوړله ده - نو

د - باور لپاره تر هر څه وړاندې خپله د - سږين کيتاب (قرآن
 مجيد) لاس نيوکي (اسناد) لرم - چي هغه ستانه دي زده او لکه
 چي يو وخت دي ويل هم - په کلودي پړانستي نه دي - کورډ
 ودان سره پوه اوږوشتونې — وو وه منل او نورډ خبره
 راسره ونه خپرله - بيا مو د - پښتنو مولايانو پور ژوند د -
 هغو پور لوستو او لولو (درس و تدریس) پور گټه او تاوان خبري
 وکړه - ډېر څه په زما خبري ومنلې - په زياته داچي که گرد
 خلک هغو مره لوستي سي لکه په تاسي کي د - لوه نه لوه مولا
 - او کت مت هغه شان ژوند چي سي هم د - دين هم د - دونيا لکه
 د - هغه لوه مولانو دا د - خودا د دونيا چلدا سي ؟ وه نه
 او ما وه که په يوه روز مور دا لوستي مولايان ټول مړه سو نو د
 - خودا د دونيا ته څه داسي تاوان رسبري چي چلاوه و دربري -
 يا دين مخ له وړک سي وه نه ؟ نو ما وه خپل پور ژوند پام راله
 کول پکار دي چي دا غټ کمه پکښي دي چي مور يوپه بڼي
 (غير نافع) ټولگي يو او داځکه چي د - نړي د - کاره گټي او د -
 پيدا شيانو د - پوهني مولا سي اخيستي دي - شپه په راسره تېره
 کړله سهار واپس روان سو او دا په راته وويل چي په دې پوه

سٽوم جي خلڪ په زياته مولايان ولي خبري درپسي ڪوي؟ ته له
 دوے ڇهه د - ڪام د - مشري اوسمولو هيله ڪوچ او مڙن دا ڪار
 د - وخته لا پڙهه ايسبي دي زمڙن اوس ترپولو اوچت ڪار دا پاته
 دي جي شاگرد ڪيتاب راته ڪنڀر دي او مڙن ڪيتاب او لمن
 (متن او حاشيه) سره ولگوو او شاگرد په مراد پوء ڪو -
 دونيا ڇهه ڪوي ڇپله مڙن ڇهه ڪوو دغه شاگرد به ڇهه ڪوي د - ڇهه
 لپاره لوست ڪوي په دهه هيڃ ڪار نه لرو - او دا ياد لره جي تر
 ڇو د - مولايانو ڇهه دا هيله ونه شلوچ هغو په دي دوڀنمان
 وي - زما او زما د - ڇينو ملو دغه ڪار تر ڪال ۱۹۳۰م پوري روان
 وو جي مڙن به د - پڙستو روان ژوند اوڙواڪ ڪه ديني وو او ڪه
 دونياي - د - دوے ڇواري ناپوهي - بپڪاري اوپه لاري بدبلل - او
 خلکو به مڙن ناپڀسه بندگان گهلو - په ڪال ۱۹۲۵م ڪي مي په
 دوپي ڇپل د - دوو تنو نورو ڇپلوانو سره په ڪلي ڪي ڇهه باغونه
 په شپن نيم زره روپي په ٽپڪه واخيستل مڙن مو ولڀرله او په
 ڇلور پينڇه مياشتي ڪي مو ڏر په نيم زره روپي گوا دوولس
 سوه پور سري وگهڙه - په زمي بيا - بنڪار ڪيتابونه اوڙوه
 مياشت د - هيندوستان د - بنارو سڀل او د - اڙتيانو سره ليده

کاتہ اوٰ ھيساب کيتاب وسو۔ په کال ۱۹۲۶ کی می په وپري خپل
 د۔ وروپر په خاء خپل باغونه سنبال کړل خه لږ ډېر نور باغونه
 می هم په ټپکه واخيستل۔ او وورسره می د۔ بنپونځی د۔
 مشراوستا بناغلی مولوی برکت الی خخه چی انگرېزی لوستی
 خو نه وو خو خه لږ ډېره په زده کړه وه انگرېزی لوستل پېل
 کړل۔ د۔ وپري شپه وچه بنپونځی به پوريوه بجه غرمه بند سو۔
 ماپسین پور ډرچه څلور بجه به زه د۔ هغوے کورته ورغلم۔ د۔
 پينځم او شپږم انگرېزی کيتابونه به می لوستل۔ يادول۔ ليکل او
 ټکی (Spellings) به می سهی کول۔ په دې ميان کی يوچه خواته د۔
 اوستاد انگرېزی زدکړه پورتمامېدو ستوله او بلی غاری ته د۔
 لسم (ميټرک) د۔ ازموینی (امتحان) پاء (نتیجه) راووتله۔ او د۔
 هغوے په خپلوانو کی يو هلك وخوت (Passed) د۔ دې هلك ژوند
 کم وو په پوهنځی (کالج) کې نه اخیست نو اوستاماته وویل چی دا
 هلك به سږ کال هر وپرو بېکاره وخت تېروی۔ بنه به داوی چی
 ته یوازی یا د۔ نورو ملو سره دے نوکرکه سږ کال به انگرېزی
 درته وواي کال ته به ته د۔ اتم ازموینه ورکې۔ او دے به پوهنځی
 (کالج) له لارسی۔ زما خوبسه ستوله هلك چی مامد شپي (محمد

شفيع) نومے وو اوس هم د - بنپوونی په خانگه کی نوکر او د -
 اوچت بنپوونخی (هائی سکول) ستر اوستا (هید ماسٹر) دی
 مونوکر کی خلوبنت روپی پوپی مووور کولے - ما - بناغلی
 سّمايل جان - بناغلی اسلم جان خوداے دے وبخبنی اوژما کشر
 ماما بناغلی مامد ایسا خان ته پے انگرہزی ویله - سهار د -
 بنپوونخی (سکول) تروخت دمخه یا ماپبنین د - بنپوونخی تر
 وخت وروسته ولی چی زما دغه نورو ملولا په بنپوونخه کی هم
 لوست کول - خم چی درے خلور، میاشتی تهریدلے ما تر اتمه
 پوری انگرہزی زده کړله او زیاته می د - اوستا په وس کی هم
 نه وه نو مو ماسٹر له جواب ورکی - د - ماسٹر هم پهره خوابده
 سّوله او د - ستر اوستامی هم - وے چی دابنه نه سّوله داهلك به
 بیکاره سی - خم چی مادا وورته وویل چی خبره داده چی ماخپل
 کارپوره کی اوڈے اوس ماته نورخه رابنپولا ے نه سی کنی ته
 ازمویبنت وکه نو هغه هلك د - اتم د - کیتابو خه په خپل وس
 پهری گرانی پرچے جوهری کړلے او مشر اوستا می ازموینه
 واخیستله چی زما زدکړه په ولیدله نو په زما خبره ومنله اورانه
 خوابدی نه سو - د - دے پسی ما د - بنپوونی د - خانگی وه

سٽرواڪ وال ته درخواست ورڪي چي ما د - اوڀرو اتم (مدل)
 ازمويڻه په ڀلانڪي ڪال ڪي ووڙڪڙهه وه اوڀس يوازي د - انگريزي
 ازمويڻه هم ووڙڪوم هغو ڇوڻبهه ڪڙله او ما ازمويڻه ووڙڪڙله
 وختلم (پاس) د - مېو ڇو سوداگري مي ڪوله خو ڇوڻبهه مي نه وه
 د - نورو خبرو پڙته زما د - ناڇوڻبي يوه پېلامه داهم وه چي په
 هغه شپو ڪي هم د - اوڀس په شان به سڀي هرو مرو - د - سرڪار
 غلاڪوله او د - رهل وه نوڪرانو ته پڇه بڊي ووڙڪولچ ڪني نو گهه نه
 سٽوه ڪېدلاء - ولي چي د - رهل دوڍداسي جوڙ وو چي ڪه د - رهل
 نوڪران پور هغه سم چلبداء نو سوداگرو ته به ڀر تاوان
 رسولاء سو - لکه دا چي د - ڪار وخته ڀر لڙ وو - د - ماڃيگر
 تر پينڇو بڇو وڙاندي به ڪه مال ڀڙسن ته ورسېده هغه به لڀرل
 ڪېده ڪني نو به سببا له پاته وو - او تازه مېوه چي داشان پاته
 سو ڇه واء نو يو خو تاوان ڪاوه او بلچه پور ڀڙسن چوڪيداري
 غوڻسته نو هغو سرڪاري نوڪرانو به غلاڪوله - ولي چي مال خو به
 دوڙ ته سٽپارل سوي نه وو - بله دا چي سرڪاري لار او دوڙ
 داوو چي بارهه به د - پوره ٽول نه اڃيسته د - لسو - شلو ڀر
 شو او من دايه غوڻسته نو ڪه يو پارسل به د - لسو سڀرو نه يو

ڏوھ يا ڏرڇ سڀرھ ھم زيات وو ڊ - ھغھ ڀڄ ڊ - شلو سڀرو ٻارھ
 اخیستلھ - ڄي يو ڀه بله ڪي (اوسطا) اته آڻي ڪڀڏھ يالاڙياتي - ڊ -
 مڀوڇ ٽول پارسلان ڄي به ليرل ڪڀڏھ ياکوم ڊ - بندولو سامان
 (Packing Material) بڪسونھ - ڪوارڇ وابنه او رسي ڄي به ڊ - ٻاھر
 نه راتلھ ڀه لار ڪي ڊ - ھغو تاوان ڀور سرڪار نه وو - ڀور خاوند
 وو ڪه بابوگانو به غوبنت نو ڀه ھغھ ڪڇ ڀر زيات وڙانے ڪولاء
 سو اوڪاو ڀڄ ڊ - سرھ ترڀايه به ڊ - رڀل ٽول بابوگان او واڪ
 والان او ڊ - رڀل پوليس ٽول سرھ شريڪان وو - ڇڪه ڊ -
 سوڊاگرو ڊ - تاوان تڀوس بره واڪ والانو او پوليسو ھم نه ڪاوه -
 نومورن تر ڀرھ ڇايه ناچاره وو ڄي دوڇ ته به مو ٻڍي او موڪونه
 وو رکول - ڀه ٽول ھيند ڪي ڊ - ڊڇ موڪ (رشوت) ڀڄي لاري
 ڄوڀي وڇ ڊ - مڀوڇ ڊ - يوڇ ٽوڪري - ڪوارڇ يا ڪوڪڇ ڀور ليرلو
 شڀر پيسڇ يوھ نيمه انه وه - او ڀور اخیستلو (وصولي) باندي
 يوھ انه - ھم داشان ڊ - ڀورھ ڳاڀو نرخ ھم ٻنڪارھ وو - ڊ -
 نوڪرانو ترميان ھم ڊ - ڪولي نه ڊ - ڀوڀڙن تر واڪ وال
 (سڀرنٽينڊنٽ) ڀوري او ڊ - پوليسو ڊ - هر ڄاوندی ٻنڪارھ او
 وڀسلي وڇ - ڄي مورن به دا پيسڇ ورڪڙڇ نو ٻيا يوازي دانه ڄي

د - دوپے د - شتره او تاوانه به بچ ووم - نوپره ناروا او د - غلاگته
 یه هم در اپوله - لکه دا چی د - مال تپول (وزن) یه — کم لگاوه
 او په هره بیلته کی به د - سرکار یوه یا دو و او کله لس شل
 روپی غلاکېده -

د. پپریانانو از موده

د - دغه ماسټر څخه د - لوستو په شپو کی مور د - بناغلی مامد
اسلم خان په کوټه (بیټهک یا حجره) کی یوه خونه د - لوستو
لپاره بېله کرچه وه د - روزی به موهلته لوست کول - او د - شپه
به هم سره راتلو څه د - لوستو کار به مو کاوه یا به مو هسی په
گپو وخت اړاوه یا به مو په پتو (تاش) سات تېراوه - یوه شپه
داسی پېښه ستوله چی زه راغلم په لوستو لگیا سوم گومان می
وو چی هغه نور مله به می هم د - نور کله په شان وروسته
وړاندی راسی - زه په لوستو لگیاوم په وخت نه یم پوه سوی
چی گری می وکتله څه د - پاسه یوولس بچه وچه - او د - ملو د
- راتگ هیله نه وه دستی ماسره یره پیدا ستوله چی نیمه شپه ده
اوته په دغه ځای کی یوازی ناست په که څه هم نه ما پپریان منل
او نه می پلار منل - خو په کور کلی کی لکه چی ما وړاندی ویلی
دی د - پپریانو خبری به پپری کېد - کوندی د - وړوک والی د -

دے خبرو بَرید وو ماته یو دم د - پبریانو چورت راولو پده - راولاڻ
 سَوم او په تلوار او څه یره می بتی ووژله او ورمی پوری کی
 راووتم او کورته روان سَوم کور به می دوه دَره پرلانگه وو او
 د - کلی تنگه او په ولو کوڅه (گلی) وه شپه هم تیاره او ترورمی
 وه - د - کوڅه پور لومړی و له چی راولوگرزهدم - که گورم
 وړاندی پور - او یا اتیا گامه - په کوڅه کی د - رهل اینجن ولاړ دی
 - چالو دی - پُرشهاره هم خپزی - هک پک سَوم چی دا څه دی ؟
 د - رهل اینجن خو په سلپرو او لپنه تلاء نه سی دا ځنگه
 راغله ؟

بیا می گومان سو چی د - ریل به نوی د - سپرک د - پخېدو
 اینجن (رولر) به وی - خو د - هغه هم دلته زموږ په کلی کی څه کار
 راته نه بښکارېده - پوء سَوم چی هغه خلکو چی به ویل چی پیرے وی
 اوتابه نه منل شی ناشی دا پیرے دی - یو وار می پام وکی چی بیرته
 پور شامندپه که د - ماما کورمی نیژده وو هلته ولاړسه - بیا می
 وک چی په منډه له پبری ځنگه بچ کېدای پسے ؟ خلگ خو وای چی
 هغه پبر تیز وی - بل د - ماما د - کور ور به هم پوری وی چی ته
 هغوے خبرو وک او هغوے ورلری کوی - دے دی لاندی کوی - خبر نه یم
 چی په دکه چورتو کی می لږ وخت سوی دی که پبر خو په پاء

کی می زره وکی چی هر خه چی وی باندی وورخم۔ وورروان سوم
 خوداء خبر چی خنگه تلم تیزکه وروم خود به پیر ورووم ولی خیل
 په پام خوزه سوچ مرگ له روان وم - خو چی نیژده ورغلم - د۔
 کادرلالا د - کور په وره کی اوپس ولاړ وو - خاوندک نزر و شمشوزے
 وورته پروت وو - اوپس د - کور دننه د - کوپلی پور سر پڑ تو لبستو
 خه هغه پانی خورک چی وچی سوی وم او پڑ شہار د - هغووو -
 داشان زمایری - سوچ وهم او تیارک د - اوپس نه اینجن او د - اینجن
 نه پیرے راتہ جوړکی او کہ زه باندی راغلی نه واء بیرته پور
 شاتلی واء نوپول ژوند به می لووری (لوہ یا سوگند) کولے چی ما
 پیران لبدلی دی - زموړ د - کلی په کوخه کی د - ربل د - اینجن په
 رنگ کی ولاړ وو - خکه چی د - پیریانو دا خبره د - پولو موسلمانانو
 او پستونو په میان کی لانه ده غوخه سوک او مے - ناپوہ مولایان
 اوپگان پیران غوخدوتہ پڑیردی نو دلتہ خپلی اوپڑ دی خه نوری
 ازموڑک لیکم - کوندی خینی پستانه په پوکے سی - او د - خوداء د -
 دک کاره (قهره) چی هیخ پے هیخه یه د - تل په بیره (خوف) اختہ
 کړی دی بچ سی -

(۱) زموړ د - کلی خواکی پوریوه میل په شاره کروندہ (مېرہ) کی
 د - کلی ایدرہ ده - ”مومینانو ایدرہ“ یه بولو - د - کلوراسی به

داویل ڪبهه ڇي ڊ - شپي ٻه ڊهه ايدرھ ڪي خير اغونه (بتي) وي ڪله
 اوچت سي - ڪله روان سي۔ لمر ڪاته خواته ڏوه ميله بيرته يوه بله
 هديرھ ده هغه له لارسي او ڪله لمر لوڊه پاله ڪي هغه بلي ايدرھ
 له ولاړ سي - اوچي ڪوڪ نيڙڊه ورسى نو وڙڪ سي - ڊيرو خلگو
 به ويل ڇي مورھ ڪپله ڊير ناشوڊه رازونه ليدلى ڊي - دا پيرين
 ڊي او يا ڊ - هديرھ ڪوڙبرگان مري داناڻڪ ڪوي - هر ڪه ڇي به
 مووورته وويل ڇي ڊ - شپي ڊ - اوريابتي لري نيڙڊه ڪوڙ او پاس نه
 سي اندازھ ڪهڊاے اوڻي ڪوا (طرف) اوڇاے بنه ٻسڪاري - چاپره
 لس اته ڪلي پراته ڊي خلگ ڪپل ٻه ڪارو پسي ٽير ٻري او بتي
 گرزوي ڪو چا منل؟ يوه شپه زمور ڊ - ڪلي ڪو تنه ڪوانان خانان
 ووروتلي وو دا تماشه يڪ ڪتله وه او سهاره ٻه پوره باور ڊيري
 ناشوڊي خبري ڪولے - او داهم ڇي نن شپه ٽيا ووروزو - مابسام زه
 او مشر وڙور مي ڪپل ٻه ڪاے ڪي ناست وو - يو نوڪر او ڊ - ڪلي
 ڊوه ڪسان نور راسره ناست وو - زمور - ڪپلوانواو ڪوانانو هغه
 ڊله ٻه ڪوڇه ڪي تيره سوله مور ٽي هم رغ راوڪي ڇي تاسي هم
 راڇي مور وه تاسي ورڇي مور درپسي يو - ڇي ڊوه لار مور ڊ -
 ڪلي يوه سري ادرامان بادبزي ته لال ٽين بتي او يوه شري ورگڙله
 او نوڪر باور غيبي زي ته مور ڊ - تيلو (باڪس) ڊبه ورڪي او وورته مور

وويل جي ٻه ٻله لار ڳولڻ سي ٻه مڙھ کي دابتي ٻله کي ڪڍي
 ٻڌڪاروي - ڪڍي ٻه شري کي پٽوي اوڏ - يوه خايه به بل خاء ته
 ڦري - ڪله باڪس هم وڙسره لگوي - وڙورمي زه او هغه بل سرے
 د - خانانو ٻه ٻله کي وڙسره ڪٺيٺاستو - وڙورمي مخ کي
 ڪٺيٺيٺست زه د - شاپاله ٻه اوسترو ڪسانو کي لڙدم پس جي هغه
 زموڙ سري بتي ٻله ڪڙله - ٻه سڙو کي رخ پيدا سو جي هغه دي
 هغه دي - جي هغه به بتي پٽه ڪڙله دوے به وڙه گوره خنگه يو دم پنا
 سوله داڀي پٿريانو بل خه شه ڪڍاء سي - يو خل جي هغه بتي ٻه
 لاسو کي د - سرنه اوچته ڪڙله زما خواکي يوه سري ابيدولا خان
 راته ويل جي گوره سهارڀي بيا خلگ نه مني خومري اوچته سوله د
 بازار تر گيس لا هم ٻه ٻه ٿوره ده - لڙن ان پس هغه زموڙ سري
 ناساڀه ٻه زوره ڪڙيڪه ڪڙله جي ”يا سخي“ بس ٻه سڙو داسي يره
 راغله جي رورو يو يو د - مخ نه شاته ڪڍه اوڏ زياتره له مانه شاته
 سو اوزه جي وڙاندي شاته ناست وم مخ کي پاته سوم يو چرسي
 سرے گوڍ ادرامان ٻه يو واره دڀوال د - پاسه ناست وو جي
 دارغے واڙوبده د - دڀواله لاندی راڀرڀووت وڀي توبه مي ده اوس نو
 بيا وله ڪه د - يوه روڀي ٻه چرسو نشه سم - ٻه ده کي زموڙ يو
 مشر تربور ”مامد تاهير خان“ ولاڙ سووه خوک راخي جي پسي

لار سو اودرك ولگوو چي داڻه دي؟ مشر ڦرور مي وورسره تيار
 سو چي ڇه چي ڇو - دلته دانور خلگ راتول سو چي ڇه بلا
 اڃسٽي ياسٽ - په سترگو ويني په غور و اروي چي روپا کوي
 کريکي باسي او تاسي وورځي اجل مو راغلي دي که ڇه؟ راځي
 راځي چي څو کورته بس دي هغه دي وموليدنه چي پيريانان دي -
 او تپول کورته روان سول - مور ڌرم تنه پاته سولو چي مور په ده
 بله لار درځو وړاندي مو ڇه کار دي - اوروان سو لږ وورنيژده
 سو چي هغه خپل سږي راوبولو چي راځي بس دي سږي لار -
 لږ دم پس هغه سږي خپله راغلل او پير سهم جن رازمه جوړ کړي
 وو - شږي يوه پورسر د - پگري رازه پيچله وه او د - ډوارو پگرو
 څه وورله لکي سازه کړه وه چي هغه بل د - شاپاله نيولې وه باور مي
 دي چي لکه څنگه چي دوه جوړه کړه وه که لږ دم وړاندي پور
 هغه يربدلو کسانو په ده رنگ کي راغلي واه د - پيرو به زړه
 پوپ سوي وو - سهار له کلي ټول په ده خبرو پک وو او هر چابه
 ويل چي د - خوداه پير لوه ميهردي چي پيريانانو تاوان نه دي
 در رسولي خود به په ده خبمبدلي وي چي تاسي د - دوه لټون
 کوي - پيرمه يه ږدي مڅه کوي
 مه زهير وي کني تاوان به درورسږي - خو زما يوه توربره

بساغلی مامد تاهیر خان ویلی وو چی نه پڙ پڙدم نن شپه بیا پسی
 خم توپک راسره وڙم اوٽک باندی کوم - هغه زَمور سڙی ادرامان
 بادیزی چی دا اراوهدلی وه د - هغه سره یره پیدا سوک وه - چی
 کئی روشتیا به داسڙے ما بنام پزی وکی هسی نه چی د - توکی نه
 بوکه جوڙه سی نو ورغلی وو او ورتته به ویلی وو چی ”نه بتی سته
 نه پریان مه پسی وزی مه پزی کوی بگازه وم دوے لپڙلی وم“
 بیا هم هغوے نه منله چی هغه خپل په تپلو لڙلی خت (قمیض)
 ووڙسکاره کڙی وو او نوری نخبے ووڙته ویلی وه نو هله د -
 هغوے زڙه ته لوهدلی وو-

(۲) زما مشر وڙور خان اودول سلام خان او یو تربور اودول
 کودوس خان د - کلی نه باهر په بازار کی یوه شپه د - چا مہلمانہ
 وو - وایی چی مور واپس کوڙته راتلو په هدیره کی مو ڏوه ڏره
 خیراغونه ولیده بنوربده اوگرزبده - په کلی کی خو د - دغو
 خیراغونو خبری وه نو مور وه چی خو درکے لگووچی داخه
 دی ؟ ڏواره روان شو چی نیژده ورغلو که گورو پڙ سڙی
 راغونډ سو او لیکه لیکه (قطار قطار) ودربده لکه د - لمانخه په
 وخت وڙور می وایی چی په کودوس جان خونه یم خبر زما زڙه ته
 بږه و لوهدله چی په روشتیا یاخو پریانان دی او یا لکه هغه خلک

چي وايي د - هديره مري راپاڅېدلي دي او څه پرامه كوي - خو
 مور يو د - به ل له شرمه راواپس نه سو وور روان وو - هغه سړي
 لږ دم وروسته بيرته څواره سول - اوگرزېدل چي بڼه وورنيژده
 سولو د - څيراغ په روڼا كي مي د - خپل كلي يو سره ډوه
 وپېژانده او زما لا دايه گومان دي چي پېريان دي خو لکه هغه خلک
 چي وايي د - سړي په بڼه سوي دي - چي وورورسېدو زموږ د - كلي
 خلک وو په كلي كي څوك وړوكي ناوخته مړوو - او خپلوانو پام
 كړي وو چي څه په سهار له ايردو او سبا ځان او نور خلک د -
 كاره باسو اوس په شپه په شپه پټ كو -

(۳) مور لاوړه وو د - كوټي يوه غټ سړي زوے له زموږ په
 ځواكي واده وكی د - بڼخي پلاراؤ وور زموږ د - اوستا مولا شېر
 مامد اشنايان وو تله راتله به - بڼخه چه لومړي شپه د - ميره
 كورته وروستله - او مېره يه په كورته وورسره دننه سو لږ دم گانته
 نيمه پس بيرته راوووت وے چي بڼخه بېهوښه ولويدله ناروغه ده -
 د - كور بڼخي نرچي ورغله بڼخه بېهوښه پړوته وه - وے چي
 پېريانوڼيو له ده تر سهاره دا شان وه - سهار له بڼخه لېوني وه -
 وے چي پريانو لېوني كړه ده د - بڼخي او د - مېره ډواړي كورني
 د - ځينو پيرانو موريدان وو او پېريانو په منل - پيران راوبلل سو - دم

- چو - تاويز (تغویذات) بوکونه (وظیفے) کوپی او توتکے پیل سنولے -
 خو بنخه بنه نه سوله - خو میاشتی پسے پلار کورته راوستله - دلته
 بیا باباگان - زیارتونه او پیران سو - ڈوهه ڈرمه هوتے پس بنخه
 جوړه سوله خه وخت دلے وه بپیرتے د - مپره کره بوتله - خو
 چی خنگه د - مپره د - کورغولی ته دنه سوله سم دستی بیا ببهوبنه
 او لهونی سوله - چی بیا یه د - پلار کره راوستله بیا جوړه سوله -
 او چی د - مپره کره به ورغله سمدستی به بیا لهونی سوله - دا
 شان خو کاله وه - پلار پے زموړ خاےتهراته او داخبری پے کولے پیر
 په زهیر او پریشانه وو پولو خلکو منل چی پیریان دی او یا جادو بل
 خه کپدای سی چی د - پلار کره جوړه وی او د - مپره کره د -
 وورتلو سره لهونی سی - خو کاله پس بنخه جوړه سوله او د -
 مپره کره اوسپدله - دا خبره د - خلکو او زموړ هپره سوله - یو
 وخت د - پیلی ڈوهه خوانان درمانيان (طیبیان) زموړ د - یوه مشر
 توربره مېلمانه راغلی وو - موړ خوانانو به بشارله ببول او په کلی
 کور کی به وورسره ناست وو چی د - مېلمنو وخت واورى د - ده
 ڈوهه هلکانو پلرونه - حکیم خلیلو زهمان او دهغه وروړ چی خلکو به
 د - پیلی تبیان (طیبیان) بلل - د - پېرو کلو خخه په دوپی (ووړی)
 خلور پینخه میاشتی کوئی له راتله د - خلکو درمان پے کاوه او په

منی به بیرته تله - په خلگو کی ډېر اوڅار او ژمور د - مشرانو
 سره دوستی او د - درمان لاروه - یوه ژوز مو د - ده ځوانانو
 مېلمنو سره چی خپله هم درمانیان (اطباء) وو - د - رنځ او درمان
 خبری کولې او د - نامردی او د - هغه د - درمان خبری راغله په
 خبرو خبرو کی هغو راته وویل چی د - گوټی د - پلانکی غټ
 سړی زوے پلانکے نامرده دی او ژمور پلار او اکا (تره) په درمان
 کوی ما چی دا واروېده سم دستی می هغه د - بنځی وه لېونتوب ته
 پام سو - چی پلټنه می پسی وکړله - په هغه ټوله خبره کی پېریان
 مېریان ناجوړی یا لېونتوب هیڅ نه وو - خو په لومړی شپه چی څنگه
 بنځه د - مېره په نامردی خبره سوے وه دا سوچه کړی وو چی د -
 ده سړی سره خو ژوند تېرول گران دی دا چل به جوړ کم
 کوندی می پلار په ایله کی او د - زاوال اوکړ او د - ده ژونده بچ
 سم - خویوے د - مېره پلار ډېر غټ او مخور سړے وو - او د -
 ځینو نورو پښتنو رنگه په دا خوشی گومان وو چی بنځه ایله کول
 کنی بډاو ته رده هه م د - بد نامی کاروی - چی سړے ځوانه بنځه
 ټول ژوه ندونامرده سړی ته کښېښوی او بل د - بنځی پلار هم څه
 د - ده لاری سړے وو چی پښتنه بنځه چی یو وار واده سوله نو
 هر ډول چی وی د - مېره په کور کی به گوزاره کوی کنی د - پلار

نيڪه ريره به خريله ڪپري - بل پڙه دا هيله هم وه چي ڪوندي به
درمان به بنه سي چي د - بنخي هيله وختله نو په ناچاري د - مپره
په ڪور ڪي پاته سوله -

(۴) زما په نيژده څپلوانو ڪي يوه ځوان هلك نوي واده ڪري

وو - يو وخت په ژمي سهار وختي مور مي خودا ڪي دي بنه

وورسره وڪي راته وه چي د - پلانڪي خونې له د - شپه روي

راغلي دي - روي زمورن پا له د - پيريانو پيل راز دي ويل چي داخو

پيريان نه وي وي خو څوڪ پښتنه بنه خو په هغو ڪي د - چا پير يا

پيري به ڪومڪ د - شپه هغه ٽول واڪ پيدا سي چي په پيري ڪي وي

لکه دا چي په بندو دروازو نڦوتلاء سي - پور ٿورو ڪلاگانو اوڙي -

پهرو لرو لرو ڄايو له په سوو ميلونه په ڊهر لږ وخت ڪي تلاء

سي - د - شپه په ڪور (شهران) باندي سپريڙي د - خلکو ڪورو له ڄي

څواره څوري او يروي په او چي ڪله خبم ورسى نو په د - پښه

تربته (غٽه) گوته زره راوباسي او وه څوري - زه چي ورغلم هغه

سڙه لا بيده وو - د ڪورنو څرڪ او هغه بنه په خونه ڪي وو - په

نغري ڪي اوربل سوي وو - چايي پڇه سوي وه نيمه چاينڪه لا پاته

وه د - لاندي (وچي) غوڻسي پڇه سوي وه - او ڇه پڇه اوڀه غوڻسي -

او ڇه لږ تري د - نغري په غاره پڙاته وو - هغه بنخي ويل چي مپره

می راغی او بیده سو - زه لا ویشه وم چی د - خونی د - بند ورگی
 (دریچه) خه ډوهه بنخی رادننه سولے - زه ویربدم چی کنی غله دی
 مپره به می ویشاوه خو چی ورته می کاته بنخی وه پوه شوم چی
 روی دی - لانوره هم ویربدم رغ می نه سوکولای او نه سپر بده
 سوم - خو د - تیلنک خه می وورته کاته - یوه او ربل کی او هغه بلی
 سندوخ چی جندره وو لری کی - غوبسی چایی - بوره او لوپنه
 راواخیستل - بس زه بیا بهویننه سوکه یم یا بیده سوکه یم سهار
 چی راپا خبدم د - کور خلگ می خبر کړل او دادی تاسی هم
 راغلاست - خبری اتری وسولے او په ده کی هیخ شک پاته نه
 سوچی داکار د - روو دی - خیر سوی دی چی نور تاوامنه نه دی
 کری - سمسوک (یو بوٹی دی) دی پیدا سی په خوڼه کی دی ماشام
 د - هغه لوگه کبری او په خوڼه کی دی پروت وی - ولی د - هغه د -
 پوه خه د - رووید کبری او نه باندی راخی زه ولاړم خه وخت پس
 بیا راغلم او هغه بنخه می ځان له وپوښتله چی سهار خودی ما
 پرده وساتله رغ می ونه کی - خو اوس روشتیا راته وایه چی چل
 خه دی ؟ کنی زه دی مپره ته وایم چی روی موی هیخ نه دی - دا
 کار دی ماینه کری دی - هغه به هر و مرو درخه خوابدی سی تاوان
 به درپښ سی که روشتیا راته وایه نوزه درسره بول کوم چی

هيڃاتہ به نہ وایم اوستا هر مراد چی وی زه به درسره کومک کوم -
 هغه وه لوڙره (قسم) راسره وکه ما وکڙله نو هغه راته وویل چی ته
 خبره چی زما مبره د - شپه ترڏوولسو یوه بچه باندی په کوته
 کی د - همزولو او دوستانو سره ناست وی بیا کورته راځی اوزه تر
 هغه وخته په خونه کی یوازی پڙوته یم - زه یوازی بهریم هم او د -
 مبره داناوخته راتگ می خوبش هم نه دی - خو د - شرمه رغ هم نه
 سم کولاء خلگ به وایی د - مبره سره دونه مینه ده اومبره به
 می هم خوابده کی چی ته ماڅپل د - خوبسی باسپه په دم چل می
 خان له پلمه جوړه کڙله - چی زه بهریم یوازی په خونه کی نه سم
 بیددلای نو خود به می مبره وختی کورته راځی - ما هم وپرسره
 کومک وکی د - بنحی هغه مراد - د - سره سو او بیا زما په ژوند
 زموږ په کلی کی روی نه دی پېښی سوی خو په شا او خوا کلو کی
 چی د - پیرانو اوه دی لادا خبری تر څه وخته کېدلے -

(۵) د - ۲۸ - ۱۹۳۷ ته پس د - اسپتیکلال اخبار د - خورو لو د
 پاره په گوته کی اوسېدم یو پنجاپه سرکاری اوسروو - زما سره
 ناسته پاسته هم وه - د - بناره د باندی د - آسود - میدان (رېس
 کورس) سره اوسېده - په بنار کی رغ سو چی د - دغه او سر پور
 کورکانی اوری - خلگ ورغله - پولیس راغله خو هم د - شپه او هم د

- ڙوڙي ڀڄي ٻه ڪورن کي ڪاٺي اوڀر ٻڌه - ڪلهه ٻه غولي اوڀر انڀهه کي اوڀر
ڪلهه ڏ - خونو پور سر -

ڏي ڇٽل ٻوڙ دوره تلي وو - ٻنڌه او بچي ٻه ڪور وو - ڏرڪ ڙوڙي دا
ڪار روان وو او هيڻ ڊرڪي نه لڳده جي ڀري ڏ - ڪمي خوا راڻي
- او نه بند ڀلي ڏريمه يا ڇلرمه ڙوڙ ڏ - هغه ڀريور جي دهه ٻه ڇهه
ڪار پسي ڏ - دورڪ نه رالڀري وو - راڻي - او ڇٽلي ڪوٽه ته راڻي
جي ڏ - اوڀر ڏ - ڪوره باهر خم ووڀر سره جو ڇٽه وهه - لڙ وخت
پس خبرو سو جي ڀريور ڏ - او سر ڏ - ساڀيس ڪور ته ڏ - هوڀلي ڏ
- چادر و تر سوري ڪتلي وو - ٻه دغه وخت کي ڏ - ڪوٽي ٽولي
وداني ڏ - زلزلو له مخي ڏ - زرو چادر و وهه - جي زياتره به سوري
پڪڻي وو - او ڏ - ساڀيس ٻنڌي جي مڀره ٻه هم پور دوره تلي وو
- ڏ - ڇٽل ڪور ڏ - غولي نه جي ڏ - اوڀر ڏ - ڪور سره جوغت
لڳدلي وو - ڪور ته ڪاٺي ويشتل - او جي هغه ونيوله سوله ڪاٺي بند
سو - ما جي ڇهه نور لٽون پسي وڪاوه - خبره دا وهه جي ڏ - دغه او
سر ٻنڌي داغونست جي ٻه ٻنار کي واوسي - او ڏ - مڀره ٻه دانه وهه
ڇوڻيه او ڏ - ٻناره باهر دغه خان له مڀنه ٻه ڏ - خان پرده بلهه - نو
دايه ڏ - ٻنڌي چل وو - جي دا مڀنه پيرياني او ڏر نه . ٻنڪاره کي

ٻه ٻه ڪورن ڇاڪي جي پيريان وي ڙمور ڇلڪي ڏرونڊ (آسيب زده) بولي

اؤ پلمه يه سازه سي جي بلي مہني له وٽار سي -

(۶) زمور په شا اوخوا کلو کي هم يو خاء دؤھ داسي د - کانو

اور بدلو خبري پېښي سوي دي - د - هغو کورو خلکو به دمه ته پام

وو جي خپل د کور پورښخو دي شک وکي خو جي ماږي پلټنه

وگرله هغه به د - کور په ښخو کي د - چا کار وو او هغه - به خه

دروند مراد لاره - لکه جي خوداء پاک هم د - ميسرد - واک وال

(عزيز) په خوله وايي - " ان کيد کن عظيم " بېشکه ستاسي چل

بازي ډېره لويه وي -

ماوراندی ليکلی دی چې پلار می دی خوداے وبخښی

هغوے هم پېريان داسي نه منل لکه څنگه جي زياترته موسلمانان او

پښتانه يه د - ټگانو مولايانو او پيرانو په خوله مني او جي د - هغوے

لپاره لا د - وخته ډېر دروغ خبري د - نبي او مبارک د - وينا وو په

نامه جوړي سوي دي - لکه دا جي پېريان ډېر نا پېښه واکونه لري -

د - هر چا په بڼه کېدائ سي سرے ناجوړه کواے او جوړه واء

سي - د - ځينو خلکو سره مينه او دوښمني کوي - او گټه يا تاوان

ووړاړوي - تردې جي د - ځينو زنانو سره مروښي هم کوي او بچي

يه هم جيني پيدا کېږي - هغوے هم په دې لار کې ډېر لټون

له و - گوري د - بيهکي (بيهي) وينا وي

کڙي وو او خپلي ازموډه يه لرلې چې تل پې ويلې که څه هم زه د -
هغو په ژوند کې ډېر وړوکی وم خو دا څو خبرې مې بيادې دي
او دلته ليکم -

(۱) هغو په چې زه به زياتره د - ما خوستن د - مانځه پس
څه وخت په ماجت کې ناست وم او څه به مې ويل او ناوخته به
کوږته راتلم - زموږ د - کلی د - لوه ماجت غولې (دایره) د - اوس
په شان هله هم ډېر لوه نيژده دوه سوه گزه - ارت او اوږد وو
يوه خواته کوږونه دي او درو غاږوټې بېلې بېلې لاري او کوڅې دي
د - پښين د - ټولو ماجيتانو رنگه يه د - غولې دېوال ډېر اوچت نه
دي - او د - تگ راتگ لپاره دروازه نه لري - د - دروازه د پاره
هرې خواته يو کنډو وي چې دوه ډرک لري يه داسې پکښې
جارکړې وي چې سره پښه تړاو ولاړه سي او څارو نه سي
پور را اوو بستلا - پلار مې ويل چې يوه شپه د - ماجته ناوخته
کوږته رازوان سوم سپورمې وه خو څه زړه نه پوره تياره وه او نه
پوره روڼا چې د - ماجت هغه کنډوله رانيژده سوم چې زموږ د
کوږ په خواوو اوږه به تل باندې تلم راتلم - په کنډو کې يو داسې
شے ولاړ وو چې ما چپري ليدلې نه وو - نه سره وو
نه څارو وو - وو شپين او څه شاپه څارو ته وو - ورو ورو يه

خه ږغ هم ڪاوه او بسوربده هم - هڪ پڪ سُوم چي دالا خه دي؟ سم
 دستي مي پام د - پيريانو خواته ولاړ - بيا مي ږغ باندی وکی چي
 خوک ڇي؟ خه شے ڇي؟ خو خه جواڀ نه وو - ڀر وڀر بدم خو بله لار
 مي هم نه وه - باندی راروان سُوم چي راغلم د - کلی د - پلانکی
 سڀي سڀينه خره وه - ماجت ته د - را اوڀستو د پارک د - مخ
 ڏوڪ پڻي د - کنڊو تر لرگه را اڀولي وه خو د - شاپڻي يه نه
 سُوم رارولا -

نه پور مخ ٿلا سٺو نه پور شا او داشان بانڊه ولاړه وه - سٺي يه
 تي غورونه اوسرک خو خول - اولڙي ٽڪولي ڪومڪ مي وورسره وکی
 او بيرته مي د باندی واروله -

(۲) پلار مي وه چي بله شپه د - ماجته ناوخته راروان وم - په
 لار کي لوڪ لوڙ توتان وو - ترده لاندی چي راغلم د - رنگ (ٽلي)
 اواز مي تر غور سو - چا پهره مي وکتل خه نه بڪاربه - خو ږغ وو
 - چي زه به ودرېدم ٽلي به هم بنده سوله خو چي زه به روان سُوم -
 ږغ به بيا پيدا سو - ويرېدم او بنه مي باور سو چي پيريانان دي -
 ڪورته راغلم شپه تهره سوله سهار خبر سو چي بگا د - کلی د -
 پلانی خان بڪاری باز ايله سوی وو شپه يه په دغه توتانو کي تهره
 ڪرک وه په پڻوڪي رنگ وو سهارک پيدا کي اووه نيو -

(۳) وهه جي پلانڪه پير جي په دم ڊهر او خار وو جي د -
 پيريانو ناجورهه جوړوي — او ڊهري بوڊمه به خلگو ڪولپه -
 ماوورسره اشنايي جوړه ڪرله ڊهره خسمانه مه وڪرله خرخ مي
 باندی وکی جي بنه رانيژمه سو نوم مي وورته وويل جي ته روشتيا
 راته ووايه جي داخه دي؟ وهه ڇه ڪوهه پرمه به زده خو جي ما
 ٽينگ کي نوست سو وهه ڏوهه نمونه به درونسيم خو هله جي زما
 تر زونده به چاته نه واپه — ما بول وورسره وکی نوم به داڏوهه
 بوڊمه راته وڪرله پلار مي دي خوداهه وبخبنسي هغه به ڏواري ڪولپه
 خو زما يوه ههره ده هغه بله داوه -

ويله يو وخت يو ٽپه او کلي له خلگو راوستم جي د -
 خوشپو راسي يوه بنخه پڪبني ببهونبه ناجورهه پروته وهه - بنخه نومه
 راواده سوپه وهه او د - واده په ڪجاوه (د - اوبس پالکي) کي ناجورهه
 سوپه وهه - زما داخوه دي جي پور ناجورهه دم ڪوم نوم زه او نا
 جوړه به يوازي يو - د - خوني ور به پوري وي او هيخوڪ به نيژمه نه
 وي - جي زه او رنخوره سره يوازي سولو نوم ما ورو وورته وويل
 جي رنخوره خونه پيه - خان دي په هسڪار ناجورهه اچولي دي - دا
 چل پڙبرده ما ته روشتيا ووايه جي ڇه مراد دي دي - زما درسره
 لوڙه ده جي ستا ڪومڪ به ڪوم هر مراد جي دي وي جي هغه د -

سره سی - څه وخت پس ښځی راته وویل چی زما په خو سرگنی
 (سرخیل) کی دادودی چی د - نوی واده سوی ښځی پیغلتوب
 (بکارت) به هرې مرو په ځاے وی که داسی نه وی نو په بدکاره او
 بدنامه گنی او وژنی په - زموږ پخوا اوس هم په براهوی بلوچو او
 ځینو پښتنو تپوکی داد وډسته - د - پیغلتوب د - کتو چل داوی چی
 لومړے ځل چی مېره ښځی له ورسی نو ځان په یوه نوی شپین
 دسمال پاک اووچ کی او سهار له دغه گنده څپل د - کورنی وښځو
 ته ورکی هغوے په وگوری چی د - پیغلتوب نخښی نو ښانے باندی
 وی نو په د - ټول کلی و ښځوته په ویاړ (فخر) ښکاره کی کنی نو د
 - ناوی بدبختی راسی - تپوسونه جینی کبری وهل ټکول وی څوکه
 مړه هم کی زما پیغلتوب نسته ځکه می دا چل جوړ کری دی چی
 په څه لار د - دمه ازموږښته بچ سم ما ومه ښه ته بیرته هغه شان
 ناجوړه سه زه به څه چل وکم - چی باهر راووتم د - ښځی وه خو
 سر خیلو ته می وویل - دمه ښځی د - موږ د - پیو سره اووه
 پیریانان تېر کری دی او هغوے د - دمه په بچه دانه (رحم) کی ځاے
 نېولی دی - ولی چی په بدن کی هم دغه ځاے اوزگار پاک اوخوندی
 وو - خواوس چی داواده سوله نو هغه ځاے اوزگار پاته نه سو - په
 هغه کی به بچی پیدا کبری - هغوے وایی چی موږ له اوس وتل په

ڪاردي اوڻ ڪهه جي ڊ - ڊهه ٻنهي سره موڊر وخت په آرام تهر
 ڪري ڊي - نوم مور ڊهه ته تاوان رسول نه غوارو - مور خو به ڊ -
 بدن تريوه نه يوه سوڀه وزو او تر هره سوڀه جي وزو ڪه نه ڪه
 تاوان به وه هغه لار ته رسي - ڪه تر خوله وزو دا به گونگي ڪپري
 اوغابن ٻه لوڀري - ڪه تر پزه (پوزه) وزوپزه به لوڀري يا چيتپري - ڪه
 تر غورو وزو هغو ڪپري - ڪه تر سترگو وزو - ڊارنڊپري او ڪه ڊ
 - ٻولو تر لاروزو پبغلتوپ ماتپري - ڪه مور دانا جوڀه ڪرله جي
 ڪوڪ پوه اوڙبرگ سره راسي او مور ڊ - هغه په خوله ڊ - ڊهه ڊ -
 خپلوانو خوڻه واخلوجي هغو ڪوم تاوان ته غاره ڙدي ؟ جي
 مور پور هغه لاروزو او ٻنهي جوڀه سي - خلگو په خپلو ڪي خبري
 وڪرپه او لڪه جي زما گومان وو ڊ - پبغلتوب وه تاوان په غاره
 ڪٽسپسوله زه بيا راغلم اوٻنهي ته مي وويل جي ڪار ڊي وسو -
 هغه راپور ته سوله ڊو ٽول خوشاله سوماتر خپله شوڪرانه (فيس
) راڪرله او زه جيني راغلم - هغه بله هم ڪه داشانته خبره وه -

زما ڊ - خپلوانو او ڊ - ٻلار ڊ - ڊهه ٽولو آزمودو ڪه

دابڪاري جي داد - پريانو خبري جي خلگي ڪوي جي زياتره خو ڊ -
 خپلي ڪه گهي له پاره ياد - چاپير په وينا او دهته ڊ - پڙهه پڙانده
 لپاره ڏروغ وايي يا ڪه چل ول وي جي وڙانده زه ڪه نمونه ليڪمه

او ځيني پکښي روشتيا هم وايي چي مور داسي وليده او داسي مو
 وليده - دا ټول يا خو د - چابځي يا نارينه ټگي او چل وي لکه په
 بره تېرو سوونمونو کي د - ځينو سځو ټگي يا زما او د - وروږ جوړ
 کړي هغه د - بتي ناک چي د - کلي په نيژده پينځو سو ځوانانو
 زرو لوستو او نا لوستو کسانو دا ومنل چي دا پيريانان دي - او ډېر
 ځله د - سړي د - خپلي بېري او په ځايه سوي اټکل کارونه وي -
 چي اوبس نه اينجن وورته ساز کي - خو خلگ تره ويرېري او پوره
 يه نه گوري چي په روشتيا اينجن دي که نه ؟ تره منډه کي
 په ځايه يه پرېږدي لار تره چپه کي يا کله د - ډېري بېري بېهونه او
 پر کاله ولوېري - او سهار له لومو وري کوي چي په دا خپلو ستر
 گومي داسي داسي څيزوليد - او د - ده وينا روشتيا هم وي ولي
 هغه وخت چي ده ليد خو په روشتيا يه اينجن گڼله او د تره
 وتبته ده دا خو ده ته نه سوه څرگنده چي زما گومان چپ وو - هلته
 اينجن نه وه اوبس ولاړ وو دا خو به ده ته هله څرگندېدل چي ده
 زړه کړي واه اوورغلي واه بيه کتلي واه چي اينجن دي که نه ؟
 لکه ما - زما روږ کودوس جان او پلار چي مي وکړل -

د. پيرانو او د. هغود. ايجنتانو دروغونه

(۱) زما مشر

تربور بناغلی اودول غپور خان وایی چی په گولستان کاربز کی می
خوسر (سخر) چی مرکبده هغه شپه زه هم هورمه وم - سهار می د
- خوسر تره (مشر اکا) ورو راته وویل چی بگا خومری د - خوداے
میهربانی وه چی لهونے ساوزاده (صاحبزاده) چی د - ادرامان زو
د - کلی اوخار پیروو - دلے وو - ماوم ولی ؟ وه هغه وایی چی خه
وخت دے - مرکبده د - ساه د - اخیستولپارمه د - زاوال پریشته راغله
چی ما ولیدله وورسره په جنگ سوم چی داخه دی ؟ زه دے پیژنم
نېک سرے وو هغه می بیرته خوداے پاک ته واپس کره اوداسی
خو خله وسو چی په پاء کچے دے ماته وباخبنه - او د - میهر پریشتو
یه ساه واخیست -

(۲) په گوته کی د - کاسیانو کلی چی پخوا په کلا کی بند وو -

د - دمه کلا په دروازه کی یو ملنگ پروت وو - دهر گنده او سخا
د - کلی سپی به تره چاپره پراته وو - پیژوم نو مېده او په کلاکچے

یوه بنجھه وه دؤ به بی بی بلله۔ زَمور د۔ کلی د۔ اوڅار پیر بابک
لور وه۔ زَما خاله په کاسیانو کی واده وه۔ چی کله به زه د۔ مور یا
د۔ انا سره۔ په وړوک والی د۔ خاله کره ورغلم نو هغؤ به د۔ دغی
بنجی کره ټلے۔ یو وخت زه هم وورسره ورغلم۔ هغه وه چی تاسی څه
پؤ سوی یاست که نه؟ بېگا څومری ډرنه (آسیب زده) شپه وه۔
په ری بلاگانی او پیریانان پور دمٔ کلی راغله په دروازه کی پیژو
ملنگ وورسره په جنگ سو خو هغه کمزوری سو او پیریانان تر
راتر سو۔ زه وینسه وم اودس می کړی وو۔ ما چی ولیده چی تر
ملنگ را تیر سو نو ما څه د۔ خودأ نمونه ویل پیل کړل دؤ می
تر شا کړل خو بیا په زور راوکی زه هم وورته کلکه ستوم۔ زَما خاله
ټے وه۔ خودأ ستته۔ د۔ نور چادومره اندېښنه نه وه راسره۔ ستا
راسره پیر غم وو چی که زَما تر کور وور تیر سو هسی نه چی دمٔ
ته څه تاوان ورسوی۔ جنگ جنگ خو په پاء کی پوردمٔ ویرېدم
چی راباندی زور ورکېری ژر ژر می کوچنی (وړمٔ) بی بی ته رغ
کی۔ دایه ټروړوه۔ چی هله ژر لاس مخ (اودس) وکه او راسه ماسره
کومک وکه۔ هغه چی راغله نو مووگرزول اولر آن وروسته سهار
سوټکی خوب می نه دی کړی۔

(۳) زَمور د۔ کلی څواکی د۔ سید لاجور په کلی کی سید رېز

مامد یوسرے دی اوس هم ژوندے دی - په خلگو کی په ډېرو - بدو
 ډروغو - جوارى او بچه بازى او څار دی - دغه رېز مامد څو کاله
 وړاندې په ژمى د - هغه کلی د - ډوو ډرو کسو سره سیند (سندھ)
 له تللی وو او هلته په ځان پیر اودانور کسان موریدان تراشلی وو
 - ډېرى پیسې په پیدا کړی وه چې راغله هغه ملوچې خبرې کولې چې
 داسی به مو ډروغ د - پېریانو خبرې کولې او د - سید رېز زور
 (کرامات) به مو خلگو ته بیانا وه او هغو به ده ته پیسې وورکولې - او
 غوری زیری ډوډی گانی -

(۴) دغه سید رېز وروسته په ایم ای ایس کی په گولستان کی
 د - میستری نوکری پیدا کړله تنخا په هم ښه وه او په چل ول پې د -
 مرمت د - مزدورانو په نامه ښې پیسې پیدا کولې - ژمور په کلی کی
 سید مامدین نومی یو لېونه وو - بس د - ده لېونی د - وزرگی
 (زبرگی) خبره پېل کړه - سختی لووری پې کولې چې نن مامدین آغا
 داسی ناپېښه (معجزه یا کرامت) رابکاره کی - نن می دا جینی
 ولیدل - ان تردې چې په ډاگه په ویل خپله په ماته هم وویل چې د -
 کلی پخوا کی یو شپې مروو - ډېرى ژوزه - سوی وه سخا سوی
 وو - بدنې وروست سوی او ځله نو ډلی وو - یوه ژوز لېونی ماته
 ویل چې دغه مړ شپې په پتو کی بدکه په شا په درواخله - ما چې

راواخیست لڑ سات پس سڀي ڙوند ۾ سو ما جي پڙيسو هو روان
 سو په مخه ڏلاڙ - دغه لڀونے جي مر سو - سيد رڀز د - گوليستان
 او اودولا خان د - شاهي سرڪ په غاره بنخ کي اوڻه ڪوٽه موٽه به
 باندی جوڙي ڪڙي ڙياره ٿرے ساز کي خلڪ نر اوڻسڻي وورڻي
 اود- سيد رڀز او د - هغه د - ڪورني د - پاره دوکان ٿرے ساز سو-

(۵) مولا نسيم (نعيم) د - ادرامان زوم د - ساوزاده شاگرد
 (طالب) او بالڪ (خدمتگار) وو - زمور اوستا مولا شبر مامد له به
 راته زه لاوڙوڪي وم يو وخته مولا شبر مامد ته وم جي ”شبر ڪاڪو
 جي دم ساوزاده ته خوداے خوداے خومري زور وور ڪري دي - او خومره
 پاڪه ڪورني خوداے پيدا ڪرے ده؟ دے اوڏڪور نور خلڪ خو پڙبرده
 هغه ترٿولو ڪوچنے (وڙوڪي) زوم - ڪرے آغا - هغه ڙوز ڙما په غير
 کي په ماجت کي ناست وو - يوسهل جو غڪي چينچيني راڱلے اوڏ- غزترونه
 لاندی ڪنڀنسيٽے- دے ڙما د- غوڻي نه وورولاڙ سو يوه هم جيني وانه
 ٿوتله ده يو خو دانے ٿرے ونيولے او په لمن ڪے ماله راوڙه يو ساڙے
 لوبي په ڪولے او بيا به پڙيسوولے -

(۶) د - پڻين د - توري شا د - ڪلي يو سڀين ريري سرے
 وو - زمور د - ماماڱاله به راته او د - پيريانو ڇه ناشوڊي خبري مڙے
 ڪولے -

هغوء لڪه جي ڇه مانه - پوڀي پڙي وورڪوله - او په بنه سترگه به
 وورته کاته - ماڻسام جي پڙي پوڀي وخورله د - دسترخان ٽول
 هڀوڪي پڙي راتول ڪڙل او يو نوڪر ته پڙي ورڪڙل جي د - ڪوٽه -

(اوجرمه) په هغه پلانڪي گوٽ ڪي واچوه داڙما د - آس دانه ده
 سهار له به هغه هڀونه هلته نه وو - ده خو ڇه نه ويل خو په ڪلي
 ڪي بل چرسي سره انارگول ڪوتار (قصاب) به موريدوو هغه به
 ويل جي ده له د شپي ڪاريان راڻي ده باندی سڀو رسي به هولڪو
 گزري - اولو ڀوري پڙي ڪولپي جي ما دا هر ڇه ليدلي دي - زما د -
 مامي د - مرگه پس دغه ميار ڇي غم رازي له راڻي زما د مخه به
 د - هغه وسڀين سري مور ته ويل تر مرگ ڇه وخت د مخه ماوخان
 ته يوه غبرگه ڀر بهاکور غمي (جواهرات) او پروزمه وورڪري وه
 جي زما شاپيري د - ڪوه ڪاپه (ڪوه قاف) ماله راوري وو ني جي
 دوه هغه ڇه ڪڙل ؟ جي سرچ ڏروغ وو - ولي زما د - ماما نه ڇه
 غمي پاته سوي وو او نه پيسپي - د - هغوء په ڪور ڪي د - مرگ پور
 وخت د - ڪور ڪين هومره پيسپي هم نه وه هسي هم په ٽول زوند ڪي
 به هغوء تنگ او پوروري وو -

(۷) هاڃي اڏول غبار خان د - گوليستان ڪاربز يو وخت زما ڀر
 اشناء او مل ڪري وو وروسته خو بيا هغوء سرڪاري سرڪسو او

زما پور سره ۰ د ۰ سرکاره ۰ د ۰ مياشتي اتيا روپي تنخا او خان سابي
 واخيستله جي بيان پي وروسته راسي د ۰ د ۰ ادرامان زو ۰ د ۰ ساوز ادھ
 موريد وو ۰ يو وخت ماته ويل جي راسه ته هم زما ۰ د ۰ بيرلاس ونيسه
 ماوه جي خبره خودي بده نه ده خوته ما ۰ د ۰ موريدى په گته پوه
 كه او بيا ۰ د ۰ دغه سري په ٻنڳر ۰ ؟ لکه ۰ د ۰ موريدانو خوي جي وي
 ده هم راته وويل جي ” زه به تاخه پوه ڪم جي زما پير ته خودا
 خومري زور وورڪري دي ۰ ته راسه موريدم سه نوپه خپله
 وويٺو ماوه ” بيا هم تا جي خه ليدلى وي په هغه مي خبر ڪه ” ووه زه به
 ڏوه خبري درته وڪم ته ۰ د ۰ هغوي خه اندازھ وڪه ۰ يوه دا جي يو
 وخت زه او خوکسه نور ۰ د ۰ پير سره ۰ د ۰ هغه په ماجت ڪي ناست
 وو ۰ د ۰ د ۰ مڃڪ ۰ د ۰ ڪلي هاڃي پلانڪي ۰ د ۰ ليري راسڪاره سو ۰ د ۰ پير
 جي هغه وليد وخبميده بدم وورته وويل او ڪر ۰ د ۰
 (همسا) ۰ د ۰ وهلو ۰ د ۰ پاره باندی راواخيستله مور جيني ونيو او
 تپوس موٽر ۰ وڪي جي ولي خه دي ؟ پيروم جي د ۰ خپلي ٻنڃي له
 په ڪالو (حيض) ڪي ورغلي ده ” او بل دا جي يو ڪل ۰ د ۰
 ماڃيڪر يا ماڻسام ۰ د ۰ لمانخه پس ۰ د ۰ پير سره ۰ د ۰ هغه په ماجت
 ڪي ناست وو ۰ د ۰ هلكه (حلقه) مو ڪوله ۰ د ۰ پير ۰ د ۰ جومات په مبراپ
 (محراب) ڪي وو او مور خوکسه باهر تر ۰ د ۰ چا پيره ناست وو ۰ د ۰ سرو

نه موپت ڪري وو (بوڪ مو وهلي وو) لڙ سات پس ما د - پٿوتر
 چاڪ ورته کاته پير په مېراپ ڪي نه بٺڪار ٻڌه - لڙ سات پس چي مي
 بيا وکاته ناست وو - ماوه دا اوستري خبره خو اسانه ده - ولاڙ
 سوي به وي بيرته به راغلي وي - او هغه لومري خبره خو د - پير د
 - ٽڪي يا پي لاري نخبه ده ولي دا خو د - خودا ڪ پاڪ په وينا (آيت)
 پور سوڪ ده چي په پٿوپي خودا په بل هيڻوڪ خبر نه وي - پاته
 سوڪ ڏوه خبري يا خو د - پير د - هغه سري د - ماڀي سره داسي
 لاروه چي هغه به د - مېره په دمڪ پت ڪار خبر ڪري وي او يا به د -
 هغه سري سره د - مخه لاجوره (سازش) ڪرڪ وه چي زه به داسي
 ووايم ته برغ مه ڪوه نور خلڪ به زما وزرگي ومني -

(۸) زما ماما حاجي موسا خان د - بغداد د - پير اودول سلام آغا
 موريد سوي وو - چي په ڪوٽه ڪي اوسېده - خو مياشتي ٻي د -
 لمانخه پس پور سر پٿو واچاوه ڇه ٻي ويل او سر ٻي خو حاوه وڪ ٻي
 پير سبڪ (سبق) راڪري دي هغه پخوم يو وخت ڪوٽي له ٿلي وو
 چي واپس راغي هغه چمونه نه ڪول - چي تپوس موجيني وڪي وڪ
 ”موريدى مي پڙيسووله“ - مور وڪ ڇه له وڪ يوه روز ما پٺين پير
 راته ويل راڇه چي ولاڙ سو زما د - شپخماندا برمه له زه - يو خليپه
 (اسسٽنٽ) اودول هڪ او ڇه ڪسان نورو ورسره ولاڙو - ماڇيگر سو

د - لمانځه وخت سو مادہ ته کاته چي ٽول به د - پير سره مونځ کوو - خو پير ناست وو چي ډير ناوخته سو نوزه ولاړ سوم خپل مونځ مي خان له وکي او پير ترپايه لمونځ ونه کي زه ډير شک من سوم - خليپه له ورغلم وهه مي پير څه له مونځ ونه کي ؟ هغه راته وويل "داسي تپوسونه سره نه کوي پير خو مونځ له ولاړ سي په مکه کې وکي او بيرته راسي هغه ته خودا ډير زور او لويه برخه وورکړه ده د - لوه خوان لمسه (نوسه) دي مور خواران د - هغه په کارو چيري رسېدا سو" ماما مي ويل رغ خو مي ونه کي خو زړه ته مي دا خبره ونه لوبدله او پوه سوم چي دا ټوله ټکي ده پير او خليپه په گډه خلک تير باسي مال تره وهي او مزه په کوي ځکه د - موریدی بېزاره سوم - ترده پوري مي داوسني پېښه راياده سوله -

په کال ۱۹۵۸ کي يوه روز په گوټه کي ماحيکر خپل د - دوست ډاکټر جابر درمانتون له په څه کارپسي ورغلم - ډاکټر د - چا رنځور په کتو اخته وو - زه باهر کمره ته ننوتم چي د - اوزگارسي نوږه وينم په خونه کي يو خوان سره يوازي ناست وو - ډير پاك ښه او ډرانه انگرېزي کالي (جامه) يه اغوستي وو - خو په

سرء د - تازی خلگو په شان پور تور کی خولی سیخنی غوندى
چیل تار تریلی وو پوه سوم چی سرء تازی دی -

لر آن پس یو بل سرء راغی او هغه په پاڪه پستو
وور سره وگرېده - نو ما تپوس تره وکی "تاسو د - کوم خاء یاست
؟" "زه د - کابل یم" لنډه دا چی سره و موپژانده سرء د - کابل د
اوخار بغدادی پیر سید مامد حسن چی نکیب (نقیب) ساپه باله
زوء شهر آغا وو چی خپله هم لوء پیر دی د - دغه بره اودول
سلام جان آغا وواره دی - پلارء هم خه وخت په کوټه کی وو پیر
موریدان لری - لوسته په لندن کی کړی دی او د - باجا په کورنی
کے واده کړی دی - ده هم زه و پېژاندم راتر غاره ووت روغ برمو
وکړل - تپوس می تره وکاوو چی خنگه راغلی پیه؟ وکے چی ده له
راغلم چی د - پلار او اکا خه ملک اوخایونه می په کوټه مستنگ او
نورو خایو کی پاته وو وکے می چی هغه خرخ کم - ماوکے چی "نو
دی خرخ کړل"؟ وکے "نه د - خلیپه اودول هک زوء چی پخوایه پلار

له سیخنی هغه پری ته وایی چی کت مپ د - تازی چل تار
رنگه جوړوی او زموږ د - خواسخی چی ماشوم په اونی (اودنی)
کی تری نویه د - پاسه باندى اچوی

زَمور سِرے وو او زَمور د - خَواپے د - دمه مال کار کاوه او بيا په
 زوے وو هغه وايي "زما پلار په دمه مال شريك وو زما برخه رابله
 كه بيا خپله خرڅه كه" - زه وايم "ستا پلار نه دى شريك ټول خلك
 خبر دى - كمشنر ته مى وويل هغه هم څه نه كوى وايي په
 ميانخگرى (عدالت) كى نالبت وكه زه هغه نه كوم ولى هغه وخت
 او خرڅ غواړى دغه دى ستاسى په هېواد كى دومرى زياتوب
 راسره كېرى" ماته دغه د - ماما او ځينى نورى خبرى رايادى شوې
 ماوه كه دى ځوانه بدېرى د - خليپه د - زوے خبره پېره چپه هم نه
 ده - د - دمه مال په گټه كى د - هغه پلار هم لگيا خو وو - او هسى
 هم ستاسى سِرے دى څه گوزاره خو وورله پكار ده" - د - سِرې
 زما خبره ځوښه نه ستوله - ومه نه نه د - ده - د پلار هيڅ برخه نسته
 ماوه "خير هغه ستاسى خپل كار دى" - چى راووتم په باز اركى مى
 د - خليپه زوے وليد چى د - نوى زمانې لوستى او ځيرك ځوان دى
 خبره مى وورته وكړله هغه پېر خوشاله سو او پېرې وخنډل ومه زه
 خو هم دغه وايم چى زما پلار لږ كار دوے له كړى دى ؟ او ځانه ته
 لومړے سِرے پې چى داروشتيا خبره دى وورته كړم ده" په دمه
 خبره كى لاناښوده داوه چى بله روز بساغلى شېر آغا راته وويل چى
 هغه روز د - ډاكټر جا پر د - ځاے په پېښېدو او ناسته كمشنر خبر

سوی وو او هغه ماته وویل چی ته دلته سیاسی کارونه کوو؟ "ماوو
 خیر په ماپسی داتورسرکاری خلگ تل تری چی که زه چبری د -
 اوغانیستان د - چاسپری سره په زیاته د - چانامتوسپری سره وویتم
 نو د - دوو گومان سی چی دوو د - سرکار یاہواد د - ورائی
 لپاره خہ جوړه (سازش) کوی او زما خخہ د - دہ ہیخ چارہ نستہ
 ولی چی " د - بدہ مرغہ " زہ تر پاکیستان ورائدی د - انگریزانو د -
 سرکار د - ہواد د - خپل واکي د پارہ په جنگ وم د - هغوو سرہ
 می نہ لگیدلہ او نہ می وورسره جوړہ وه - او ہم د - انگریز د -
 دوپنمنی لہ مخی می د - موسلیم لیگ سرہ نہ لگیدلہ ولی چی پہ
 موسلیم لیگ کی ہم زیاترہ د - انگریزانو پالی موسلمانان وو او
 ہم هغوو بہ موسلیم لیگ چلاوہ د - هغه وختہ خخہ سرکاری خلگو
 - پولیسو سی - آی - پی او نورو بسکو میانو (مخبر او جاسوس) دا
 خوو نیولی دی چی پہ ماپسی سترگہ وری او حکہ چی خہ روشتیا
 تاوان نہ مومی نورا پسی دروغونہ تری - کلہ د - پستونیستان پلمہ
 وی کلہ د - اوغانیستان کہ خہ ہم دوو پہ دہ بنہ خبر دی او
 پوهبری چی پہ پاکیستان کی دننہ د - پستونیستان پہ نامہ یو ولات
 (صوبہ) جوړول یا غوبنٹل نہ بدکار دی او نہ خہ ناروایا تور (جرم)
 دی - دا خو یوہ تواریخی اری دہ (Historical Urge) کہ نن وی کہ سبا

جوڙيڙي به۔ دوے په دمہ هم بنه خبر او پوے دی او که نه وی نو
 وورله خبر بدل او پوه بدل په کار دی چی زه د۔ اوغانیستان د۔
 خلگو او نوکرانو سره حُکّه تله راتله او ناسته پاسته لرم چی هغوے
 زیاتره پښتانه اوژما کام دی۔ چی هغوے په مابنه انگبری نوزه
 خنگه مخ تره واروم او حُکّه هم چی دا خه بد۔ یا بندکارنه دی او
 نه خه تور (جرم) دی۔ که خوک خوابدی وی که خوشاله دازه تر
 هغه وخته نه سم پښوواے چی د۔ هیواد په دوے (قانون) رواوی۔
 پاته سوله دا خبره چی زه به د۔ هغوے سره د۔ سرکار یا هیواد د
 ۔ تاوان خه جوړه کوم نوم په دمہ هکله زما تیر ژوند د۔ دوے په مخ
 کی دی که ما خپل هیواد خرخولاء نوم بنه او غت گیراک (گاشک)
 خو انگریز وو۔ چی په دمہ نن واک والانو او مشرانو کی زیاتره د۔
 هغوے ساتلی او پاللی خلگ دی چی مور د۔ انگریز سره د۔ هیواد د
 ۔ خپل واکي جنگ کاوه په دوے کی زیاتر و د۔ انگریزه پیسے او
 تنخا گانی اخیسے او د۔ هغه چوپړه واهه۔ که ما خپل هیواد
 خرخولاء نوم انگریز چی دوے ساتل او پالل زه په هم ساتلی او
 پاللی واء د۔ بدگومانی خو خه چاره نه وی سبواد۔ دمہ چی دوے
 دی خپل کار کوی زه به خپل کوم۔ که په دمہ لار کی دوے پورماخه
 زیاتر وکی لکه چی روان دی او تله کوی نوزه په جوړه زغم تر

هغو چی دوے پوهېری یا خوداے پاک څه لار جوړوی زما په وس کی
خوبل څه نسته -

(۸) د - اوغانیستان په سکاوی بسپورن کی چی څه وخت غازی
امانولا خان د - کندهاره پور کابل یرغل وکی او بیا د - غزنی څخه
یوروپ ته لار اولسکره بیرته واپس سو نو د - جنگ او سکاوی
لسکر د - زور زیاتی په هکله به پېری ناوړه خبری راتلې - مور به
اروبده او زړه به مو پېر په بدېده - ځکه چی په دمه لسکر کی
زموږ د - تری او چمن هم پېر اڅکزی او نور خلک تللی وو - او
هغو به ورو ورو واپس راتله - لار خو پور چمن وه - نو مور څو تنه
همزولی خپلوان به کله کله په لاری کی چمن ته ولاړو او هلته به مو
د - تازه راغلو کسانو څه خبر اخیست - په چمن کی د - مېوه یو
کنداره دلال (آرھتی) حاجی نور دین کاکو وو - د - مور سره
پېژاندگلی وه - په خټه غیلجی وو - او په دغه وخت کی د - کابل او
کندهار غیلجیان کم او د - دے ځاے پے - کوره غیلجیان زیات - د -
دورانو باجهانو د - دوېمنی له مخی د - سکاو په باجهی خوشاله وو
- په ناخبری کې داهم گومان وو چی سکاوکنی غیلجی دی - دغه
نور دین کاکو یو وخت زه خان له گوېسه کړم او پېری لو وړه راته
وکړه چی بده می نه ده درباندي پېرزو - تاسی دا چمن له پېر څی

او راڻي هسي نه چي ڇه تان درپيش سي - ماوه تان به ڇنگه
 راپيشي ولى مورن جو ڇه بدڪار نه ڪو - ڇپل ڊ پيشنو ورونو خبر
 اخلو او په ڊه ڇان پو پو چي ڇه به وورپيشي او پور مخ به ڊ -
 اوغانستان ڇه ڪپري؟ او زمور سرڪار انگريز جو په ڊه خبره ڊنه
 وري - وه نه ڊ - سرڪار ڊ - ڇوانه وليم هسي وليم چي تاسي ڇوانان
 او ڊ - نوي زمانه خلڪ ياست او داسي خلڪ تل ڊ - امانولا خان
 ڇواخوري وي تاسي جو خبرنه ياست هغه بله روز پلانڪي اخون
 زاده راغلي وو سختي لو وڙه ڪولچي چي ڇو روزي وڙاندي زما
 وڙور ڊ - ڪابله راغلي هغه وائي چي يو وخت سڪاو په دربار ڪي
 ناست وو راولاڙ سو - باهر وڙاڙ يو ڇاهه ڇه توره مڇڪه وه هغه
 ته ودرېڊي - غوايي او سڙي به راوغوبنسل او په هغه ڪه هل وچلاوه -
 چي مڇڪه ماته سوله - نوم يوازي ڊ - يوه سره تر بله پڪبسي وڙاڙ - بيا
 به مورن ته وويل چي تاسي ورسى وگوري په ڊه مڇڪه ڪي زماپل
 وگوري مورن چي ورغلو په ميان ڪي ڊ - ده پل وو او په يوه او بله
 ڇوايه شل شل پلونه نورو - نوم بيا ده وويل چي ڊ - ما سره غيبانه
 مڙونه مڙه دي امانولا يا بل ڇوڪ زما مخه ڇنگه نيولا سي - نوم
 هسي وليم چي ڊ - ڊه سڙي سره خودا مل دي او ڊ - چاچي
 خودا ڊ او غيبانه مڙونه مڙه وي نوم ڊ - هغه دوپشمنانو ته هر و مڙو

تاوان رسی - هسی نه چی تاسی پکبسی دل نه سی -

(۱۰) په کال ۱۹۵۳ کی چی زه د - پاکيستان سرکار د - پينځو کالو
 د - بنده پس د - کوټی د - جبهه ايله کړم نو د - کور پور لاری می د
 - کوچلاغ د - هیندو د - چینه سره څه د - زیارت یا مکان شانته
 ودانی ولیدله - د - ملگرو می تپوس وکی چی دا څه دی ومه دلته یو
 نوی چرسی پیر اېه جوړه کړه ده - څو وخته پس چی زه د -
 ناجوړی درمان له بیا کوټی ته راغلم نو د - نورو گڼو کسانو سره یو
 سره میرا جان می هم لیدوله راغی - چرسی ملنگ شانته سره
 وو - څه پیر لوستی نه دی خو گڼسته دی ښه پوه او څه سیاسی
 شو د بودهم نری د - پښتو ښه او پوره ویاڼ (بدیه گو او پور گو)
 پوهیت (شاعر) دی - که د - پیری موریدی په کشاله نه واهه څه که د -
 پښتنو میرا بو د - پرانس اولسی (عوامی) پوهیت (شاعر) جوړسوی
 واهه هغه شک نه وو - نورو خلکو څه لېونه شانته باله او د - ناستی
 پاستی په ځان پېچه خو ماته ښه پوه سره ښکاره سو ورو ورو
 سړی ځان رانیژده کاوه هره روز په خپل د - پیرزور راته وایه -
 ترده چی ومه په د - ټولی نری واک د - هغه مړه په لاس دی چی
 خلی (قبر) یه د - هیندو د - چینه په ځواکی د - غره پور سر د -
 پخوا څه لا وو - او په ژوندو کی هغه زما و پیر ته واک ووړکړی دی

جی لاندہ د - چینے سرہ دانوی مکان جوہ کڑی دی - او ہلتہ
 پکبئی ناست دی - دا سرے او د - دہ پیریوخت سیلون او ہیندلہ
 پہ سوڈپسی تلی وو - او ہلتہ یہ دغہ چل پبل کڑی وو - راتہ وو
 پے ”پستونستان جوہیری زما پبر ہم پہ دہ کارپسی رالہزل سوی
 دی - ستا کار سر سوہل وار ہیخوک تانہ سی بندی کولاء او نہ پہ
 لاس کی کڑی دراجولاء سی - خو بس جی تہ یو وار زما د - پیر
 سرہ ووپنے او ہغہ واک درکی نو خبرہ غوخہ دہ“ - مابہ ووہرتہ خندل
 خودہ روز پہ روز پورہ خبرہ پبر زور کاوہ جی تہ زما د - پیر
 لیدولہ ورسہ - پلانکے سردار می داسی وروہست پلانے نواب او
 واک وال داسی ووہلہ راغلہ - زہ خبر نہ یم جی روشتیا وو کہ دورغ
 خو کھدائے سی جی روشتیاوی ولی دغہ خلگ خو ہم زیاترہ خپل د
 - خانہ نا اوہندہ او خپل د - بدو کارو پہ پاروی او دا غواری جی
 خوک پہ دم او چو دوے تہ جنت ووہوگتی - د - پاکستان گورنر
 جنرل بساغلی غولا مامد بہ پہ لاہور کی د - داتا دربار لہ ووہرتی -
 او د - ہغہ وہ ملنگانو تہ پے پیسے ووہرکولے چہری جی تر ہول پنجاب
 زیات - چرس - بنگ او اپیم کارہری او خرخہری او د - جہان ہر خہ
 بد کپری - پروند ۵۹ - ۱۰ - ۹ می پہ اخبار کی لیدہ جی د - گولہ
 د - تلین (عرس) لپارہ د - راولپنڈی پیپتی کمشنر د - پلو (ضلع)

ٽول دوٽرونه بند ڪري دي - خو زه د - ده نوي چرسي پيرليدوله
 حڪه نه ورغلم جي داسي بيا د - نورو خلگو وورته مخه ڪپري -
 مابره - د - پيرانو او پيريانانو په هڪله دا خبري حه ڊپري
 او زياتي حڪه وليکله جي زما په گومان د - موسلمانانو په زياته د -
 پښتنو په سلوڪي اتيا برخي خوارى او تاوانونه د - دغو ڏ ووخبرو يا
 باورو (اعتقادات) اوڪارو حخه پښپري - دا باورونه سره په
 هيمنه او بپرندوڪي ڪي - په ڪار ڪي پورهه لار په بپره ڪي وي ولي
 جي سره دا ومني جي د - خودايه پاڪه چپ او د - بڻڪاره پيلامو
 سبوا نورشيان لکه پيريانان او خلگ لکه پيران هم زما د - دين او
 دنيا په ڪارو ڪي لاس لري او هر ڪله جي وه غواري د - مانه پت او
 زما. تروس دباندی په داسي لارو چارو زما دين دنيا ڪور او
 روغواله ته تاوان اڀولاء سى جي زمه هيخ چاره نه سم ڪولاء
 اوڪه دوع خوبس سى نوپه حه ڪراوه هره گته رارسولاء سى نوم د -
 سپري د - خانه لاس وخپڙي - د - خوداء لار جي خرگنده خو گرانه
 ده - د - مال او د - سرڀار پڪنپه دي او خوارى غواري جيني پاته
 سى - چا پيرته حه پيسه وورڪول او د - هغه په وينا لغر په خوله خو
 واره د - خوداء نوم اخيستل د - دين او دنيا د - گهي او د - پيريانو
 حه د - بچ ڪهدولار وگهي او د - دين او دنيا په تاوان ڪي ولوپري بيا

نه د - خوداء په ناروا اړوی او نه د - خلگو او د - خوداء په لار يا
 کامی کار کی څه څواری ته اړی گهی - ما خو خپل په ژوند کی دا
 هر څه لیدلی دی - داسی کسان می هم لیدلی دی چی د - دونهیا هر
 څه بدې کول د - خلگو مالونه په په ناروا بدو او موکو (رشوت)
 اخیستل د - انگرېزانو بنکومیا (جاسوسی) او خصمانه په کوله سو
 د په خور د - سرکار په کومک په پور خلگو په نوکرو او جرگو کی
 پیر زیاتی کول - شرمول او څوارول په خو د - چا پیر به پیر پوخ
 موریدوو او خپل د - ناروا گهی نه په څه پیسے خپل پیرته وور کولے -
 هغه پیر په هم هغه په ناروا گهی پیسے اخیستے دے په د بدونه
 گېشه او نه په ټوکه لا په ستایه درهاوی په وورته کولے او لمساوه
 په - داسی می هم ولیدل چی ټوله روز به درست ژوند په بدو او
 تېرو بدو اخته وو - بلا ناروا مالونه په ټولول او ټول کړی په وو خو
 پینځه واړه لمونځونه په هرو مرو په ماجت کی په مولا پسی کول او
 د - لمانځه وروسته به هم ناست وو څه په ویل او بیا په پور لاسو
 چوکړل او هغه لاس په پورتول خان تېرکړل - تل به لیری لیری
 زیارتوله تلل - کله کلندرله کله داروله کله گولرله او کله تونسه
 له د - کور د - څنگه او خپل په کلی کی په خلک په لوره اورنج مړه
 کېده بنځی او نر به لڅ او په کوره اوسېده هغو ته په هیڅ نه

وورکول ترمه جي خپله مزدوري ۾ به بنه توڳه او پوره نه
 وورکوله خو خو وارو به مڳه له تله دا حڪه جي دايه باور وو
 جي هج دي وكي نوم هر خه بد جي دي کري دي د - هغو پاك سوه
 حڪه جي چاڻگ به وورنپوولي وو جي د - خوداء پلانڪه نوم دومره
 وارو اوڏا شان وواڻي نوم بس هر خه بد جي دي کري وي هغه به
 دروبخسل سي - او پلانڪه زيارت يا پلانڪه پير خوپڪه هسي چوڪرل
 بيا هر خه بد جي دي کري وي خوداء پاك هيخ هم نه سي درکولاه
 او دا خبره خو هر حوڪ ليداء سي او ويني ۾ جي زياتره پستانه
 خپل ناجوران درمانتون (هسپتال) يا درمانی (طبيب) له هله راوري
 جي به هغه كي د - ژوند هيخ هم پاته نه وي ولي - ڀر وخت خو
 دوه به زيارتو او بابا گانو گرزوي او د - حلو خاوري (خوردنه) يا
 د - مو لايانو کوي او توپڪه (تعويذات) به کوي - جي رنجي زيات
 اوپوخ سي تر درمان تهرسي او به رنخور كي خه واك پاته نه سي نوم
 هله دوه درمان به کوي - خيني مولايان او باباگان خو دومري ناپوه
 وي جي دا هم وورته واي جي تر خوزه خپل کومبس کوم هيخ بل
 دارو او درمل به نه به کوه - نور خو پريده د - سترگي رنگه نازك
 خاء او خرگند خور د - درمانتون به خاء د - يارو کاربز سيدانوله
 ووروري جي ناري (توکاني) پکبسي وورتوڪي پاء به دا جي به

زرگونو پښتانه ږانده سی او چی سترگه د - کاره ووزی نو شله د -
کوټی او څار ډاکټر ها لینډ له ورسی۔ دا ټول زموږ د - کامی ژوند
لوړه تاوانونه دی - ترډکه چی په سم پښین کی چبری چی خودایي
هم او به کمی او کښت کرونده په زیاته باغونه اوونی پخوا ډبری
کمی ومه اوس خو څه بندونه کارېزونه او کوهیان جوړ سوی دی -
خلگ وه سایه - مېوه او هر شنه بلک ته اړوو - خو خودا څخبر
چی کوم تگ یا ټکانو دا خبره پکښی خوره کره وه چی په کور کی
به ونه نه لگوی د - ونی سره پېریان راځی د - کور خلگ ناجوره
کېږی او مری دا خبره ترډکه انده خوره وه اوده چی د - پښین په
کلو کی یوه ونه هم نه وه - ترډکه چی په کال ۴۵ - ۱۹۴۴ کی زما
مشر وروړ خان اودول سلام خان په ډېره خواری د - ادرامان زو
د - کلی او څار پوه لوستی سره ماسټر اودول حکیم د - خو کالو
د - ناستی پاستی خبرو اترو اووینا پس په ده ست کی چی خوونی
په کور کی ولگوه ولی نوری اوبه چی نه وی د - کور د - چیسلو په
څاه هم خوونی کېدا ځه سی د - کابلی توتانو خوښه پیوندی نیبالاڼه
د - څانه ورکړل - هغه یو وړل ومه لگول اوومه چی ښه شنه دې او
لوپېږی خو د - کلی او کور خلگ ټول راڅه خوابدی دی او وای چی
تاوان به در رسی بچ کېدا ځه نه سپه خوده ټینگ وو چی دا خوشی

خبری دی د - بدہ مرغہ ڄہ وخت پس د - دہ زوے ناجورہ سو او بیا
 دے خپلہ ہم رنخور سو د - کلی او کور د - خلگو خبرہ باندی
 سپرہ سولہ لہے پیر پیر وورته ویل تردے چی دے وای "پہ پاء کی
 زما ہم کزکہ و سولہ او هغه ونی می وکنبیلے " هر سرے اندازہ
 لگولاء سی چی کہ دا خوشی با ورنہ واءے اوڈ - پنین پہ هرکور کی
 یوہ یوہ ونہ واءے چی د - اودس پہ اوبوہم کبداے سی - و خلگو تہ
 د - مال د - روغ والہ اوڈ - هیواد وہ باران بادوبی (آب و هوا) تہ پہ
 تہر پینخورس یا سل کالہ کی ڄومرہ گتہ رسبدے واءے د - ونو ڄہ
 داگرکہ او ببرہ پہ ټولہ پستون ڄوا کی پہ زیاتہ پہ هغه سرارو مہرو
 (خشکاوہ) او خوشکاوو کی ڄورہ دہ چہری چی ونی پہری پہ کار
 دی دالاخہ کوپے ما خو لیدلی دی او هر ڄوکے پیدلاے سی چی زیاترہ
 پستانہ ڄلمی د - پیریانانو د - بہری د - ماہنامہ پس د - کورہ یوازی
 نہ سی وتاءے نہ د - شپے ڄان لہ پہ کوپہ کی پریوتاءے سی ما خو پہ
 خپلہ کورنی کی داسی پہ ریرہ ڄوانان لیدلی دی چی د - کلی پہ
 ولدو لارو کوڄو کی د - شپے د - یوہ کورہ بل تہ یوازی نہ سی تلاءے
 او نہ خپل د - کور د - یومہ خونہ ڄخہ بلی تہ ننوتاءے سی زما خپل
 کشر ماما ساغلی مامد ایسا خان بہ سری ماہنام د - کورہ زموہر
 ڄاءے تہ راغی چی نہہ لس بچے بہ ڄلہ ڄورہ دو نو بہ یوازی خپل

ڪورته بڙتہ نہ سوٽلاے زہ خو بہ وورسره پہ جنگ سٽوم پوپا وہ بہ
 می اؤدے تہ بہ می تیاراوه چی بېرہ یہ وڙکھ سی اؤورتہ بہ می وہ
 چی ہیڇوڪ بہ نہ درسره حی کہ مڙمہ ہم یوازی بہ ڇے خو مشر
 وڙور بہ می وہ پڙمہ یہ ڙدھ ناچارہ دی - کلہ پے نوکر وورسره
 کی کلہ بہ خپلہ وورسره وڙاڙ دا یوازی ایسا خان نہ وو ڙما باور
 دی چی هر پستون ڙلمے چی نور نہ وی نیم ۵۰٪ ایسا خان
 دی - د - کوم کام خوانان چی دا شان وی هغه پہ دونیا کی ڇہ
 کولاء سی؟ اؤدا ٽول د - دغو ڏووپاورو (اعتقادات) پاء دی - او
 ہم د - دغو ڇخہ ڊبر بد اؤناروا کارونہ پیدا کبری او د - دہ پہ
 پردھ کی ڊبر بد اؤناروا کبری - د - رووپہ هکلہ ماؤراندی ویلی دی
 چی دا بہ د - کلی هولکے پستے بنخی وه چی د - شپے بہ گرز ڊمہ
 وه بہ ہم خوانانی ولی داڇے ہم ویل چی د - بنخی یو غابن ہم
 ووزی نو بیا نہ سی ڙومہ کڊاء ڇکھ چی بہ د - چا بنخہ د - شپے د -
 ڪوره باش و نیولہ سولہ یا بہ چا ولیدلہ اؤوہ پے پڙاندلہ نو هڃے بہ
 ویل چی زہ پہ خپل وس اوواک نہ یم وتلے زہ رومہ سومہ وم نو خپلو
 انوپے د - مخ ڏوھ غابن ووروکبیل چی بیا نہ وزی او دا پلمہ یہ نہ
 وی چی رومہ سومہ وم ڙما مشر اکا (ترہ) د - کلی یوھ بنخہ دغه
 شان پڙاندلے وہ او خپلوانو غابن ترمہ کبیلی وو - اوس اوس پہ

تبره هوته ۵۹ - ۱۰ - ۴ په اخبارو کی د - کراچی یو خبر راغلی دی
 چی هلته چا خوانی بنخی خپل په خوسر (سخر) نالبت کړی دی
 چی دے د - شپه ماله راغی بدکاری یه راسره وکړله خو سره هم
 ناکاره نه دی خو وایی چی هغه زه نه وم په دغه شپه ما د - خوداے
 پاک خه جلالی نوم پیر یاد کړی وو - کېدای سی چی خوک پیر
 زما په بڼه سوی وی او داکاره کړی وی - کوم خلک چی په پیری
 کی داواک منی چی د - سړی په بڼه کېدای سی اوداهم چی د - بنخی
 سره مړوبسی هم کولای سی او کوی یه لکه په سلوکی د - اتیا
 کسوموسلمانانو او پښتنو چی باور (اعتقاد) جوړ سوی دی نو هغه
 خنکه ده سړی ته دروغ جن ویلاے سی - او که دے روشتونې و
 منل سی نو به په کام کی خه هم ونه سی یو ورکوتی پاء په داوی
 چی هیخ سودا هیخ گواهی هیخ بول (وعده) او هیخ واده (نکاح) به د -
 شکه وتلی نه وی - هر خوک به داویلاے سی چی هغه خوزه نه وم زما
 په بڼه به خوک پیر سوی وی - خوداے پاک دی ټول موسلمانان په
 زیاته پښتانه په ده پوء کی چی د - دوء د بیخ د - ختو لوی پیلامه
 هم د - دوء دغه دوه باوره دی - او د - دغوپاورو توخم هغه
 دروغونه دی چی د - نبی موبارک د - وینا وو (حدیث) په نامه په
 سووکاله وړاندی لا جوړ سوی دی او بڼه بڼه کیتابونه په پک دی -

سرکاری دوترونه او واک والان

مامخ کی هم ویلی دی

چی زه چی د - بسوونخی راوتلم د - ژوند په یوه لار هم نه وم خبر -
سرکار څه وی - هېواد څه وی ؟ او په هېواد کی څه لگیادی کېری ؟
په لکه زه هیڅ خبر نه وم چپ د - هغو خبرو چی په کیتابو په زیاته
په دینی کیتابو کی می لوستی وم چی یو خو ژمور د - بسوونی
(تعلیم) د - سریښته کمه وو-

او بل ژمور د - کورنی ژوند هم په دغه وخت کی داسی وو چی
مور او سرکار یا سرکاری واک والانو هیڅ کار هم نه سره درلود -
نالبستونه او جنگونه لکه ما چی وړاندی ویلی دی په دغه وخت کی
ژمور په کورنی کی وونه - غم یا مالیه پور مور نه وه - ځکه زه د -

سرڪار په دوترونو ډ - هغوے په كارو واك والانو اود - هغوے په لارو چارو هيڅ خبر نه وم اونه مي كله څه اړيكي وورسره راغلي وو - په دمه وخت كي مي ډ - اودولا خان ډ - كلا يوه خور اشناے همزولي جي وروسته مي بيا ډ - خوسر كشر ورور هم وو - بساغلي لال مامد خان جي ډېر پوه او ژوندے ځوان وو راته وويل جي رايه جي اوغانستان له په سېل ولاړ سو - پور آسوبه ولاړ سو او يوه مياشت ډوبه ډ - كندهار په ولات (صوبه) كي وگرزو - زما خوبسه سوله - خوني جي څنگه كه څه هم هغه وخت او اوس هم زموږ ډ - غاري خلك به زياتره اوغانستان له پې تپوسه تله او راتله نه دلته چاپوېستل او نه هلته - خو موږ ډوارو دا خوبسه گرله جي پاسپورټ به اخلو رويشتيا داده جي څومري زما سترگي دغه پاسپورټ پرانستې او زه ډ - هېواد او كام په بده روز خبر گرم او وورته پام مي كړ - دومري نه ډ - مولا په ټولولو او په بسپوونځي كي پرانستي وه هغه داسي جي زه اولال مامد خان پېنين ته راغلو او په درځواست ليكونكي (عرائض نويس) مو ډ - پاسپورټ درځواستونه وليكل - او يو ډ - بل لاس گري (ضمانت) هم هغه پور درځواست باندې ليكايي څلورانبيخ (پاولي) ليكلي وو خو وايه څيستې روپي روپي دېوان هريچند اي - له - سي له موورورل - هغه بيرته راكړل

جي لاس گيري په تاسيلدار (تحصيلدار) لاس ليڪ (تصديق) کي هغه
 له جي راغلو پيڙاندو سرے وو۔ کارمے راوکی مور د۔ هغه سره
 ناست وو جي سيد سولتان الي هو روم زے راغي خه کار پے وولر
 دم پس د۔ تاسيلدار مونشي ومے ”آغا ساب چاکو (چاقو) درسره
 شته؟“ هغه ومے ”هو“ ومے لبرے راکه پکارمی دی“ هغه ورکی مونشي جي
 کار په وکی بندمے کی په جيب کي وچاوه۔ بناغلي سيد د۔ مور
 سره سم راولار سو۔ زما گومان وو جي چاکو په کني هير سو
 دباندی می وور په یاد کی ده وخنڊل ومے هغه ولار۔ زما په گومان د
 لسو روپو پير بنه چاکو وو۔ جي درخواست مو راور ای۔ له۔
 سی لاس ليڪ کی ومے انگرېزی بابو ته ورکی هغه له جي راغلو هغه
 ومے ڊاکٽر لے يو سي۔ ڊاکٽر له جي راغلو هغه ڏوه توري۔ د۔
 سترگو رنگ او ډره (قد) باندی وليکله اوومے پينځلس روپي راکي۔
 ما شل روپي ورکړے لال مامد خان می شاته ولار د۔ بل چا سره په
 خبرو وو جي ما درخواستونه راواخيستل او ڊاکٽر پاته پينځه روپي
 راکولے هغه وليدلے جي۔ راباهر سوومے ”ڊاکٽر د۔ خه پيسے درکړے؟“
 ماومے ولي تاونه ليدلے پينځلسے واخيستے او پينځه په راکړے۔ ومے
 ”ڏرځه؟“ او ڊاکٽر له وور دننه سو۔ وور سره په جنگ سو او هغه
 پيسے په بيرته جيني واخيستلے جي راغلو بابو درخواستونه

واخیستل چي سبا يا بله روز پڄي ولېرم ڪوٽي له او هغو ٻه پاسپورٽونه يا درولپري او يا به مو وغواري او درپي ڪي-مياشت نيمه تيره سوله چي په ڪوٽه ڪي مو تپوس وڪي درخواستونه نه ووراغلي - چي پڻين له ورغلووچي ”مورن لپري دي“ - اي - اه - سي ته مو وويل هغه تپوس وڪي ڪه نه خو په پاه ڪي وه ”خير دي ڪه هغه ورك سو بل درخواست راکي“ بيا چا بلديري راته وويل چي هغه ڊاڪٽر چي ڪومي پيسه غوڻيٽي - هغه د - دو ڏرو وارو موڪ وچي تاسي هغه نه دي وورڪري-پاسپورٽ چيرته دي - هغه داهم راته وويل چي دا خو يوازي نه دي دابدي به تاسي ڏرمه خلور خايه وورڪوي - د - پلو (ضلع) په دوتر ڪي - پوليسو ته او پلانڪي ته - په ده ميان ڪي مي - پڻين د - جرگي تماشه په لومري حل وليدل چي يوه خبره پڪڻي دا وه چي د - جرگي ٽول ملڪان يو خاء ناست وو - اي - اه - سي چي به اوزگار وو هغه به هم ووڪني نو به د - هغه سريبنته داروو چي يو سور ريري پنجاپي وو شاجي پڄي وورته ويل - پري خبري به پورته سولپي خو غوڻيٽي يا پشيدم پري ڪمي - زياتره به ڇوڪ سري يا شاهيد نه وو راغلي يا به نه وو خبر سوي - بلي جرگي ته به پاته وه او شاجي به ڏوارو پري (فريقين) ته پور يوه وريڪوٽه خيره (کاغذ) د - بلي جرگي روز (تاريخ) وورولیکله اوورته

پڙهه ” ڏوهه ڏوهه روپي ليکاي راڪي زياترو به به پڙهه خوله ورڪرمه
خو ڇا به نه وورڪولپه.

وهه پڙهه ” نه لرم يا خه بله پلمه بهانه وڪرله يا پڙهه وهه جي دالسمه
پيشي ده جي زه خم راخم خرخونه کوم تاسي گواهان نه راولي يا
هغه پلانڪه سرءِ او ڏوهه ڏوهه روپي لانوري له ما اخلي - نو شاجي
به خبسم سو پڙهه بداوشپيڪي سڀوري پڙهه - د - اي - اهه - سي د مخه
وورته وويلپه - او يا به د - هغه سڀري د - کام د - جرگه غري ملك
راولار سو - وهه پڙهه ” لهونپه پڙهه د - شاجي ليکاي نه وورڪولپه هغه سڙهه
يا سڙهه د - پلار نوڪر خونه دي جي تاته روز درليڪي ” - پيسه پڙهه
جيني ورڪرمه كه به هغه وهه جي نه لرم نوپه د - خانه ورڪرمه جي بيا
پڙهه ڪور راڳه - خيني خبري پيش هم سڙهه اوغو خي هم - به جرگه ڪي
نفر ڏوهه ڏرمه غت يا لوستي ملڪان وو جي هغه به خه ويلا سو يا
به اي - اهه - سي او شاجي غور وورته نيو خو د - هغه خبرو به هم
خه خاهه نه نيو او ڪبهه به هم هغه جي به د - اي اهه سي خوبسه وهه يا
د - شاجي جي دا بدي موڪونه او پڙهه تپوسه روز مي وليدله د -
پاسپورته خو بزاره سڙهه هڀو درخواست مي ورنه ڪي زره مي وو
جي پڙهه - پاسپورته به خم لکه نور خلک خو بياني جي خه پيشه
سوله هغه د - ٽگ پرين (اراده او تجويز) مو هم پڙهه سو -

د. هېواد مينه او پښتنی پت

مامخ کی ویلی دی چی

زمور کورنی د - اوغانیستانه راغله ده او داهم چی نیکان مو د -
 سوونو کلو راسی د - اوغانیستان په سرکار او دربار کی پورغیو
 خایو لگبدلی وو - او د - هغه هیوانه دپره خسمانه کره ده - خکه
 به د - دوه تل دا ارمان وو چی بیرته اوغانیستان له ولاړه - دا مینه
 مو پرېسولاه او هلته ابات سواه یو خل زما مشر اکا (تره) امیر
 ادرامان خان ته درخواست کری وو خو هغه نه وو منلی - بیا امیر
 هبپولا خان ته درخواست سوی وو او هغه هم نه ومنل - ماما می
 بناغلی مامد الی خان خوداه ده وبخښی امیر امانولا خان ته د -
 هغوه د - باجهی په لومړی سر کی په پته بیا درخواست لېرلی وو -
 هغوه جوابوورکری وو چی زه به خپل د ابلچی (سفیر) خه تپوس
 وکم - خو په ده میان کی هغوه مړه سول - د - هغوه د - مرگه
 پس یو وخت د - گولستان واره تاسیلدار یو اشتهار رالېرلی وو -
 چی د - اوغانیستان سرکار خپل ټول زاره شرونی (پناه گزین)

پڙپردي که څوڪ راځي - او وورسره د - انگرېزي سرکار يوخت
 هم وو چي مور د - هيچا - پورتلو نيوکه (اعتراض) نه لرو - داسي
 خلک به بيا د - ده ځاے استوگندي نه منل کېږي - مور په کور او
 کورني کي پورمه خبره پېر سوچ وکي د - ځينو څوښه وه چي ولاړ
 سو - خو زما نه څوښېدله که څه هم هلته مو پېري مخکي کورونه
 چي د - کرو روڼو روپو وک سرکاري سوي وک او لا تر دغه وخته د
 - سرکار په لاس کي وک او هيله وه چي بيرته راکړي واک او داسي
 نوري گټي خو زما په زړه کي د - ده هيواد او د - ده ځاے د -
 خلکو مينه وه او په ځان او خپل خوداے مي باور وو چي د - لوري به
 نه مرو ځکه مو د - تگ کهانده پږېښووله هغه روز او داروز جېلونه
 څواري د - سرکار زور زياتي او لوري هر څه راباندي راغله خو بيا
 مي کله هم د - هيواد د - پږېښوو اندېښنه زړه ته نه ده تېره سوک
 يوازي اوغانستان لانه د - هيند د - وېشه پس چي زه ښه په ده پوک
 وم چي د - موسليم ليگ د - گوند خلک او د - هغو دوستان
 اولارښوونکي (صلاح کار) انگرېزان واک والان چي لا په ده هيواد
 کي پېروو او موسليم ليگيانو د - موسليم ليگ سرکار په هغو پېر
 باور کاوه او د - هغو خوله ته پېر کتل - به هيڅ کله مور پښتانه په
 ارام پږپردي نه که زه هيند له تللي واک نو هلته ماته ښه ژوند

رسېداے سو۔ که خه هم زه د۔ وېشه پس هم په لومړی کال دوه
 خله د۔ هغه خاے د۔ کام دوستو موسلمانانو (جمعیت العلماء
 وغیره) په وینا او د۔ هغوے د۔ ځینو ډرنو کارو لپاره هیند ته ولاړم
 او هلته خه دا شان خبری هم وسولې چی بیان په وروسته راسی-خو
 ماته هیڅ وخت هم د۔ هیواد د۔ پربسولولو او په هیند کی د۔ اوسېدلو
 اندېښنه هم نه ده رالوېدلې۔

سره د۔ ده چی ما خپل په خوښه او د۔ پېره سو چه پس د۔
 ده خاے خاوره خپله مېنه وگڼله او جوړه می کړله خو پښتنی پت او
 د۔ پښتو او پښتنو مینه می هیڅ وخت هم د۔ زړه نه ده وتلې او هر
 کله چی د۔ اوغانیستان د۔ خلکو خه کار په ماسوی دی کړی می
 دی او چی کله می داگومان سوی دی چی په هلته تلوزه د۔ هغه
 خاے د۔ پښتنو په ښه وپورتلاے سم نو تیار سوی یم۔ لکه د۔ امیر
 امانولا خان په جنگ کی یا بیا د۔ ښاغلی نادر خان او د۔ هغوے د
 - وروپو په جنگ کی خو کله به انگریز سرکار په بند او زور
 راوگرزولم او کله به په خه بله پلمه پاته سوم چی بیان په وړاندی
 راسی۔

غازی امانولا خان

خوداء دہ و بختی ولی نہ ن پور
 ۶/۴-۲۷ جی زہ داخپہ ل لیکلی د - ہری پور پہ جبل کی دویہ م
 حائل کورم پہ اخبار کی خبر راغی جی ہغوے پہ پردیس کی
 خپہل خوداء تہ ورسپدہ پہ دہ خبر پہر خواشینی سہوم او توله روز
 می زپہ بد وو - او پہ دہ کی می رے واہہ جی د - بساغلی اوامر خدہ
 راہہ ہسی ترہر ہغہ چا جی د - موسلمانانو لپارہ خہ کارکری دی -
 د - توری د - پوہنی یا د - روزنی او خسمانے ہغہ دہ پے بختہ کام
 خوار کری دی - وژلی یہ دی یا یہ شپری دی او یاہ پہ جبل کی
 اچولی دی او چا جی دہ د روہلی دی یا یہ پور — سرہکولی
 دی ہغہ یہ خپہل باچہان مشران او بساغلی منلی دی - ماورانندی
 ہم ویلی دی جی د - اوغانیستان د - خپل واکی جنگ زمور پہ خلگو
 کی پہر بسور اوژوند پیدا کی - د - جنگ پس د - غازی امانولا خان
 د - لزو شپو باچہی تہ ہم پستنو پہر پہ مینہ کاتہ او پہ زروچے یوہ
 غلے شانته ہیلہ وہ جی د - اوغانیستان د - خپل واکی او ودانی سرہ

به زَمورِ دا د - مَرِييتوب شِپِي اَو رَوزِي هم بدلي سِي په ده پوءِ نه
 وو چي كامونه خپل په مټو زيارو او خپل د - بچو د - توده وينی او
 خوانو په بسندلو آزاد پري - او نه لا په ده پوءِ وو چي كه څه هم د
 اوغانيسان اولس په دين په خټه او په ژبه زَمور شريك او وروپه دي
 خو د - خاوري او هېواد په وېش مور د - پېره وخته د - انگرېزانو
 زور چل او بدو او د - پښتنو ناپوهي او په خبري داسي ځله بېل
 كړي يو چي د - هغو خپل واكي زَمور خپل واكي نه سي كېدلاي
 مور به لا خپله خپل واكي په خپلو مټو د - انگرېزه گټو -

لځمړ افغان اعليٰ حضرت
غازي امان الله خان

د. غازي امانولا خان

د. يورپ دوره

امير امانولا

خان د - يورپ دروځه له د - چمن پور لار راغی په پښين کي تېر سو او کراچي له ولاړ - د - هغوى د - يوه روزي دغه يانه هم زمون پور خلکو پر بريد وکاوه - په کمه روز چي دوه چمن له راتله - د - کوټي څخه تر چمنه په زرگونو پښتانه د - چمن په ښار کي راغونډسوي وو - څوک خو لا د - چمنه سپين بولدک له تللي وو - ما هم خان چمن ته رسولي وو - ولي گومان دا وو او سرکاري بندوبست هم دا شان وو چي هغوى به خپل د - خاوري څه سهار وختي پور اووه بجې چمن ته راځي او ځيني خلک به په سرکاري پا سوډ - چمن ټيسن ته وورځي ويني په او دستي به دوه خپل په بېل (سپيشل) ټرين کي سپرپري او کوټي ته به رسي - په لار کي به هيچېري نه ايسارپري مور د - کورني گن خلک چمن له ولاړو شپه

مو هورمه وگرله - پاسونه مو پيدا گرل د - شپه پوله شپه باران وو
 سهار هم يخ وو هم ختي وه او هم اوريز اونري خاڅكي وو - د -
 خلگو د - جوش دا شان وو چي خپله زما مشر ورو چي په خه كار
 پسي كوتي له تللي وو او د - مور سره چمن له نه ووراغلي د - هغه
 خايه ناوخته د - كوتي د - خينو ملگرو سره په لاري كي راروان
 سوي وو او د - شپه د - كورك په غره كي لاري ووركريا به سوه
 وه نوده او ملو په باران يخ او ختو كي اوكره شپه په ديكو لاري د -
 كورك پور پچو مورا خېژولوه او سهار وختي به خان
 راورساوه. ناوخته وو بل پاس نه پيدا كېده ما خپل پاس دوه ته
 وركي او خپله د - بناغلي كازي اودول ازيز خان خوداے مه
 وبخسي - اي - اه - سي سره په پاسه تېر سولم د - اوغانستان د -
 پولي خه تر تېسنه پوري د - سرك په دوارو غارو پوجي سپاهيان
 ولاړ وو - او د - هغو شاته په زرگونو پښتانه. چي خنكه د - باجا
 موټر تر ټاك راواوښت - خلك د - واكه ووتل پوج او پوليس په مخه
 واخيستله او پور موټر راكوره سو - ناپېښه جوش ناري او چيغې به
 جوړي كړلې او پوله لار چي نيژده ډرمه نيم ميله ده د - هغو موټر
 ورو ورو د - خلگو په ميان كي راته چي تېسن له راورسېده دلته د -
 انگرېزانو سپاهيانو يوه پرك (دسته) سلامي (گاډ آف انر) وركي د -

هغوء تر راتگ خه وخت وړاندی د - گورگانو داپړک چی راغی او
 لیکه (قطار) ودرېده په خټوکے بوټونه خه لړل سوی وو - نو د -
 هینکی بنگیانو یوه ټولی راغله او په پاکو ټوالو (تولیه) یه د - دوع
 بوټونه پاک کړل- ما چی داویدل ډېره می خواشنه سوله او دالتہ
 ناست ناست دے چورت واخیستم چی داوولی مور پښتانه او
 هینکیان دومی سټک یو په کار خوداووچی نن د - پښتو دے
 پښتون باچا ته د - خپل پوج کنډک سلامی وورکولای که هغه نه وای
 نو هینکی خو وای- داخه دی چی سلامی انگریزان وورکوی او
 هینکیان ولار دی د - هغوعبوټان پاکوی دا ټول زموږ او د - هیند د -
 مریټوب پای دی- په دے چورت کی دومیږه وړک وم چی نه می د -
 توپو ډرو ته پام وو او نه هغه زرگونه خلکو ته- چی په دے کی ټول
 خلک ولار سو نو هله زه په دے پوء سوم چی باچا راورسېدی
 هغوع مخ کی د - سپاهیانو ټولے وکوت او بیا راغی زموږ مخ ته
 پورخو گامه ودرېدی تپوسے وکی چی تاسی پښتانه یاست په پښتو
 پوهیږی ؟ گومان می دی چی خه یه ویل غوښت چی خلکو پے خه
 سرینټے خان خان له بېلی ناری جوړی کړلے- نو هغوع رانه پېسن
 ته روان سول- خپل د - خلکو په دے پے سرینټے کار او ناخواله رومی
 ډېره خواښه سوله - زړه می غوښت چی پکار خودا وو چی زموږ د

- ٻولو له خوابوه سڀري هر کله وورته ويلي واءِ او د - هغو ۽ جواب
 مو اروبدي واءِ او په يوه آواز مو خوناري ڪري واءِ - ڪه ڇه هم تر
 دغه وخته مانه په ڇه ڀله يا ڳوند کي ڪارڪري وو او نه مي د - بل ڇا
 ڪامي ڀله يا ڳوند (تنظيم) ليدلي وو - خو ياد مي دي چي هغه
 درستہ روز او ڇو روزي نوري مي زره ڀر بدوو او دغه جورت
 راسره وو چي زمور دابده روز به ڇنگه او ڪله بدلپري ؟ ڪوندي
 بساغلي مولانا مامد اڪبر خان مخي به هم خپله او څاره سوندره -

خودايه هغه روز به هم وي

چي زمور به جهاز خپل وي

په ڇه داسي غم او اندېڻنه کي ويله وي -

غازي امانولا خان چي د - چمنه خپل په سڀيشل ڳاڙه کي روان
 سو نو پورلاره تر ڪوٽي پوري په زياتره ٻنسانو اودولا خان ڪلا -
 ڪولستان - بوستان ڳاڙي درولپه وه - راکوز سوي وو - او د - هلته
 ولايو پڻتنو سره ستره مسه او خبري ڪري وه - ڇڪه زمور
 هغو خلڪو چي چمن له تلي وو ڀره پڻبماني وڪرله چي ڪه خبر واءِ

نو خله به مو په هغه گڼه گونډه کی حان اچاوه دلته به مو خپل پور
 کور په بنه توگه هر کله کړی وای - د - دوه دمه مینی او سریتوب
 پور پښتنو پېر برید کړی وو - په میاشتو خو به هر خاے دغه خبری
 کېده - ترده چی اوس لا هم خلک د - دغی یومے روزی خبری پېری
 په خوند او مینه کوی -

مولانا پير زل مامود (مخپي)

زه د - کام په غم ژوند هېم
 په غېگر سوخ له دې هېم
 خود ابه داسی وخت به راشی
 لکه باز به په هواشی
 رېل به هم زمونږ پېداشی
 زه به خپل جرنېل پسې هېم
 زه د - کام په غم ژوند هېم
 په غېگر سوخ له دې هېم
 اے زماننگېاله کامه
 د - دونه پاهه اگه آمه
 چې خپل کام نه کرې بد نامه
 خود ابه مر له دې پخواوی
 زه د - کام په غم ژوند هېم
 په غېگر سوخ له دې هېم
 زما هوتکې دی د - وېنی
 غوښه پوست می په رېښتني
 په روشتبا پښتون زلمی هېم
 تل دی مر هم زه په دې هېم
 زه د - کام په غم ژوند هېم
 په غېگر سوخ له دې هېم
 خود ابه داسی ژوندن راکرې
 دواړه سترگی می غم ناکې
 راکښی درد داسی پېدا کرې
 په دې غم کښی لېونه وی
 زه د - کام په غم ژوند هېم
 په غېگر سوخ له دې هېم

عند قدم علامه

دغه غم می په زړه تل وی
 سر کښی اوړ می دې نه بل وی
 چې زمونږ جهاز به هم وی
 په ترخو او بوچه سم وی
 تار به هم په هر که دم وی
 په دښمن به د اوکه ول وی
 دغه غم می په زړه تل وی
 سر کښی اوړ می دې نه بل وی
 وخت د - ننگ او د - سبالی د
 نن هر کام په د اوولی د
 نن هر کام په ننگېاله د
 چې می بل ته کام خېجل وی
 دغه غم می په زړه تل وی
 سر کښی اوړ می دې نه بل وی
 د - وتن په مینه رنگ وی
 جوړ د - کام په نام و ننگ وی
 زما کار پښتو او ننگ وی
 دادی تل می په زړه ښکول وی
 دغه غم می په زړه تل وی
 سر کښی اوړ می دې نه بل وی
 چې می زړه کښی غم د - کام وی
 په دی غم صبا ماښام وی
 چې وجود می په آرام وی
 داسو دامی د - زړه مل وی
 دغه غم می په زړه تل وی
 سر کښی اوړ می دې نه بل وی

واده

په دغه کال می واده وکی - زما په خوبنه می وروړ او مور
 په اودولا خان کلا کی د - غازی اودولا خان په کورنی کی د -
 شېر جان خان نور سابره (صابره) راله وغوښتله - روشتیا داده چی واده می
 کاوه او می کی تر پېرو کلو زه د - واده په مراد نه پوه وم او نه
 چا خبر کړی وم - بس ټولو پښتنو ځوانانو به ودونه کول نو ما هم
 وکی یا بیا دا چی مولا کاکا رابښوولی وو چی واده د - نبی موبارک
 رو (سنت) دی او په ده د - نبی اومت پېریری ځکه پېره گټه
 (ثواب) لری - او پېر څرگند مراده دارابښوولی وو چی په ده
 سر د - بدو او بېلار وړاگرزی کوامراده مه پېرینی
 (جنسی تعلقات) رابښوول سوی وو - خوزه په ده لارهم مخ له
 نا بلده وم ترده چی کله د - خوسر کره په گردنو بوتلمه نو که څه
 هم زما د - مرانی (بلوغ) څلور پینځه کاله سوی وو د - یو ویشتیو یا
 دوو ویشتیو کالو وم خو زه په هیڅ خبر نه وم نه می د - چا څخه

تپوس هم کولاء سو په ناچاری می تر روانېدولېر آن وړاندی د -
 مشر نوکر اودول کادر لالا سپین سره بنځه خان ته گوښه راوبلله
 او په پېر شرم می وورته وویل "چی تاسی ما په ننوا ته بیاست نو څه
 خو می خبرکی چی هلته به څه وی؟ او زه به څه کوم زه خو په هیڅ
 پوه نه یم- " هغه هم پېره وارختاسوله د - لومړی شپه څه څرگند
 دودونه په راوبسول چی دابه کوم او دابه کوم او په پرده پرده
 که څه مات گوډ په خبره پوه کړم - او دا شان زه د - ژوندون تر
 ټولو ډرانه او پاڅه کار ته تیار سوم -

ژمور په تړه او کورنی کی دغه وخت د - واده دودونه پېر
 زاړه وو - خپل پور وخت او د-هغه وخت د - خلکو سره به خودور
 او بنه سوی وی چی دومره خلکو په گډه خوښ کړی وو خو زما په
 گومان ژمور د - وخته سره نه وروو او نه څه بنېگرمه پکښه پاته وه
 ځکه ما پېر وس وکی چی دادودونه بدل کم او ځینی می بدل هم
 کړل خو ځینی رابدل نه سو او د - هغو په هکله په ناچاری د -
 خپلوانو په خوښه ولاړم -

د - واده په هکله د - چنغول او چنځلی (هکله او انجلی یا زوم
 او ناوم) څخه مخ له هیڅ تپوس نه کېده بس خو مشرانو به سره
 جوړه کړله او واده به وسو - روشتیا داده چی کم خلک واده لغړ د

- مڙوڻي زوزات اوڻ - ڪورڊ - خسمان ٻه ڪوري يا - ڪورني
 بهير اوڻ ٻيڙي - غبتي (سياسي) لپاره لڪه زمورڊ - غاري زياتره
 پڻتانه ڇه ڪوري نو هغو له هم دا دوڊ بنه اوڻ - بنه دي - ولي به
 ده ڪي خو ڪورني بنه يا رنگ. ڪه ڪه هم ما دلته ليڪه ده اوڻ ٻيڙي
 خلگ به زياته نوي خوانان پورده ٻه زورڪوي خو زما خپله
 ازموڊه داده چي - بنه نه ڪه تله سته اوڻ نه - مڙه اوڻ ماڻه به
 ژوند ڪي داهه ڪه ٻيڙي ڪار لري زما خپله دغه لومري سته چي
 زما ٻيڙي بنه اوڻ خورڻ ژوند وورسره تڙپده - پڻتنو اوڻ زمورڊ -
 ڪورني به تله بناسته نه وه - خو دا خيز زمورڊ تر ميان رانه غي
 هم دا شان زمورڊ به ڪورني ڪي خيني نور ڪسان وو چي - هغو
 بنخي به خلگو بدنكي گهڙي - لڪه زما ماما شاغلي
 موسا خان. بناغلي. اودول ڪادر خان. بناغلي. اودول شڪور خان خود
 - دوڙي ژوند ٻيڙي وور سره خور اوڻ - مزه تيرسو خو روڙنه پاڪي
 (نسل. رنگ. روپ. تربيت اوڻ عفت) خوبنول به ڪاروي چي به هغو تر
 خوان هلك مشران بنه خبر ٻڌاء اوڻ پوهڻ لاء سي - خو نن سبا چي
 پڻتانه زلمي اوڻ نجون لوستي سو اوڻ - واده مراد هم ڪه ڪه بدل
 سوي دي به ده روڪي ڪه بدلي پڪار ده - اوڻ داسي لار غواري چي
 نه خوڊ - يورپ اوڻ امريڪي رنگه - ٻي لاري پڪه آزادي وي اوڻ نه

- پښتنو زاره بندبستونه-څه نه څه بونیاډونه ایښوول په کار دی چی
 په هغو کی دننه د - هلك او تجلی خوښه ازاده وی لکه هغه چی په
 تازی وورته سیال گلوی (کفوفت) وایی - دا چی د - ډوارو کورنو
 چوچ دود او دوخت (معیار زندگی رسوم او طرز زندگی) یو شانته
 یا سره نیژده وی - څرگنده ده چی د - پېر بډاے او اوچت ژوند
 وال کورنی بښځه په څوار او ساده ژوند وال کور کی نه سی
 اوسېداے - نه د - پېر پرده کورنی بښځه په پرده وال کور کی
 گوزاره کولای سی - هم دا شان هغه بله خوا وی-خو ما تر واده
 لا پېر وړاندی لغړ د - ذات کورنی او داسی خبرو پور بونیا د خپل
 د - واده ځاے خوښ کړی وو - او مور وروږ دوه می په خبرو
 خبرو کی په خبر کړی وو - داهم وه چی ما په وړوک والی چی د - یو
 ولسو دوولسو کاله وم د - دغه انجلی یو دید لیدلې هم وه-هغه دا شان
 چی مور می د - دغه کور یوه بله تجلی د - مشر وروږ لپاره کتله او
 زه هم وورسره ورغلی وم - او دا تجلی می لیدلې وه هغه د - وروږ
 کوزده خو می ونه سوله خو زما هغه د - وړوک والی چورت سرته
 ورسېدی - څرگنده ده چی هغه وخت زما داخوښول د - مړوښی په
 مراد نه وو او نه کېداے سو - لغړ هغه کور او د - کور خلک می
 خوښ سول لکه د - لسو ډوولسو کالو د - هلك خوښه چی وی او

کڀڊاءِ سي -

زَمورِ خَلگو به د - خورِ او لورِ پورِ سر د - ولورِ په نامه پيسے
 اخیستلے۔ دادودِ هم راته بَنڪاري چي په سرِ کي به د - بَنبگري
 لپاره پبلِ سوي وي - هغه دا شان چي د - غرو رَهگونو او نورِ پُستانه
 خه ډېر ودانِ خلگِ نه وو - لکه چي اوسِ هم نه دي - نو چا چي به
 واده کاوه زياتره پے نوي کورِ هم جوړاوه او خه نورِ دودونه ډوډي
 موډي به هم وه او د - دغه کورِ د لږ ډېر سامان او دودو د پاره
 پے خپلِ خوسر ته خه پيسے وورکولے کت مت هغه شان لکه د - بي
 بي پاتيمے د - واده پورِ وخت چي پاکِ رسول — د - بساغلي الي
 خد زَغره په خرخه کړله او خوښے (د - واده ډوډي) او د کورمات
 گوډِ سامانے په ووروکي - چي وروسته موسلمانانو په ډروغو د -
 جهېزِ نوم ورکي او د - هيندوانو دود چي لورِ خورته پے ډېر خه
 وورکول په پبل کي چي د - هيند سيند او پنجاب د - موسلمانانو بېخ
 په وخت - د پُستنو په دے دود به دا ازموډه هم وسوله چي هلك
 خه د - گهي وتي هم دي که نه ؟ خپل د - کور گوزاره به وکي که
 هسي د - مروښي بار په مخه اخیستي دي او پردي لوڼي خوندي
 غواړي - په خوارو پُستنو تپوکی لاتر اوسه هم دادود په دغه شان
 دي - ډوه ډرے سله روپي ولور وي او هغه د - تجلي مور او پلار د

- هغه په جامو - پَسول او د - کور په وږشبر (سامان) خرڅي کي -
 خو لکه څنگه چي تل په جهان کي هرښه دود هم ورو ورو وړان سي
 زما په شپو کي د - پښتنو دادود هم ډير وړان سوي وو - ولور
 وزرو ته رسېدلي وو - زياته برخه به د - ښځي خپلوانو خورله - لا
 دا چي په سرکي پې وټاکله چي دومري زروونه به زه خورم دمه ته پې
 خوراكي ويل - او دومره به په لور خرڅوم د - دمه نه سېوا د -
 نارينو او ښځو د - بشماره دودو په نامه - په خوشي پې ښې او
 ډيرو جامو او پَسول به په زرگونو روپي خرڅېدلې - داسي ډير او
 بهاگور شيان هم جامې هم پَسول وو چي په ژوند کي به يو ځل دوه
 هم په ښه نه وو خو جوړول پې او پيسې پې باندي لگولې - ولور د -
 درو زرو څخه ترڅلو پښتو زرو پوري اخیست کېده او دا هم نه چي
 خوار سړي به خپل د - پرده لپاره اخیستې نه چي څومره به بدله
 وو هغومره پې د - لور او خور ولور زيات وو او دايه د - وياړ خبره
 جوړه کړې وه چي پلانکي لور خور په دومره ډير ولور ورکړله -
 زما د - مشر ورو واده زما د - خوسر د - خور سره هم ځکه ونه
 سو چي هغو لس زره روپي ولور غوښت - نو ما دا خبره هم
 خرگنده کړې وه چي زه خو به يا ولور نه وورکوم او که وورکوم نو
 ډير لږ - ځکه مي دوه زره ولور ورکي چي هغه وخت تر ټولو کم

وو هم داشان می جامے ہم پبری لڙ او د - گوزارمے هومره ورکړلے
 او نور دودونه او خرڅونه هم-د - پسرول په هکله خو می وویل چی
 زه دا څیز مخ له خوشی او نارواگنم - خو په دمه می خوسر راسره
 پبری خبری وکړم او چی ما وورته وویل چی ته ښه خبرمے چی په
 ریواجی پسرول پبزوان نته - ټیکونه - خال - اورږی - وښی - بنگری -
 بازوبند - پاء زبب - گوټکو شستو - همبل - گلوبند چمکلی لښتو او
 اوږو کی یوشے هم نن سبا ښځی نه پوری کوی - هپے جوړکی او
 پے کاره پراته وی- بیا په یا خو بیرته مات کی نوی شیان تره
 سازوی او یا په خرڅوی او تاسو پوه یاست چی دا شان یوازی د -
 جوړولو مزدوری نه سی تاوان زرهم چی د - زرگر تر لاس ووزی
 نو نیم په نیمه پاته سی - داشے تاسی زما او خپل د - لور په خوبه
 پربدی کورے ودان هغوے هم پوے سول او ټینگه په ونه کړله او په
 لور بیا وړاندی داشے وغوښت سېوا د - یو دوو ریواجی څیزونو -
 دا هم دو دوو اوس هم چبری چیری لا پاته دی چی د - کوزده
 (کوزدن) سره پے دینی کاوین (نکاح) وتاره - او څه وخت پس پے
 د - یو بېل دود په توگه - نجلی له څه جامے مامے راوړمے (دک ته پے
 د - ننواټه جوړه ویله) څه ښځی او نارینه به وورسره راغله او زوم پے
 د - خوسر (سخر) کره راوړست- مابښام پے ښځه او خاوند یوځاے کړل

- مہلمنو بہ شپہ تہرہ کڙلہ سبا لہ بہ ہغہ نور بیرتہ لار زوم او د -
 ہغہ یو یادوہ ہمزولی مل گری بہ دالتہ پاتہ سول - ڈرہ شپہ ہجے
 تہری کڙلے نو بہ لار - دہ دودتہ ننواتہ گردنی او پنبہ پرائستل وایی
 - د - دہ پس نو زوم د - خوسر کرہ خپلی بسخی لہ ہر وخت
 راتلاے سی چی زہہ یہ غواری ہغومرہ شپہ روزی تہرولاء سی -
 دادود ہم پخوا د - دہ بسپگری او ناچاری لپارہ بہ پبل سوی وو -
 چی خوانانو بہ د - کوزدہ پس ہغہ لہ پبر ولور د - ڈوولاسو بہ
 خواری گاتہ او پورہ کاوہ او وادہ پے کاوہ نو لکہ د - بساغلی
 موساپبغامبر کلونہ پے باندی ولگبده - او پہ دہ میان کی بہ د -
 ہلک او نجلی دومرہ اورد بپلتون د - خپلوانو خوش او پبرزونہ وو -
 نو پے دالاروورلہ جوہرہ کڙلہ بلہ دانسپگرہ پکنبہ وہ اودہ چی کمہ
 نجلی چی خپل کور کلی او خپلوان پربردی او یو دم بہ بہ یوہ
 نالیدلی او نا بلدہ کور او خلکو گدپری چی پہ ہغو کی یو ہم سرہ
 د - ہغہ ہلکہ چی داپسی خی او پور مخ پے مہرہ وی زیاترہ بسخونہ
 لیدلی وی نے کتلی وی نو پہ دہ چل بہ کہ نور نہ وو د - ہغہ یوہ
 سہری سرہ بسخہ بلدہ ستولہ چی پور مخ بہ وورتہ پبرہ اسانی وہ -
 خو زما دادود ہم نہ وو خوش ولی یو خو د - ولور لپارہ ہغہ خنپ
 چی بہ پخوا کہدہ اوس نہ کہدہ یا ماتہ دا اری نہ وہ - او پہ ہغہ بلہ

ٻنڌه مي ٻهريه ڄوٻنه او راباندي گرانه وه - خو ڇڪه چي د - واده به
 بل مراد نه رسيدم ٻه مڙوٻني او نه مي به ٻنڌه ترده بالا خان
 پوءِ ڪري وو - نوزه او دا سره د - ٻهريه نزد يڪته هم ٻهريه سره
 ليري وو - به ميان کي مو يوه ٻهريه ٻهريه پرده وه - چي سره د -
 غوٻستو او گوٻسٻه ما نه سوه ليري ڪولاء - ولي چي زه د - سره به
 نه پوءِ نه وم چي دا پرده ڇه ده او زما زره غواري ڇه ؟ به ده
 ميان کي مي د - ڪال ۱۹۳۰ به سپرلي يو زوه وسو چي ما به نوم
 سيپه دين (سيف الدين) ڇڪه ڪهٻوڊچي د - ڪال ۱۹۲۹ د -
 ڪانگريس د - لاهور به او ڇاره غونڊه کي چهري چي هغو د - پوره
 خپل واکي (مڪمل آزادي) پرين (تجويز) وکي او ما به لومري ڇل د -
 سيلاني (وزيتر) به توڳه پڪڻي گهون ڪري وو - زما تر ٻولو د -
 ڀاڪتر سيپه دين ڪيچلو (سيف الدين ڪچلو) وينا ڄوٻنه سوه وه
 دغه هڪ ڄو زوزي پس مڙ سو - او خو مياشتي پس بيا مور ڏواره
 ورونه او نور ملڪري بنديان سولو - زما او د - ٻهريه ترميان دغه
 بهگانگي او بهلتون تر ٻهريه وو ڇڪه چي ما ده ته نه د - بهل او خپل
 واک سڙي به توڳه ڪٿلي وو نه مي دا هيله وورته وه چي دا زما د -
 زوند د - هري لاري ملڪر ڪهٻي ڪهٻي ڪهٻي سسي نه مي ڇه داسي
 خبري وورسره ڪري وه او نه سي ڪولء - ده هم د - خپلي خان

خوبسي (خودداري) له مخي څه داسي کار ياوينا نه وه راته کړه چي
زه په دمه پوه سوي واء او نه چا او ستايا بل زه په دمه پوه کړي
وم -

خو څو کاله پس چي زه ډوه ډرمه ځله جېل ته ولاړم راغلم نوني
چي څنگه په دمه پوه او خبر سوم چي دا هم زما د - ژوند کارو او
مراد په زياته د - آزادي د - جنگ سره يوازي دالانه چي همدردی
لري په خوبسه يه خپل کار گهي ما د - خپلي لاري نه گرزوي دا هم
راسره کړ او تېرول غواړي ولي چي دمه به هم په خپله خوبسه د -
خامتا زيرمه جامه اچولې چي هغه وخت زموږ په بنځو کي ډېر نا
پېښه کا روو او تر خپلي پوهي پوري پې - کلي په بنځو کي کار
کاوه - نو زما او د - دمه تر ميان هغه پرده ليري سوله او د -
مړوبسي ځاے د - ملگري ميني ونيو - او ژوند مولا نور هم سره
خور سو - باور مي وو چي که د - هېواد د - آزادي په لار کي زموږ
وه بنځو ته اړي پېښه سو واء نو دغي مېره مخي او بهادري
پېښته به هم په دمه لار کي پور هيڅ سر په نه وه کړه - خو ارمان
چي د - کال ۱۹۴۰ په دوپي دا بهادره پېښته په نري رنځ ناچوپړه
سوله او د - کال ۱۹۴۲ په شپړلي - زما د - ډېر کړ او اود - هغه
وخت د - ټول چالو درمانه سره د - خورلسو کالو د - ملگري پس

له ما د - تل لپاره بېله سوله -

او ماڼۍ يوه لور ولی اهد بېگمه (ولی عهد بېگم) او ډوه زامن
 امد خان او مامد خان نوښانی راپاته دی - د - ده سره زما د -
 ژوند زیاتره شپه په جېلونو کی تېری سولې یا د - کوره لیری د -
 کامی کار په منډو تړندو - زموږ تر ټولو بڼه شپه او خوره مل گری
 د - ده د - رنځ د - شپو وه چی دا کوټه کی د - نری رنځ په
 درمانتون (سینټوریم) کی وه او زه هم د - ایستکلال اخبار د - چلولو
 لپاره په ښار کی وم د - روزی د - کاره پس به زیاتره د - شپه زه
 درمانتون له وورتم شپه به می هورک تېروله او سهار به د - ډاکټر
 کوروپادانم په موټر کی چی د - دوک واره په ښوونځی (سکول) ته
 راوړل - بیرته خپل کار له راتلم - درمانتون له ښاره پینځه میله
 لری وو - زموږ اخبار هم په تاوان چلېده او تاوان په هم ما د - جبهه
 ښانده - پور کامی کارمی نور هم خرڅ کېده او د - ده پور رنځ می
 په سینټوریم کی هم ځکه می لاس په تنگ وو او تر درمانتونه د -
 تلو لپاره می د - روزی ډرک روپی ټانگه ته هم نه سومه وورکولای
 ځکه به هره روز د - ماڅیگر د - شپرو بجو او د - شپه د - لسو بجو
 تر میان هر کله به اوزگار سوم پلی دا پینځه میله د - بروری پور
 پېچومی ختم او خان به می ده ته رساوه - او د - سهار او ماښام

هغه لږدم په زړه پوري خبري او د - ده خوښالي او د - زړه پاږ به
 مي د - ده مزله او ستريا په وړاندي او لجه گڼله زمور د- ژوند
 خوږو اندازه هر پښتون له ده نه لگولاي سي چي په خوړلس كاله
 كي موبد- دوو وختو په چپ هغه هم يوساتكه نه يو خله خوابدي سوي او
 نه ده چيري زه خښمولى يم - يو وخت زه كورته راغلم مور مي
 پوږي پخوله زمور په كور كي نور اخلي پخلي ټول د - كور زنانه
 كوي خو د - پوږي پخلي له ښځه مزدوره وي او چي كله مزدوره
 نه وي يا نا جوړه ماجوره وي نو هغه هم د - كور زنانه كوي دا خپل
 په خونه كي وه سره وينځلي وو هغه يه جوړاوه - ماله خښم
 راغي چي دا كار خو به تاكاهه - بل ځل داوو چي د - پښين يوه
 سړي خپله خوانه لور په مستنگ كي يوه ډېر سپين ريري سړي ته
 ووركره وه - خو كاله وسو هغه نه ودوله اوڼه ايله (طلاق) كوله - خو
 سره نالښت باندي كړي وو - خو هغه هم لكه څنگه چي په
 انگرېزي ميانگړو كي د - دېوانى نالښتو كاروو ډېر وځنډېدنه
 پېشي كېدله او نه غوڅېدله نو يو وخت هغه سره ماله راغي چي ته
 د - كلات وښاغلي خان ته ووايه د - چاچي د - هغه زوم نو كروو چي
 وورته ووايي مادي نه كړوي يادي خپله ښځه واده كي او ياده
 پرېږدي - په ده كي چا دا خبره جوړه كړه وه چي دے دا ښځه د-

- هغه ميره څخه ايله (طلاق) کوی او ځپله يه ودوی ولی پښتانه خو
 د - بل کار خوداے پاری یا د - پښتنوالی لپاره نه کوی چی تر خو
 يه څه ځپل مراد یا گټه نه وي پکښې. دا خبره زما د - بسځي تر
 غوره رسېدلې وه پېری زوی پس چی زه کورته راغلم او ماښام
 دننه ورغلم - بېگمه - ما به دا په دمه نامه بلله - خوابده وه چی ما و
 پوښتله تر پېره خوړغ نه کاوه خو چی په پاء کې خبره راته وکړله
 چی ما اروېدلی دی ته بل واده کوه - زما دی توبه وی ماتر ننه د -
 چا دومری خېم نه دی لیدلی - که می هر څه وپورته وویل چی دا
 دروغ دی خو زړه ټپه چېری لوبده - لگیاوه د - خېم خبره کولې
 او د - دووېښځو پور بدوېدی (برای) او بوډری (نقصان) يه داسی
 پور ره او دپوهی وینا (تقریر) راته کاوه چی زه دمه ته چورت
 اخیستی وم چی خودایه پاکه د - دمه ساده او نالوستی پښتنې
 دادومری خبری څنگه زده دی چی زمور په گومان د - کې ژوند
 (سوشالوجی) د - پوهانو کار دی چی زړه يه تش کی او زما په
 ناگاری يه لږ لږ باور وسو نو يه بس کړله خو بیا يه هم دا کک
 پېشرو (الباش) راکی چی ما به د - نورو ښځو رنگه نه گڼه چی
 ستا د - دویم واده سره به هم په غمه د- ژوند ترڅه شپه تېروم په
 خوداے درته لوړم او خبر وم دی چی که ته هم بیا خوړه گوله

وخورمک او يا پڇه غمه شپه تيره ڪي ما پخواهم تريوه زيات واده نه
 بنه باله او نه د - موسلمان د پاره روا - خو په دغه روز جي مي د
 - دم داخبنم او د - هغه زره - مراد اندهشني او لمپه (نيت - مقصد
 - تصورات او جذبات) وليدلے نور مي نور هم باور ٽينگ سو جي
 ڏويم واده ناروا - ڀر سخت بد ڪار او پورسڻو پڇه اندازه ڀر
 زياتے دي ددم نورو بسوڇو يو سره د - دم داوستري بهادري
 ڀره خوبه سوله جي لکه ڇنگه جي ما وڙاندي ويلي دي هغه وخت
 زبور خلڪ په زياته زنانه په پيرانو باباگانو زيارتو ڪوڀو
 (تعويذات) او پيريانانو ڀري اخته وم - خوداء پاڪ د - هغه ڪره او
 واڪ رنج - مرگ روغتيا او دارو درمل به د - ڀرو لڙو خلکو په
 يادو هر ڇه جي وو يا پريان وويا پيران او ڇلي هغو خلڪ
 ناجوره ڪول او جوڙول زياتره به بنه پوه نارينه جي په خوله پڇه ويل
 جي زه دا شيان نه منم هر ڇه د - خوداء په لاس دي - واذا
 مَرَضْتُ فَهُوَ بِشْفِيْنِ - خو جي ڪله به رنجور سو نو به بيرته روان
 وو په سستانو او ڇلو به ڪرزدي جي تپوس به موٽرے وڪي جي دا
 ولي؟ ڇان له پڇه پلمه جوڙولے جي ڇپلوانو او زنانو تنگ ڪرم خوابه
 بدوله ماوم ڇه خوشي ڪار سهي د - دوے د - زره لپاره پڇه وڪم خو
 دابهادره پڻتنه ڪه ڇه هم ڏوه نيم ڪاله په نري رنج رنگه سخت

رنڄ اخته وه چي هغه وخت پڻ درمانه (لا علاج) رنڄ او د مرگ
 دويم نوم وږ خو تر پايه يه د - خوداء پاك د - واك او گږو (قدرت
 او تقدير) خه باور ونه بسورېده نږ ماته كله وويل چي خه كوږي يا
 خورده به وكم اوڼي خپله كله وگږل او په ډېره بهادري يه د - مرگ
 تر روزي خان ورساوه - خوداء پاك دمڼه بنه بدله وركي - زما ټبر
 په نري رنڄ څنگه اخته سوله زه هيڅ په پوه نه يم خو درمانيان
 وايي ځكه چي د - دمڼه مور په دغه رنڄ مږه وه - دمڼه هغه وخت لا
 دارنځ اخیستی وو او دغه وخته زور باندی وکی ځکه زه د - خپلو
 بچو تل په کال دوږ کی ایکسره کوم چي وام هسی نه چي دوه هم
 له مور ه اخیستی وی - خو ناپېښه رنځ دی زما خواښې نيژده شل
 کاله وړاندی مږه وه دا شل کاله روغه جوړه وه بچي يه راوړه او
 ناسا په يه يوه روز وينه باکی کړله نو ډاکټر وويل چي د - دمڼه مږه
 څور (نر رنځ) دی په دمڼه ميان کی يو کار بل دا هم وو چي زموږ
 په کور کی دا ډرے څلور ځله سکاروی (نمونیا) وو هله - خبر نه يم چي
 دغه سکار وی د - مږو خورو د - لاسه وو چي د - دمڼه په خان
 کی يه پخوالخاء نيولی وو او که مږه څور د - سکاروی له لاسه
 پېښ سوولي په سکار وی کی هم سږی زخمی سی زما په گومان په
 کار دی چي د - سکاروی درمان خالی د - تبي - درد - او ټوخي تر

شَلہدو پوری نہ د - سبزی تر بنہ پاکہدو پوری وستی چی پہ ایکسرمہ
 بنکار ہدائے سی -

یادگار

- کہ خہ ہم زَمور پہ کورنی کی د - مِرُو ہیخ پوله

یادگار جوپول او ساتل نہ وو دود - خو زما تل دازره غوبست چی
 خپل د - گرانو خہ یادگار به جوپروم - د - پلار د - مور او د -
 بپگمی کله به می گومان سو چی پوخ خلی (قبر) او پور هغه خہ لیک
 به بنه وی او کله به می د - تولو پور کور خہ ماجت ودانی خو بنه
 سوله کله خہ او کله خہ خو چی کله می خینی پستو پارکی لیکل پبل
 کړل نوم می دا خوبنه سوله چی یو یو پارکے پے په نامه کم نوم دا پے
 بنه یادگار وی - خکه می دا کیتاب د - دغی پستنه په نامه کی چی
 د - هغه مینی زغم - خسمانے او پے داغه پستنوالی ژوند راته خور او
 د - ژوند لار پے راته اسانه کړله -

د. پښتنو سادګی

- په کال ۲۸ - ۱۹۲۷

کی د - اوغانیستان له غاری یوه آواز (افواه) راخوره سوله چی د -
 چیرګانو په نسو نو کی ماران پیدا سوی دی او لالگیاری پیدا کیری
 - او په ده چرګان مری خو خه زوزی پس چی ماره په خپته کی
 غت سسی او که په ده میان کی هم خوک د - دوه غوبسه و خوری
 یا هگی نوم هغه هم مری - په پلانی خا کی دومره خلک جینی
 مری دی او د - پلانی سپری د - کور ټول خلک داسی مری سو - او دا
 خبره پلانی پیر او پلانی بابا ته په پتو (غیب) کی خرگنده سوله
 کنی ټول خلک به مری وو - دا خبره دومره خوره سوه چی د -
 سمی د - غرو اوربگو - لوستی او نالوستی پښتانه د - یوه مخه که نه
 وو په سلوکی ۹۵ په ده تېرواته او زړه ټی ولویدله د - چرګ غوبسه
 په نه خورله نه اگی چی چرګ په ناجوره سو اووبه مرنو په پیر په
 یره یره واخیست او مخکه کی په بنخ کی خینو سرائسو (حریض)
 خلکو په خرخلاو پبل وکی - د - دوورو پو په خا چی هغه

وخت د - چرگ بھاو له پے په ډوھ څلور اڼے وورکاوه خو چا به نه
 کاوه په سلوکی به یو کس نیم چبری وو چی دا خبری پے نه منلے او
 چرگان پے اخیستل او څورل - ناپوه خلک خو پریږده بښه پوه
 خلکو به هم چرگ وکوټی (ذبح) نس پے ډېر په پام او بېره څیری کی
 او لگیا به وو لرمون او کولمے پے شنلے - د - بده مرغه د - چرگ په
 گېده کی یوه وره گولمه وی - او کله د - چرگ د - مرگه پس هم
 یو سات هغه بنوری بس چی دا پے ولیدله د - بنویسوی پوهانو به
 وارختاسو - دا اوازھ نیژمه شپږ میاشتی لا زیاته گرزبدله او بیا
 ورکه سوله خو په ښه په څوک پوه نه سو چی دا د - کمی څواراله
 چا څوره کړله او څه مرادې درلود - خو کال نیم پس چی په غازی
 امانولا خان پسی پیرانو او مولایانو په هم دغه شان ډروغو خبرو
 اولس رااوچت کی او اوغانیستان پښتنو خپل په لاس تالترغه کی د
 - کورونو روپو او زرونو کسانو زیان وسو - نو به ځینو پوهو کسانو
 ویل چی دغه د - چرگانو خبره هم انگرېزانو او د - هغو ایجنټانو د -
 دې ازموډه لپاره څوره کړه وه چی پښتانه د - پیرانو او مولایانو
 په څوله څومری غولیدلای سی -

بابا مے پښتون

د. غازی امانولا خان جنگ

اؤزما لومرے بند

په كال ۱۹۲۸ كى چى غازی امانولا خان د - يور په د - راستو
 نېدلو سره سمدستی د - اولس په ناپوهی او د - پیرانو مولایانو او
 حینو غټو او سرانو په ډروھ (غدارى) له كابله كندهار ته راغى او
 لشكره ټولوه چى پور كابل يرغل وكى - نو د - حینو پیرانو او
 مولایانو د - ناخوبسى او هوډى سره د - خلكو په زیاته د - په
 خوانانو زړه د - غازی امانولا خان سره وو خو زیاتره خلك په
 زیاته مخور او ماره خلك انگرېز د - بسوره او ژونده اچولى وو د -
 هغو د - ژوند مراد خو د - ای - ا - سی او پولیټیکل خوشامندی
 پاته وه اؤبس - باور می دی كه خوك مشر سره ولاړ سوى واء نو

ڀر ڇلڪ وه هر ڙنگ ڪومڪ ته تيار وو - د - ڪوٽي او پڻين د -
 ڀلوه لغڙ ڇو تنه اڻگزي ڇوانان د - غازي امانولا خان ڪومڪ له ڏلاڙ
 په هغو ڪي هم ڇه د - سريانامه سرء نه وو چپ د - يوه بناغلي
 گوڍ نزر مامد ملبزي اڻگزي چي د - اوغانستان د - خپل واڪي په
 جنگ ڪي هم تللي وو بنه د - نامه ڪاروڻي ڪري او انگرېزانو ٽي
 غٽ تاوانونه اڀولي وو- بل بناغلي سيد مبرالي شا بناڊيزء وو -
 چي دء هم د - خپل واڪي د - جنگ غازي وو زه ڪه ڇه هم د - شلو
 يو ويشتو ڪالو ڇوان وم خو ڇڪه چي په ڪورني ڪي ڀر ڪشروم
 دا هيله مي نه وه چي د - ڪورني مشران به مي ملگري وڪي - نو
 يوازي مي د - خان سره دا جوڙه وڪڙله چي زه به ڏلاڙ سم او په
 ڀوله به ڇوڙوزي تڀري ڪم نو نور ڇلڪ ڪه د - چاڙڙه غونڊت به
 خپله خان راورسوي په ڪور ڪلي ڪي مي هيچا ته رڱ رڱ نه
 ووڪري ترده چي خپل مشر وڙور مي هم نه وو خبر ڪري - توپڪ
 ڪارتوس اولس زره روپي مي برابري ڪڙه اس مو وو - د غرمي
 دوڪه بچي مي اس راروان ڪي چي زينه ڪم نو به روانڀرم ماڻنام
 به اوغانستان وڃاوه ته خان ورسوم - په ده ڪي مي يو ترڀور
 بناغلي ابيدولا خان چي ڇوان او زمور د - لاري اوڀلي سرء وو په
 مخه راغي وه ڇه ڪوه؟ ما ڏروغ نه سو وڀرته ويلاء وه مي هسي

آس زینوم - خبر نه یم چی څه زما په رنگ رازکی څه چل وو که
 ځنگه د - هغه څه شک پیدا سو راته ټینگ سو چی روشتیا به راته
 واپه - په پاه کی ما لوز تره واخیست چی نن روز به چاته رغ نه
 کوه - او ټوله خبره می وورته وگرله - هغه وه چی دوپره ان راته
 وگوره چی زه هم ټوپک راواخلم او آس راوالم زه دی هم مل یم -
 د خپل کورته په ټوپک او زین پسی لار اوزه خپل کورته ده چی
 زین او ټوپک را اخیستی دی - د بده مرغه که د - ښه مرغه په سپین
 زیری پلار په مخه ورغلی وو - او ټپوسه تره کړی وو - ده هم
 دروغ ورنه وو بللی خبره وورته کړه وه او خوبه (رخصت) په
 تره غوښتی وو - هغه وورته ویلی وو چی خوبه می ده - نه دی
 راگرزوم خو ښه به داوی چی تاسی دواړه یوازی نه سی ولار دا
 نور خپلوان او همزولی هم ورغوی که درسره تله نو به یو ځای
 روان سی - پلار او زوه دواړه ماله راغله بیا دره سره د - یوه
 بل توربره ځای له ورغلو هغوه هم دوه ورونه تیارسو زما مشر
 ورو ما ته وویل چی ته به کورته پاتیرم او زه به ځم ماوه زه خونه
 پاتیرم - هغه وه زه هم نه سم پاتېدا - نو کور به پور خودا
 سپارو دواړه به خو خو چی یو خبرېده هغه تیار وو - په کلی کی ډیر
 جوش پیدا سو - بیا ټول د - یوه بل مشر توربره ځای له ورغلو - د

- هغه يو زوے تاسيلدار وو دغه وخت پور چوٽي وو بل زوے به راسره تيار سو هغوے وويل چي تاسي به پٽه څه له ځي - انگريز سرڪار خو تاسي نه بندوي هغوے به ډم جگره كي د - چا پرھ (طرف داري) نه كوي نه څوك بندوي د - چمن خلكه نه كړل بند او د - پېښور خان اودول غبار خان (باچاخان) به هم نه دي بند كړي چي سبا به كوټي ته رارسي او په رېل كي به چمن له ځي - مور خبر نه وو چي هغوے به سباله پور سيوي نيولي وو او واپسې جوكمابات له رسولي وو - كه تاسي پٽ ولاړ است نوم كېدائ سي چي پاته خلكو ته كړاو او تاوان پېښ سي او كه په ښكاره ولاړ سي نوم به د - شا او خوانورو كلو خلك هم درسره ولاړ سي - زه به سرڪاري كارو ناولده هم وم او د - خلكو جوش هم ډېر زيات وو - د - دوے خبري هم څه چپي نه وه - ځكه ټول ولاړو او د - گوليستان وه نايب تاسيلدار ته مو خبر وركي چي مور سبا سهار روانېرو سبا سهار وختي د - هغوے سرے راغي چي د - پښين اي - اه - سي راغلي دي تاسي راسي - مور چي ورغلو ټول كشران مشران د - كورني شپارس كسه چي ډرے څلور پكښي د - اويا اتيا كالو سږين ريري هم وو اي - اه - سي د - پښين د - جرځه څوتنه مشران غري هم راوستلي وو - هغوے وه چي تاسي مه ځي د - سرڪار دانه ده

خُونبِه سَناسِي تَگ يوازي سَناسِي تَگ نِه دِي كِه تاسِي وُلا راسْت نو
 بِه د - هره خَايه پِه زر گونو خَلگ درسره وُلا ر سِي او دا شان بِه د -
 سركار د - كار نِه درلوو لو رُو (غيرجانبدار پاليسي) پاته نِه سِي او
 ٲول خَلك بِه وايي چي دوع د - خَپلي غاري پِه زر گونو خَلگ ولپزل
 خو مور سره د - سَپين بيريو مشرانو او هغه تاسيلدار تو بَره بَينگ
 وو چي خو اي - له - سِي ومه بنه دِي راخي د - پوليتيكل سره پِه
 كوٲه كي خبري وكي لاري يه راوسته او مور ٲول پِه خُونبِه
 وورسره وُلا رو - پورلاري چمن ته روانه گاپي (ٲرين) چي د - يارو
 پور بيسن ولا ره وه زه ورغلم پِه ٲولو ٲبو كي وگرز بدم او ٲپوس مي
 وكي خو د - باچا خان درك نِه وو - هغو ٲه پِه دغه رُو ز سهار
 وختي پور سيوي كوزكري وو -

د. پوليٽيڪل سڀڪ ڪار

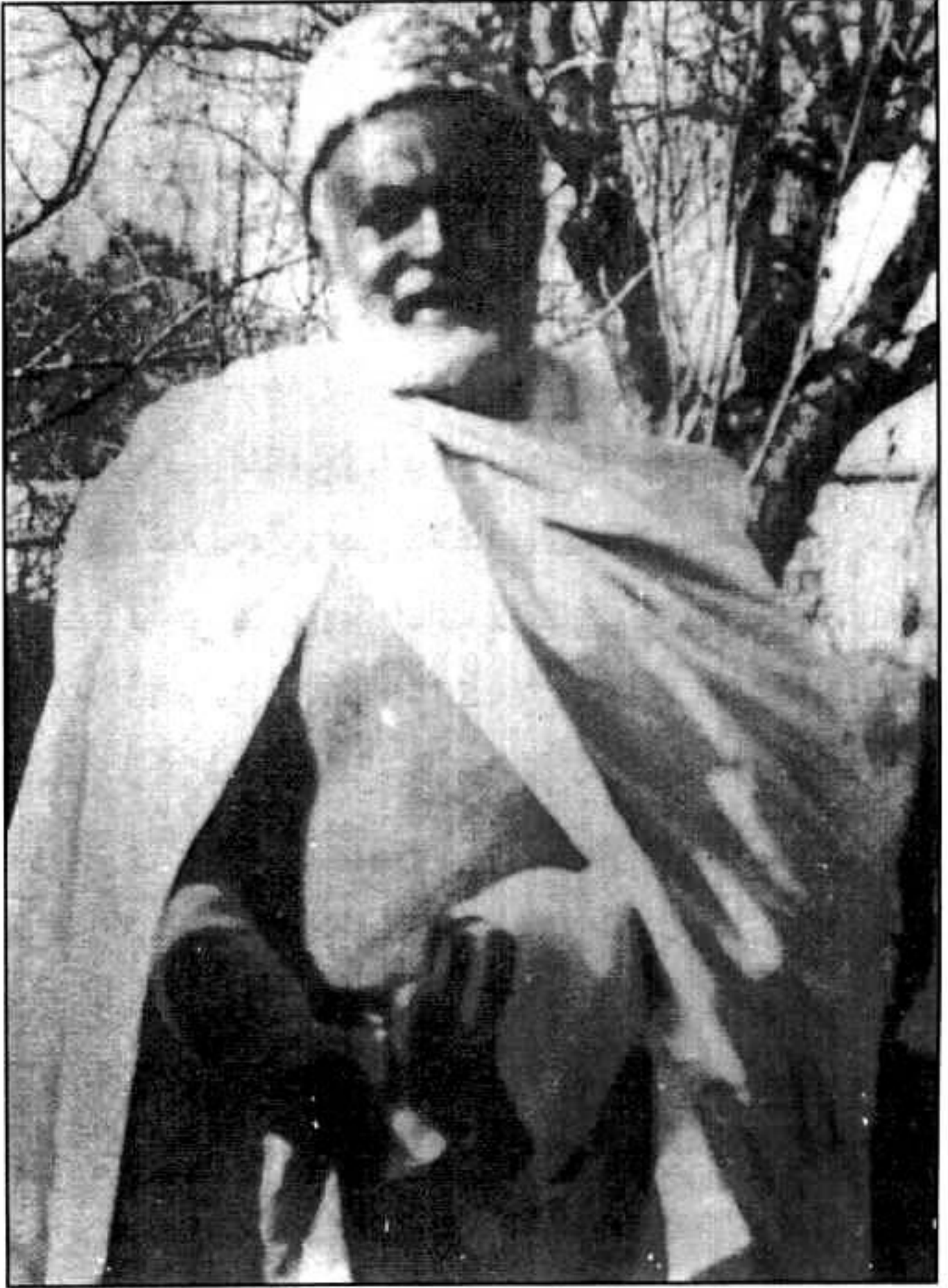
پوليٽيڪل ايجنٽ وينگيٽ نوميدہ

انگريز وو - اي - اء - سي وڙاندي ورغلي وو چي زمورن لاري د -
 بنگلي مخ ته ودربدله او مورن راکوز سولو بنگلي ته وور روان سو -
 يو سڀين ڙيري تره مو وڙاندي وو زه او سڀايل جان وورسپه وو په
 دهه کي پرنگي د - بنگلي دباندی مخي ته راووت - يو سڀه وورسره
 وو په زوره ناري وهلي چي ”کم دي هغه هلکان“ او سڀه راباندی
 ورغاوه سڀي رامنڊه ڪڙل زه او سڀايل جان وور وڙاندي سو خو
 سڀي لکه چي د - پرنگي نه زيات سرپيتوب لاره ڇه ڪاره راونه
 درلود او بيرته په شاستون سو په دهه کي پرنگي هم راورسبده - ڇه
 شرمينده سو او ڪي د - سترگو ڏيد کم وو د - سڀايل جان په مخ
 باندہ لاس وواهه وهه دا خو خوانان سڀي دي هغه واره هلکان کوم
 دي - تره مي وورته وويل چي د - هلکانو خبره نه ده مور ٽول يو -
 پوء نه يم چي اي - اء - سي چپ پوه ڪڙي وو چي واره هلکان دي
 او ڪي داد - هغه خپل سڀڪ ڪار لپاره پلمه جوڙه ڪڙله - سره

دستي بدل سو۔ ٽولو ٽي لاس ورڪي سٽرڪ مسي يه وڪڙله - بنگلي ته
 سره ٽلارو - د - ماڻسين ڇلور بچي به وه پرنگي وه چي زه ڇه ڪار
 لرم د باندی ڄم تاسي به چايي وڃي نبي نو به زه هم راسم بيا به
 خبري ڪوڙ - د ٽلار مورلي چايي د - بازاره راوغوبنپي ٽمونڇونه
 مو وڪڙل - ناوخته ماڻيڪر د ٽلار موري ڇوگسانپي ووروغوبنپلو -
 په خندايه ويل زما مولو ٽاوان وڪاوه - ما د - چا سره د - گاپ
 لوپه ايڻي وه چي ورغلم پام مي سٽاسي په خو اوو لوپه او ڏرم
 سوھ روپي مي بايلولي - مورن وه خير دي چي دا خبره غوڻه سي
 روپي به مورن په انداز (چنده) درٽولي ڪو - په بنه توڳه او سپرھ
 سينه پيري خبري وٽولي خود ٽينڪ وو چي تاسي مه ڇي او مورن
 هم ٽينڪ وو چي مورن ڇو او تاسي په سمه داواڪ نه لري چي مورن
 ڇپل د - ڪام د - ڪومڪ او خسمانپي ڇه راگرزوي دا موهم وورته
 وويل چي خير دي مورن به جنگ له نه ڇوپي وسلي به لغر د -
 خسمانپي (خدمت) لپاره ٽلار سو خونپي منله په پاء ڪي وه دالته نو
 د - ماڻنام د - پوڙي وخت هم نيڙدو وو چي زه سٽاسي دوڻمن
 نه يم بده مي نه ده درباندي پيرزو نور ڇه خو نه سم درته ويلا
 خو دادرته وايم چي دوڻري وگوري چي امانولا خان د - ڪندهاره
 ووڙي چي ڇه پڻيزي هله به تاسي زما په خواخوري پوھ سي ڪه

تاسی نہ منی نور زہ بلہ چارہ نہ لرم چی تاسی پہ پولیس لاین کی
کنبینوم نور ستاسی خوبسہ دہ خہ وایاست-مور وک مور ہم ناچارہ
یو کنبینو بہ۔ خان بہادر بازگول خان پولیس انسپکٹر یہ راوغوبست
مورک بوتلو شپہ مور د - ہغہ پہ کور کی تہرہ کزلہ سہارک پولیس
لاین لہ بوتلو - خان لہ بارکے راکی - یوہ روپی سری سرک خرخ
راکاوہ۔ لیدلوہ چی بہ مو خوک راتلہ نے گرزول - مور پے ہم یو یو
ڈوہ کسہ چی بہ د - چاکار وو ہنار تہ پربشورلو - سبا لہ د -
اودولا خان د - کلا ہناغلی ادرامان خان ہم راغی وک چی دوہ
ناست دی زہ ہم وورسره کنبینم نور ہغہ یہ ہم راسرہ بندی کی -
دالتہ مور ۲۸ شپے تہری کرم - غازی امانولا خان سرہ د - لہکرہ
د - کندہارہ وووت کہ خہ ہم نیژدک خلوبست ذرہ لہکر وورسره
غونڈسوی وو خو خوندم نہ وو - مشران او مخور ہستانہ نہ
وورسره واتہ خو روزی پس پہ لارہ کی خینو غیلجیانو تیوسر
واخست او د - شاپالہ یہ لار باندی بندہ کزلہ د - چمن او پنین د -
خلکو کمہ غوتہ چی د - گوپ نزر مامد پہ مشری کی روانہ وہ ہغہ
یہ د - اوبو پہ پراو کی پہ یوہ کلا کی کلا بند کزلہ - نور مور ہم نورہ
ناستہ پے ہنے وگنلہ او پوک سوچی پرنکے خبر وو چی خہ بہ پبہیری
لاس گری (ضمانت) موورکی اور اووالو مور لا پہ گوٹہ کی بندیان

وو چي سردار الي احمد جان د - پېښور په لاري ڪوٽي ته راغي او
 ڪندهار له ولاړ هلته د - غازي امانولا خان د - تلو پس سڪاويانو وينو
 ڪابل ٽي بوٽ او مڙه ڪي - ڇه زوزي پس غازي امانولا خان هم د -
 چمن په لار واپس راغي مورن ڊهر خلگ د - گوليستان ٽپسن له
 وورته راغلي وو - چي گاڍي راتله خلگ پوليسو د - ٽپسنه
 راوايستل خو چي گاڍي ودرېدله او خلگو غازي امانولا خان وليد
 چي په بنده گاڍي ڪي په يوه بنين شانته خت (قميضر) ڪي د - خپل
 وړوڪي زوڪ سره ناست وو - نو بيرته پور جنگلو وور واويستل او د
 - هغو پور گاڍي راتول سول خو هغو نه ڇه رخ وڪي او نه
 وورله راوړ سول - ڊيرو خلگو ڙرل چاناري وهله په ڊم ڪي د -
 يوه بلي گاڍي ڇه د - پلٽني سٺاهيان سره د - توپکو راولوبدل او د
 - گاڍي او خلگو تر ميان ليکه (قطار) ودريدل او خپل د - انگرېز
 او سر په وينا په د - توپکو برچي ولگولې وه خلگو ٽي سمی ڪرلے او
 بانڊر اروان سو څوڪ خو خور نه سو خو خلگي د - گاڍي ڇه راپور
 شا ڪرل او د باندھ راوايستل غازي امانولا خان د - پښتنو دا
 جوش او پي وسي تر پايه ڪسله خو په خوله په هيڅ نه دي ويلي په
 ڙره ڪي گوره چي ارمان ڪاوه او ڪه پي ويل چي د - نامرده ڪام
 سره هم دغه وړدي چي پور وخت خان نه خبروي او پو هوي او
 بيانو لکه ښځي زاري -

بابا مے پستون

د. غازي مامد نادر خان جنگ

- که څه هم زموږ د -

خلکو په زیاته د - اڅکزو زیات زړه د - غازي امانو لا خان سره وو او په دمه هم بڼه پوه وو چې که غازي مامد نادر خان په جنگ کې سوبه ومیندله نو بیا غازي امانو لا خان بیرته هیڅ کله نه هغوی راوړی نه راتلاي سي او نه راتگ ورهم دی ولی د - هیواد کمو خلکو چې د - هغوی سره زړو کړه ده یا په کومک نه دی ورسره کړی هغوی به هیچرمه دمه ته غاړه نه کېږدی چې دوی دی بیرته راسی او که راهم سی نو په هیواد کې به جنگ او خواشینی تل روان وی چې تاوانی خبره ده - د - پېرو خلکو دا هم پوخ گومان وو چې د - غازي مامد نادر خان سره انگرېزان هم لاس کوی چې د - پښتنو ناخوښه خبره وه - خو چې په اوغانیستان کې په دسکاوی غلو لاری چاری کتلې نو په دمه خوښ وو چې څوک پوه سپر د - واک واگی په لاس کې واخلي ځکه چې څه وخت

غازی مامد نادر خان او د - هغوے بناغلو وروغو په اوغانیستان کی
 خان وینو او پور کابل په د - یرغل تیاری وکړله نو دلته اڅکزوم هم
 د - خپله مخه یا د - انگرېزانو په کومک سرواخیست یوه غوټه په
 جوړه کړله او په بولدک کی د - پښتنو او څاری کوټوالی پلټنی د -
 ځوانانو او د - هغوے د - مشر بناغلی مېر دل خان سره جوړه
 وکړله بولدکې وینو او پور مېل باندې د - کندهار، راغلی سکاوی
 لښکر مات کی - او د - کندهار ښارم کلابند کی - بیا په د - څه
 جنگه پس وینو او د - غازی مامد نادر خان وروپ بناغلی سردار
 مامد هاشم ته وښپاره چی د - ښارد - نیولو او جنگم خو ژی
 پس د - پیسوره د - چمن پور لاری ورغی - د - اڅکزوم د -
 لښکر مشران یو ژمور د - کورنی د - ارزبگی نیکه د - کاله د -
 گولستان د - کلی بناغلی مامد انور خان وو چی زما د وړایه او د
 - بناغلی ایوب خان سکڼے اکاوې - بل د - بادین زوم اڅکزوم او څار
 ملک زکوم خان او دریم زما اوستاد بناغلی مولوی باران کاکوزم
 وو - په دمه پلا که څه هم زه د - هغه بل چل په لاس گری لا بند وم
 چی اوغانیستان له به نه ځم او نه به د - هغه هېواد په کورنی جنگ
 څه کار لرم خو ما تیاری وکړله چی ځم به دستی پیسې راسره نه
 وم او چی تر څو ما د - پیسو بندوبست کاوه جنگ خوړسو او زه
 پاته سولم -

د. بلوچستان شان

په دمه وخت کی خپله په

- بلوچستان کی د - انگریزی سرکار سرپسته هم هغه زړه د -
- سندھمن د - وختو راجلبدله د - خلکو په زیاته د - خای خلکو د -
- سرکاره سره هیخ کار نه وو - نه په کلو کی نه په تره (تحصیل) پلو
- (ضلع) یا ولات (صوبه) کی د - بنوونی (تعلیم) کار هسی د -
- نامه لپاره وو او هغه هم په بنارو کی د - بلوچستان په نورو پلوو
- (اضلاع) خو زه بلد نه وم خو د - کوئی په غوند پلوکی یوه
- سرکاری اوچته بنوونخه (گورنمنٹ های سکول) په کوټه کی وه او
- یو اوردو میانی بنوونخے (ورنیکلر مڈل سکول) په گولستان کی د -
- پنبن چمن په بنارو کی لومری بنوونخی (پرایمری سکولز) وو هم
- داشان په شومار پننخه یا شپن لومری بنوونخی (پرایمری سکولز)
- په حینو کلو کی وو هغه هم زیاتره د - چا خان ملک د - درو خلورو
- ورو - لپاره او دمه له چی اوستاد (ماسٹر) پے د - ملک لرن پیر د -
- لیک لوست کار کاوه - د - انگریز سرکار تر اوستری کاله پوری د -

بنوونی (تعلیم) خرڅ تر ډوھ ډرے لکه بالا نه سو - پوهنځ (کالج) په
 تر پایه جوړ نه کی - د - بنوونځو او پوهنځو (سکولز او کالجز)
 د - شاگردانو لپاره ځینی اړے (وظیفے) ومه خو د - هغه اړو (وظایف)
 پرته چی د - ځایی (لوکل) خلکو لپاره ټاکل سوی ومه (مخصوص)
 او زیاتره به د - اوږدو زدکړی لپاره ومه نورې ټولې د - اوس په
 شان د - نو آبادی (نومی سایل) په نامه پر دو په زیاته د - پنجاب
 خلکو اخیستې که څه پاته ومه نو هغه هم د - چا ملک یا سردار او
 نواب وزامنو ته رسېدله په د باندینو هیواد کی د - لوستو لپاره
 یوآره د - پیلی سرکار د - هغو ولاتو لپاره اېښې وه چی تر دو
 لاندی وو (Centrally Administered) اجمیر-کورگ او بلوچستان په واری
 واری په وورکوله خو په او یا کاله کی دا اړه د - بلوچستان وه چا
 ځایی (لوکل) هلک ته و نه رسېدله - لغړیو ځل د - یوه مامدزی
 پښتانه ای - اے - سی ورو سردار مامد همایون خان واخیستله په
 لندن کې ډاکټری وویله او چی راغی نو کابل ته ولاړ او اوس هم هلته
 ډاکټر دی - هم داشان د - دارو درمل (Health) چاروه - په کوټه کی
 درمانتون وو - بیا پور دېرش میله په پښین کی بل پورشل میله په
 گولستان کی او بل پور دېرش میله په چمن کی -

جرگه

د - خلگو او سرکار تر ميان يکي يوار بکے جرگه وه چي
 ټول غري په د - سرکار درټولي او زياتره د - ليويز و سرکاري
 نوکران او د - کلو ملکان وو - د - جرگے غريټوب د - وړو او غټو
 سرکاري او سرانو په خوښه وو - او هغوے به هم سړي ته د-هغه په
 پوهه خوے مخوري د - خلگو سره رو هيڅ ته نه کاته يا خوټے د -
 نيکت (ميراث) په توگه د - ټلار په ځاے زوے دراوه او يا هغه
 خوشامند گرچي د - وړو او غټو واک والانو هر راز خوشامندي پے
 کولے چا به بسکوميا (مخبري) کوله - چا به بدي او پوډي وورکولے او
 چا به لا د - نورو خلگو څخه بدي وورله ټولو پے چا به لا بسخي او
 هلکان هم وورله پيدا کول د - جرگو په دمه غرو کي ځيني ښه
 لوستي او مخور سړي به هم وو خو زياتره به نا پوه نالوستي بد او
 خوشامند گروو - د - جرگو غرو ته به د - جرگے لپاره هيڅ رنگه
 خرڅ يا گوزاره نه وورکوله کېدله - خو سرکاري او د - خوشامندو
 کار پے دومره وو چي ټول ژوند به د - څپله کاره او گټي باندې وتلي
 وو - په مياشت کي يوه هوته خو به د - جرگم د پاره هرو مرو د -

ڪوره لری په تره (تحصيل) کی اوسېده - چی کور په نیژده وو شپه
 له به کورته تله کنی هورمه به په بازار کی خپل په خرڅ اوسېده -
 کله کله به لا ځینی مخور خلگ بل پلو (ضلع) له هم بېلو (سپیشل) یا
 گډو (جاینت) جرگه له تله د - تگ راتگ او هلته اوسېدو خرڅ په
 خپل وو - ځکه به د - زیاتره غړو گوزاره د - نالېستیانو بند خلگو
 (اېل مقدمات) او یا خپل د - کلی او تپه په شوکه وه - او اوس هم ده
 - پور خلگو په ځینی ناروا تورمه ججه او غمونه ایسی وو - چی یو
 پکبسی داوو چی د - کلی د - هری بنځی په کوزده د شمال یا ننواته
 او واده کی به زوم څه پیسې - پخوا پینځه روپی وه اوس لس دی -
 ملک ته وورکولې دا په ملکانه بلله د - واک والانو لپاره او د هغو پور
 نامه په جگړو کی بډی اخیستلې ځکه چی په کلی یا اولس کی به
 جگړی نه وه نو دوه په هسکار (قصدا) کوښښ کاوه او خلک په
 یو بل ته پارول او سره جنگول د - کلی یا اولس هر سره چی به
 د - چا په نالېست یا جگړه کی راجهر سو نو به واک والانو خپل په
 خوبسه کنی د - ملک په خوله د - پېشېدو (حاضری) یاروغی جوړی
 لاس گری (ضمانت) تره غوښت یو وارمیانی (عارضی) یا انتریم
 (Interim) او بل وار په پاء کی پوخ د - ټروکا لو پور ده هره لاس
 گری (ضمانت) یاد هغه پور لاس لیک کولو (تصدیق) لیکلو او منلو

(منظوری) به ملك او د - واك وال مونثيانو پيسے اخیستلے - كه څه هم په نامه خو ټول كار د - ټاك د - ټورو (قانون جرایم سرحدی) تردود لاندی كېده چی ټول جهان ته څرگنده ده چی نه دودری او نه څه د - سریتوب لار - خو په دمه وخت کی په بلوچستان کی دغه بدنامه دودهم نه چلېده د - واك والانو خوښه چلېدله یا بیا د - هغو د - دلانو او خوشامند گرو جرگه بازانو - په جرگو به د - خلگو د - خپل میان زیاتره پربکری (فیصلے) په جوړه (راضی نامه) کېده ځکه چی واك والانو ته به د - هغو منل گران نه وو - نه به چابره نالبت (نگرانی) کاوه نه څه بل څه خورا جوړی به هیڅ کله هم د - ټوارو پرو په خوښه نه ومه لکه د - پښتنو خپلی جوړی چی وی - دابه د - زور او ناچارۍ جوړی ومه - هغه داسی چی که څه هم د - ټاك د - ټورو په دود (قانون جرایم سرحد) کی جرگه د - پربکری (فیصلے) واك نه لری جرگه لغړ پر اوور ټاکی - پربکړه واك والان کوی - خو دغه وخت به هر څه پربکړه جرگه بازانو کوله که د - مال (دیوانی) نالبتونه ووکه د - شر او جگړو (فوجداری) ټوله پربکړه بند (جرمانه) بند (قید) شرمانه بدله (عوضانه) هر څه به جرگو کول - او ځکه چی لکه کېرو پرنکه چی خپل په پار کی "پټانان" کی لیکي د - سرکار رو (پالیسی) د - ملکانو کومک او مرسته وله نو

هر چا ته څرگنده وه چي سرڪاري واك والان كه غټ دي او كه واره
 په سل كي ۹۵ د - جرگه خبره مني ولي دا هغو ته اسانه هم وه
 هسي په باندې وليكل ”راء جرگه منظور هه“ د - جرگه پربكره
 منم يا ”مجھے راء جرگه سے اتفاق هه“ زما هم د - جرگه پربكره
 خوبسه ده - كني نو خوپه اورده پربكره ليكله ټولي څيري (كاغذات)
 په كتل او د - خپلي پربكري پيلامه په ليكله نو جرگه يا د - جرگه
 هغه غرو چي په دغه ببله خبره كي په لاس يا كار درلود - يا د - هر
 چا خپل د - كلي او ټپه ملك به وه هغه ډلي ته چي تاواني كاوه وويل
 چي زمور پربكره خو داده چي ته پرپيه او دومره ډنډ او بند درله
 ايردو كه تاسي خپل په ميان كي جوړه كوي نو نن به مور درته
 وگورو كني سبا له مور خپله پربكره كوو - هغه چي به هر څه ناري
 بوغي وكړي - او خولي په وگرزولې خپلي لاس نيوكي (ثبوت) په
 وويلې خو ملك كا كابه د - هغه بله څه خپله او د - واك والانو موټي
 مخ كي لا اخیستې وه يا به د - واك وال د - خوبسي څه ناچاره وو
 ميانخ (انصاف) او لاس نيوكو (ثبوت) ته چيري كاته په سلوكي نيوي
 خو به هغه سره ناچاره سو او داسي جوړي ته په غاره كنبسبوله
 چي سوچ تاوان په وو - زياتره چي په د - شر يا جگروم په شخروم
 (فوجداري دعويات) كي يا د - سركار په ټورو كي پور چا د - ډنډ

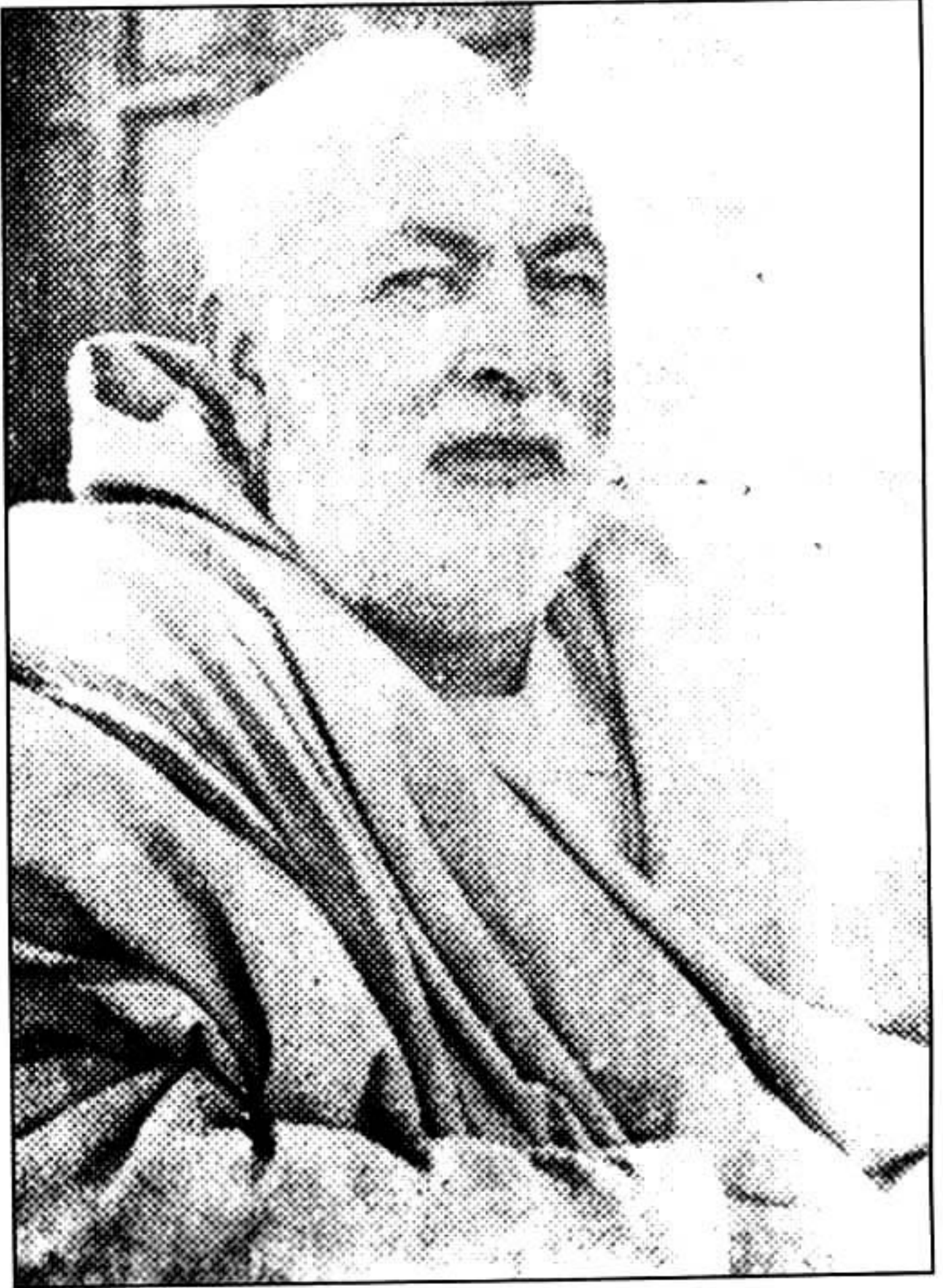
او بندغت باندي هم واراوه يا ڀي داسي څرگند بد وورسره وڪڙل
 جي بربده به جي بره واڪ والان ڀي ونه مني يا به سرء ڇه مخور
 شوخ يا پوه وو او ڇڪه به د - ملك ملڪانو يا واڪ والانو خوش نه وو
 او زيات ڀي تاواني کاوه نو جي ڄومره سزا ڀي وورته به ڇواڪي وه د
 - هغه نه ڀي ڏوه ڀته او ڏرء ڀته وورته واوروله او بيا ڀي وورسره به
 ده جوڙه وڪڙل جي بنه دي كه ته پورء گوته لگوه جي دا
 پڙپڪره زما خوشه ده او منجه (منظور) نو به مور شا سب ديوان
 سب سردار سب خان سب چوهدي سب يا ملك سب دوه به
 هر واڪ وال به داسي نمو يادول - ته ستا پور ڇاه ڇواست وڪو يا
 دومره روڀي راکه جي ورء کونو به دي سزا نيمه يا ڏريمه كي - او
 داشان ڀي هغه د - لسو کالو به بندوبراوه او به ڏوه ڏرمه کاله ڀي به
 خوشه ست كي - د - بالانالبت او د - واڪ والانو د - سرگرداني
 روڀي بند كي - د - زور د - ده جوڙو د - جرڳي د - سريڻي او د -
 ٽاڪ د تورو د - دود (قانون جريم سرحد) د-چلاو پاء داوو جي نه
 خو به خلگو ته ميانخ (انصاف) ورسپده لکه به اسلامي يا انگريزي
 دود كي او نه ڀي سمه جوڙه وسوله لکه به پڻتني دودڪي ڇڪه به د-
 خلگو تر ميان بد نه سو وُرك او لاڀي نور هم غچ سره ولوڀدي او د -
 يوه شخري د - بدلي اڃستو لپاره به ڄو نوري جگري پيدا سووه -

داسی به نا لبستو نه وُرز تر روزی زیاتده او د - جرگه بازانو او
 واک والانو مزه وک - په پښین او کوټه کی نالبتو نه دوپمري زیات
 سو چی سرکار هم ده ته اړ سو چی خه چاره به وکی او چاره به
 داوکرله چی د - نالبت خرج (کورت فیس) به خو پته زیات کی نو
 د - سرکار هم پکښی مزه سوپه دا خو په کوټه او پښین کی وو
 خلک خه سم د - بدو بېزاره بازاری او سوداگر شانته وو په کمو
 خایو کی چی خلک لا زېره پښتانه وو - لکه چمن بوره او روب
 هلته خلکو د - سرکار او جرگه په خاه خپل په لاس بدله اخیستله
 سرکار او جرگه له به هله راتله چی جنگو نه مری او پپونه به وسو
 هغه به هم زیاتره نه راتله پراری به سول او نور په هم د - هیواد د -
 کام او د - خان په تاوان پېل وکی بیا به کله د - سرکار په لاس
 کښواته او نا پېښه اوږده اوږده بندونه پینځوس شپېته اتیاوسل
 کاله په واخیستل او په جېلو کی به پراته وو او کله به سرکار تنگ
 سو په روغه په راوستل هغه تېر میانخ (انصاف) په هم ورکی - نور
 په هم خه گوزاره تنخا محکه یا پیسه ورکړه چی لا به بده وه ولی
 چی یوه به دا پرده پیدا کړله - نور د - لسو نورو به ده خواته پام
 سو -

داهم د - جرگه یو دود وو چی چا مخور زورور ملک خان یا د -

ملك ملگری به په ډروغور د - چا په مال مخکه شرم یا بل څه نالښت وکی او خبره په مخ له نه پور بدله نو هم به جرگې یا ځینو جرگه بازانو څه نه څه د - هغه بل نه وپرواخیستل - وک په هو نالښت خو په ځایه دی خو مشر سره دی او سپر نالښت کړی دی څه پرده خو په کارده دا شان نالښتونه به ملکانو خپله هم کول او په خپلو ملو او سرو په هم کول د - چا د - ناچاره کولو بله لار په داهو حی پربگره په نه کوله په کلو به خلك تله راتله او خرڅونه په کېده په پاه کی په د - ملك و خبره ته غاړه کښېښووله -

په کلی کی چی به څوک مور سر شوخه یا پوه سره پیدا سونو هغه به یا د - ملك بندگی کوله پیسې په وورکولې کنی نو په په راز راز تنگاو نالښتونه په باندی کول خلک په وورته بارول جگړه په وورسره کولې او وورته پیدا کولې - او چی کله به هغه ډیر تنگ سو او د - کلی به ووپت د - باندی په خپل په مخکه باندی مېنه جوړوله نو دمه ته به هم ملك کاکانه پربښوو او سرکار به هم د - ملك مل وو چی بله پلمه به نه وه نو به ملك دانالښت باندی وکی چی که دشان خلک ځله ځی نو زما کلی وراښی او زما ماجت ته تاوان رسی زه او دانور خپلوان بیا ماجت او مولښه نه سو ساتلاء دغه شان په سرو پایه نالښتونه به هم په کلو چلېده - او هغه سره به د - نوی مېنی د - جوړېدو بندوو اود - ملك وزور زیاتی ته به بانډه ناست وو -

بابا ۛ پښتون

د. جرگے غری او ملکان

ڄنگه ڄلڪ وو - او د -

سرڪار او واڪ والانو سرمه ڄنگه رو وو او هغو ڄه وو رسره كول دا
 ٻهه او رده خبره ده زه ٻه لاندی یو ڄو داسی نمونے ولیکم جی زه
 ڄانی په خبریم نوره اندازھ ده هر سرے ڄپله کوی دا خبری لاهم
 زیاتره او سنی دی جی کرنل پارسنز او نورو انگرېزانو په جرگه او
 سرکاری واڪ والانو کی ٻه سمره راوستلی وو او په هولکه کی ڄه نه
 ڄه کامی (سیاسی) ژوند پیدا سوی وو - ترده وړاندی خولا خبره
 نوره هم بل شانته وه -

۱- یوه سړی په ڄه پلمه په روپا روز ڏوه کسه وویشتل مړه په کړل
 - منلے هم خود - تری ای - امه - سی په لوړے کاوه او دایه ڄوبنه
 وه جی دے مخ له بچ سی او هغه مړی خوشی و لاریسی - تپاس
 (تحقیقات) وسو خبره جرگه ته سوله یومړی د - ڄه زوړوری پښے
 سرے وو - او په جرگه کی د - هغه پښے ملک هم وو - د - ڄلگو

گومان وو چی سرے به بیج نه سی که نور نه وی نیکه (خون بها) به
 هرو مرو باندی واچوی - خو جرگے به گدہ (متفقہ) هغه سرے
 سڀین (بری) کی - ای - له - سی زما پڙاندوے وو یو وخت می خانہ
 تپوس ترے وکی چی به ده می پوے که چی دا کاردی خنگه وکی -
 به زیاته د - هغه مری د - پښه ملک دی خنگه ست کی - وهه دا
 خبری پڙبرده ته سیاسی سرے پی بیامے به اخبار کی ولیکے - دغه
 وخت ما کامی کار پیل کری وو او د - پنجاب به اخبار کی به می
 لیکل - ماوه "خه خیر دی نه به لیکم" او د - هغه به ژوند می نه
 لیکلی دی او نه می چاته ویلی هم دی وهه "ستا به گومان وی چی ما
 به هغه ته خه زاری خواستی کری وی یا به می خه پیسے وهرکری
 وی - خو ما هغه ته به خوله وینا هم نه ده کره - لغر
 دومره کار می وکی چی یو وخت هغه ملک دوتر ته راغی او د - نور
 کله به شان کنهنوست نوم ما خپل سرینسته دارته وهه چی ته هغه د
 - سیوی د - دربار د - خلاتوم (انعامات) خیری (کاغذات) راوره
 هغه چی راورمه ماوه "وگوره چی ده ملک له مو خومره سڀاربت
 کری دی؟" "وهه دهرش روپی" ماوه "نه دالر دی د - ده دا
 پینخوس که به ده وینا یا بدلی د - هغه خه گته هم ونه سوله ولی
 زما سڀاربت وړاندی لبره تللی وو - خو بس به ده غوله هیله ملک

په هغه جیرگه کی زما پور خوبسه ولار او هغه سرے په سپین کی هغه نورو ملکانو چی دے ولید چی خپل د - پښه مری پږ بردی نوم د - هغوے خه کار وو چی بله په کوله -

۲ - هغه وخت او اوس هم که خه سرکاری کاروی که نه د - جرگه زیاتره غری سهار تر ماښامه په سرکاری دوترو کی گززی یا د - ورو او غټو واک والانو سره ناست وی - تردمه چی د - لسو او پینځه لسو میلو خخه هم خان رارسوی کوچلاغ د - کوټی خه زیات کم پینځلس میله دی تر هغه خایه پوری د - ټولو کلو زیاتره جرگه بازان هره روز سهار خان دوترو ته رسوی او ماڅیکر واپس خی -

۳ - د - گولستان د - نایب تاسیلدار په دوترکی کورسی نه وه یوه کورسی په پالتو درلوده او خواکی په یوه د - خزانے پیتی و او روزانه راتلو وال جرگه بازان دوه وو نوهر یوه به داوس کاوه چی خان وړاندی راورسوی او کورسی ونیسی کنی نوم به درستہ روز د - خزانے پور پیتی ناست وو -

۴ - په هوته کی یوه روز به پولیټیکل ایجنټ او یوه روز ستر کمشنر (چیف کمشنر) د - خلگو سره لیده په هغه روز به زیاتره جرگه باران راتله او ناست به ووکه په کارووکه نه خو تر هغو به ناست وو چی هغه واک وال به تللی نه وویا په جواب نه وو وورکری

چي بس دي ڦلاڙسي نور خلك نه ڳورم - چا به وليد او د - چا به
 هڊو په هٽو وار نه راتي - په دم هڪله د - چمن د - ملك سرتيب
 خان ملبزي داتوڪه پهره او خاره وه چي وايي دغه ملك سره د -
 نورو ملڪانو د - پوليتيڪل ايجنٽ ليدو ته ناست وو پهر وخت تهر
 سو د - دوڪ وار لانه وو راغلي هغه پرنكي يوسپي درلود چي ڪله به
 ڪوٽه ته دننه ورغي او ڪله به راووت ملك سرتيب خان وويل ”چي
 خو دايه د - دم سڀي هومره تول (قدر) هم نه لرو ڳوره هغه
 بنايسته پي تپوسه خي راخي او مور د - سهاره راسي ناست يوچي
 ڪله به موغواڙي“ په دم هڪله به دوڪ يو د - بل سره لڄ او ڪست هم
 ڪاوه هر ڇوڪ چي پي وڙاندي و باله هغه ڳواڻ پر ارزمن ڳڻل ڪڍه -
 ه - انگريزانو واڪ والانو به ڪله ڪله د - ليدو ڪٿو پس چاچاته ڇه لڙ
 پيسه هم ورڪڙه دا خو به نو لويه او لجه ڳڻله ڪڍه - د - پاڪستان
 واڪ والانو به زياته بساغلي ڪوربان الي خان دغه دوڊ بند يا ڪم ڪي -
 خو د - ملڪانو لا غوله هيله وله ڏوه ڏرم ڪاله وڙاندي بساغلي
 ميزودين (معيزالدين) ڪمشنر چي ملڪان او سرداران به بنه پڙاندل
 او د - دوڪ د - دم ناڪاري هيلي ڇه پهر تنگ وو هغه يو وخت ماته
 وه ”چي يو ملك مي ليدوله راغي چي ما تپوس جيني وڪي چي ڪار
 لرم“؟ نور ڪار خو وو نه وه ”خپل الاونس له راغلم“ ڪه ڇه هم دا

زما کار نه وو خو ما کلرڪ راوباله چي د - ده پيسے ورڪه خودے
 بيا هم ناست وو ما وورته وه نور کار دي سنه وه ساب زه چي به
 انگرېزانو له راغلم نو هغوے به د - تنخا يا الاونس سره ماته لس
 روپي نوري هم راکولے ماوه هغه د - خه لپاره ؟ وه زما د - برېتو!
 سري خو راغت برېت ساتلي وو زه ډېر تنگ سوم چي ده ته خه
 جواب ورکم خو زغم مي وکي او وورته مي وويل چي ما سره د -
 ده لپاره پيسے نسته هله سرے ولاړ -

۶ - دغه بناغلي مييزودين (معيزالدين) کمشنر د - وډي
 (ترقيات) د - کار لپاره د - سرکار په وينا خيني کمپني جوړي کړي
 وه او لکه له سره چي په بلوچيستان کي د - سرکار دوډ اوږو
 راغلي وو - داکاره هم د - جرگے د - غړو په لاس وورکړي - وو -
 کمشنر يوه کمپني ته چي د - کوټي شپږ بناغلي نامتو اوښه ماره
 ملکانے غړي وو ويلي وو چي ما سره د - او به خور (آبپاشي-
 Irrigation) دودې لپاره څلور اتيازره روپي دي تاسي وگوري چي
 داپه خه کار باندې ولگوو چي زياته ابادي او اولسي (عوامي) گټه په
 وسي - خه وخت پس هغوے جواب وورته ليکلي وو چي داپيسے دي
 وه مور شپږو کسو ته خورلس زره سري سر راکړه سي چي
 مور خپل په مخکو کي نل کوھيان (Tube Wells) په وکارو -

۷ - گسٽرل نومی د - کوٽی یو انگرېز پولیٽیکل ایجنٽ وو په کال ۱۹۳۶ م کی یو وخت ماته ومه چی ”خان هسی زره مه چوه په بلوچستان کی لا داسی خلک نسته چی اولسی سرکار به وچلوی - د- ده خاے په مشرانو خلکو کی لا د - اولسی ژوند پوهه راغلی هم نه ده - دا گوره زما پایی ده - شپږ هوتی وړاندی چی ته ماته راغلی ومه او ځینی اولسی کارونه دی ماته ویلی وو د - هغه پسی ماته سل کسه نو راغلی دی او ما د - هر یوه د - لیدو مراد او کار هغه وخت لیکلی دی - گوره د - ټولو سره می ځانی لیکلی دی - خان ساب پلانکے خان بهادر پلانکے سردار پلانکے او ملک پلانکے هر یو چی راغلی دی زما تنخا زما تکاوی او زما نالبت یا درخواست یه په خوله کی وو اوبس-ماوے - ”داخوتاسی زما د - خبری مرسته کوی چی داکم خلک چی تاسی وړاندی کری دی دا اولسی مشران نه دی او نه د- اولس غم وورسره دی او په کمه توگه (طریقہ) چی تاسی دوے وړاندی کری دی او څنگه خلک مو د مخه کری دی - د - هغه پاء (نتیجه) به هم دغه کېدله -

۸ - په کال ۴۲ - ۱۹۴۱ د - سیوی یو ای - اے - سی زما پیر خور دوست وو - د - هغه خاے د - یوه غټ سړی او د - جرگے د - مخور غړی وورسره جوړه نه وه - یو وختی څه دروغ نالبت هم

باندی جوڙ ڪري وڃي ماڻهه ملامت ڪي جي دادومري ٻڌه اوڻ خوا
 خوري واڪ وال دي اوڻ تاداسي بدوورسره وڪڙل خو ٻيا وڙوسه
 سره خوشاله وڃي— دغه جرگه باز ڇه ڪامي ڪار هم ڪاوه اوڻ د -
 سيوي اوڻ نورو ڇايو ڇڏي يو اخبار هم ايستي - يو وخت ما له راغي
 او ڀره گيله يه راته وڪڙل جي گوره هغه ستادوست اي - اه - سي
 د - ما سره دومره بدوڪڙل ماوه ڇه؟ وهه جي ته به خبري جي په
 سيوي ڪي د - سرڪاري چاوني د - ڪار مزدورانو ڇه هرتال شانته
 ڪري وڃي اوڻ پوليسو ڊارپوٽ ڪري وڃي په دهه ڪي زما لاس وڃي -
 زه په گوڙه ڪي خبر سوم نو سيوي ته روان سوم جي پوليتيڪل وي
 نيم اوڻ خپل خان وهرته پاڪ ڪم - پو لپيڪل د - سيوي ڇه هر ناي له
 ٿلي وڃي زه هورهه پسي ولازم هلته جي زه وهوروسهدم پوليتيڪل اوڻ
 اي - اه - سي د - نورو خلگو سره د - پاڪ بنگله په مخ ڪي ولاڙ وڃي
 جي زهه وليدم پوليتيڪل اوڻ اي - اه - سي خان له لڙ بيرته سره
 ودرهه ڇه خبره ڪولپه ٻيا پوليتيڪل خپلي بنگله (ريسٽ هاوس) ته
 روان سو اوڻ اي - اه - سي زمور پخوا راغي اوڻ ماڻهه وهه جي
 پوليتيڪل وائي زه دهه د - زغورني (saftyact) ترود لاندی نسيم - زه
 ڀر ويرهدم اوڻ په پوليتيڪل پسي د - هغه بنگله ته روان سوم جي
 خان لپه وونيم اوڻ پوهه يه ڪم جي ما ڇه بد نه دي ڪري خو هلته هم د

- بنگلے مخی ته ڄه کسان وورسره ولاړ وو زه يوه غاړی ته په څه
 بوټو کی پټ سټوم ماوه " پټېده ولی ؟ " وه " ماوه انگرېز دی
 خښمېدلی دی هسی نه چی بددرته ووايي او یادی ووهی د - خلگو د
 مخه می سپک نه کی چی ځان له وی نو پروانه لری هر څه چی وایی
 او کوی واك وال دی - ډېر سات زه هلته پټ وم چی خلگ لاړ نو زه
 ورغلم خبر می ورکی هغه دستی وغوښتم او هیڅه هم نه راته وویل
 او نه راڅه خوابدی وو - داټوله ځواری سټا دوست راباندی تیره
 کړله زما ډېر زړه باندی وسو او ډېر چورت یو وږم چی داځواران
 په څه بلا اخته دی او څومره د - سپری توپه خالی سوی دی ؟

۹ - په کال ۴۱ - ۱۹۴۰ کی د - بلوچستان انگرېز ایجنټ مټکاپ
 زما اخبار " ایستکلال " بند کی ما خبره د - هیند د - اخبارو جرگه
 (آل انډیا نیوز پیپرس اېډیټرس کانفرنس) ته وړاندی کړله او بیا مو
 د - بلوچستان د - اخبارو د - جرگه یوه جرگگی (ډیپوټیشن)
 مټکاپ له بوټی چی وورسره خبری وکو - یوزه یو میسټر جهانگیانی
 - شېبمین د - گوټی خبر اوو (نامه نگار) ورغلو او یو د - سیوی یو
 جرگه باز چی اخبارو درلود او زموږ د - جرگه غړی وو ورغلو
 دوه گانټه موخبری وکړله چی زیاتره بڼه گرمی خبری وه - دا
 جرگه باز غلی ناست وو څه نه ویل په پاه کی ناساپی ولاړ سو چی

زه ڇه وايم - لاسي پور ڇيڪرونيول ومه سباب ته خو زمورن موڙو پلار
 پي تاته خوداءِ واڪ درڪري دي مورن به خو دتپروزو او ته به موڙو پلار
 ڪوم ڪه ڇه بدهم سوي وي اوس بس دي ته بختسبن وڪه او
 داشاني نوري خوشي او شپڪي خبري - ڇرگنده ده جي مورن ڏ
 واره ڀر خوابدي سولو جي ده سري ڇه وڪڙل اوڏامو هم وويل
 جي د - ده دا خبري د - ڄان له خوادى زمورن ڇه اري وورسره
 نشته او هغه انگريز هم وويل جي هوزه هم پوءِ يم جي دا خبري نه
 د - بختسبن دي او نه په بختسبن غوڇيري دا خو د - گرمي او نه
 گرمي خبري دي ڪه ستاسي اخبار د - دوده (قانون) چپ روان وي
 زمه نه سم بختسلا او ڪه نه ماته ذروغ رپوڻونه راغلي او اخبار چپ
 ڪار نه وي ڪري نوم د - هغه بندول بد ڪار دي بيرته پي پڙبدم - مورن
 جي واپس راتلو نوم د - هغه جرگه باز ڇه خوابدي وو او ڙڙر د -
 هغه نه وڙاندي راروان سو خو دباندی هغه راپسي ڀڄ ڪڙل جي
 راورسبدي ومه - "زه پوه يم جي تاسي خوابدي ياست خو تاسي
 دومره سختي خبري د - لاپ سره وڪڙم جي زه هلته ناست ياست
 ڀرڀدم جي دوه خوبه بنديان ڪي اوته سلابلا وور سره دل سو
 ڇڪه ما بچاو په ده ڪي وليد جي ڇه خوشامندم وڪم نو ڪوندي
 خبسم به نه ڪوي - زه ناچاره يم ما خپل په شپته ڪاله ڙوند ڪي هيڄ

ڪله هم دا نه ووليدلى او نه مى اروبدلى چى رايٽ سپرے دى انگريز
 واڪ وال په زياته بيالات ته وايى چى ته گزم په ناروا او زياته دى
 راسره ڪرى دى - دود (قانون) داسى دى او دا شان نه دى - مور
 خو په ده پوهيدو چى دود (قانون) وای هم د - انگريز واڪ وال وه
 وينا ته او د - هغه وه ڪار او ڪروٽه - د - خلگو د - مالى ودي او ودانى
 لپاره هم هيڃ نه ڪبهه ڪه ڇه هم په نامه د - سرڪار ٽولي خانگى وه
 د - اوبه خور (ايريجيشن) خانگه د - ڪروندم (زراعت) خانگه د -
 څارو يو د - روزنى (وتپرنى) خانگه د - ڇنگل خانگه ٽولى وه او په
 لڪونو روپي د - هغو پور تنخا گانو دوترو دوه خرڇهدم هم خو د -
 خلگو لپاره ڇا ڇه ڪول نه هو د - خلگو د - محڪو غرو مندو ڇنگلو
 او څارو يو د - بربادى ڪار بنه په بپره او روپا روز روان وو - چى
 هيڃ نه وى د - انگريز په شپو او د - پاڪستان په تپردو ولس ڪاله
 ڪى لغر د - ڪورڪ له غره او د - هغه د - لمنو د - خودايى (قدرتى)
 ڇنگل ڇه د - اڅگزو پينڇوس لڪه لازياتى د - مپوه (ميوه دار) ونى
 په سبارو او ڪلو ڪى د - سولو لپاره ووهلى سوپه چى ونه يا ڇنگل
 وورته وايى او مپوه به شنه بولى د پيسٽر د - زاته ڊبره بنه مپوه ده
 - اڅگزي به تراوسه د - چلغوزو په شان هم پڻي او په ببل ببل رنگه
 ميدوى پخوى او د - ڪتخ (انگولى) يا ڊوڊى په توگه به خورى-هرى

وني به د - خوشبرو څخه تر لسو خاني منو پوري مېوه کوله او پټي
 په غرو کي سېر په روپي او په بازارو کي سېر په ډوۍ روپي
 خرڅېږي. هم دا شان د - کاکړو او بلوڅو د - غرو ځنگلونه بربات
 سو. د - ځنگل څانگه (Forest Department) هم وه - او سرانې هم وو او
 نوکران هم - دودو هم وو او هار يا بند بنسټې هم وو خو د - خان او
 د - بنارو د - اوږد - اړي لپاره پې سترگي پټي کړي وه. تر څو چي
 ځنگلونه بربات کړل او د - خلکو او د - هغوۍ د - څارويو وه روزي
 او د - هېواد وباران او مخکې ته تر شمار تېر تاوان واراوه د - خلکو
 زياتره گوزاره يا په کر کر ونده وه او يا په مالداري د - کرکرونده
 لپاره که څه هم په لکونو ميلونه بڼه او ودانه مخکې وه باران او
 واوره هم ډېره کېده په غرو مندو (خوړونو) لوړو او چورانو کي په
 زرگونو خودايي (قدرتي) چينې او ډېري او به بهېدې خو انگرېزي
 سرکار خپل په وخت کي د - کښتگر د - وډي لپاره څه ونکړل. تر
 سرکار خلکو خپل د - يامه په څوکه او کوښښ ډېر زياتي مخکي په
 کوهيانو بندو او کارېزو وداني کړلې او که هغه بند بنسټونه لانه واه
 چي د - سرکاري سرينسټې د - ځنډ او د - ملکانو د - بدو او زور
 زياتي له لاسه به په هره نوم و داني کي يو پور بل د - خوشي او پې
 سرو پاڼه نالبنسټو په رنگ کي هرو مرو پېښېده - لابه خلکو نوري

ودانی هم کڙی وه د - ڪوٽي په غونڊ پلو (ضلع) کي سرڪار په اتيا
 کاله کي يو د - هني تنگي ترلي وو - يو د - پښين د - شېرواله وه چي
 د - نوزاوبه پي په تالوو کي درولے او يو هم په پښين کي خوشدل
 خان بند وو - د - هغو هم د - وپش سرينسته غم او کار دومري پي
 سرينسته او پوربيو ولاوو چي زياتره به خلک د - خپلو مخکو او
 ودانی بزاره سو - خو که سرڪار غوښتاء يا اوس وغواري په ڪوټه
 پښين او چمن کي د زرگونو کوهيانو سره په سوونو لوء اوواريه
 بندونه ترل کېدائ سي او په لكونو ايکړه شاره مخکه اباتېدائ سي
 د - ځنگلونو د - پي کېدو سره چي غرونه او مخکي لخي سوو نو
 روډونه او مندونه ډير او تيز سو ځکه د - ڪوٽي پښين پوري او روډ
 په لكونو ايکړه بڼي او ودانی مخکي او بويو وړه او چورانے گره خو
 سرکاره غم ونه خوړ - په ڪوټه کي تريوه لوء انگرېز او سرلاندی
 د - کروندے خانگه هم وه او سران او نوکرانے هم وو خو لغړ د -
 ڪوٽي د - راني باغ او سرڪاري بنگلو لپاره د - خلکو د - زمکو او
 باغو سره د - هغو هېڅ کار هم نه وو - ترده چي په گوليستان کي
 چي د - باغو او کروندے له مخي تر درست ولات (صوبه) پينځوس
 کاله وړاندی وو خلکو په لومړي ځل د - کروندے واک په کال ۱۹۳۳
 کي وليد - نواب موسټيا (مصطفی) نومېده بيرسټروو د - کروندے څه

لڙ زڏڪڙهه (ڊيپلوما) يه په لندن كى ڪڙهه وه او چت ڪلاس ون او
 سروي - بيا وروسته په پاڪستان كى د - مېلمستيا (Protocol) واك وال
 سو او اوس لڪه چى چيرى ايلچى (سفير) دى - د - پڻين د - اى -
 اه - سى سره راغلى وو د - سر خانانے سره راوغوبستل په يوه باغ
 كى وورسره ولاړ وو خبره وورسره ڪولے چى څه وخت زه ورغلم
 نو ڪه څه هم دے سم هيندو ستانے سرے وو پڻتو يه لا هم لڙ لڙ
 زڏه وه خو ده به څپله خبره اى - اه - سى ته په انگريزى ڪوله او
 هغه به خلکو ته په پڻتو ويل هم دا شان د - هغو جواب دا د - هغه
 وخت د - سرڪارى واك والانو نمونه وه د - اى - اه - سى انگريزى
 بنه نه وه زڏه خبره به ٿرے وړانه سوله ځڪه ما وورته په انگريزى
 وويل چى " سرے خو ماته هينڪه (هيندوستانے) بڻڪارى نو ځله د -
 مور سره نېغى څپل په ڙبه خبرى نه ڪوى. دا خو څه باجهى ڇلول نه
 دى چى واك وال به وينا (حڪم) ڪوى او خلگ پے وڙى. دا خو د -
 زميندارى ڪار دى چى سره پوه سو سڙى دواڙه څه شهيد سول او
 په سركى په اوردو او بيا په پڻتو خبرى وسو ڇا ڪه سره ولاړو
 چاڀے وچيشلے او پور مخ دغه سرے زما او زمور د- ڪورنى خور
 دوست سو او څه د - وڏى ڪارونه يه هم وڪڙل د - مليزو سل ايڪره
 انگورى باغ دغه سڙى د - ڊهره ڪراوه پس ده هغه ڇا د -

زميندارو لپاره جوړكى ولى د - پښين سيول او سرانو به به يه كار
 وور خراباوہ-كله پې د - مځكى خاوندان وورته لمسول او كله پې
 نورى بندي وور اچولې تردې چي په پاء كى باغ د - موندېه تاك (په
 كورد كى د - ونى يا نيھال رنگه ولاړ تاك) په خاء د - جېوو په
 پخوانى پې نپې توگه جوړ سو او نيژدې يوه لسمه تاكان پكښى
 ولگېده د - جوړ د - جوړېدو تېكه يه د - پښين د - اى - له - سى په
 لاس وه چي د - پېښور د - سمېلا كلى څوك ميان خېل وو هغه پيسې
 پكښى وځورلې او كارم وړان او جار كى چي بيا په كلونه سمېدى -

د. مالداري بڻے غوري

چي زه وڀوڪي وم زمور - په
 خپل ڪلي او شاوخوا ڪلڻي ڪي ڀر ڪورونه داسي وو چي ٿوله
 گوزارھ او ڪار پڻ د - مڀرو سائل او خرڇول وو - په سو و نومڀري
 پڻ لڙي - ٿول ڪال پڻ هغه ڇروپي - نيڙدڪ په پينڇه ميله ڪي هم د
 - غره هم د - سمڻي او هم د - ڇنگلڻ ڀڀري ٻڀي اور شووي وم -
 ڏرسٽ ڪال به په يوه نه يوه ڪي د - گوزارھ هومره وابسه او خاشي
 وم او دڪ ڇلگو به ڇپلي رڀي وو رسولپ او پڪڻي پوولپ چي ڪله
 به ڀوڪال (قحط) پڀڻ سو نو پڻ رڀي د - اوغانيستان په سيمه ڪي
 رڀگ له ورسولپ او ڪله پڻ په وسه پسي بوري او رڀوب له هم بوٿي -
 هم د - دڪ ڇلگو له مخي به د - ڪلي ٿولو ڇلگو په پسرلي ڇه لڻ
 لڻ ميڙي واخيسته شيدڪ پڻ وخورم وري پڻ وساندوري پڻ وارولپ چي
 وچي به سوک او روزنه پڻ گرانه سوله نو پڻ د - دغو مالدارانو په
 لاس ورڪڙم هغو به په لڙه مزدوري ڇپل د - مڀرو سره ووڙله

پھومڪ - چي تر ڪال به ووڻي اُو لنگي به سومڪ نوڙي وورله راوسپتي.
 داشان به په هر ڪلي ڪي په زرو مڀري ومڪ اُو خلگو ته به په ڪال ڪي
 شپڙ مياشتي د - خپله توله پڙهوانه شيدمڪ رسيدلے د - غوڻسي لپاره
 پي خپل وڙي درلود اُو وڙي پي خپلي ومڪ چي د - هغوڙهه پي د -
 ڪور پهر شيان په اسانه جوڙول - ڪوسي (د - ڪراستي يو ڪوٽ
 شانته جامه ده چي پهره گرمه وي او هم - له دمڪ پڻتو توري نه د -
 انگريزي - ڪوزي "Cosy" جوڙي چي مرادمڪ گرم دي اُو تي ڪوزي
 Tea Cosy چي زياتره هم د - ڪراستي (لمسي) felt نه جوڙوي هم د
 - دمڪ نه وتي دي) ڪراستي (لمسي) وائسڪي (بياستي) جوالونه (د -
 وڙي نه جوڙي بوڙي) غونجان (د - وڙي جوڙه لويي بوجي چي د -
 ترنگن په شان پڙور (لوس) دوڪ پڪڻي وڙي) د - لاندی ايسٽو
 (فرشي) ڪمبلي (پشمي دري) خورجينان واگي دسترخانانونه
 اُوڙينگي پي زياتره د - خپلو وڙيو وو او د - پروتي په ڪالو - تيلتڪ
 نالي اُو بالڀستانو ڪي پي هم د - مالو چو په خاء پڪولے - خپلو ڀڻڻو
 پي وڙيشلے چي پي اندازه پهری گهي يه درلودمڪ خڪه د - خلگو
 گوزارھ پهره ڀڻه او سوڪھ روانه وه - خو د - انگريز د - راتلو سرھ
 وڙو وڙو دغه ڪار مڻخ په خوڙسو اُو چي زه رالويدم په پينڻلس شل
 ڪاله ڪي نيڙدمڪ مڻخ له بند وو خڪه چي نومڪ وڏه يا د - خارويو دارو

درمل خو پڙ پرده انگرېزي سرڪار خو د - پښتنو خپل زور دود هم
 وړان كي - پخوا د - پښين او اوغانستان د - غاري ټول خلك يو
 شانته پښتانه وو - يوه دودوو يوه خو د وې يو شانته وسله او غوټه
 وه - يو يه سرڪار وو او يو شانته مشران او كشران وو نو خكه چا
 پور بل باندې په پاگه زيات نه سو كولا د اونه تر دود د پښه ارولا د
 سوله د - هر چا خپل هار او پر گور (Reservearea) او خپله اورشو او
 اوبه خوروو چي په هغه بل چا د - دوه په خوښي كارنه سو ده لولوولا د
 خو چي انگرېز سرڪار راغي په پښين كي د - خلكو خه وسله باندې
 سو د - پښين خلك د - خپله پښتني دوده او خپلو متو بند سو او
 د - ده په خا سرڪاري ميانخگرو او نالښتو ته ارسول او د -
 اوغانستان د - غاري خلك يوازي دا لانه چي خپل په سيمه كي
 يه وسله ازاده وه - دلته يه هم سرڪار خپل د - سياسي مرادو لپاره
 تر خايي خلكو زيات لوړه كاوه - تركي او اخگزي مالداره به په
 پراخه پښه او په خپله خوښه راتله او اوس هم راخي د - ده غاري
 او رشووي په وخت په وخته پوولپه - او هغو به د - ده خا خلك
 خپلو او رشوگانو ته نه پڙينسو - شوكي او غلاوي په جيني كوله
 اوډاكي په باندې اچوله كه به دلته چا د - تركي يا اخگزي مالداره
 سره خپل پور اور شوغال (جگره) وگرله نو سرڪار به هم د - ده

خاء خلگ نيول بنديان كول او په لاس گرو (ضمانت) كي ټول چي
 شربه نه كوي او د - اوغانستان خلگو ته مې هيخ نه ويل نه په وسيله
 جيني اخيستې - دا شان يوه خواته د - دمه خاء او رشوگاني په
 په به او په وخته پووانه ستري او شاري سوه او بلي خواته خلگ هم
 په پهرو شرو او تاوانو ستومانه سول او د - زرگو نو خلگو
 داگمېره كار بند سو - د - خارويو د - وډي او ژغورني خانگه (Veterin
 ary Department) وو لوه لوه او سراپه ول په خينو بنارو كي په
 درمانتون هم وو او ډاكتران هم - خو د - چا مالدار د - خارويو سره
 نه هغو په ډېر كار لاره او نه خلگ په خبر هم وو زياتره د -
 انگرېزانو د - سپو او رېس د - آسويا د - بنار د - ټانگو د - اسانو او
 گوجرو د - خارويو درمان په كاوه او خپلي تنخاوي په اخيستې -

سوداگری او نوگری

- د - انگرېز تر وخت وړاندې د -
- هېواد زياتره سوداگری او سرکاری نوگری د - پښتو په خپل
- لاس کې وه او د - پښين زياتره خلک سوداگر وو - زموږ د - خپل
- کلی يوه ځنډه (محلہ) تر اوسه پټې بولي چې د - سوداگرو گودام
- يا گنج (کاروان سړاے) ته وايي دلته چې کوم خلک اوسېده هغوی
- به د - هيند او غانېستان چين او ايران سره هم د - وچي او هم د -
- درياب په لار سوداگری کولې او ډېر ودان خلک وو داسي هم د -
- پښين نور کلی وو خو چې انگرېز راغی سوداگری که څه هم
- ترپخوا زياته او څه اسانه هم سوله چې انگرېزانو لاری گودرونو
- (شاهراهين) بولان دوه پړانستل او د - لار و غله غدوے په وړک کړه
- د - بولان بروهي کوردان (د - الاډينا ډله) او مری بلوڅ چې تل په
- لاری وهلې او پښتانه سوداگر په شکول انگرېزانو د - بدرگه ليوېزو
- په ماجیبونو او تنخا ووست کړل - خو د - سوداگری رنگ او
- راز بدل سو د - اوسېو د - کاروان ځاے رېل واخيست او د - رانيولو

او خرڅولو ځاے - ایجنسیو او ټېکوونيو - د - ځانی کوپښښ او تگ
 راتگ په ځاے ډاک بینک منی آرډر دوه روان سو چی د - پښتنو
 لپاره د - سره هم نوی او ناولده وو بیا د - انگرېز داتر ټولو لوه
 زیاتر هم وو چی هغوه په بنگال مدراس ډیلی بمبی سیند او نورو
 ولاتو (صوبجات) کی خو خپل سرکاری او د - سوداگری کار - واره
 دوترونه او د - زدگری (تعلیم) سرپښته د - هغه ځاے د - خلکو په
 خپله ژبه پښتووله خو چی پنجاب زوه (صوبه سرحد) او
 بلوچستان ته راورسېده نو نه خو د - خلکو خپله ژبه پښتووله او
 نه د - وخت چالو ژبه پارسی غوره کړله او د - خپلو ناپاکه اولسی
 (قومی) مرادو لپاره چی یو پکښی داهم وو چی د - ده هولکے اړیکے
 (تعلق) د - ایران او اوغانیستان څخه راپرمه سی ولی تر دغه وخته
 لا ایران او اوغانیستان - د دے خاوری زیاتره برخه
 خپله بلله دلته د - هیند نوک ژبه اوردو چی تر دغه
 وخت په ټول هیند کی هیچرک هم سرکاری ژبه نه وه. دا ژبه به د -
 دویمی سرکاری ژبی (ورنیکلر) په توگه روانه کړله ځکه د - سرکار
 او بازار ټول کار یا په انگرېزی سو او یا په اوردو چی دواړی د -
 پښتنو لپاره مخ له نوی ومه انگرېزانو خپل د - کار چلاو له د - هیند
 او سیند نه د - ځان سره نوکران او سوداگر راوستل یا هغوه خپله

راغله- چي ڇيني مومسلمانان وو او ڇيني هيندوان او سيڪان- دا شان
 د - ڇايي پښتون لاس د - انگريز د سپهره راج له مخي ڇپل د -
 خاوري د - سوداگري او نوڪري هم وخاته- او ورو ورو په گوزاره
 پهره تنگه سوله د - ڪرڪرونده ڪار خو ڇهه پخوا ڪم وو د - مالداري
 گوزران لکه چي مي وړاندي وويل وړڪ سو او سوداگري او نوڪري
 دا شان پردو لاسو ته ولاړه پاته سوله مزدوري هغه يو خو زياته وه
 نه او ڪه وه زمور خلڪ چي سوداگر او مالداره وو په بلد هم نه
 وو- په ڪوله او په ڪولاء سوله- بل بيا دغه مزدوري خواري هم د -
 انگريز سرڪار د - سرپنٽي له مخي هر ڇهه چي به وه په بنارو او
 بازارو کي به وله او زمور خلڪ په ڪلو او غرو کي اوسيده- چي
 بنارو ته په رسيده هم گران وو - بيا د - انگريز سره سم د - هيند
 او پنجاب وري اولس هم راروان وو چي د - هغه ڇاه نوڪرانو او
 سرانو او ٽيڪه دارانو به راوستل او پور ڪار په لگول د - پښتون او
 بلوڇو لار به پهره ڪمه وورته ڪېدله- تر ٽولو لا زيات بندبڻ دا هم وو
 چي پښتون او بلوڇو دانوي مريتوب (غلامي) دومره ژر او په هله
 اسانه منلاء هم نه سو او د - زياترو خلکو د - انگريز ڪار يا نوڪري
 نه خوبسه وه او په ځان ته روا بلله - يو ڊول ديني ناروا او ڪامي
 ننگ وورته ايسيده - ڪه ڇهه هم د - ڊه هر ڇهه سره د - انگريز ڪار

د - خایي خلگو پښه مږستی او لارښوونې چلېدائ نه سو - او د - ده
 لپاره سنڊېمن او د - هغو ټلو په ډېره چالاکی د - لېویز - نوکری
 لومه جوړه کړل او د - هېوا د زیاتره خپل چاری غټان په زیاته د - بلو
 خوسر داران په پکښی راگېر کړل. او خاء په خاء په د - هېواد په
 غټانو او مخورو خلگو کی خینی لوستی او نالوستی خلگ په خینی
 نورو نوکرو ست کړل خو د - هیند او پنجاب کم خلگ چی له
 دوه سره په سرکی راغلی وو هغو هله هم د - انگرېز د - نوکری
 په گټه او خوندپوه وو او هر چا به د اوس کاوه چی خپل خلگ د -
 کور که نه وی د - کلی یا د - پلو (ضلع) خلگ پښه راواسته او خایول
 پښه په ده کار کی د - دوه خپل تر مینخه هم سیالی (کشمکش)
 روان وو کله د - هیندو موسلمان په رنگ کی او کله د - پلو (ضلع)
 او ولات (صوبه) په نامه. او د - بلوچېستان د - خایي خلگو سره هم
 چی هغو ته بیا دا ټول د باندینی خلگ تر ده چی د - پېښور خینی
 پښتانه نوکران یو وو او کوښښ پښه کاوه چی خایي خلگ خه غټه او
 د - کار یا اسانه دؤتری او ښاری نوکری ونه مومی - داسیالی کله
 پېل سو وه په ده خو زه نه یم خبر خو چی زه رالویدم دا کار
 ښه په زور روان وو او خینی خایي نوکران چی وره وره او د - کلو
 نوکری پښه میندلی وه لکه د - لومړنو ښوونځو ماسټری (پرایمری

ٽيڇري) د - بودگانو ډاڪٽري وٽر نري د - لهويزو مونشيٽوب (ليويز
 محرري) يا چيرته وره كلرڪي (جونير اسسٽنٽ) يا وره
 تاسيلداري نو هغوے به د - ڀردو واك والانو له بپوروڙل دغه نالبت
 بيا وروسته ڀر زيات سو چي بيان ڀر وړاندي راسي -

حڪه چي د - پخواني پښين پښتانه زياتره سوداگر وو او په هيند كي
 خه نه خه ولدهم وو نو كله چي په خپله خاوره ځي گوزاره
 ودرېدله نو خيني پكښي د - روزي په تلابن كي او غانستان له
 ولاړل چيري چي د - مالداري سوداگري او نور ژوند پخواني
 پښتني رنگ لا په خاء وو په زياته بيا هغه وخت چي امير ادرامن
 خان هزاره وو هل او د - هزاره جات مخكي چورا وورزگان - گيزو
 او خلج - مخكي پښتنو ته ووركوپي نو د - دمه خايه زياتره د - چمن
 اڅگزي د - روپ ڪاڅراو خه خه د - پښين او ڪوٽي په زرگونو
 ڪورونه په ڪډه هورمه ولاړل او هلته ابات سول چي ماجرپي بولي -
 هم داشان بلوڅ سيند ته ولوبده - دا وخت د - بلوچستان پښتانه او
 بلوڅ زيات لا دوه برخي په اوڅانستان او سيند كي اوسي - اويوه
 ډريمه لا هم ڪم خپله په بلوچستان كي پاته دي خيني خلگ په
 پخواني شناخت هيند له ولاړل - خو هلته هم د - ژوند رنگ بدل وو او
 هغه د - دوه سوداگري خو نه پكښي چلېدله - خيني خو په نورو

کارو اختہ او ہورے پاتہ سول - حینو چی لڑ پھری پیسے پے درلودہ
 د - اینسان ذات تر ٿولو زړہ د وکانداری مونجاریتوب د - پندیتوب
 (پھری) کار پبل کی جہ لڑ ٿوکی (کپڑہ) پے پہ شاگرزولہ او
 خرخولہ جہ پیسے پے خپلی وہ جہ بہ دوکاندارانو مال پہ پور ورکی
 ورو ورو پے وہ ارو خلکو تہ پہ ایاوت او پھرہ گرانہ بیہ پہ پورور کی
 او بیا پے ہفہ پیسے د - نالبتہ او سرکار پہ جہ پہ شر جنگ او
 جگرہ کبیلے - پہ دہ لڑ کی حینو یو نوی روزگار پکبسی پبل کی
 چی نہ پہ موسلمانی روا وو او نہ پہ پستوم - خووری نس بلاوی۔ ہفہ
 دا چی پہ کلو او بنارو کی پے و پورو تنگو خلکو تہ یا حینو بد خر جہ
 او بدکارہ شرابی جوارو کسانو تہ لڑی پیسے لس شل روپی یا
 کلہ پھری ہم سل ڈوہ تر لڑو شپوم پوری پہ پھر گران سو د -
 وورکولے - یوہ روپی د - میاشتی پہ خلور آنے یا ڈومہ آنے سو د - چی
 د - کالہ پور سل خلور پینجہ سوہ روپی سی۔ یو خو بہ د - دوہ
 پیسے لڑ وہ بل پے پوروری (مقروض) زیاترہ لڄ لغر اووری خلگ
 وو۔ بیا پے سوہ پھر زیات ناروا اولہ دودہ چپ (غیر قانونی) وو نو
 بہ دوہ د - پیسو د - کبیلو لپارہ سرکار لہ نہ تہ۔ پہ چل ول یا زور
 زیاتی کنخلو شرمولو او ووهلو کوٿلو پے خپل سوہ او سر بوداوه -
 دا کار کہ جہ ہم د - پستوم دبدنامی او ناروا وو او جہ پھر د - گتی

هم نه وو خو د - خپل هیواد تر خواره خواری بنه وو - خینو خینو
 خو به ډېری پیسې هم پکښی وگټلې خو په سل کی یو یا دوو هغه هم
 ډېر په کورم سیلون یا کولمبو کی زیاتره به داسی وو چی په کلو
 لس اته کاله به وړک وو او ايله په پینځه شپږ زره روپی جوړی کره
 بیرته به راغله. دلته په کال نیم تبرکی واده ماده په وکی یا په څه
 مېنه کوټه وو هله پیسې به تمامی سوک او بیرته به روان وو. خینی په
 سل کی لس اته به داسی هم وو چی شل پینځو یشت او ډېرش کاله
 به وړک وو او څه په پیدا نه کړل خو ځکه چی په خپل هیواد کی هیڅ
 گوزار هم نه وه نو داکار ډېر دود سو ترده چی د - پښین او
 کوټی د - زیاتره کلو به ټول ځوانان په دغه کار پسی وړک وو او تر
 شابه لغری زنانې سږین ریری او واره بجی پاته وو ځکه نو څه لږ
 ډېره ودانه مځکه کارېزونه یا اوچو به (خشکابه) چی پاته وه هغه به
 هم د - خاوند او مزدور له نېستی نوره هم شاره سوله یا به چوران
 سوله -

د - انگرېزانو او

نورو واك والانو رَوَ

هر واك

وال او سرڪاري نوڪر ڪه انگرېز وو او ڪه هينڪه يا پښتون دا خپل واك او ڪار باله چي خاء ٻه خايه ٻه خلگو ته ڪه خواروو ڪه بڊاء - بدويل او وهل ٽڪول ٻه دڀسي خلگ خو پڙ پرده يا واره واره نوڪران انگرېزان او غٽ غٽ اوسران چي ٻه ٻه ووڙ (قانون) بند خلگ وو هغو ڪم چي بلوچستان له به راغله نه ٻه خوله ٻه واك وه نه لاس بيدل او خري خو د - هر واك وال خو وو ڪم خو ڪسانو به خلگ ٻه خپل لاس وهل ٽڪول هم - ڪرنل ٻيو ڪه وخت پوليتيڪل ايجنٽ او بيا د - گورنر جنرل ايجنٽ هم وو ڪرنل ٽرنج ڪمشنر وو زما ٻه مخ ڪه ٻه گولستان ڪي زموڙ سڀين زيري اڪا بساغلي هبيولا خان يا هبو خان ٻه ٻه سوڪ وو اهه چي هغه له ده سره خبري ڪول ٻه او يولاسه د - ڪوٽ ٻه جيب ڪي وو - بل وخت هم دغه ٽرنج د - گولستان ٻه بازار ڪي هسي راروان سو او چي ڪوم ڊوڪاندار يا ٻه ڊوڪان ڪي ناست سره به ووڙ ته ولاڙ نه سو - پسي به دننه ورغي

او په سوکانو او په لتوپه واهه جي ولي ولاړنه سوپه - لاهه ډير
 وړوکی وم په کال ۱۹۲۱م او د هغه نه زوستو کرنل ستوارت د -
 کوټي پوليتيکل وو بدويل او لاس لکول خو پريږده وايي جي چيراسي
 په سهار د - وخته پورمېر باندې گټي (ډبري) وورته ايسوولې او هغه
 د - روزي خلگ په ويشتل. زما له مخه په کال ۱۹۴۷م د - هني ملک
 سمند خان ياسين زي وه بناغلي پندت جواهر لال ته جي هغه وخت
 د - وختي سرکار ستر وزير او وزير خارجه وو او زه د - هني د -
 ملکانو سره د - هغو د - اولو په هکله د - کوټي د - انگرېز او
 سرانو د - زياتوب د - لاسه نالبت له ورغلي وم خپله خو له بکاره
 کره جي داغابونه هم پور دغه اوبو باندې يوه پخواني پوليتيکل په
 خپل لاس په وهلو وهلو راوايستل د - پېښور د کازيانو څوک موزير
 اي - اه - سي تېرسوي دي جي خلگ په په کچاري کي په
 غنوټکول - هم دا شان مامدرپيک خان څوک دورانې اي اه سي
 سوي دي په گوليستان کي به تل وړکوټي (نايب) تاسيلداروو. خلگ
 وهل ټکول او شرمول او جي کله کله به چا غيرتي پستانه جواب
 ورکي لکه بناغلي حاجي يوسپ ادرامان زه نو هغه په په جبل
 کي بند کي او په څه خوارو په بيا خان بچ کاوه -

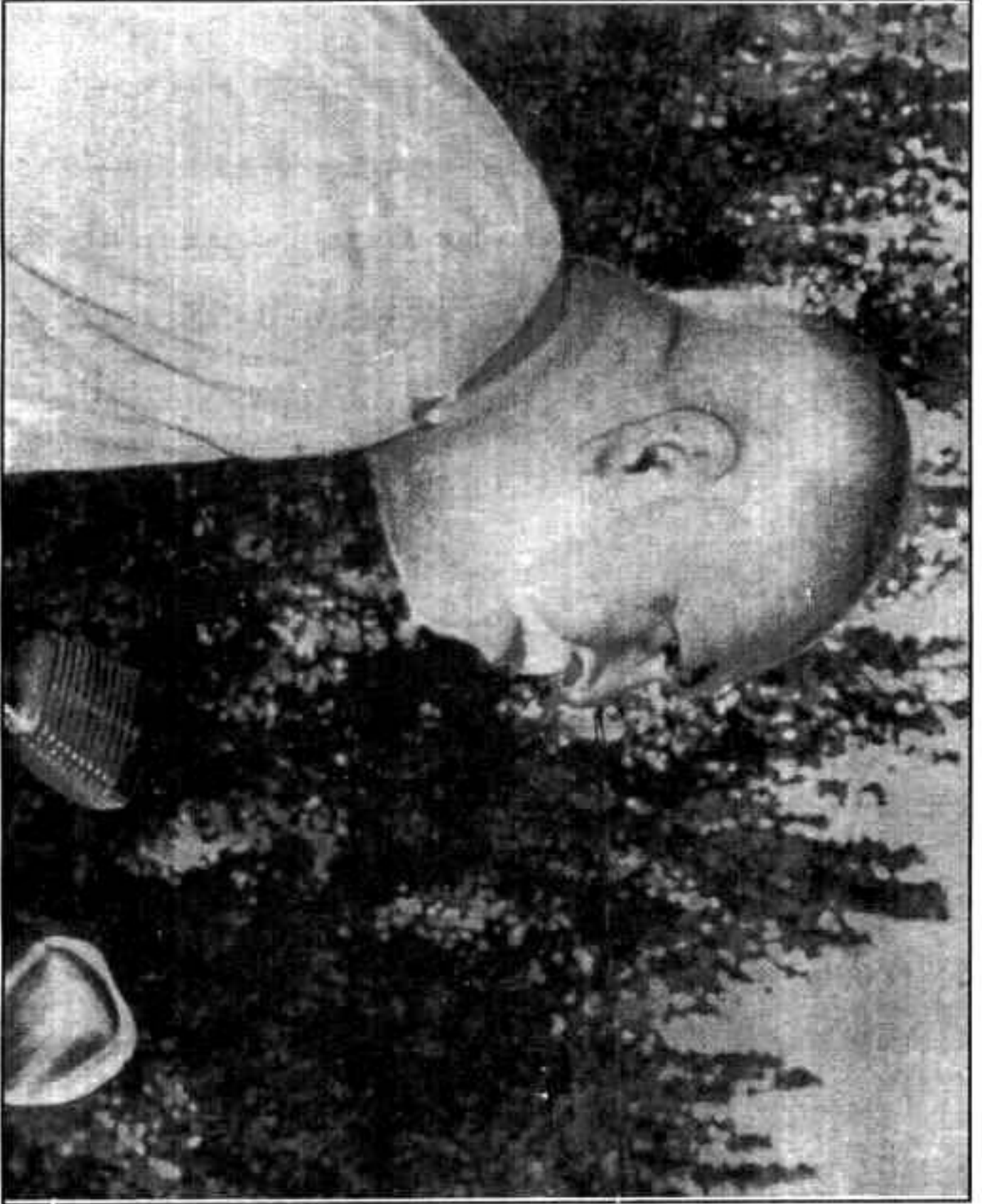
زه ورو ورو په دهه ټولو خبرو پوه سوم او د - خپل کام او

هېواد په دمه بده روز می زړه پېر شین وو که څه هم په دمه هم
 پوه وم چی د - دمه ټولو څوارو پیلامه د - انگرېز سپېره بدمرغه
 پردے او ناروا سرکار دی چی د - خلکو سره نه هیڅ خوا خوری
 لری اوڼے غم خوری د خپل د - باجهی سوداگری او د - هیند د -
 ساتلو لپاره په د - پښتنو دا مخکه فیولے ده او نور هیڅ
 کار هم نه په لری دغه وخت زموږ د - غاری پښتنو د - اوغانیستان
 خپل واکي په جنگ او بیا په شورش کی دوه درمه کامی جنگونه
 کړی وو او څه وسله هم په لاس ورغله وه د - انگرېز سره خو
 هسی هم نه لگېد له ځکه ځینی وېس مولایان او نور مخور خلک په
 دمه گومان کی وو چی که موږ جنگ پېل کو نو انگرېز به هم د -
 سکاو په شان ووهو او خپل هېواد به تره واخلو خو زما هیڅ وخت
 هم دا خبره زړه ته نه ده لوېدلے او چی چا به راسره خبری کولے ما
 به نه وورسره څوښوله - یو دوه جوشی مولایان خو می په پېر
 وڅواروله دمه لاری وارول چی مخ له دمه ته اړم وو چی بس خو
 جنگ پېل کووکه مړه سو شهیدان پراؤ که مو گټه وکړله غازیان یو -
 ولی اوغانیستان چی د - خپل واکي جنگ د - دغه انگرېز سره کاوه
 نو هغه کنی د - موږ نه زیات زورور وو که زیاته وسله درلوده چی
 موږ هسی جنگ پېل کونو د - اوغانیستان خلک او سرکار هم دا

شان نور پُستانه به هر و مرو د- پُستونو په تنگ راسره در پری - او
 انگرېز دا دوولس سوو ميله پُستنی پوله نه سی خوندي کولای. که
 څه هه م په پُستو او د - یو پُستون لپاره د - دوه خبره څه
 پېره بده نه وه خو زه په دمه پوه وم چی د - اوغانیستان د - خپل
 واکي د - جنگ وخت بل وو او اوس بل وخت دی - او د -
 اوغانیستان آزاد اولس چی خپل ځانی هیواد باجهی او باجا په د
 - سوونو کلوراسی درلود او زموږ تر میان پېر بېلتون وو چی دالانه
 بل می مشر مو د - سره نه درلود. د - کامی مشرانو په ځای د -
 انگرېز درولی ملکان راباندی ولاړ وو - او د - هغو د - ژوند
 مراد د - انگرېز خوشامندی چوپړ او پیسې جوړی سوی وه - د -
 اولس او هیواد د - ویسولو او ودی (ترقی) له پاره یوه غوټه خودای
 پاری خلک په کار دی چی یوه ځواته اولس په خپله ځواری بد
 مرغی او ناپوهی خبر کی او بلی ځواته سرکار د - خلکو په اړی او
 ناچاری خبر وی. چی کله داسی غوټه جوړه سی او اولس ویس سی
 - څه پوه سی او څه وده وکی نو بیا به هر و مرو سرکار هم د -
 خلکو د - خوښی جوړ پری. که خپل وی که د - بل پور داسی کام بیا
 څوک په زور باجهی نه سی کولای که هغه انگرېز وی که به ل څوک -
 ځکه ما د - انگرېز سره جنگ خو پېرېده هیڅ رنگه اخته کېده نه

غوبنت دا هيله مي لا هم وه چي كه مورن د - كام د - بشپگري كار
 پبل كونو كوندي سركار او سرڪاري خلك به راسره كومك كوي او
 كه كومك راسره وهم نه كي نو مخ ته خو به مو هيخ كله نه درپزي -
 كه دغه وخت د - بلوچستان په سرڪاري خلكو كي خه پوه او د -
 سد سرے واء يا هغوے داغوبنتاے زه به په پره اسانه يا سرڪاري
 سرے جورسوي واء او يا خه پهر نرم لا خوشامند گر كامی سرے
 واء خوزه او سركار پهر سره لري وو او د - خوداے پاك دانه وه
 خوبنه -

بابا کے پستون

د. کامی کار او لوږی

او کم خرچی تړون

زه هغه وخت په دې پوه نه وم خواوس چی رءوهم یا زړو توار یخو
 او ډېرو اینسانی نمونو ته گورم دامی باور دی چی کامی کار او
 لوږه او کم خرچی څه خو دایی (قدرتی) تړون سره لری ولی په
 دغه ډوه ډرءه کاله کی چی زما د - کام او هیواد دءه بدی روزی ته
 پام وو او یوه ځواته به مے پیلامے (اسباب) لټول بلی ځواته به مے په
 چاره کی پام کاوه او دءه ته به می چورت واهه چی ماله څه کول
 پکار دی نو هیڅ پے هیڅه نه د - څه بچت لپاره او نه د - څه دینی
 گټی (ثواب) لپاره هسی به می روژو او لوږه ته هوا کېدله کله به می
 ځواړه کم کړل کله به می په میاشتیو د - ډوډی کتخ (اینګولی) او
 نورو پښتنی ځوړو په ځاء مېوه یا مند کی (nuts) ځوړل او کله به په
 شپو شپو نهار او په روژه گرزېدم - که څه هم می نه هغه وخت د -
 پیسو بچت او ټولول خوښ وو او نه می په ډرست ژوند دا کار

کڙي دي په ژوند کي مي خپلي او کامي په لکونو روپي خرڅي کړلې
 خو د - سبا غم مي په هيڅ وخت کي نه دي کړي نه مي په ژوند
 چيري زر روپي هم ډوکه مياشتي يو ځاے د - ځان سره ايښي دي -
 هر څه چي مي ميندلي دي پور ملو پور ډله او خپل د - ژوند پور
 مرادمي لگولي دي - اوله په لگوم د - خرڅ هر کار چي راپېښ سوي
 دي - چاره مې کړه ده لومړه په ځان او په خپلو پيسو او چي هغه
 به نه وه نو د - نورو غوښتي دي چر او بسپن مي کړي دي -
 خپلي پيسې مي لغړ د - گټي او پيداښت (پيداوار) څه لا نه ټول مي
 وورله گروکړي يا خرڅ کړي دي که څه هم تل مي داسي ژوند
 کړي دي چي د - خلکو په گومان به د - ډېر ماره سړي وورتي - خو
 ما خپل او د - مشر ورور ټول (جايداد) تر نيمايي زيات خرڅ کړي
 او گانه کړي دي - په درست ژوند د - پوره او ډېره پوره اوزگار
 سوي نه يم نن هم زه او ورور نيژدې ~~يو بل~~ پورور يو - لا دوخته
 مو زامن او بچي په دکه پوه کړي او رسولي دي چي خپل ژوند به
 په خپله جوړوي مور به چي ډېروي نو لوست درباندي وکوڅه ټول
 (جايداد) يا پيسې به مونه درپاتېري - سره د - دکه ټولو هم د -
 پښتنو او موسلمانانو د - وري خوه هيل گر او سترابښ (حريص)
 ژوند او د - پيسو د - مينی له مخي د - دکه تورو بچ نه سوم چي د

- هيندوانو پيسه خوري له اوغانستانه پيسه خوري او هيجاوه ده
 ته ونه کاته چي که پيسه مي مراد واء يا مي ټولو لاء او گټلاء نو
 خو تر هر چا د - انگرېز او سرکار سره پيسه ډېري وي او راکولې
 په هم چي پور مخ په بيان راسي او زه تل د - هغو سره په جنگ
 وم اولايم - خو خير خبره داوه چي که څه هم د - پيسه ټولول مي
 خوښ نه وو خو په دغه وخت کي مي پور خان-کور ټبر-جامو او د -
 کور او سامان پيسه لگول مخ له زړه نه غوښت د - خان او د -
 کور ژوند مي دومره ساده کي چي يو وخت کورته يوازي وم
 ورور مي نه وو - له پزي مي ويني رواني سولې نه بندېدې يو مشر
 تربور بساغلي مامد تاهير خان مي راوباله چي درماني (ډاکټر)
 راوغواړي هغه چي راغي زما په خونه کي لغړه بوريا (چټايي) هواره
 وه - او يو لڅ کټ پروت وو - او زه د - کرباسو پور ټولايي لاندې د -
 نغري پور غاړه پورې ~~پورې~~ د - کر باسو جامې او يو چادر مي
 اغوستي وو - په خونه کي د - خانانو د کور په شان نه غالي وه نه
 کورسي - نه کور بچي نالي او بالبنستان وو نه څه نور لانديستوني
 (فرش فروش) او نه څه د - بنايست او راينست لوښي او نور شيان
 - هغه وخت خو څه نه وويل په درمان مي لگياسو خو بله روزه
 خان له راته وويل چي د - خان سره دومري سختي پکار نه وي دا

اسھابی (اصحابی) ژوند په دے زمانه کی نه چلیری - خو ما وورته
 وک چی زه څه وکم په وس می نه ده-زړه می نه غواری هم په دے
 ژوند کی خوښ او خوشاله په م - داشان می خپله ښځه - مور-
 وروډ - او د - کور نور خلک هم راته چورت اخیستی وو چی دادے
 لا څه کوی-هم په دے وخت کی می ښکار پړېښوو او خپلی ټولی
 وسلے د - ښکار ټوپک می لری کړل-زیاتره به ځان له په باغ کی
 ناست وم یا به د - کلی خواکی غونډو ته وختم او چورت به می
 واهه-چی د - چا سره به ناست وم خبری به می هم د - کام او د -
 هیواد د - بدی روزی کولے او د - هغه د - چارے -

(نور په بله کاپی زما ژوند نمبر ۲ کی دی)

د. بابائے پښتون لپاره ډېری ستونزی په بند کی هم
 وړاندی وپے. لابه داسی ووايوچی د. هغومے د. زورولو او الو
 ته لو (پر پشانولو) لپاره ډول ډول خنډونه جوړېدل. لکه
 داچی چغدی (کاغز) بے لانه وور کاوه. لاپے لبرو وور کاوه. هغه
 هم په شمار. د. دغه پارکی د. لیکلو دپاره یه هم په
 شمېر چغدی وور کړی دی. او د. جبل چاروا کی د. دپے کاپی
 په بامے کی لیکلی دی چی د. دپے کاپی ډوه سوه شپېته مخه
 دی او خپل موهر او لاس لیک یه کړی دی

(غنور)

Certificates that in this copy have
 contained 260 (two hundred
 & sixty) pages
 Dajani in name
 10/1/66

